

KESKIVIIKKO 24. HELMIKUUTA 2010

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 15.05.)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 11. helmikuuta 2010 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (EN) Haluan toivottaa Euroopan parlamentin täysistuntoon tervetulleeksi ensimmäistä kertaa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan, Herman Van Rompuyn. Arvoisa puheenjohtaja, tervetuloa ja onnitelumme vielä kerran.

(Suosionosoituksia)

Toivotan tervetulleeksi myös puheenjohtaja Barroson. Te olette viimeisten viiden vuoden aikana istunut tässä salissa useasti; te ette ole täällä suinkaan ensimmäistä kertaa!

– (PL) Joudun valitettavasti ilmoittamaan teille suru-uutisen: viestinnän pääosastossa toiminut kollegamme, Claudia Candeago, on menehtynyt lähellä Brysseliä tapahtuneessa junaonnettomuudessa. Hän oli työskennellyt Euroopan parlamentissa joulukuusta 2008 lähtien. Haluan ilmaista kaikkien läsnäolijoiden puolesta osanottomme ja tukemme hänen perheelleen ja ystävilleen.

Toinen hiljattain sattunut murheellinen tapahtuma ovat Portugaliin kuuluvalla Madeiran saarella sattuneet tulvat. Saarta koetellut myrsky on rajuin vuoden 1993 jälkeen ja se on vaatinut ainakin 38 ihmisen hengen. Näiden tapahtumien uhrien perheet ovat ajatuksissamme ja rukouksissamme tällä murheellisella hetkellä.

Pyydän kaikkia nyt nousemaan ylös ja kunnioittamaan näiden molempien onnettomuuksien uhrien muistoa viettämällä minuutin hiljaisuuden.

(Parlamentti nousi seisomaan ja vietti minuutin hiljaisuuden.)

Kiitos.

3. Tervetulotoivotukset

Puhemies. – (PL) Haluan nyt toivottaa lämpimästi tervetulleiksi kaksi tämpäpäiväistä vierailijaa, jotka ovat tulleet Valko-Venäjältä. He ovat Valko-Venäjän puolalaisten liiton puheenjohtaja Angelika Borys sekä parlamentin vuoden 2006 Saharov-palkinnon voittaja ja Valko-Venäjän demokraattisen opposition johtaja Alexander Milinkevich.

(Jatkuvia suosionosoituksia)

Valko-Venäjä on valitettavasti noussut jälleen otsikoihin kansalaisjärjestöihin kohdistuvan vainon vuoksi. Euroopan parlamentti uskoo yleismaailmallisiin arvoihin ja arvostaa niitä ja tulee myös jatkossa pitämään niitä yllä. Me tuomitsemme autoritaariset järjestelmät, jotka turvautuvat voimatoimiin ja vainoavat demokraattisia järjestöjä vain siitä syystä, että näiden käsitykset poikkeavat järjestelmän käsityksistä.

4. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

5. Teurashevosten kuljetukset Euroopan unionissa (kirjallinen kannanotto)

Puhemies. – (PL) Jäsen Lynnen, jäsen Jędrzejewskan ja jäsen Schlyterin kirjallisen kannanoton 0054/2009 teurashevosten kuljetuksista Euroopan unionissa allekirjoitti tänään, 24. helmikuuta 2010, parlamentin

enemmistö. Näin ollen kannanotto toimitetaan työjärjestyksen 123 artiklan 3 kohdan mukaisesti vastaanottajilleen ja julkaistaan allekirjoittajien nimien kanssa 25. helmikuuta 2010 pidetyssä istunnossa hyväksytyjen tekstien yhteydessä.

Kiitämme laatijoita kannanoton jättämisestä.

Elizabeth Lynne, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, on hienoa, että tarvittava määrä allekirjoituksia on saatu kokoon. Kiitos kaikille tämän kirjallisen kannanoton allekirjoittaneille.

Puhemies. – (EN) Haluan ilmoittaa, että minulla ei ole ollut mahdollisuutta allekirjoittaa tätä kannanottoa, mutta olen valmis tekemään se välittömästi.

6. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

7. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

8. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

10. Kirjalliset kannanotot (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

11. Rauenneet kirjalliset kannanotot: ks. pöytäkirja

12. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi keskiviikkona 10. helmikuuta 2010 työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti, on jaettu.

Ehdotan poliittisten ryhmien suostumuksella seuraavia muutoksia:

Torstai:

Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä on jättänyt torstain istuntoa koskevan pyynnön lykätä äänestystä jäsen Lehnen mietinnöstä, joka koskee yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksiä ja mikroyhteisöjä.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmämme tänäaamuinen keskustelu Lehnen mietinnöstä oli hyvin intensiivinen. Keskustelua ei saatu vielä päätökseen, tällaista sattuu ryhmässä toisinaan. Me toivomme, että mietinnön esittelijä, jäsen Lehne, antaisi meille maaliskuun istuntojaksoon asti lisäaikaa tarkastella, mihin suuntaan tätä mietintöä voidaan lähteä viemään, ja harkita sosiaalidemokraattien kantaa tähän asiaan. Ryhmämme sisällä on erilaisia näkemyksiä – myönnän sen avoimesti.

Olisin kiitollinen, jos me voisimme käydä tämän keskustelun loppuun ja jos jäsen Lehne suostuisi lykkäämään äänestystä maaliskuun ensimmäiseen istuntojaksoon. Se antaisi ryhmällemme – ja uskoakseni myös muille ryhmille – hiukan lisäaikaa keskustella asiasta perusteellisesti ja päästä yksimielisyyteen.

Klaus-Heiner Lehne, esittelijä. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, mielestäni on hyvä, että Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmä paneutuu tähän asiaan huolellisesti. Haluan kuitenkin muistuttaa, että parlamentti hyväksyi joulukuussa 2008 lähes yksimielisesti päätöslauselman, jossa me pyysimme Euroopan komissiota laatimaan juuri käsiteltävänä olevan kaltaisen ehdotuksen. Parlamentin on pidettävä kiinni omista päätöksistään ja vuosien ajan ylläpitämistään pyrkimyksistä.

Mihin tahansa lainsäädäntöehdotukseen voi luonnollisesti sisältyä erilaisia ongelmia. Tästä syystä me olemme ratkaisseet avoimet kysymykset oikeudellisten asioiden valiokunnan kompromissilla. Haluan painottaa, että tämä ratkaisu on valmis hyväksyttäväksi. Ymmärrän kuitenkin, että voi olla järkevää kasvattaa tätä mietintöä tukevien jäsenten määrää. Jos jäsen Schulzin tarkoituksena on laajentaa tukijoiden joukkoa, niin minulla ei ole mitään sitä vastaan, että äänestys lykätään maaliskuussa pidettävään seuraavaan täysistuntojaksoon. Tämä on minun henkilökohtainen mielipiteeni. Tämä ei ole ryhmän kanta, sillä ryhmä päätyi tänä aamuna päinvastaiseen päätökseen. Mielestäni meidän pitäisi kuitenkin antaa sosialisteille mahdollisuus muodostaa

oma kantansa, jotta myös he voivat tehdä jotain vähentääkseen byrokratiaa ja pienten ja keski suurten yritysten taakkaa.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Lehneä hänen äskeisistä sanoistaan. Näissä olosuhteissa haluan kuitenkin pyytää, että meille annettaisiin mahdollisuus jättää tarkistuksia ja keskustella niistä. Toistaiseksi meillä on suunnitteilla vain äänestys ilman mahdollisuutta jättää jäsen Lehnen mietintöön tarkistuksia.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan toistaa pyyntöni. Me kannatamme ilman muuta keskustelua. Me pyydämme ainoastaan äänestyksen lykkäämistä. Ymmärrän hyvin jäsen Lehnen toiveikkuuden, mutta oikeudenmukaisuuden nimissä minun täytyy todeta, että ryhmämme toimii demokratian periaatteiden mukaisesti. Hyvä jäsen Lehne, en voi luvata teille mitään keskustelujen lopputuloksesta.

(Parlamentti hyväksyi pyynnön)

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin)⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, puhun lyhyesti. Viime päivinä on tehty kaksi merkittävää nimitystä. Toinen niistä on Euroopan komission Yhdysvaltojen edustajan nimitys Washingtoniin ja toinen on Afganistanin erityisedustajan nimitys. Molemmat nimitykset ovat kiistanalaisia, ja niistä keskustellaan eri puolilla kiivaasti. En halua tässä kohtaa ottaa kantaa meriitteihin. Arvoisa puhemies, pyydän ainoastaan, että ennen virkaan astumistaan molemmat henkilöt tulisivat ulkoasiainvaliokunnan kokoukseen, jotta me voisimme keskustella perusteellisesti. Toivon, että komission puheenjohtaja ja neuvoston puheenjohtaja antavat tälle täyden tukensa teidän avullanne, arvoisa puhemies.

(Suosionosoituksia)

13. EU 2020 - 11. helmikuuta 2010 pidettävän Eurooppa-neuvoston epävirallisen kokouksen seuranta (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission julkilausumasta: EU 2020 - 11. helmikuuta 2010 pidettävän Eurooppa-neuvoston epävirallisen kokouksen seuranta

Puhemies. – (EN) Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, koska tämä on ensimmäinen puheenne Euroopan parlamentin täysistunnossa, sovimme, että se voi olla hiukan tavallista pidempi. Puheenjohtaja Van Rompuy haluaisi virkakautensa aluksi esitellä parlamentille näkemyksensä muista asioista, toimielimiä koskevista kysymyksistä. 15–20 minuuttia riittänee?

Herman Van Rompuy, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, tähän parlamentin keskusteluun osallistuminen on minulle erinomainen tilaisuus kertoa valtioiden ja hallitusten päämiesten kaksi viikkoa sitten pidetystä epävirallisesta tapaamisesta; kyse oli todellakin hyvin epämuodollisesta tapaamisesta, jossa ei tehty virallisia päätelmiä. Samalla tämä keskustelu on minulle arvokas tilaisuus tavata parlamentin jäsenet virkakauteni varhaisessa vaiheessa. Ensimmäinen virallinen tilaisuuteni tulla parlamentin eteen on vasta huhtikuun lopussa, jolloin esittelen maaliskuun lopussa pidettävän Eurooppa-neuvoston tapaamisen antia. Jos olisin odottanut siihen asti, olisin tavannut Euroopan parlamentin vasta viitisen kuukautta puheenjohtajaksi nimittämiseni jälkeen. Haluan käyttää tämän tilaisuuden esitelläkseni oman näkemykseni roolistani ja tehtävistäni. Käytän tähän nyt muutaman minuutin, jottei minun tarvitse palata tähän aiheeseen enää myöhemmin.

Eurooppa-neuvoston puheenjohtajuus on tietenkin ollut olemassa alusta lähtien, mutta se ei ole sama asia kuin joissain tiedotusvälineissä mainittu ”Euroopan puheenjohtaja”. Mikä siis on muuttunut? Vain kolme pientä yksityiskohtaa. Ne voivat kuitenkin yhdessä ja ajan kuluessa saada aikaan huomattavan muutoksen.

Ensimmäinen niistä on jatkuvuus. Tätä ennen puheenjohtaja vaihtui kuuden kuukauden välein, toisin sanoen aina kahden tai kolmen kokouksen välein. Mahdollisuudet pitkäaikaisen strategian kehittämiseen olivat huonot. Kumppanimme kolmansista maista olivat kummissaan tavatessaan jokaisessa Euroopan unionin kanssa pitämässään huippukokouksessa eri hallituksen päämiehen. Jatkuvuus on ratkaisevan tärkeä tekijä suhteiden rakentamisen ja tehtävien onnistuneen hoitamisen kannalta.

⁽¹⁾ Käsittelyjärjestyksen lisätarkistukset: ks. pöytäkirja

Toinen tekijä on viran täysipäiväisyys. Aiempien puheenjohtajien piti samanaikaisesti hoitaa oman hallituksensa asioita. Näin ollen he saattoivat parhaassakin tapauksessa hoitaa EU:n asioita vain puolipäiväisesti. Täysipäiväinen Eurooppa-neuvoston asioiden hoitamiselle ja seurannalle omistettu virka, johon sisältyy myös vastuu ulkoisesta edustuksesta, antaa Eurooppa-neuvostolle paremmat mahdollisuudet hoitaa tehtäviään EU:n toimielinrakenteen osana.

Kolmas tekijä on se, että valtioiden ja hallitusten päämiehet voivat nyt valita, kuka puheenjohtajuutta hoitaa. Valinta ei enää tapahdu umpimähkäkäisesti keinotekoisen pyörivän järjestelmän perusteella. Toivon, että myös tämä tukee puheenjohtajan nauttimaa luottamusta.

Nämä kolme muutosta ovat käytännön parannuksia aiempaan toimielinrakenteeseen. Ottaen huomioon, että Eurooppa-neuvostosta tulee nyt itsenäinen toimielin, nämä muutokset parantavat Eurooppa-neuvoston mahdollisuuksia hoitaa perussopimusten mukaista tehtäväänsä "[määritellä unionin] yleiset poliittiset suuntaviivat ja painopisteet".

Jotkut tarkkailijat ovat nähneet Eurooppa-neuvoston roolissa paljon enemmän, toiset vähemmän. Jotkut pitävät Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa jonkinlaisena toimeenpanevan valtionpäämiehen, kuten Ranskan presidentin, vastineena. Toiset taas näkevät siinä pelkän hallitusten päämiesten tapaamisten puheenjohtajan. Todellisuudessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ei ole kumpaakaan. Se ei ole presidentti eikä sillä ole omaa toimeenpanovaltaa. Viranhaltijan on edustettava valtioiden ja hallitusten päämiesten näkemyksiä. Kyse ei ole myöskään vain kokousten johtamisesta, puheenvuorojen jakamisesta Eurooppa-neuvoston jäsenten kesken. Eurooppa-neuvoston tapaamisten valmistelu ja seuranta, EU:n ulkoinen edustaminen esimerkiksi komission puheenjohtajan rinnalla G20-huippukokouksissa sekä jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten välisen yhteyden ylläpitäminen edellyttävät paljon enemmän kuin pelkkää kokousten johtamista.

Pysyvän puheenjohtajan tehtävänä on, ei enempää eikä vähempää kuin edistää näkemystä yhteisestä suunnasta. Mihin me olemme menossa? Miten suhtautua naapureihimme? Ketkä ovat tärkeimmät strategiset kumppanimme maailmassa? Missä me haluamme olla 10 tai 20 vuoden kuluttua? Nämä ovat tärkeitä kysymyksiä.

Mitä tulee puheenjohtajan ja Euroopan parlamentin väliseen suhteeseen sopimuksessa määrätään ainoastaan, että puheenjohtaja kertoo parlamentille Eurooppa-neuvoston tapaamisten kulusta kunkin tapaamisen jälkeen. Tapaamisia on vähintään neljä vuodessa, vaikka useimpina vuosina niitä tulee todennäköisesti olemaan viisi tai kuusi ja tulevaisuudessa niiden määrä saattaa kohota jopa kymmeneen. Ennen pitkää te saatte katsella minua kyllästymiseen asti! Pyrin luomaan säännöllisiä yhteyksiä parlamentin jäseniin; tällaisia ovat muun muassa ryhmien puheenjohtajien kanssa käynnistämäni tapaamiset sekä kuukausittainen tapaaminen parlamentin puhemiehen kanssa. Aion jatkaa tällaisten yhteyksien kehittämistä myös jatkossa.

Eurooppa-neuvoston tehtäviä ei pidä sekoittaa komission puheenjohtajan tehtäviin. Puheenjohtaja Barroso johtaa toimeenpanevaa elintä, jonka Euroopan parlamentti on valinnut ja joka on tilivelvollinen Euroopan parlamentille. Komissio esittää parlamentille lainsäädäntö- ja talousarvioehdotuksia, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ei. Komission puheenjohtajalla on läheinen, päivittäinen suhde Euroopan parlamenttiin, jonka kanssa se muun muassa työstää mainitsemiani lainsäädäntö- ja talousarvioehdotuksia. Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tehtävänä on pikemminkin huolehtia, että valtioiden ja hallitusten päämiehet sopivat Euroopan unionin yleisestä strategiasta sekä sisäisen kehityksen että ulkosuhteiden osalta. Tapaan puheenjohtaja Barrosen viikoittain. Me olemme molemmat hyvin tietoisia siitä, että meidän on erittäin tärkeää välttää toimivaltakiistoilta ja väärinymmärryksiltä sen suhteen, kuka on vastuussa mistäkin. Suuren yleisön ja kolmansien maiden voi olla vaikea nähdä eroa komission puheenjohtajan ja Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan välillä; olen vakuuttunut siitä, että me olemme oikealla tiellä.

Tässä yhteydessä on tärkeää myös muistaa, että minä olen Eurooppa-neuvoston – en ministerineuvoston – puheenjohtaja. Nämä ovat kaksi erillistä elintä. Tavallinen neuvosto, joka on Euroopan parlamentin rinnalla toinen lainsäädäntöelin, tulee myös jatkossa toimimaan puolivuositain vaihtuvan puheenjohtajavaltion ohjauksessa. Sillä on pysyvä puheenjohtaja vain ulkoasioita käsiteltäessä, jolloin se koordinoi toimeenpanovaltaa. Tämä puheenjohtaja on unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Catherine Ashton.

Haluan tässä välissä antaa tunnustusta Catherine Ashtonin tekemälle työlle. Hän ansaitsee meidän tukemme ulkopolitiikan ja turvallisuuden moninaisten haasteiden kohtaamisessa sekä ulkosuhdehallinnon perustamisessa. Minulle on kunnia tehdä hänen kanssaan läheistä yhteistyötä Euroopan unionin ulkoisen edustamisen yhteydessä.

Haluan sanoa muutaman sanan Eurooppa-neuvostosta.

Ensimmäinen johtamani virallinen tapaaminen pidetään ensi kuun lopussa. Me pidimme kuitenkin valtioiden ja hallitusten päämiesten kanssa varsin hyödyllisen epävirallisen tapaamisen aiemmin tässä kuussa *Bibliothèque Solvayssa*, joka on vain parin sadan metrin päässä tästä istuntosalista. En tiedä, johtuiko se kirjaston lämpimästä tunnelmasta vai parlamentin fyysisestä läheisyydestä, mutta keskustelumme olivat hedelmällisiä.

Kuten totesin, en voi esittää teille virallisia päätelmiä epävirallisesta tapaamisesta. Voin enintään kertoa teille keskusteluista omat päätelmäni, jotka olen esittänyt Eurooppa-neuvoston jäsenille osoitetussa kirjeessä, joka on tietojeni mukaan kiertänyt myös parlamentissa. Tavoitteenani tässä epämuodollisessa neuvoston tapaamisessa oli valmistella tulevia toimiamme Euroopan talouden suorituskyvyn parantamiseksi talouskriisin kriittisen vaiheen päättyessä. Tässä yhteydessä oli muun muassa tarkasteltava tavoitteitamme ja pyrkimyksiämme, joista komission puheenjohtaja Barroso on laatinut varsin hyödyllisen asiakirjan, mutta myös tapoja parantaa hallintoamme näissä asioissa. Yksi tärkeimmistä kysymyksistä, johon Euroopan unionin on vastattava, on se, miten meidän jatkossa tulee hallinnoida yhtenäistä eurooppalaista taloutta – maailman suurimpia markkinoita – talouden suorituskyvyn kehittämiseksi.

Tätä aihetta koskeneessa alustavassa keskustelussamme me tarkastelimme tavoitteiden asettamista, niiden seuranta ja tulosten arviointia. Kyse on suurelta osin kansallisten toimivaltuuksien yhteensovittamisesta hyödyntäen samalla täysipainoisesti Euroopan unionin toimivaltuuksia ja käytössä olevia välineitä. Kyse on siis tehtävästä, joka sopii erityisen hyvin Eurooppa-neuvostolle. Solvayn tapaamisessa kaikki Eurooppa-neuvoston jäsenet olivat yksimielisiä siitä, että Euroopan unionissa tarvitaan parempaa ja keskitetympää taloudellista yhteensovittamista makrotalouden alalla – erityisesti euroalueella – ja mikrotalouden alalla. Tämä on suurelta osin varsin teknistä, ottakaamme kuitenkin ajatus yhteisten talouden tavoitteiden lukumäärän rajaamisesta neljään tai viiteen. Näiden tavoitteiden tulisi olla mitattavissa ja ne tulisi voida jakaa kansallisiin tavoitteisiin. Ei ole mitään järkeä pitää yllä tulostauluja vaikkapa 65:stä eri tietotyypistä.

Lisäksi kaikki Eurooppa-neuvoston jäsenet ovat halukkaita ottamaan lisää vastuuta EU:n yhteisessä kasvu- ja työllisyysstrategiassa. Tällainen henkilökohtainen sitoutuminen on ehdottoman tärkeää; suositukset eivät saa jäädä vain paperille, vaan niistä on siirryttävä tosielämän sitoumuksiin. Olin ilahtunut tapaamisessa havaitsemastani tavoitteellisuudesta. Puhuttiin sitten yhteensovittamisen tai hallinnon kehittämisestä tai vaikkapa *gouvernement économiquesta*, avainasemassa on yhteinen sitoutuminen onnistumisiin.

Me keskustelimme lyhyesti myös siitä, miten EU:n toimia Haitin jälleenrakentamiseksi voitaisiin panna paremmin täytäntöön. Me aiomme jatkaa tätä keskustelua edelleen humanitaarisen avun koordinoitua koskevan 214 artiklan täytäntöönpanon kehittämiseksi. Keskustelua siitä, miten Euroopan unionin pitäisi reagoida strategisesti Kööpenhaminan ilmastokonferenssiin, jatketaan seuraavassa Eurooppa-neuvoston tapaamisessa. Tapaamisessa keskusteltiin ennalta odottamatta tietenkin myös Kreikan tilanteesta. Otin tehtäväkseni katsoa, että tämä asia hoidettiin Euroopan unionin toimielinrakenteen puitteissa eikä niiden ulkopuolella ja että saavutettu sopimus sai kaikkien jäsenvaltioiden valtioiden ja hallitusten päämiesten hyväksynnän sekä komission puheenjohtajan ja Euroopan keskuspankin pääjohtajan hyväksynnän. Tällainen yksimielisyys on osoitus siitä, että Kreikka aikoo kantaa vastuunsa ja leikata alijäämäänsä uskottavalla tavalla sekä siitä että me tuemme sitä tarvittaessa yhteisvastuun nimissä. Odotan mielenkiinnolla näkemyksiänne kaikista näistä asioista – en vähiten siitä, miten unionia kohdanneisiin moninaisiin haasteisiin voidaan vastata.

Tärkein tavoitteeni tulevina vuosina on huolehtia, että Euroopan unioni on sisäisesti riittävän vahva pitääkseen yllä eurooppalaista sosiaalista mallia sekä ulkoisesti riittävän vahva puolustaakseen etujamme ja edustaakseen arvojamme. Uskon, että kaikki Euroopan unionin elimet voivat ja että niiden tulee tehdä yhteistyötä tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

(Suosionosoituksia)

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensin onnitella puheenjohtaja Van Rompuytä varsin onnistuneesta epävirallisesta Eurooppa-neuvoston tapaamisesta, jota hän johti ensimmäistä kertaa.

Päästyämme yksimielisyyteen tärkeästä Kreikkaa koskevasta julkilausumasta me keskustelimme Eurooppa 2020 -strategiasta – kestävä kasvun ja työllisyyden strategiasta. Sain tilaisuuden keskittyä unionia koetteleviin merkittäviin poliittisiin kysymyksiin, haasteisiin ja suuntaviivoihin, jotka komissio esittelee virallisesti ensi keskiviikkona.

Ennen kriisiä Euroopan talous oli kasvussa. Uusia työpaikkoja syntyi 18 miljoonaa, ja liiketoimintaympäristö oli dynaamisempi. Rahoituskriisi ja sen vaikutukset moniin talouden aloihin ovat kuitenkin pyyhkineet nämä saavutukset pois. BKT on laskenut yhden ainoan vuoden sisällä 4 prosenttia, ja työttömyys on noussut 10 prosenttiin. Tämä on huomattava isku vauraudellemme ja todellinen uhka eurooppalaisille yhteiskunnille. Samaan aikaan nousee uusia haasteita. Euroopan väestö ikääntyy, tuottavuus kilpailijoihin nähden laskee, ja koulutuksessa ja tutkimuksessa on puutteita. Meillä on kuitenkin myös monia vahvuuksia. Meillä on maailman suurin markkinatalous, meillä on yhtenäismarkkinat ja meillä on euroalue. Nämä ovat osoittautuneet kriisin keskellä tärkeiksi valteiksi.

Eurooppa on nyt kuitenkin hyvin tärkeän valinnan edessä. Tämä valinta voi ratkaista sen tulevaisuuden. Paluuta vanhoihin hyviin aikoihin on pois suljettu vaihtoehto. Eräs mahdollinen ratkaisu on rajattu uudistus, joka perustuu pienimpään yhteiseen nimittäjään ja joka saa aikaan jonkin verran muutoksia ja kasvua. Se ei kuitenkaan korjaisi kaikkia kriisin aiheuttamia vahinkoja. Tämä ratkaisu loisi Euroopan, jolla on uudessa maailmanjärjestyksessä vain toissijainen asema. Vähäiset muutokset, jonkinlaiset mukautukset.

Uskon, että me voimme olla ja että meidän täytyy olla kunnianhimoisempia. Meidän tulee pyrkiä laatimaan talousstrategia, jolla Eurooppa saadaan uudelleen tielle kohti kilpailukykyä ja jolla voidaan luoda miljoonia uusia työpaikkoja. Tätä ei kuitenkaan saada aikaan puolitien ratkaisuilla ja vähittäisillä muutoksilla. Meidän on tehtävä selväksi, että tilanne vaatii kiireellisiä toimia. Toimiminen niin kuin mitään ei olisi tapahtunut, ei turvaa eurooppalaista elämäntapaa eikä Euroopan sosiaalisia malleja. Päinvastoin: Euroopan sosiaaliset mallit vaarantuvat, jos me emme sopeudu aiempaa haastavampaan globaaliin ympäristöön.

Tämä edellyttää yhteistyötä. Tässä tarvitaan jäsenvaltioita; tässä tarvitaan Euroopan unionin elimiä; tässä tarvitaan sidosryhmiä ja koko yhteiskuntaa. Tässä tarvitaan ennen kaikkea Euroopan parlamentin aktiivista osallistumista ja tukea, jotta strategia voidaan saada aikaan ja tehdä tutuksi kansalaisille.

Komissio esittelee ensi viikolla pääkohdat strategiasta, jota se aikoo ehdottaa virallisesti Euroopan unionin toimielimille. Strategialla on kolme päätavoitetta: älykäs kasvu, osallistava kasvu ja kestävä kasvu.

Ensinnäkin tiedon tulee olla kasvun kantava voima. Tieto ja innovointi tuottavat tulevaisuuden ideat, taidot ja teknologian. Toiseksi Euroopan sosiaalisen mallin ylläpitäminen edellyttää työpaikkojen luomista. Meidän tulee pyrkiä kehittämään terveitä, menestyviä ja turvallisia yhteiskuntia, joissa jokainen voi löytää paikkansa. Tämä edellyttää ihmisten työllistämistä ja köyhyyden määrätietoista kitkemistä. Köyhyys ei ole vain kansallinen ongelma; se on ongelma, johon tarvitaan yhteistä eurooppalaista ratkaisua.

Euroopan sosiaalisen markkinatalouden on voitava tarttua tulevaisuuden mahdollisuuksiin. Tarkoitin kestävästä kasvusta, ilmastonmuutoksen merkityksen tunnustamista ja resursseihin kohdistuvaa painetta. Tarkoitin tällä kilpailukykyistä taloutta, sisämarkkinoiden vahvistamista ja investointiolosuhteiden parantamista erityisesti pk-yritysten kannalta. Tarkoitin eurooppalaista taloutta, joka pystyy pitämään puolensa globaaleilla markkinoilla.

Nämä tavoitteet eivät ole uusia. Se, että me emme ole vielä onnistuneet saavuttamaan niitä, ei kuitenkaan vähennä niiden arvoa, vaan lisää sitä entisestään. Meidän ei tarvitse muuttaa radikaalisti käsitystämme siitä, mitä Eurooppa tarvitsee, vaan tapaamme toteuttaa tämä käsitys.

Mitä me tarvitsemme onnistuaksemme? Ensinnäkin strategian on oltava kattava. Me emme voi tyytyä strategiaan, joka antaa kunkin tehdä niin kuin helpoimmalta tai mukavimmalta tuntuu ja jättää todelliset ongelmat muiden ratkottaviksi. Meillä on yhä monia ongelmia ratkaistavinamme: yhtenäismarkkinoiden loppuun vieminen, kansallisten verotusjärjestelmien laadun kehittäminen ja varainkäytön järjeistäminen julkisen talouden ollessa valtaviin paineiden alaisena ovat vain joitain esimerkkejä.

Toiseksi strategian on otettava mukaan yhteiskunnan kaikki osapuolet. Eurooppalaista yhteiskuntaa ei saada oikeille raiteille, jos samalla luodaan yhteiskunnallisia konflikteja. Tämän vuoksi työpaikkojen luomiseen ja köyhyyden poistamiseen on suhtauduttava ennakoivasti. Samasta syystä rahoitusmarkkinoiden uudistaminen on ollut onnistunut päätös. Me tarvitsemme vahvaa rahoitusala, joka pystyy rahoittamaan innovointia ja auttamaan yrityksiä kasvamaan. Me tarvitsemme rahoitusala, joka tunnustaa vastuunsa sen apuun rientäneitä yhteiskuntia ja hallituksia kohtaan ja joka myöntää, että nykypäivänä tarvitaan Euroopan laajuista tehokasta valvontaa.

Kolmanneksi meidän ei pidä sekoittaa kokonaisnäkemyä Euroopan taloudesta kysymykseen siitä, kuka tekee mitään. Kyse ei pitäisi olla siitä, kenellä on valtuudet mihinkin. Meidän on sen sijaan nähtävä Euroopan laajusten toimien tuoma lisäarvo. Globalisaation aikana, kun meidän on keskusteltava Yhdysvaltojen, Kiinan, Venäjän ja muiden tahojen kanssa, on selvää, että yhteinen lähestymistapa tuo lisäarvoa. Otetaan esimerkiksi

G20-kokoukset. Esittelimme tämän aloitteen Ranskan puheenjohtajuuskauden aikana yhdessä Ranskan presidentin kanssa Euroopan unionin puolesta Yhdysvaltain presidentille; me ehdotimme hänelle näiden huippukokousten hyväksymistä. Siksi on tärkeää myöntää, että meillä on enemmän painoarvoa, jos me toimimme yhdessä. On järjetöntä tunnustaa maailmanlaajuiset riippuvuussuhteet ja torjua Euroopan sisäiset riippuvuussuhteet. Meidän on siis toimittava yhdessä.

Tästä huolimatta jäsenvaltioilta odotetaan monia toimia. Jäsenvaltioilla on luonnollisesti velvollisuuksia, joista hallitusten odotetaan pääasiassa huolehtivan. Sen ohella hallitusten odotetaan sitoutuvan aidosti myös eurooppalaiseen lähestymistapaan. Eurooppalainen lähestymistapa on välttämätön. Sen tarkoituksena ei ole palauttaa valtaa Brysselin käsiin – se ei ole alkuunkaan tavoitteemme –, vaan tukea eurooppalaisissa yhteiskunnissa toteutettavia tarpeellisia uudistuksia, jotka edistävät kansalaisten vaurautta ja hyvinvointia.

Me voimme onnistua vain, jos me olemme valmiita tekemään yhteistyötä, meidän ei pidä toimia toisiamme vastaan. Tämän vuoksi me tarvitsemme uskottavaa omistajuutta kaikilla tasoilla. Me tarvitsemme vahvaa ja aitoa talouden koordinoitua. Lissabonin sopimus antaa meille nämä välineet, ja me aiomme käyttää niitä.

Havaitsin Eurooppa-neuvoston tapaamisessa, että tästä ongelmasta ollaan tietoisia. Voin verrata näitä keskusteluja viisi vuotta sitten käytyihin keskusteluihin Lissabonin strategiasta. Haluan sanoa teille suoraan ja avoimesti, että totesin valtioiden ja hallitusten päämiesten olevan selvästi tietoisempia tarpeesta tehdä yhteistyötä ja myös Euroopan talouteen kohdistuvista ulkoisista paineista. Toivon vilpittömästi, että tällä kertaa kapeat kansalliset intressit eivät asetu tiiviimmän koordinoinnin ja tehokkaan eurooppalaisen ohjausjärjestelmän tielle.

Me tarvitsemme myös merkittäviä Euroopan unionin laajuisia lippulaivatoimenpiteitä osoittaaksemme, mihin me olemme pyrkimässä; me tarvitsemme konkreettisia suunnitelmia. Me aiomme esitellä niistä joitakin. Niitä ovat muun muassa innovointisuunnitelma, uuden osaamisen ohjelma, kunnollinen teollisuuspolitiikka, digitaalistrategia, vihreä teknologia ja erityinen köyhyysentorjuntasuunnitelma. Nämä ovat hankkeita, joilla on arvoa ja vaikutusta itsessään. Ne osoittavat, miksi Euroopan unioni tarjoaa osan ratkaisusta. Ne osoittavat, että Euroopan unioni käy sanoista tekoihin.

Haluan lopuksi vedota teihin, Euroopan parlamenttiin. Pyydän teitä antamaan vahvan tukenne näille hankkeille lainsäädäntöelimenä, budjettivallan käyttäjänä ja eurooppalaisten toimien puolustajana kaikkialla Euroopan unionissa.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät parlamentin jäsenet, helmikuun 11. päivänä pidetty tapaaminen oli ensimmäinen puheenjohtaja Van Rompuyn valmisteleva ja johtama Eurooppa-neuvoston tapaaminen. Haluan toivottaa puheenjohtajan tervetulleeksi ensimmäiseen Euroopan parlamentin täysistuntoonsa.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) ja Euroopan demokraattien ryhmä odottaa teiltä paljon. Nimityksenne jälkeen pitämänne puheet ovat olleet sävyiltään hyvin myönteisiä ja käytännönläheisiä, mikä on hyvä. Arvostan myös ilmapiiiriä, jonka pyritte luomaan Eurooppa-neuvostoon. Toivon teidän ja ministerineuvoston olevan kuitenkin tietoisia siitä, että Lissabonin sopimuksen myötä suhteenne meihin, parlamentin jäseniin, on muuttunut. Me olemme tasa-arvoisia päättäjiä, ja sillä on paitsi lainsäädännöllisiä seurauksia, myös poliittisia seurauksia.

Haluan sanoa muutaman sanan helmikuun 11. päivänä käytyjen keskusteluiden sisällöstä. Keskusteluissa käsiteltiin tietenkin 2020-strategiaa, mutta myös euroa sekä talous- ja budjettipolitiikkaa, sillä Kreikan velkaa ja euroa koskevat spekulatiot nousivat odottamatta tapaamisen asialistalle.

Haluan esittää seuraavan kysymyksen: johtuuko euron heikkeneminen yksinomaan Kreikan kriisistä vai ovatko euron ja euroalueen jäsenvaltioiden valtaan tyytymättömät tahot hyökänneet yhteisvaluuttaa vastaan?

Toiseksi haluaisin kysyä: Aiommeko me odottaa, että tilanne joissain euroalueen valtioissa kärjistyy ennen kuin puutumme siihen, kuten teimme Kreikan kohdalla? Jos vastaus on kieltävä, mitä suunnitelmia on tehty riskialttiimpien valtioiden tilanteen korjaamiseksi? Siinä on kysymys teille, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy.

Olen tyytyväinen 11. helmikuuta tehtyihin solidaarisuustoimenpiteisiin. Halusin ottaa nämä kysymykset kuitenkin esiin, sillä en ole lainkaan vakuuttunut siitä, että me eurooppalaiset olemme tilanteen tasalla. Mistä tässä tilanteesta on kyse, ellei siitä, että Kreikan varoittava esimerkki on osoittanut, missä määrin meidän on tärkeää tehdä rohkeita päätöksiä varmistaaksemme, että yhteisvaluuttamme euro kuvastaa sen taustalla olevaa poliittista voimaa?

Me puhumme tietysti paljon. Me puhumme talouden ohjausjärjestelmästä. Me puhumme myös valuutan ohjaamisesta. Me voisimme kuitenkin tehdä asioista huomattavasti yksinkertaisempia ja tehokkaampia laatimalla ja panemalla täytäntöön euroalueen jäsenvaltioiden julkisten talouksien aidon koordinoitijärjestelmän. Jopa Ranskan entinen pääministeri Edouard Balladur on hiljattain tunnustanut, että itsemääräämisoikeudesta on luovuttava joillain aloilla – eikä tämän myöntäminen ole todellakaan helppoa ranskalaiselle. Hän on puhunut sen puolesta, että euroalueen kansalliset talousarviot olisi hyväksyttävä euroryhmällä jo ennen niiden esittelemistä kansallisille parlamenteille.

Haluan ottaa tämän uskaliaan ajatuksen esiin ja pyytää Eurooppa-neuvostoa tarkastelemaan ja harkitsemaan sitä vakavasti. Koordinoimalla talousarvioita asianmukaisesti euroalueen jäsenvaltiot voisivat saada ennennäkemätöntä vaikutusvaltaa ja liikkumavaraa. Tämän ansiosta ne voisivat vaikuttaa merkittäväällä tavalla uusien maailmanlaajuisten sääntöjen laatimiseen. Se edellyttäisi kuitenkin, että eurooppalaiset yhdistävät voimansa kansainvälisten rahoitusalan organisaatioiden sisällä, jotta euroalue voisi puhua yhdellä äänellä.

Haluan ottaa esiin puhuttelevan esimerkin, jonka puheenjohtaja Barroso käsittääkseni mainitsi: Kansainvälisessä valuuttarahastossa äänestys-oikeudet lasketaan valtioiden taloudellisen painoarvon perusteella. Tämän perusteella Yhdysvalloilla on 16,7 prosenttia äänestys-oikeuksista, Japanilla 6 prosenttia, Kiinalla 3,6 prosenttia ja Euroopan unionin kuudella perustajajäsenellä 18,49 prosenttia. Jos euroalueen valtiot yhdistäisivät Kansainvälisessä valuuttarahastossa voimansa, niillä olisi 23 prosenttia äänestys-oikeuksista, ja koko Euroopan unionin jäsenvaltioilla olisi yhdessä peräti 32 prosenttia äänestys-oikeuksista; toisin sanoen kaksi kertaa enemmän kuin Yhdysvalloilla.

Arvoisa puhemies, arvoiset puheenjohtajat, hyvät parlamentin jäsenet, tämä on totuus vallan tasapainosta tämän päivän maailmassa. Eurooppa ei kuitenkaan voi hyödyntää koko painoarvoaan, koska se ei ole edelleenkään päässyt yksimielisyyteen. Voidaanko tällaista tilannetta hyväksyä? PPE-ryhmän vastaus on: ei voida. Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, euroalueen valtioiden on aika tunnustaa tämä tilanne ja ottaa siitä opikseen. Siten ne voivat valmistautua siihen, mihin niiden on pian pakko ryhtyä, toisin sanoen aitoon yhdistymiseen sen sijaan, että pitävät yhä kiinni valheellisesta itsemääräämisoikeudesta, joka on enää pelkkä vaarallinen mielikuvitusleikki.

Stephen Hughes, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, talous- ja rahoituskriisin kuluessa yli 7 miljoonaa eurooppalaista on jäänyt työttömäksi. On todennäköistä, että tämän vuoden loppuun mennessä työttömien luku nousee yli 25 miljoonaan. Jäsenvaltioiden talous ja julkinen talous, joita me olemme pyrkineet tervehdyttämään 1990-luvun alusta lähtien, ovat tuhoutuneet alle kahdessa vuodessa. Kalliista elvytystoimenpiteistä huolimatta me olemme tähän mennessä onnistuneet vain välttämään järjestelmän täydellisen romahtamisen.

Talouden kasvu on edelleen heikkoa, ja monet ovat menettäneet uskonsa nopeaan elpymiseen. Yhteiskuntiamme vaivaa pelko tulevasta, eriarvoisuus eri muodoissaan on lisääntynyt, ja jotkin jäsenvaltiot tarvitsevat kipeästi EU:n laajuista solidaarisuutta ja suojelua jouduttuaan häikäilemättömän ja hallitsemattoman keinottelun uhreiksi. Kriisi on heikentänyt merkittävästi Euroopan globaalia kilpailukykyä ja poliittista vaikutusvaltaa.

Tässä synkässä tilanteessa Euroopan on luotava uudelleen tulevaisuutensa turvataksaan taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen mallinsa.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, te aiotte kysyä kevään Eurooppa-neuvostolta, missä me haluamme Euroopan olevan vuonna 2020. Tämä on tärkeä kysymys. Epäilen kuitenkin, onko meillä varaa kiistellä kaukaisesta tulevaisuudesta, jos emme ensin tarjoa ratkaisuja niille miljoonille eurooppalaisille, jotka kärsivät kriisin vaikutuksista ja jotka kantavat huolta huomispäivästä – jotka pelkäävät menettävänsä työpaikkansa tai epäilevät mahdollisuuksiaan löytää työtä. Minkä on teidän vastauksenne heille?

Minä en voi palata huomenna kotialueelleni kertomaan ihmisille, että heillä ei ole syytä huoleen, sillä Euroopan unionilla on suunnitelma vuodelle 2020. Minun on vastattava heidän tämänhetkisiin huoliinsa ja pelkoihinsa. Haluan voida sanoa heille, että he voivat pitää työpaikkansa, että uusia työpaikkoja luodaan pian ja että nämä työpaikat tarjoavat ihmisarvoista, kunnollisesti palkattua työtä.

Toistaiseksi ainoa keskipitkän aikavälin toimintastrategia on Eurooppa-neuvoston joulukuussa laatima strategia julkisen talouden vakauttamiseksi. Jäsenvaltioiden tulee vuoteen 2011 mennessä käynnistää julkisen taloutensa vakauttaminen saadakseen alijäämän 3 prosentin rajan alle kahden vuoden kuluessa. Samaan aikaan työttömyys tulee kasvamaan edelleen, sillä kasvu on liian heikkoa työttömyyden vähentämiseksi.

On myös muita tapoja saada Eurooppa ulos kriisistä: me voimme laatia toimintastrategian, jonka keskiössä ovat kansalaiset ja erityisesti ne, jotka ovat kärsineet kriisistä eniten. Kehotan puheenjohtaja Van Rompuytä ja puheenjohtaja Barrosoa harkitsemaan uudelleen niin kutsutun irtautumisstrategian luonnetta. Euroopan tulee valita moraalisesti hyväksyttävä tie ulos kriisistä – inhimillinen tie, joka pohjautuu eurooppalaisiin perusarvoihin ja joka on talouden kannalta itse asiassa myös järkevämpi tie.

Näin ei käy, jos makrotaloutta koskeva politiikka keskittyy yksinomaan nopeaan vakauttamiseen. Se tarkoittaisi leikkauksia julkisiin investointeihin, koulutukseen sekä sosiaali- ja terveyspalveluihin. Vakauttamista ei voida saavuttaa pelkkien veronkorotusten avulla. Euroopan kasvupotentiaali kärsisi vielä tähänastistakin enemmän, ja sen seurauksena elpyminen olisi äärimmäisen hidasta ja suuri osa nykyisistä työttömistä ajautuisi pitkäaikaistyöttömyyteen.

Eurooppalaiset ansaitsevat tasapainoisemman ja yhteiskunnallisesti vastuullisemman poliittisen lähestymistavan. Me katsomme, että tähän lähestymistapaan tulisi sisällyttää työllistämistä strategia, jonka tulisi olla keskeinen osa 2020-strategiaa ja muodostaa sen etenemissuunnitelma tuleville vuosille vuoteen 2015 asti.

Lähestymistavassa tulisi yhdistää makrotaloudellinen toimintastrategia ja rakennepoliittika talouden, sosiaaliasioiden ja ympäristön alalla, jotta vuoteen 2015 mennessä saataisiin luotua vähintään 5 miljoonaa uutta työpaikkaa erityisesti vihreän talouden alalla. Eurooppa-neuvoston tulisi ilmaista maaliskuun huippukokouksessa selkeästi, että tämä pyrkimys on uuden strategian keskeinen tavoite.

Asianmukainen talouspolitiikan koordinointi, joka menee selvästi vakaussopimuksen valvontaroolia pidemmälle, voisi taata sen, että vähittäiseen talouden vakauttamiseen eri jäsenvaltioissa voidaan yhdistää keskeisten julkisten menojen säilyttäminen kasvualoilla ja keskeisillä sosiaalipoliittikan aloilla.

Tämä edellyttää huomattavaa muutosta Euroopan ja erityisesti euroalueen talouden ohjausjärjestelmää koskevassa poliittisessa ajattelussa.

Maaliskuun tai kesäkuun huippukokouksen tulisi antaa puheenjohtajalleen toimivaltuudet laatia läheisessä yhteistyössä komission kanssa kunnianhimoinen suunnitelma EU:n talouden ohjausjärjestelmän vahvistamiseksi, jotta neuvosto voisi päättää siitä joulukuun 2010 tapaamisessa.

Jos me haluamme ottaa opiksemme nykyisestä kriisistä ja jättää sen taaksemme mahdollisimman pian, meidän on kyseenalaistettava vanha tapa tehdä asioita. Tämä on mahdollisuus tehdä Euroopasta tärkeä kansalaisille, ei vain markkinoille. Tästä voi tulla todellisuutta vain, jos 2020-strategia keskittyy todella ihmisiin ja työpaikkoihin, toisin sanoen jos siihen sisällytetään kunnianhimoinen sosiaaliasioiden ja ihmisarvoista työtä edistävä toimintaohjelma.

Kehotan teitä ryhmäni nimissä nostamaan ihmiset ja ennen kaikkea heikoimmassa asemassa olevat ihmiset eurooppalaisen hankkeen keskiöön.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensiksi käsitellä asiaa, jota sanoisin tämän hetken kiireellisimmäksi ongelmaksi. Me voimme tuki puhua vuodesta 2020, mutta meillä on nyt kiireellisempi ongelma: euroalue ja Kreikka. Meidän on löydettävä siihen ratkaisu.

Mielestäni meidän, Euroopan parlamentin, on tehtävä tässä asiassa aloite. On tärkeää selvittää, mitä Kreikassa tarkkaan ottaen tapahtui. Me olemme saaneet tänään ristiriitaisia tietoja. Kreikka väittää antaneensa Euroopan unionille ja sen elimille kaikki tarvittavat tiedot. Samaan aikaan Euroopan komissio ja Eurostat väittävät, että ne eivät ole saaneet kaikkia tietoja. Samaan aikaan investointipankit – Goldman Sachs, Morgan Stanley ja Deutsche Bank – vähättelevät osuuttaan Kreikan tapaukseen.

Näin ollen on mielestäni Euroopan parlamentin tehtävä järjestää mahdollisimman pian kuulemiset toimivaltaisen valiokunnan kanssa, jotta me voimme kuulla kaikkia asianomaisia osapuolia ja selvittää, mitä Kreikan tapauksessa on meneillään. Me emme voi puhua parannuskeinoista, ratkaisuista tai Euroopan unionin uudistuksista, jos me emme ensin selvitä, mitä Kreikassa tapahtui vuosina 2008 ja 2009 ja sitä ennen. Mielestäni Euroopan parlamentin on ehdottoman tärkeää kuulla eri osapuolia.

Toinen asia, jonka haluan ottaa esiin, on Kreikan velkaongelma. Meidän on ratkaistava se. Siihen on nähdäkseni vain yksi toimiva ratkaisu. Luin eilen *Financial Times*issa julkaistun George Sorosin artikkelin tästä aiheesta ja muutama päivä sitten Joschka Fischerin artikkelin saksalaisesta lehdestä. Artikkelissa toistetaan monien muidenkin hokema viesti: paras ratkaisu Kreikan velkaongelmaan on eurooppalainen ratkaisu – euro-obligaatiot tai Euroopan valuuttarahasto, joista ei aiheudu kustannuksia veronmaksajilla mutta jotka

tarjoavat tulevaisuuden ratkaisun. Mielestäni on myös Euroopan parlamentin tehtävä pyytää komissiota ja neuvostoa harkitsemaan tätä mahdollisuutta ja tutkimaan sitä tuijottamatta vain Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden kansallisten intresseihin.

Kolmanneksi tärkein osuus tässä keskustelussa on tietenkin se, mitä 2020-strategian suhteen tulisi tehdä. Mielestäni Kreikka on erinomainen esimerkki siitä, mikä Lissabonin strategiassa meni vikaan. Lissabonin strategia oli liian heikko. Saksan talouden ja Kreikan talouden välinen kuilu laajeni viimeisten 10 vuoden aikana; se laajeni, ei kutistunut, Lissabonin strategian jälkeen. Komission ja Eurooppa-neuvoston on aivan ensimmäiseksi päätettävä tunnustaa, että avoin koordinoitimenettely ei ollut toimiva ratkaisu. Se oli liian heikko menettely. Me tarvitsemme rohkeampaa Euroopan unionin sisäistä välinettä. Tämä väline on Euroopan unionin sisäinen talouden ohjausjärjestelmä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toivon, että muutaman päivän kuluttua, maaliskuun alussa – muistaakseni 3. maaliskuuta – te esittelette tätä koskevan asiakirjan. Toivon, että siihen sisältyy strategia, joka on rohkeampi kuin epävirallisessa huippukokouksessa sovitut tai sopimatta jätetyt asiat. Kyse on yhä hallitusten välisestä avoimesta koordinoitimenettelystä. Siitä tehdään hiukan parempi ja hiukan nopeampi, mutta loppujen lopuksi se on yhä hallitusten väliseen toimintaan perustuva avoin koordinoitimenettely. Me pyydämme teitä ottamaan tämän asian, talouspolitiikan ja talouden ohjausjärjestelmän, käsiinne ja laatimaan yhdessä Olli Rehnin kanssa rohkean ehdotuksen Euroopan unionin sisäisestä talouden ohjausjärjestelmästä. On järjetöntä pitää yllä rahaliittoa ilman taloudellista, sosiaalista ja poliittista liittoa. Kreikan ongelmat ovat osoitus siitä.

(Suosionosoituksia)

Uskon, että nyt on aika, jolloin me voimme odottaa komissiolta rohkeita ratkaisuja. Toivon, että komissio esittelee maaliskuun 3. päivänä asiakirjan, joka on epävirallisen huippukokouksen mielestäni vajavaisia päätelmiä selvästi kunnianhimoisempi.

(Puhuja suostui vastaamaan sinisen kortin kysymyksen työjärjestyksen 149 artiklan 8 kohdan mukaisesti)

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin esittää jäsen Verhofstadtille seuraavan kysymyksen: Pitäisikö euroalueen ulkopuolisten maiden mielestänne rientää euroalueeseen kuuluvien maiden apuun? Tätäkö te kannatatte?

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Voi olla, että lähitulevaisuudessa joudutaan rientämään Yhdistyneen kuningaskunnan apuun, sillä saamieni tietojen mukaan sen talouden alijäämä on Kreikankin alijäämää suurempi.

(Suosionosoituksia)

Talouden alijäämä on tällä hetkellä muistaakseni 12,9 prosenttia BKT:sta. Tällä hetkellä tärkeintä mielestäni on se, että meillä on uskottava strategia euroalueen suhteen. Olen vakuuttunut, että Yhdistynyt kuningaskunta tulee ennemmin tai myöhemmin liittymään euroalueeseen. Tämä on varma.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, toivon, että tämä brittiläinen lastentarha malttaa kuunnella hetken.

(Välihuomautuksia)

Aioin käsitellä puheeni aluksi EU 2020 -strategiaa, mutta aloitan nyt Kreikan tilanteesta erityisesti parlamentin oikean siiven puheenvuoron seurauksena. Uskon, että vähiten keskustelua Kreikan tilanteesta ja tulevaisuuden näkymistä edistää Kreikan vastainen, nationalistinen tai Euroopan vastainen asenne. Nähdäkseni Kreikassa nousee nyt esiin virheitä, joita on toistettu pitkän ajan kuluessa. Kriisit tuovat usein enemmän ongelmia esiin kuin hyvät ajat.

Palaan jäsen Verhofstadtin esiin tuomaan asiaan. Jos me emme halua Euroopan vastaisuuden lisääntyvän, meidän on keskusteltava siitä, kuka Brysselissä vastaa siitä, että nämä ongelmat on voitu salata Kreikassa vuosien ajan – todennäköisesti koko rahaliittoon liittymisen valmistelukauden ajan. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, teillä on tässä suhteessa mielestäni suuri vastuu. Tämä on asia, joka teidän on erityisen tärkeää tuoda esiin, sillä me olemme nähneet vastuusta vasta jäävuoren huipun emmekä me ole vielä nähneet sen alla piilevää vastuuttomuuden järjestelmää.

Toiseksi myös Kreikassa on saatava aikaan merkittäviä muutoksia. Meidän on keskusteltava tästä Kreikan ja euroalueen kesken – mieluiten ystävälliseen sävyyn. Jos tätä apua tarvitaan – kuten uskon – ja jos

eurooppalainen yhteisvastuu on otettava jälleen käyttöön – enkä haluaisi sulkea sitä millään tapaa pois tässä kohtaa –, niin Kreikan on saatava aikaan todellisia muutoksia. Yksi esimerkki on tuhlaileva julkinen sektori. Jos tapaamiini kreikkalaisiin on luottaminen, 25 prosenttia kreikkalaisista työntekijöistä on julkisen sektorin palveluksessa, eikä sikäläinen julkinen sektori ole edes kovin toimiva. Se todella tarvitsee uudistuksia.

Muutoksia ei kuitenkaan voida tehdä vain menojen puolella, sillä selvästi myös tuloissa on jotain pahasti pielessä. Mielestäni pääministeri George Papandreou on oikeassa aikoessaan julkaista Kreikan suurituloisimpien veroilmoitukset. Ei ole tarpeen ostaa CD-levyjä Sveitsistä; tätä ongelmaa voidaan lähestyä myös toisesta suunnasta. Tämä tuo nopeasti esiin sen tosiseikan, että myös Kreikassa tuloja voidaan lisätä huomattavasti, jos veronkierto estetään ja yltäkylläisyydessä elävät kreikkalaiset saadaan maksamaan veronsa tavallisten kansalaisten tapaan.

Kollegani, jäsen Giegold, puhuu todennäköisesti euro-obligaatioista enemmän myöhemmin. Haluan vain sanoa yhden asian EU 2020 -strategiasta. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, te ette maininnut sanallakaan Lissabonin strategian puutteita. Kyvyttömyys arvioida Lissabonin strategiaa ei mielestäni lupaa hyvää uuden strategian menestykselle tai mahdolliselle menestykselle. Integroituna strategiana se ei periaatteessa ole huono, mutta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää jäsen Verhofstadtia siitä, että hän muistutti meitä vasemmistolaisen talouspolitiikan epäonnistumisesta Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Olemme kiitollisia neuvoista, ja toivon, että voin kollegoideni kanssa saada tähän tilanteeseen muutoksen tulevissa parlamenttivaaleissa.

Jo ennen nykyistä kriisiä jäsenvaltioiden taloudet menettivät asemiaan Euroopan suurten kilpailijoiden eduksi. Euroopan talouden kasvu oli hidastunut, työttömyysaste oli aiempaa korkeampi, suhteellinen kauppasema oli heikkenemässä ja osuus maailmanlaajuisesta tuotannosta oli laskussa. Me olimme käynnistäneet Lissabonin strategian mutta ilman tarvittavaa määrätietoisuutta tai sitoutumista. Ei ole yllätys, että se ei onnistunut. Eurooppa 2020 -strategian ei pidä käydä samoin. Ryhmäni oli ilokseni ensimmäisiä, jotka jättivät ehdotuksia strategian kehittämiseksi.

Jäsenvaltioiden talouksille on asetettava nyt uusi suunta. Meidän on myönnettävä, että hallitukset eivät luo tuottavia työpaikkoja eivätkä paranna elintasoja. Vain kilpailukykyiset yritykset ja menestyvät yrittäjät voivat tehdä niin. Jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin toimielinten on tuettava niitä keventämällä niiden taakkaa. Meidän on turha haaveilla dynaamisesta taloudesta, jos me asetamme kasvun ja työpaikkojen luojille yhä suurempia vaatimuksia entistä raskaammalla verotuksella ja byrokraattisilla säännöillä. Tutkimusta ja kehitystä sekä korkeakoulutusta ja ammattikoulutusta on kannustettava, kuten puheenjohtaja Barroso juuri korosti. Sisämarkkinoita on elvytettävä ja niitä on laajennettava uusille alueille.

Panokset eivät voisi olla tätä korkeammat. Lähes kolmensadan vuoden ajan maailman kaikkein vahvimpia talouksia ovat olleet ne, joiden perustuslaki on ollut muita liberaalimpi ja demokraattisempi; vapaus ja taloudellinen hyvinvointi ovat kulkeneet käsi kädessä. Me olemme nyt uuden aikakauden kynnyksellä. Tämän vuosisadan loppuun mennessä huomattava osa taloudellisesta vallasta saattaa siirtyä maihin, joita hallitsevat epädemokraattiset järjestelmät. Autoritaarinen kapitalismi ei välttämättä kehity vähitellen kohti eurooppalaista ja länsimaista demokraattista ja vastuullista kapitalismia.

Me toivomme näiden valtioiden liberalisoituvan. Me kannustamme niitä siihen hienovaraisesti, mutta me olemme tietoisia riskeistä. On Euroopan kansalaisten etujen mukaista, että EU 2020 -ohjelma onnistuu stimuloimaan hyvien työpaikkojen luomista ja nostamaan elintasoja. On vapaan maailman etujen mukaista, että EU 2020 -ohjelma näyttää tietä vahvemmalle talouden tulevaisuudelle, josta kaikki kansalaiset pääsevät osallisiksi.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, hädässä ystävä tunnetaan. Euroopan unionissa on 27 jäsenvaltiota, jotka yrittävät hallitustensa johdolla kukin tavallaan pelastaa omia pankkejaan ja keskeisiä talouden alojaan. Tämä on johtanut kunkin jäsenvaltion velan kasvuun ja kansalaisten katastrofaaliseen säästämisasteeseen. Kaunisteleva palkkojen sääntelypolitiikka, muiden työvoimakustannusten kuin palkkakustannusten vähentäminen sekä sellaisten riskien kuten iän, perheen, sairauksien ja halutun koulutuksen yksityistäminen on jo mainittu.

Pankit käyttävät nyt valtioiden hätäpaketteja keinotellakseen kansallisia budjetteja vastaan. Pankit ovat jo edistyneet valtioita enemmän. Hypo Real Estate ja Commerzbank, jotka Saksassa pelastettiin käyttämällä

miljardeja euroja veronmaksajien rahoja, ovat eturintamassa mitä tulee kohtuuttoman kalliiden valtion obligaatioiden kauppaan Kreikassa. Veronmaksajien rahoja käytetään keinotteluun. Nämä ovat tavallisten, rehellisten palkansaajien rahoja. Heillä ei ole sveitsiläisiä pankkitilejä, jollaisiin heitä rikkaammat turvautuvat.

(Välihuomautuksia)

Uskokaa pois, en esitä mielelläni kielteisiä esimerkkejä Saksasta. Eräs hallitseva saksalaispuolue vaatii kuitenkin kaiken aikaa verohelpotuksia samalla, kun Kreikan hallitusta vaaditaan kiristämään verotusta. Keneltä nämä rahat otetaan? Pelkään, että ne otetaan ennen kaikkea niiltä, joiden on jo nyt vaikea tulla toimeen. Eikö se ollutkin Saksa, entinen maailman suurin viejävaltio, joka vuosia sitten erotti palkankorotukset tuottavuudesta käynnistäen siten sosiaalisen polkumyynnin?

Klassisessa kreikkalaisessa teatterissa kriisi merkitsee mahdollisuutta – käännekohdan haastetta. Tällaisen käännekohdan aikaan saamiseksi meidän on vaadittava kauan odotetun lakisääteisen vähimmäispalkan asettamista. Samassa paikassa tehdystä samasta työstä on saatava sama palkka. Me tarvitsemme Euroopan unionin sisäistä verotustyyppien yhdenmukaistamista, mutta sitäkin enemmän me tarvitsemme rahoitusmarkkinoiden aitoa eurooppalaista sääntelyä ja valvontaa sekä aitoa eurooppalaista talous- ja rahoituspolitiikkaa, jota koordinoidaan yhteisvastuun periaatteen mukaisesti ja jolle on asetettu sitovat sosiaaliset ja ympäristöä koskevat tavoitteet.

Nigel Farage, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Euroopan puheenjohtaja – tämä on kauan odotettu päivä. Meille sanottiin, että kun me saamme puheenjohtajan, me saamme suuren globaalin poliittisen johtohahmon, viidensadan miljoonan kansalaisen poliittisen johtajan, joka edustaa meitä kaikkia maailman näyttämöllä ja jonka tehtävä on niin merkittävä, että hänelle on luonnollisesti maksettava enemmän palkkaa kuin presidentti Obamalle. No, ikävä kyllä me saimme sen sijan teidät. Olen pahoillani, mutta aiemman esityksenne perusteella... En halua olla tyly, mutta todellakin, teillä on tiskirätin karisma ja alemman portaan pankkivirkailijan olemus.

(Vastalauseita)

Kysymys, jonka haluan esittää ja jonka me kaikki aiomme esittää, on: kuka te olette? En ollut koskaan kuullut teistä; kukaan Euroopassa ei ollut koskaan kuullut teistä. Haluan kysyä teiltä, arvoisa puheenjohtaja: kuka äänesti teitä?

(Koväänisiä vastalauseita)

Ja minkä mekanismin avulla – tiedän, että demokratia ei ole kovassa huudossa teillä – minkä mekanismin avulla Euroopan kansat voivat syrjäyttää teidät? Onko tämä eurooppalaista demokratiaa?

Tunnen kuitenkin, että te olette pätevä ja kykenevä ja vaarallinen, ja olen vakuuttunut, että tarkoituksenanne on tukahduttaa vähitellen eurooppalainen demokratia ja Euroopan kansallisvaltiot. Te ilmeisesti vihaatte jo kansallisvaltion periaatetta; se johtuu ehkä siitä, että olette kotoisin Belgiasta, joka ei oikeastaan edes ole valtio.

(Välihuomautuksia)

Teidän valtaannousunne jälkeen Kreikka on kutistunut pelkäksi protektoraatiksi. Hyvä herra, teillä ei ole tehtäväänne minkäänlaista oikeutusta. Olen varma, että puhun Yhdistyneen kuningaskunnan kansan enemmistön puolesta, sanoessani teille tämän: me emme tunne teitä, me emme halua teitä ja mitä pikemmin teidät siirretään sivuun sitä parempi.

Puhemies. – (EN) Tosiaan, kuten sanoitte hyvä ryhmän puheenjohtaja, te ette halua olla tyly.

Siirryn mieluummin eteenpäin. Hyvä ryhmän puheenjohtaja, vastaatko sinisen kortin kysymykseen?

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Hyvä jäsen Farage, haluatteko panna täytäntöön sopimuksen 9 artiklan ja pyytää unionin jäsenyydestä eroamista? Siten voisitte olla tyytyväinen.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, olen pettynyt toimintaanne arvoisa puhemies Buzek. On käsittämätöntä, että ryhmän puheenjohtaja kutsuu Eurooppa-neuvoston puheenjohtajaa Euroopan parlamentin edessä ”tiskirätiksi” sen sijaan, että esittäisi poliittista arvostelua.

(Suosionosoituksia)

Arvoisa puhemies, olisin odottanut teidän reagoivan tähän vaatimalla järjestystä. Tämän miehen ei voida antaa vapaasti talloa Euroopan parlamentin arvokkuutta. Haluan sanoa jäsen Daulille, että kyse ei ole siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan pitäisi erota unionin jäsenyydestä. Olisi kenties parempi, että jäsen Farage luopuisi tehtävistään, jos hän pitää Euroopan unionia ja Euroopan parlamenttia näin vastenmielisinä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Toistan sen, mitä sanoin jäsen Faragelle kaksi kuukautta sitten: tämäntyyppisiä puheita, joissa hyökätään yksittäisten henkilöiden persoonaa vastaan, ei voida hyväksyä Euroopan parlamentissa. Kun keskustelin jäsen Faragen kanssa asiasta, ilmaisin tämän hänelle selvästi. Hyvä jäsen Schulz, olen tehnyt ja teen aivan kuten ehdotitte.

Nigel Farage (EFD). – (EN) Te ette ehkä pidä siitä, mitä sanon, mutta miettikääpä omaa käytöstänne. Irlannin kielteisen kansanäänestystuloksen selvittyä te sanoitte, että ryhmämme oli kielteistä äänestystulosta tukemalla avannut oven fasismille. Te sanoitte, että parlamentin ryhmänä me olimme toimineet samoin kuin Hitler ja natsit toimivat Saksan parlamentissa. Danny Cohn-Bendit on nimittänyt meitä vajaaälyisiksi. Sen täytyy toimia... Se ei voi toimia vain yhteen suuntaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EN) Hyvä jäsen Farage, olen pahoillani, mutta tuo ei ollut henkilökohtainen lausuma. Meidän on noudatettava järjestystä ja kaikkia Euroopan parlamentin sääntöjä.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Saanen aluksi todeta kaikessa rauhassa, että johdamme tätä keskustelua täällä parlamentissa Brysselissä, Belgiassa. Meidän olisi syytä pitää nykyisessä taloustilanteessa Belgiaa Pohjanmeren Kreikkana, eikä tämä ole yhtään liioitellusti sanottu, sillä Belgialla on Kreikan ja Italian jälkeen koko Euroopan suurin valtionvelka prosenttiyksiköissä mitattuna. Pohjimmiltaan olemme Euroopan sairas valtio, eikä tätä voida pitää ansiona (asian näin ilmaistakseni) edelliselle puhujalle, Belgian entiselle pääministerille Verhofstadtille. Hän voisi jopa opettaa kreikkalaisille muutaman tempun petosten ja talousarvion keinotekoisien paisuttamisen saralla!

Tämän asian ei kuitenkaan pidä antaa kiihdyttää liikaa. Emme saa varsinkaan väittää, että voimme torjua kriisin lisäämällä valtionvelkaa, kuten Verhofstadt esitti surullisenuuluisassa esityksessään EU:n valtionlainaksi, jonka jonkun on ennen pitkää kuitenkin maksettava. Päinvastoin olemme useasti nähneet, että juuri EU:n päätökset ovat saattaneet meidät kriisiin, kuten EU:n päätös heittää Maastrichtin kriteerit sekä kasvu- ja vakaussopimus ikkunasta ulos, jotta saataisiin aikaan vaikutelma eteenpäin menevästä Euroopasta.

Samalla eurokraattien itsepintaisuudella Turkin liittymisstrategiaa yritetään nyt saada kurkustamme alas. Taloudellinen ja maantieteellinen todellisuus on nyt saatava samalle puolelle, ja Euroopan kansalaisten on maksettava itsensä kipeäksi kustantaakseen sellaisen maan mahdollisen liittymisen EU:hun, joka ei edes kuulu Eurooppaan. Ratkaisuna ei ole ”enemmän Eurooppaa”. Ratkaisuna on kansallinen vastuu ja yksittäisten jäsenvaltioiden velvollisuus elää varojensa mukaan.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies Buzek, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso sekä tietenkin arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy, olemme iloisia siitä, että olette tänään täällä kanssamme. Keskustelun alussa tekemänne huomiot tekivät selväksi, että haluatte tarttua työhön kunnianhimoisella otteella ja että haluatte hoitaa roolinne Lissabonin sopimuksessa tarkoitetulla tavalla. Haluan onnitella teitä tästä jo näin etukäteen.

On tärkeää, että olette läsnä, kun käsittelemme tulevaa EU 2020 -strategiaa, joka on ratkaisevan tärkeä, kun määritellään uudelleen EU:n roolia maailmassa. Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja (osoitan puheeni nyt myös komission puheenjohtaja Barrosolle), olette vallan hyvin tietoisia ensisijaisista tavoitteistamme. Ne keskittyvät ekologiseen ja sosiaaliseen markkinatalouteen. Tämä tarkoittaa, että ensisijaisena tavoitteenamme olisi oltava se, että työpaikkojen luonnin keskeisenä moottorina toimivat pienet ja keski-suuret yritykset saataisiin jälleen jaloilleen. Emme tarkoita pelkästään Euroopan taloutta tai palveluja vaan myös Euroopan teollisuutta, josta on tehtävä jälleen kilpailukykyinen maailmassa. Tarkoitamme myös Euroopan maataloutta ja korkealaatuista elintarviketuotantoa, jotka ovat niin ikään kansainvälisesti kilpailukykyisiä. Tämä tarkoittaa, että tarvitsemme pk-yrityksiä, joiden toiminnan keskipisteessä ovat tieto, innovaatiot ja kestävä kehityksen mukainen teknologia.

EU 2020 -strategian on perustuttava näille seikoille. Tällainen perusta tarkoittaa, että meillä on sellainen exit-strategia, joka sopii yhteen vankan kasvu- ja vakaussopimuksen sekä jäsenvaltioiden julkisten menojen välttämättömän uudistuksen kanssa. Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, vanhassa Lissabonin

strategiassa oli liikaa epämääräisiä tavoitteita, ja strategia osoitti avoimen koordinoitimenettelyn epäonnistumisen. Kysymyksen kuuluukin seuraavasti: mitä erityisiä tavoitteita te aiotte esittää, jotta jäsenvaltiot saataisiin lopulta osoittamaan todellista sitoutumista tähän uuteen strategiaan kuitenkin niin, että toissijaisuusperiaatteen osalta pysytään Lissabonin strategian rajoissa?

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, komission omien lukujen mukaan 80 miljoonaa EU:n kansalaista elää nykyisin köyhyysrajan alapuolella. Tämä on valitettavaa ja myös este kaikelle muulle kehitykselle. Samaan aikaan eräs herra Farage heittelee täällä parlamentissa herjauksia, vaikka Eurooppa on kriisissä ja meillä on valtavasti tärkeitä keskustelunaiheita. Hänelle pitäisi antaa aikalisä ja häneltä pitäisi kieltää osallistuminen ensi viikon istuntoon Strasbourgisissa. Tämä olisi lievä rangaistus hänen käytöksestään.

Tehtävänämme on nyt laatia uusi Lissabonin strategia, toisin sanoen EU 2020 -strategia. Tältä osin on tärkeää huomata, että sosiaalinen koheesio ja kestävä kehitys ovat välttämättömiä talouskasvulle. Esimerkiksi se, joka ensimmäisenä vapauttaa yhteiskunnan sen riippuvuudesta suhteessa fossiilisiin polttoaineisiin, ottaa ohjat käsiinsä uusien vihreiden työpaikkojen luomisessa. Tämän onnistumiseksi tarvitsemme kuitenkin resursseja. Vähintään puolet rahoituksesta, jonka EU ja jäsenvaltiot ovat varanneet talouskriisistämme selviämiseen, on investoitava Green New Deal -ohjelmaan, jonka avulla näiden uusien vihreiden työpaikkojen luominen on mahdollista. Tutkimuksen seitsemännessä ja kahdeksannessa puiteohjelmassa olisi keskityttävä uusiutuvan energian tutkimukseen ja kehittämiseen.

Komission on myös ponnisteltava lujasti kautta Euroopan leviävän sosiaalisen syrjäytymisen estämiseksi sekä työmarkkinaosapuolten aseman lujittamiseksi. EU:ta on viime vuosina aivan perustellusti ryhdytty pitämään ammattiyhdistysliikkeen uhkana. Tähän on tultava muutos. Ensimmäinen toimi voisi olla kiistanalaisen ja paljon suuttumusta ja kiistoja aiheuttavan lähetettyjä työntekijöitä koskevan direktiivin (joka tunnetaan Euroopassa paremmin nimellä ”palkkojen dumpppausdirektiivi”) tarkistaminen. Tätä me olemme nähneet täällä parlamentissa jo ihan tarpeeksi.

Lena Ek (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, EU 2020 -strategian tavoitteena pitäisi olla Euroopan kansalaisten potentiaalin valjastaminen. Unohdamme aivan liian usein, että olemme laatineet kasvustrategiamme kansalaistemme etuja ja lastemme tulevaisuutta ajatellen.

On selvää, että Lissabonin strategia epäonnistui, kun siihen yritettiin sisällyttää kaikkea mahdollista. Asialista oli liian laaja, minkä vuoksi olennainen kadotettiin, samoin kuten mahdollisuudet toteuttaa kunnianhimoiset tavoitteet, jotka oli asetettu.

Jotta EU 2020 -strategia olisi tehokkaampi, sen muotoa on muutettava täysin toisenlaiseksi. Toiminnassa olisi keskityttävä muutamiiin erityisalueisiin, joilla olisi tartuttava kestävä kehityksen olennaisiin näkökohtiin.

EU:n ainoana suoraan valittuna toimielimenä ja täyden yhteispäätösvallan myötä parlamentilla on sanansa sanottavana vuoden 2020 strategiassa. Legitiimiyden ja avoimuuden varmistamiseksi komission ja neuvoston olisi siten järkevää ottaa parlamentti mukaan vuoden 2020 strategian valmistelutyöhön.

Avoimuus ja läpinäkyvyys ovat keskeisiä tekijöitä kansalaisten Euroopan rakentamisessa, mutta samalla tavoin ne ovat keskeisiä välineitä, joilla voidaan estää unionin eri maita parhaillaan koettelevien kriisien kaltaiset kriisit.

Kaikki osoittavat sormellaan nyt Kreikkaa, mutta myös jotkin muuta jäsenvaltiot ovat välttyneet vertailulta, huijanneet Eurooppaa alijäämillään sekä vääristelleet taloustilastojaan. Avoimesta koordinoitimenettelystä on tullut salainen yhteistyö ja avoin nöyryytys.

On syytä muistaa, että se, mikä pitää paikkansa kansalaisten kohdalla, pitää paikkansa myös hallitusten kohdalla. Vapaus tuo mukanaan myös vastuuta. Euroopan eri maiden hallitusten tehtävänä on nyt suhtautua vakavasti tuon vastuun kantamiseen, sillä ongelmamme ovat vakavia.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yhdyin ajatukseen vähentää EU 2020 -strategiaan sisältyviä tavoitteita tiettyyn määrään asti, kunhan tavoitteet ovat ennen kaikkea kunnianhimoisia. Niiden on oltava kunnianhimoisia etenkin ekologisen jalanjäljen pienentämisen suhteen. Siten kyse ei ole pelkästään ilmastosta, minkä vuoksi palaaminen 20 prosentin tavoitteeseen on mielestämme paljon alle sen, mikä on todella tarpeen. Ei edes 30 prosenttia ole kunnianhimoisen tavoite.

Epätasa-arvon vähentäminen on kunnianhimoisen tavoite: Köyhyyden puolittaminen Euroopassa vuoteen 2020 mennessä ei todellakaan ole suurin mahdollinen tavoite, jonka voisimme saavuttaa.

Kunnianhimoiset tavoitteet liittyvät koulutukseen, tutkimukseen, kehitykseen ja innovaatioihin sekä tietenkin työpaikkojen luomiseen.

Tavoitteiden on oltava arvioitavissa ja sitovia, kuten täällä on jo todettu, mutta sillä ei ole merkitystä, onko kyse bonusjärjestelmästä tai jostakin muusta, vaan sillä, että saamme aikaan tuloksia. Tuloksia ei kuitenkaan saada aikaan ilman kahta todella elintärkeää tekijää.

Ensimmäinen on vahva markkinasääntely, ja tältä osin on sanottava, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, että rahoitusmarkkinoiden valvonnassa tapahtuva kehitys sekä neuvoston omaksuma kanta asiassa huolestuttavat meitä kovasti.

Toisen tekijän osalta haluaisin painottaa sitä, mitä jäsen Daul totesi asiasta. Arvoisa jäsen Daul, jäsenvaltioiden olisi tosiaankin tingittävä hieman lisää suvereenisuudestaan etenkin verotusasioissa. Mikähän PPE-ryhmän kanta mahtaa olla tässä asiassa? Emme kykene palauttamaan julkistaloutemme vakautta tai kehittämään verojärjestelmäämme kestävältä pohjalta ilman selkeää lähentymistä veroasioissa. Tarkoitamme energiaa ja luonnollisesti rahoitustoimien verotusta.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, kannatan EU 2020 -strategian suuntaa etenkin näin talouskriisin aikaan ja kehottaisin EU:ta keskittymään Euroopan nykyisiin vertailukelpoisiin ja kilpailukykyisiin etuihin sekä hyödyntämään kaikki, etenkin tutkimuksen ja kehityksen alalla käytettävissä olevat työkalut ja resurssit todellisen EU:n lisäarvon luomiseksi.

Pyrkisin siihen, että asetamme etusijalle palvelujen ja tavaroiden yhtenäismarkkinoiden loppuun saattamisen sekä suhtautuisimme kunnianhimoisesti innovatiivisen tutkimuksen sisämarkkinoiden luomiseen. Tutkimusta ja kehitystä olisi edistettävä laajamittaisesti sekä Euroopan yliopistoissa että yksityisissä yrityksissä niin, että voimme olla uuden kestävä kehityksen mukaisen teollisuuden ja teknologian edelläkävijöitä.

Meidän on kuitenkin syytä varoa lainsäädäntöä, jolla estetään näiden kehitysprosessien toteutuminen. Meidän on parannettava yksityisen sektorin ja akateemisen tutkimustyön välistä yhteyttä osaamisen siirtämiseksi työpaikkoja ja vaurautta luoviin yrityksiin. Innovaatioiden rahoituksen saannin parantamisen ohella on varmistettava hallinnollisen taakan keventäminen, varsinkin pk- ja mikroyrityksissä. Pk-yritykset huomioon ottavan hankintapolitiikan noudattaminen ja pk-yritysten mahdollisuus osallistua julkisiin ja yksityisiin yhteistyökumppanuuksiin olisivat jo hyvä alku.

EU 2020 -strategiassa keskitytään innovaatioihin aloilla, joilla meillä on jo osaamista...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, yksityisen ja julkisen sektorin työntekijät kokoontuvat tänään Kreikassa sankoin joukoin vastustamaan työttömyyttä.

Suuttumus vyöryy kaduille, joilla työntekijät osoittavat ärtymystään Kreikan hallituksen toteuttamia sellaisia ankaria toimia kohtaan, joita Euroopan unioni on vaatinut ja joita vaadittiin hiljattain pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa, jossa neuvosto valmistaa vuoden 2020 komissiota paisuttamaan ja jatkamaan Lissabonin sopimusta sen sijaan, että toteutettaisiin toimenpiteitä heikkojen talouksien hyväksi, spekuloinnin lopettamiseksi, taloudellisen ja sosiaalisen solidaarisuuden turvaamiseksi sekä sen tunnustamiseksi, ettei kasvu- ja vakaussopimusta ole olemassakaan ja että sen palauttaminen vain syventäisi taantumaa ja että Lissabonin sopimus on epäonnistunut täydellisesti.

Kreikkaa pidetään nyt syntipukkina, jolle sanellaan työntekijöiden vastaisia toimenpiteitä, vaikka työntekijät eivät ole syyäpää kriisiin, joka johtaa samanlaisiin toimiin myös muissa maissa.

Kreikan ja Euroopan kansalaiset toimivat pian samalla tavoin kanssanne kuin Argentiinan kansalaiset Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa.

Rolandas Paksas (EFD). – (LT) On symbolista, että 20 vuotta Euroopan jakaneen muurin murtumisen jälkeen keskustelemme nyt tänään EU 2020 -strategiasta. Ensinnäkin haluan sanoa hyväksyväni EU 2020 -strategian keskeiset prioriteetit, joita ovat: osaaminen ja innovaatiot, korkean työllisyyden yhteiskunta sekä kilpailukykyinen ja kestävä talous. Ehdotan, että lisäämme kaksi prioriteettia – infrastruktuurin kehittämisen ja tehokkaan energiapolitiikan. Sen ohella, että painotamme energian toimitusvarmuuden parantamista yhtenä EU:n energiapolitiikan tärkeimmistä prioriteeteista ja pyrimme varmistamaan energialähteiden ja toimitusreittien monipuolistamisen, emme saa unohtaa tärkeitä *Rail Baltica* ja *Via Baltica* -hankkeita, jotka ovat tärkeitä muillekin maille kuin Liettualle. Uutta strategiaa valmistellessamme meidän on minusta arvioitava

syitä siihen, miksemme saavuttaneet Lissabonin strategian tavoitteita. On paitsi asetettava uusia strategisia tavoitteita ja tehtäviä myös muuttaa toisinaan liian pitkälliset keskustelut konkreettisiksi toimiksi, joille asetetaan täsmälliset määräajat.

Puhetta johti

varapuhemies **Dagmar ROTH-BEHRENDT**

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Arvoisa puhemies, minusta tämä kriisi antaa tilaisuuden edistää päättäväisesti ja vakuuttavasti vahvan Euroopan rakentamista. Vahvassa Euroopassa joudumme todennäköisesti luopumaan sanonnasta ”koordinaation parantaminen”, sillä se tarkoittaa, että kaikki riippuu asioista, jotka on koordinoitava, mikä johtaa vääjäämättä lamaannukseen ja avoimuuden puutteeseen.

Tiedämme, että Euroopan maiden valtiontalous ja alijäämät kärsivät ilman rahoitusalan yhdentämistä ja euro-obligaatioiden liikkeellelaskua.

EU:n toimielimet voivat kuitenkin jo nyt toteuttaa erityisiä toimia – en aio puhua koordinaatiota koskevista tyhjänpäiväisyyksistä. Toisaalta meillä on Euroopan keskuspankki rahoitusalan valvonnan yhdenmukaistamista varten sekä...

(Puheen loppuosa puuttuu teknisistä syistä.)

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, jos haluamme, että vuoden 2020 strategia onnistuu, se on pantava tosiasiallisesti täytäntöön, toisin kuin tehtiin Lissabonin strategian kohdalla. Päämäärät eivät olleet väärät, kuten edelliset puhujat väittivät. Lissabonin strategian epäonnistuminen johtui etupäässä siitä, etteivät jäsenvaltiot pitäneet säännöissä eivätkä hoitaneet velvoitteitaan. Kaiken lisäksi, arvoisa puheenjohtaja Barroso, komissio ei ollut tarpeeksi rohkea. Se ei ollut tarpeeksi rohkea strategian täytäntöönpanossa, uudistusten vaatimisessa tai oman strategiansa toteuttamisessa.

Teidät valittiin uuden komission puheenjohtajaksi toista kertaa laajalla äänten enemmistöllä, joten toivon, että parannatte kaikissa asioissa, luotte uutta dynamiikkaa Eurooppaan ja edistätte teknologiaa, ettemme vain puhuisi uudelleenjaosta vaan kilpailisimme maailman muiden talousalueiden kanssa. Näillä alueilla ei kysytä, ovatko eurooppalaiset yksimielisiä tai panevatko he täytäntöön uudelleenjakoa koskevia uusia ohjelmia. Alueilla on oma dynamiikkansa, johon meidän on vastattava. Tämä tavoite meidän on voitava saavuttaa EU 2020 -strategialla.

Toistaiseksi on jätetty vain luonnoksia, joihin toivon parannuksia, sillä ne tuntuvat noudattelevan ”vanhaa kaavaa”. Niistä puuttuvat aidosti uudet lähestymistavat. Neuvosto tai Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja eivät ole tuoneet niihin oikeastaan mitään uutta. Tarvitsemme kuitenkin strategiaa pysyäksemme muun maailman tahdissa. Sen vuoksi on määriteltävä uudet puite ehdot. On tarpeen pohtia tarkoin aiempia ilmastotavoitteita. On tarpeen edistää teknologiaa ja lopetettava esteiden paneminen sen tielle.

Komission on kollegiona sekä ajettava yksittäisten komission jäsenten etuja että myös otettava ohjat käsiinsä koko Euroopassa. Voitte luottaa varauksettomaan tukeemme. Vain siten EU 2020 -strategia onnistuu, ei hallitusten pelkuruudella tai vaatimalla, että joku toinen maksaa jonkun toisen eurooppalaisen yhteistyökumppanin laiminlyönnit.

Stéphane Le Foll (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy, haluaisin todeta aluksi, että kaikki ovat yhtä mieltä EU 2020 -strategian tavoitteista. Euroopan ongelmana on kuitenkin se, että se on toipumassa vakavasta kriisistä ja että sen kasvu on yleisesti ottaen hyvin heikkoa ja jopa negatiivista.

Tämän vuoksi tarvitsemme poliittista havahtumista, jolla on mielestäni kaksi tavoitetta: Ensimmäinen liittyy sen tiedostamiseen, kuinka järjestäydymme poliittisesti. Teidän virassanne keskeisiä vastuualueita on kaksi: edistää talouspoliittisten toimien koordinoitua, joka on ehdottoman välttämätöntä, sekä asettaa tavoitteita ja hankkia välineet niiden toteuttamiseksi.

Tästä pääsemmekin toiseen tavoitteeseen, joka on mielestäni elintärkeä ja joka on samalla kysymys. Julkisen politiikan tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan määrärahoja. Euroopalla on kuitenkin nyt seuraavanlainen pulma: jäsenvaltiot kärsivät huomattavista alijäämistä, ja mitä suuremmat alijäämät ovat, sitä vähemmän ne kykenevät antamaan rahaa Euroopan yhteiseen pottiin. Sitä heikommat ovat myös valmiutemme elvyttää taloutta.

Miten tämä pulma olisi ratkaistavissa? Tämä on teille esittämäni kysymys. Kysymys on kaksiosainen. Ensimmäinen kuuluu seuraavasti: mitä suuntaviivoja te aiotte ajaa jäsenvaltioiden kanssa käytävissä neuvotteluissa talousarvion näkymistä? Toiseksi: onko teillä valmiudet toteuttaa innovaatioita, joilla sekä Euroopan investointipankki että Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki voivat kantaa nykyistä enemmän vastuuta ja joilla myös Eurooppa (miksipä ei) voisi ottaa lainaa tulevan välttämättömän kasvun rahoittamiseksi?

Sylvie Goulard (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, Lissabonin strategian jälkeen meillä on nyt EU 2020 -strategia. Onko kyse vain nimen vai koko suunnan muutoksesta? Kysymys on tarkoitettu eritoten puheenjohtaja Barrosolle. Lukiessani epävirallista Eurooppa-neuvoston kokousta varten laatimaanne esitystä ja kuultuani teidän nostavan tänään esiin täysin oikeutetusti köyhien lukumäärän Euroopan unionissa tai tarpeen kehittää rahoitusalan sääntelyä, totesin itsekseni, arvoisa puheenjohtaja Barroso, että on todellinen harmi, ettette ole ollut komission todellinen puheenjohtaja viime vuosina! Olisitte nimittäin voinut toteuttaa kaiken sen, mitä ehdotatte meille tänään. Toteatte tänään, että kriisi on estänyt teitä toimimasta, mutta kriisi on vain veruke. Kaikki synnit voidaan lopulta antaa anteeksi, joten alkäämme tuhlata enää aikaa.

Käännynkin toiveikkaana puheenjohtaja Van Rompuyn puoleen toivottaakseni hänet mitä lämpimimmin tervetulleeksi, kuten vain yksi jäsen teki aiemmin. Juuri teihin me luotamme. On tosin hieman paradoksaalista, että laskemme juuri teidän varaanne siinä, puheenjohtaja Van Rompuy, että saatte Euroopan uuteen nousuun niin, että se on aidosti yhteisöllinen, sillä olette kotoisin maasta, jossa tiedetään yleisesti, mitä ”yhteisöllisyys” tarkoittaa.

Jos tartutte tähän työhön, teillä on parlamentin tuki, ja olen sitä mieltä, ettei meidän pidä käyttää sanoja väärin, kun puhumme EU 2020 -strategiasta. Kun kerran sanoilla on merkitys, meidän on ennen kaikkea ajateltava keskipitkällä aikavälillä, yleismaailmallisesti ja yli kansallisten rajojen. Olenkin samaan mieltä Lambertsin kanssa, kun hän totesi, että neuvoston jäsenillä ei ole tällä hetkellä tarjota meille merkittäviä visioita rahoitusalan valvonnasta. Heillä on molemmat jalat jarrulla.

Omalta osaltani ehdotankin, että mainitsette neuvostoa varten laatimassanne esityksessä vain yhden tavoitteen eli sen, että talous- ja rahaliitto vahvistaa kaikin tavoin kurinalaisuutta ja luonnollisesti myös solidaarisuutta. Neuvostoa on syytä muistuttaa myös siitä, että Kreikan ongelmat johtuvat osaksi kreikkalaisista itsestään ja osaksi solidaarisuuden puutteesta.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, on helppo asettaa hienoja tavoitteita. Me kaikki asetamme hienoja tavoitteita aina vuoden alussa, mutta se, jäävätkö ne vain unelmaksi, tyhjäksi puheeksi vai sisältyvätkö ne asialistaamme, riippuu siitä, annammeko spesifisiä vastauksia kysymyksiin kuka, mitä, miten, kuinka paljon ja milloin. Tämä meidän on pidettävä mielessä EU 2020 -strategiaa silmällä pitäen. Jäsen Daul osui puheenvuoronsa alussa mielestäni naulan kantaan. Kyse on siitä, olemmeko me valmiita luopumaan kansallisesta suvereniteetista talouspolitiikassa vai haluammeko tulla toimeen ilman unionin yhteenkuuluvuutta, euroa tai sitä, jonka rakentamiseen on mennyt vuosikausia. Vaihtoehto on siis näin dramaattinen. Olisin kuullut mieluusti selkeitä kannanottoja myös Saksan kristillisdemokraattisen unionin (CDU) edustajalta, sillä kuten tiedämme, juuri Saksan konservatiivit ovat kovin usein olleet tämän tiellä.

Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa puheenjohtaja Barroso, toivoisin, että Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja toteaisi tyynen varmasti, että neuvosto haluaa laatia suuntaviivat näissä kysymyksissä, mutta toivoisin myös, että komissio ja parlamentti ryhtyisivät yhdessä aktiivisesti ja tarmokkaasti laatimaan näitä suuntaviivoja EU:n yhteistä talouden hallinnointia varten. Työtä olisi tehtävä Merkelin ja Sarkozyn johdolla, mutta olisi pyrittävä myös toden teolla saamaan Eurooppa harjoittamaan yhteistä talouspolitiikkaa.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, kuten varsin hyvin tiedätte, juuri tällä hetkellä, kun väittelemme epävirallisen Eurooppa-neuvoston kokouksen tuloksista, koko Kreikan työväki viimeiseen mieheen asti on lakossa protestoidakseen juuri näitä toimia ja tuloksia vastaan. He protestoivat itse Euroopan unionia sekä niiden keskustavasemmistolaisien ja keskustaoikeistolaisien hallitusten politiikkaa vastaan, jotka toteuttavat yhdessä tuumin ruohonjuuritason ja työntekijöiden vastaisia toimia, joiden ainoana tarkoituksena on turvata monopolien voitot.

Euroopan unioni, jäsenvaltioiden hallitukset ja komissio yrittävät terrorisoida työntekijöitä kautta unionin, jotta nämä taipuisivat näiden ruohonjuuritason vastaisten toimien edessä. Työntekijät vastaavat kuitenkin tässä sodassa massiivisin lakoin, mielenosoituksin ja kokoontumisin, joista ette ole sanonut sanaakaan, arvoisa puheenjohtaja Barroso, näistä mielenosoituksista ja lakoista, joita luokkatietoiset ammattiliitot ovat järjestäneet lukuisissa Euroopan unionin maissa.

On vain yksi vastaus, jonka työntekijät voivat antaa pääomapuolueiden pystyttämälle rintamalle, yhdensuuntaiselle EU:n tielle, kompromettoiduille ammattiyhdistysjohtajille sekä hallitusten harjoittamalle laajamittaiselle palkkojen ja eläkkeiden leikkauksille: omien etujensa mukainen kehitys.

Mario Borghesio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Kreikkaa kohtaan on osoitettu muodollista solidaarisuutta, mutta todellisuudessa tavoitteena on ollut vain pakottaa Euroopan unionin jäsenvaltiot noudattamaan tiukkaa hevoskuuria.

Puheenjohtaja Van Rompuy totesi selväsanaisesti päätöslehdistötilaisuudessa, että tarkoituksena on luoda Euroopan unioniin eräänlainen diktatuuri ja tehdä neuvostosta imperialistinen junta, jolla on entistä enemmän valtaa suhteessa jäsenvaltioihin.

Independent-lehti paljasti, että Van Rompuy oli ennen huippukokousta lähettänyt valtioiden ja hallitusten päämiehille kirjeen, jonka liitteessä hän kirjoitti, että neuvoston jäsenet ovat vastuussa hallitustensa talousstrategiasta ja että heidän pitäisi olla siitä vastuussa myös EU:ssa. Vain kuitenkin neuvosto voi laatia ja vahvistaa EU:n strategioita, kutsutaanpa tätä sitten politiikan koordinoinniksi tai talouden hallinnoinniksi. Van Rompuy kirjoitti lisäksi, että Eurooppa-neuvosto on hyvin kunnianhimoinen ja haluaa hallita ja toimia johtajana, mutta luonnollisesti kuulemisen puitteissa, minkä vuoksi hän ehdotti neuvoston kokoontumista kuukausittain.

Nämä ovat Euroopan unionin arkkitehtien imperialistisia suunnitelmia, jotka näkyvät myös komission käytävillä suunnitteilla olevassa hankkeessa, jossa 80 prosenttia EU:n jäsenvaltioiden velasta vaaditaan muutettavaksi unionin velaksi.

Tämä viime päivinä käynnistetty taloudellista supervaltiota ajava kampanja tekee pian sekä Kreikasta että kaikista Euroopan unionin 27 jäsenvaltiosta protektoraatteja.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, EU on nyt hyväksynyt Lissabonin jälkeisen strategian, jossa se on varonut sitoutumasta yhteenkään testattavissa olevaan tavoitteeseen. Vihreään talouteen sitoutuminen ei itsessään riitä takaamaan Euroopan kilpailukykyä tuotannon keskuksena. Minun mielestäni tämä vaatii hyvin toimivan energianhankintajärjestelmän ja infrastruktuurin lisäksi hyvin koulutettuja työntekijöitä eikä jatkuvaa siirtotyöläisten tulva-aaltoa, joka tuo työmarkkinoille halpaa työvoimaa.

Jos jäsenvaltioiden työmarkkinoista on tehtävä entistä joustavammia, se ei saa kuitenkaan johtaa siihen, että uudet jäsenvaltiot otetaan siirtymäkautena kyytiin takaoven kautta. Kriisiajanjakso, jolloin yhä useammat joutuvat työttömäksi tai hankkimaan elantonsa osa-aikatyöllä tai "euron työllä", ei ole oikea hetki EU:lle antaa uutta puhtia työmarkkinoiden nykyiselle armottomalle kilpailulle.

Euroopan unionin ei yleisesti ottaen pitäisi harjoittaa despotismia. Sen ei pidä välittömästi vetää pois rahoitustukea – edes uhkauksena – rakenteellisesti heikoilta alueilta siksi, ettei niillä ole toteutettu uudistuksia. Emme totisesti tarvitse uutta neuvoa-antavaa komiteaa arvioimaan tavoitteita, jotka päättyvät kenties joka tapauksessa jälleen hyllylle. Keskittämisen lisäämisen sijasta tukia on ryhdyttävä maksamaan jälleen jäsenvaltioissa. Eurooppa vuonna 2020 ei saa olla sellainen, että se käynnistää uuden kilpailumaratonin ja yksityistämisaallon. Sitä vastoin Euroopan on varmistettava Euroopan kansalaisten hyvinvointi.

EU:lla on nyt tilaisuus hankkia asema turvavyöhykkeenä globalisaatiota vastaan, mutta tämä on todennäköisesti sen ainoa tilaisuus.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, ette ehkä ole kovin tunnettu, kuten jäsen Farage totesi, mutta tiedän, että ihanteenne ovat vakaasti Euroopan perinteissä ja kulttuurissa, minkä vuoksi ihailen ja arvostan teitä.

Työdyinkin kommentoimaan varsin järkevää puheenvuoroanne tekemällä vertauksen jalkapallomaailmaan. Visio, joka teillä on asemastanne, on verrattavissa minusta tukimiehen tai keskikenttäpelaajan rooliin, jossa tehtävänä on tuoda järjestystä sellaisen joukkueen peliin, joka saattaa kokea maalinteon eli tavoitteiden saavuttamisen entistä vaikeammaksi Lissabonin sopimuksen mukanaan tuomien sääntömuutosten takia.

Tämän esimerkin valossa parlamentin tehtävänä on mielestäni ottaa muita pelaajia enemmän riskejä ja olla eräänlainen taiteilija, joka kehittää jatkuvasti peliä uusien sääntöjen innoittamana vahvistaakseen joukkueen hyökkäyskykyä ja antaakseen hypoteettiselle keskushyökkääjällemme – Barroson komissiolle – mahdollisuuden tehdä maaleja.

Mitä tapahtuisi, jos emme noudata tällaista lähestymistapaa, jota kannatan täysin? Vetäytyisimme tällöin puolustusasemiin ja tekisimme oman maalin vastoin kansalaistemme etuja.

Juuri tästä syystä, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, kehotan teitä tukemaan parlamentin uutta johtavaa roolia ja pitämään sitä mahdollisuutena esteen sijasta. Meidän kaikkien on syytä tarttua tähän historialliseen tilaisuuteen ja tähän historialliseen rooliin ja tehtävään, ja olen varma, että olette oikea mies ohjaamaan meitä siinä.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) *(Puheen alkuosa puuttuu teknisistä syistä.)*... EU 2020 -strategiasta puhuttaessa ei ole kyse pelkästään Lissabonin jälkeisestä strategiasta vaan myös strategiasta, jossa tunnustetaan Lissabonin strategian toteuttamisen epäonnistuminen tai karkeammin sanottuna Lissabonin epäonnistuminen. Lissabonin strategian tavoitteena oli kasvun ja kestävä kehityksen varmistaminen, mutta näitä tavoitteita ei täytetty, koska kestävä kehitys ei onnistuttu varmistamaan rahoituksessa eikä ympäristö- ja sosiaalisissa asioissa.

Rahoituksesta puhuttaessa EU:ssa on toki perustettu rahaliitto, mutta talousliiton syntyminen ja jopa talouspolitiikan koordinointi sekä rahaliiton mukanaan tuomat verokannustimet ovat vielä kovin kaukana.

Yhtenäinen EU:n politiikka energia-asioissa on edelleen luomatta. Sosiaalisissa kysymyksissä puolestaan ympäri Euroopan on havaittavissa tyytymättömyyttä työntekijöiden ja ammattiliittojen ja vähäosaisten keskuudessa, jotka ovat huolissaan sen yhteiskuntamallin säilymisestä, joka teki meistä parempia tehdessään meistä eurooppalaisia. Juuri tällä mallilla varmistettiin hyvinvointi ja sosiaalinen koheesio.

Haluaisin kysyä 11. helmikuuta pidettyyn epäviralliseen neuvoston kokoukseen liittyen, mitä sitoumuksia neuvosto, komissio ja kaikki EU:n toimielimet ovat valmiita tekemään vahvistaakseen sitoumustaan yhteiskuntasopimukseen, jonka unionin nykyisen, puolivuositain vaihtuvan puheenjohtajavaltio Espanjan pääministeri José Luis Rodríguez Zapatero mainitsi puheenvuorossaan?

Yhteiskuntasopimuksessa voidaan selkeästi todeta, että tällä kertaa EU sitoutuu kestäväan kehitykseen rahoituksessa ja taloudessa sekä sen yhteiskuntamallin säilyttämiseen, joka teki meistä parempia tehdessään meistä eurooppalaisia.

Jean Lambert (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja Barroso totesi haluavansa kunnianhimoisen strategian, ja vuoden 2020 strategiassa onkin kunnianhimoisia kohtia, mutta kasvihuonekaasupäästöjä koskeva luku ei totisesti kuulu niihin: se on säälettävä eikä vie meitä haluamaamme tavoitteeseen. Vähennystä vuoteen 2020 mennessä pitäisi saada aikaan 40 prosenttia. Kyse ei tietenkään ole yksistään ilmastosta vaan myös resurssien saatavuudesta ja resurssien tehokkuuden nostamisesta.

Strategiassa on myös paljon jo ennen nähtyä, kuten etenkin se, että talouskasvusta on tulossa entistä enemmän tavoite kuin indikaattori. Talouskasvun ei kuitenkaan pidä olla strategian tavoite. EU:ssa on monia aloja, joilla olemme pyrkineet erottamaan talouskasvun esimerkiksi liikenteestä tai energiankäytöstä, ja se on jo pitkään ollut erotettuna työllisyydestä. Toivon siis, ettemme puhuisi ikään kuin talouskasvu toisi työpaikkoja.

Meidän on kiinnitettävä lisäksi huomiota paitsi köyhyyden myös eriarvoisuuden vähentämiseen, koska siitä on todistettavasti hyötyä. Meidän on myös varmistettava, etteivät rahoituslaitoksemme horjuta kunnianhimoisia tavoitteita, joita saatamme asettaa.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, haluan ensinnäkin kiittää teitä meille lähettämästänne kirjeestä. Voin sanoa tukevani täysin kirjeessänne esittämiänne periaatteita, arvoja ja suuntaa, joka meidän pitää ottaa. Olen mielissäni siitä, kun sanoitte tänään haluavanne tapaamisia lähes kuukausittain, sillä tehtävänne on tuoda jäsenvaltiot sekä hallitusten ja valtioiden päämiehet takaisin Eurooppaan. Lissabonin strategia ei sinänsä ollut vääränlainen vaan metodit olivat vääränlaiset, ja jäsenvaltioista puuttui poliittinen tahto panna tavoitteet täytäntöön. Teidän tehtävänänne on koordinoida jäsenvaltioita aloilla, joilla Euroopan komission ja unionin toimivaltuudet eivät riitä.

Totesitte hyvin selväsanaisesti, että markkinat eivät riitä. Haluamme todellakin sosiaalista markkinataloutta. Rahaliitto yksistään ei riitä. Tarvitsemme poliittista unionia. Ensimmäinen testi meille kaikille on vuoden 2011 talousarvio, jonka on jo pohjaututtava EU 2020 -strategiaan. EU 2020 -strategia ei ole tavoite vaan väline, jolla hoidamme velvollisuutemme vastataksemme rahoitus- ja talouskriisiin. Budjettipolitiikan, veropolitiikan, talouspolitiikan, tutkimuspolitiikan ja koulutuspolitiikan koordinoitua on lisättävä, sillä kilpailukykyämme ei parane yksistään taloudellisten tavoitteiden avulla. Sen vuoksi jäsenvaltioissa on pantava täytäntöön pk-yrityksiä tukeva Small Business Act -aloite. Mottonamme pitäisi olla ”pienet yritykset ensin”, sillä siten saamme luotua työpaikkoja alueille.

Haluaisin nähdä kolme asiaa. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tarvitsemme selvitystä komission kaikkien toimien vaikutuksista myös reaalityouteen eikä pelkästään pankkisektoriin. Tarvitsemme rahoitusalan tarkistusta, jossa otetaan huomioon myös väestön rakenteessa tapahtuvat muutokset sekä sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmät. Tarvitsemme myös yhteistä toimenpidepakettia, joka sisältää koordinoitimet, liiallisia alijäämiä koskevat menettelyt, exit-strategian sekä EU 2020 -strategian niin, etteivät nämä ole ristiriidassa keskenään.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, pidän todellakin tänään kuulemieni puheiden sävystä. Toivon, että sävy säilyy ensi viikollakin, sillä se tarkoittaisi sitä (kuten me kaikki teidän tavoin olemme ymmärtäneet), että voimme ja että meidän on voitava asettaa tavoitteita sekä voimme itse valita tulevaisuutemme.

Tämä tarkoittaisi taloudellisen determinismin puuttumista, poliittisen ja kansalaisten äänen kuulumista sekä sitä, että voimme itse vaikuttaa tulevaisuuteemme. Tämä tarkoittaisi sitä, että talous asettaa meille rajat ja tarjoaa meille välineet, mutta tavoitteet asetamme me itse. Talouden olisi myös palveltava yhteiskuntaa eikä toisinpäin.

Tämä tarkoittaisi myös sitä, että kuten täällä on jo tänä iltapäivänä todettu, tarvitsemme kauaskantoista strategiaa yksistään lyhytaikaisen sijasta, koska tämän me voimme minusta oppia menneistä tapahtumista. Voimme oppia menneistä tapahtumista sen, että olemme saaneet kokea huomattavan talouskasvun, mutta se perustuu spekulatiiville, joissa ei ole otettu huomioon oikeudenmukaisuutta, rehellisyyttä, ympäristöä, tulevaisuutta eikä sukupolvien tulevaisuutta.

Siksi toivon todellakin, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, että saamme ensi viikolla asiakirjoja, jotka pitävät sisällään kunnianhimoisen asialistan, jossa otetaan huomioon kestävä kehitys ja jossa taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristönäkökohdat otetaan tasaveroisesti huomioon, koska ne ovat toisistaan riippuvaisia.

Seuraavaksi haluaisin sanoa muutaman sanan asialistan sosiaalisesta ulottuvuudesta: tässä tulevat ilmi kansalaisten vaatimukset, toiveet ja pelot, työmarkkinoilla ja niiden ulkopuolella olevien kansalaisten sekä reaalityouden vallanneiden ja tuhonneiden rahoitusmarkkinoiden ylimielisyyden uhrien toiveet ja pelot.

Tässä yhteydessä toivomme, että voimme panna lopun tälle, voimme harjoittaa politiikkaa täystyöllisyyden sekä kaikille mahdollisten laadukkaiden työpaikkojen puolesta, ja että voimme lopultakin tehdä Eurooppa-tavoitteesta menestyvän sosiaalisten normien heikentämispyrkimysten sijasta.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, Euroopan talouskriisi on niin syvä, että meidän on harkittava siihen hyvin erityisiä ratkaisuehdotuksia, jotka noudattelevat monien eri puhujien esittämiä linjauksia. Parlamentti on vedonnut monin eri tavoin Euroopan talouden hallinnointiin.

Teiltä pyydetään ehdotusta siitä, kuinka suurten velkamäärien riskit voidaan jakaa niin, että Kreikka tai muut maat eivät musertuisi korkeiden korkojen alle. Teiltä pyydetään ehdotusta (kuten talous- ja rahaliitossa eilen esitettiin) tavasta ratkaista epätasapainon ongelma. Meidän ei pidä rangaista pelkästään alijäämisiä maita ja vaatia niiltä muutoksia. Myös liiallisten ylijäämien mailta on vaadittava uudistuksia. Tarvitsemme riippumattomia eurooppalaisia tilastoja ja meidän on toteutettava tehokkaita toimia verokilpailun estämiseksi. Parlamentissa on tehty tämänsuuntaisia ehdotuksia. Teidän tehtävänänne on nyt tuoda nämä ehdotukset käsiteltäväksi.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa ministeri, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät parlamentin jäsenet, vihdoinkin saimme teidät tänne, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, tervetuloa! Aloitan kuitenkin kertomalla, että olen erittäin pettynyt siihen, ettei ensimmäinen poliittinen toimenne ollut se, että olisitte tullut esittäytymään Euroopan kansalaisten edustajille 1. joulukuuta, jolloin aloititte virassanne.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, olette kuitenkin meidän tavoin poliitikko, mutta politiikkaa ei voida tehdä ilman demokratiaa. Ranskan ja Alankomaiden vuonna 2005 järjestettyjen kansanäänestysten (ja monien muiden kansojen, jos heidän mielipidettään olisi kysytty) demokraattinen opetus on se, että kansalaiset sanovat, etteivät he ole EU:ta vastaan mutta heillä on tunne, että sitä rakennetaan heistä piittaamatta ja jopa heitä vastaan.

Vuonna 2007 asemassanne olleen Merkelin ja tuona vuonna juuri Ranskan tasavallan presidentiksi valitun Sarkozyn ansiosta Euroopan kansalaiset asetettiin jälleen Euroopan yhdentymisen keskiöön Lissabonin sopimuksessa, jolla perustettiin nyt hallussanne oleva korkea virka.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, teidän on ymmärrettävä, että ilman kansalaisia ja heidän edustajiaan emme voi tehdä mitään. Samoin parlamentin on ymmärrettävä, ettemme voi tehdä mitään ilman jäsenvaltioita ja siten ilman valtioiden ja hallitusten päämiehiä.

Palatkaamme peruskysymykseen: Euroopan kansat kärsivät, koska he eivät enää ymmärrä maailman menoa. Tehtävänne onkin antaa merkitys ja suunta tälle elämänmenolle sekä vakuuttaa Eurooppa-neuvosto siitä, ettei EU ole ongelma vaan ratkaisu. EU ei aseta itseään alttiiksi vaan suojelee. EU ei kärsi vaan toimii.

Mikä on teidän visionne maailmasta ja Euroopan unionin asemasta siinä? Voisitteko kertoa meille, mikä osa hallitustenvälisellä yhteistyöllä on EU:n strategiassa ja etenkin suhteessa meiltä puuttuvaan talouden hallinnointiin sekä ulkosuhdehallinnon perustamiseen?

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, Euroopan unioni perustuu kahteen pilariin: Jäsenvaltioihin ja niiden hallitukseen sekä kansalaisiin. Nyt etsimme johtajaa, ja te olette se johtaja! Teidän ei pitäisi olla kakkospaikalla vaan ykkösenä, koska Euroopan unionin tulevaisuus riippuu kyvystänne luotsata jäsenvaltioita kohti poliittista unionia. Kiitoksia läsnäolostanne tänään, arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy. Olette pätevä mies. Älkää siis pelätkö kansalaisia ja heidän edustajiaan. Rakastakaa heitä, ja saatte vastarakkautta.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, unionin on otettava välistategian määrittelyssä huomioon tätä maailmanosaa ja myös muita maita vaivaavan talouskriisin vaikutukset sekä luonnollisesti puutteet, jotka johtivat edellisen, vuoden 2000 Lissabonin strategian vaatimattomaan tulokseen.

Talouskriisi antaa meille erityisiä viitteitä kehityksestä ja täystyöllisyydestä, jos haluamme sisällyttää tämän tavoitteen toimintaamme, mikä on minusta välttämätöntä.

Ensinnäkin vaaditaan sääntelyvälineitä sekä rahoitusjärjestelmän ja pankkien valvontaa sen varmistamiseksi, etteivät meitä nykyisin vakavasti vahingoittavan kriisin kielteiset vaikutukset pääsisi uusiutumaan.

Toiseksi on panostettava vahvasti innovaatioihin, tutkimukseen ja koulutukseen etenkin jos haluamme edetä kohti vihreää taloutta. Tuntuvat investoinnit edellyttävät kuitenkin, että EU ottaa käyttöön euro-obligaatioita sekä palkkio- ja rangaistusjärjestelmän, jolla se voi päästä taloudellisiin tavoitteisiinsa. Juuri nämä olivat Lissabonin keskeiset puutteet.

Meidän on harjoitettava yhtenäistä jakopolitiikkaa sekä verotuksessa että palkkauksessa. Lisäksi teollisuuden eri osa-alueilla tarvitaan koordinoitua politiikkaa, jolla voimme suojella oman maanosamme perinteisiä valmistusrakenteita. Meidän on myös uudistettava sosiaalista vuoropuhelua ja käynnistettävä se uudelleen osana koheesiota sekä vähentääksemme pitkäaikaistyöttömyyden (joka meidän on ratkaistava) vaaroja.

Pilar del Castillo Vera (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa komission puheenjohtaja Barroso, joka ei ole läsnä tänään mutta jolle niin ikään osoitan puheeni, on ollut todella hienoa nähdä teidät yhdessä, ja tämä johtuu mielestäni siitä, että olemme havainneet kulkevamme kohti sitä ja keskittyvämme siihen, minkä pitäisi olla yhteisen strategiamme perusta kymmenen seuraavan vuoden aikana. Tämä on minusta äärimmäisen tärkeää.

Saamassamme kirjallisessa esityksessä kiinnostavinta oli se, kun sanoitte, että tavoitteita tarvitaan vain muutamia. Näitä ovat ne ensisijaiset tavoitteet, joiden on oltava konkreettisia, mitattavissa ja jatkuvasti arvioitavissa olevia, jotta voisimme nähdä, etenemmekö tähän suuntaan.

Tämä on minusta olennaisen tärkeää ja oleellinen muutos Lissabonin strategiaan verrattuna.

Haluan ottaa esille yhden tavoitteen, nimittäin sisämarkkinat. EU:n sisämarkkinat luotiin yli 20 vuotta sitten. Vielä 20 vuoden jälkeenkin todellisiin EU:n sisämarkkinoihin on monilla aloilla vielä pitkä matka. Joissakin tapauksissa tämä johtuu näiden alojen, kuten digitaalisten markkinoiden, nuoruudesta, mutta on myös aloja, jotka ovat niin pirstoutuneet ja niin täynnä esteitä, että riistämme EU:n taloudelta ne laaja-alaiset puitteet, joita se tarvitsee voidakseen luoda kaiken tarvitsemansa kilpailukyyn, joka toisi mukanaan talouskasvua, joka puolestaan loisi työpaikkoja.

Arvoisa puheenjohtaja Van Rompuy, arvoisa puheenjohtaja Barroso, tarvitsemme runsain mitoin poliittista vauhtia: ”business as usual” -ajattelu ei enää toimi. Tarvitsemme runsain mitoin johtajuutta, jossa teillä on suuri vastuu. Tuen teitä luonnollisesti täysin tämän mahdollistamiseksi.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan käsitellä lyhyesti kahta asiaa. Ensinnäkin kysyisin, onko

meillä jo menestystä lupaava EU 2020 -strategia? Ei, meillä ei ole sitä vielä. Sanonpa teille, miksi: Jos sanotte komissiolle ja jäsenvaltioille, että ensin lujitetaan nopeasti talousarviot ja sitten hoidetaan talous ja työllisyys kuntoon, teette virhearvion. Jos ette usko meitä, lukekaapa kansainvälisen valuuttarahaston eilen julkaisema lausunto. Yksityisen sektorin kysyntä on vielä kaukana elpymisestä. Olemme huolissamme myös julkisista investoinneista. Jos ette aja integroitua strategiaa, jossa pääpaino on erityisillä työllisyystavoitteilla, emme selviä kriisistä.

Toiseksi kysyisin, olemmeko löytäneet vastaukset suurimman paineen alla olevien maiden velkakriisiin? Ei, emme ole. Moni maa on tehnyt virheitä, ei vain yksi. Jos kuitenkin luette huolellisesti tietoja ja kuuntelette analyytikkoja, huomaatte, että vähintään puolet Kreikan virheistä on niiden keinottelijoiden syytä, joiden valvontaa komissio laiminlöi viiden vuoden ajan, nimittäin hedge-rahastojen valvontaa. Nyt valvonta on vihdoinkin aloitettu, mutta mitä valvonta itse asiassa tarkoittaa käytännössä? Tarvitaan EU:n valuuttarahastoa, jolla näitä maita voidaan auttaa. Meidän on voitava tarjota oikeakorkoista luottoa sekä euroalueen ulkopuolella että sisäpuolella erityisin ehdoin. Meidän on kuitenkin otettava käyttöön myös kriisin ratkaisemiseen tarkoitettu EU:n politiikka, ja se on tehtävä heti.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hyvät kuulijat, puheenjohtajakolmikron jäsenenä ja unkarilaisena parlamentin jäsenenä olen seurannut suuresti arvostaen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan Van Rompuyn toimintaa EU:n voimakkaan sitoutumisen ja uskon puolesta, joilla hän aloitti uusissa tehtävissään. On täysin totta, että nyt on aika päättää Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan toimintatavoista. Olen vakuuttunut siitä, että talouskriisin kourissa kamppaileva EU tarvitsee vahvan johtajan ja suunnannäyttäjän. Kyse on myös uuden ohjelman uskottavuudesta sen suhteen, miten siinä onnistutaan välttämään edeltäjän, Lissabonin strategian kohtalo. Sanon tämän myös entisen kommunistisen maan edustajana. Euroopan siinä kolkassa mahtipontisia ja pitkäkestoisia ohjelmia kohtaan tunnetaan luontaista vastenmielisyyttä, mikä on kenties aivan ymmärrettävää.

Seuraavaksi minulla on yksi institutionaalinen ja yksi oleellisen tärkeä kommentti. Institutionaalinen kysymys ensin: meidän on päätettävä, kenelle tämä strategia suunnataan. Jos se on suunnattu EU:n johtajille, toistaiseksi tehdyt toimet ovat riittävät, ja tiukka aikataulu on hyvä asia. Jos sen sijaan ajattelimme suunnata sen EU:n kansalaisille, jotka haluamme voittaa puolellemme ja joiden kanssa, emme heitä vastaan, haluamme työskennellä sellaisen entistä vahvemman ja kilpailukykyisemmän unionin luomiseksi, joka ajaa nykyistä enemmän kansalaisten etuja, meidän on toimittava Lissabonin sopimuksen mukaisesti ja otettava Euroopan parlamentti sekä ennen kaikkea myös jäsenvaltioiden parlamentit aidosti mukaan yhteistyöhön. Tämänpäiväinen keskustelu ei korvaa asian käsittelyä täällä parlamentissa normaaliin tapaan eli valiokunnissa ja puolueyhmissä, joissa esittelijä voi ilmaista kantansa.

Oleellisen tärkeä kommenttini on se, että tärkeimpänä tavoitteena on oltava työpaikkojen luominen. Tämän on oltava kaikkien uusien strategioiden lähtökohta. Kuinka tähän tavoitteeseen päästään? Tiedämme tässä vaiheessa varsin vähän keinoista. Tämän me kuitenkin tiedämme: ensisijaisia tavoitteita on karsittava, pullonkaulat on kartoitettava tarkasti ja talouspolitiikan koordinoitua on tiukennettava. Nämä ovat ihan hyviä asioita, mutta pyytäisin kiinnittämään huomiota seuraavaan: ensinnäkään meidän ei pidä heittää pois sitä, mikä on toiminut hyvin. Yhteisön nykyiset poliittiset toimet ovat vahvistaneet EU:ta, ja sitä paitsi EU:n kansalaisten etuja tehokkaasti ajavan koheesio- ja maatalouspolitiikan hylkääminen on perussopimusten vastaista. Toiseksi uuden strategian on voitava palvella kaikkien alueiden eikä vain tiettyjen yritysten tai maiden etuja. EU:n kilpailukyky paranee myös koheesioavulla. Kolmanneksi strategia on räätälöitävä eri maille sopivaksi. Tämä toisi uskottavuutta kaikkeen toimintaan.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, olemme tänään käyneet hyvin mielenkiintoista keskustelua EU 2020 -strategiasta, mutta me kaikki tiedämme vallan hyvin, että 11. helmikuuta pidetyn epävirallisen Eurooppa-neuvoston vallitsevana aiheena oli niin sanottu Kreikan kysymys. Tiedämme myös, että tuo epävirallinen huippukokous kulmineitui valtioiden ja hallitusten päämiesten lausuntoon, jossa he antoivat poliittisen tukensa Kreikalle, ilmaisivat valmiutensa ryhtyä toimiin euron vakauttamiseksi sekä muistuttivat, ettei Kreikka ole pyytänyt taloudellista tukea Euroopan unionilta.

Haluan ottaa tilaisuudesta vaarin muistuttaakseni parlamenttia siitä, että Kreikan hallitus ja pääministeri ovat toistuvasti korostaneet, ettei se pyydä rahaa eikä vaadi Saksan, Itävallan tai Ruotsin tai minkään muunkaan Euroopan maan veronmaksajia maksamaan sen velkoja, jotka se hoitaa itse ja joille se asettaa rajat omin ponnistuksin, jotka perustuvat jo ilmoitettuihin toimiin.

Arvoisa Guy Verhofstadt, meistä puheen ollen ei pidä paikkaansa, että Kreikka olisi sanonut toimittaneensa kaikki Goldman Sachs'n obligaatioita koskevat tiedot. Sen sijaan se on sanonut toimittavansa nuo tiedot

pikaisesti. En sitä paitsi näe Euroopan komission puheenjohtajaa täällä. Haluan kuitenkin ilmaista ihmetykseni sen johdosta, miksi selityksiä vaadittiin pelkästään Kreikan viranomaisilta ja Kreikalta käytännöstä, jota sovellettiin kymmenen vuoden kuluessa, 1998–2008 kyllästymispisteeseen asti myös lukuisissa muissa euroalueen jäsenvaltioissa, kuten monissa ulkomaisissa lehdissä on hiljattain kerrottu.

Kreikka ei siis pyydä rahaa. Se pyytää jotain ihan muuta. Se pyytää jotain, jonka pitäisi olla itsestään selvää paitsi siksi, että se kuuluu euroalueeseen, myös yleisesti ottaen siksi, että se on EU:n jäsen. Se pyytää poliittisen tuen ilmausta, solidaarisuutta sekä vilpittömää perusluottamusta. Se pyytää paitsi sanallista tukea myös sellaista, jolla on todellinen sisältö ja merkitys ja jota ei poisteta tai vähennetä heti, kun emme ole enää suljettujen ovien takana.

Kreikka toivoo, etteivät sen yhteistyökumppanit tekisi tai sanoisi mitään, joka vain ruokkisi spekulointeja, ja että he lopettaisivat kylvämästä epäluuloa sen suhteen, pystyykö Kreikka saamaan aikaan tuloksia ilmoittamillaan toimilla, sillä tämä veisi lopulta pohjaa maan ponnistuksilta.

Emme saa myöskään työntää päätämme pensaaseen. Kaikki tietävät, että keinottelijat tähtäävät Kreikan kautta euroalueeseen ja euroon. Ryhtykäämme siis kaikkiin tarvittaviin toimiin euroalueen ja euron suojelemiseksi.

(Suosionosoituksia)

Paolo De Castro (S&D). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun on kerrottava olevani omasta puolestani ja koko maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan (jonka puheenjohtajana minulla on kunnia toimia) puolesta vilpittömästi pahoillani sen johdosta, ettei EU 2020 -strategiassa ole minkäänlaista mainintaa maatalouden elintarvikesektorista.

On täysin absurdia, ettei komission ehdottamassa 10-vuotisessa strategiassa mainita elintarviketurvan, kasvun ja maaseudun työpaikkojen säilyttämisen keskeistä haastetta.

Arvoisa puhemies, kuinka voidaan puhua vihreästä ja kestävästä kehityksen mukaisesta Euroopasta ottamatta huomioon, että 45 prosenttia koko Euroopan maa-alueesta on viljelijöiden hoidossa? Miten tuolla alueella työskentelevä lähes 30 miljoonan ihmisen joukko on voitu sivuuttaa? Näitä työntekijöitä on suojeltava. Ennen uusien työpaikkojen luomista on pyrittävä turvaamaan nykyiset.

Muistuttaisin teitä siitä, että maatalous tuottaa suuren joukon peruselinpalveluja, jotka liittyvät esimerkiksi elintarvikkeisiin, biodiversiteettiin, maisemaan ja ympäristöön. Näiden palvelujen tehtävänä on turvata maaseudun yhteiskunta- ja talouselämä.

Puheenjohtajavaltio Espanja on niin ikään painottanut voimakkaasti vaikutusvaltaisen yhteisen maatalouspolitiikan tarvetta. Siten olen huolissani tästä hyvin vakavasta laiminlyönnistä, jonka toivon parlamentin korjaavan.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – *(FI)* Arvoisa puhemies, nyt on tiikerin vuosi, ja Kiina on taloustiikeri.

Intia on tällä hetkellä jättiläismäinen rakennustyömaa, ja luulen, että erityisesti Intian kehitys tulee vaikuttamaan Eurooppaan erittäin paljon. Juuri tämän takia tarvitaan uutta rytmiä, uutta avausta, jota Eurooppa 2020 merkitsee. Tarvitaan yhteistä talouspolitiikkaa, älykästä veropolitiikkaa ja rohkeutta tunnistaa rakenteellisia heikkouksia, tutkimusta ja tuotekehittelyä. Nämä seikat ovat tulleet täällä erittäin hyvin esille.

Minulla on kaksi kysymystä: miten tämän Kreikan tragedian, kreikkalaisen tragedian opetuksen pohjalta aiotaan valvoa tulevaisuudessa vakaussopimuksen toteuttamista? Toinen kysymys: minkälaisia keppejä ja porkkanoita aiotaan käyttää, jotta 2020-strategia onnistuisi paremmin kuin Lissabonin tragedia, koska jäsenvaltiot vähät välittivät siitä?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – *(RO)* Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, olen iloinen siitä, että olette kanssamme tänään. En silti ymmärrä, miksi neuvosto pyrkii tekemään päätöksen näin kovalla kiireellä kuulematta kunnolla Euroopan parlamenttia. EU 2020 -strategia on toki tarpeen Lissabonin strategian osoittauduttua tehottomaksi. Nyt esitetyt asiakirjat ovat kuitenkin yleisluontoisia eikä niissä kerrota selkeästi tulevaisuuden haasteista.

Esimerkkinä mainittakoon sosiaaliset näkökohdat. Väestön lisääntyvä ikääntyminen ja korkeasti koulutettujen työntekijöiden puute ovat keskeisiä sosiaalisia ongelmia Euroopassa.

Näin ollen se, että tutkimukseen, kehitykseen ja innovaatioihin osoitetaan alle kaksi prosenttia BKT:sta, on ensimmäinen virhe, joka on pikaisesti korjattava. Tutkimus ja kehitys voisivat perustua julkisiin ja yksityisiin kumppanuuksiin sekä siihen, että liikemaailmaa kannustetaan panostamaan tutkimuslaboratorioihin ja -laitoksiin Yhdysvaltoihin ja Japaniin suuntautuvan aivovuodon estämiseksi.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Yritän puhua lyhyesti puheaikani rajoissa pysymiseksi. Olen pettynyt siihen, ettei komission puheenjohtaja ole enää läsnä, mutta toimielinten välisestä yhteistyöstä päävastuussa oleva henkilö taitaa olla täällä.

Näin ollen haluaisin puhua etenkin siitä, miten tärkeää on EU 2020 -strategian onnistumisen kannalta, että EU:n eri toimielimet lopettaisivat keskinäisen kilpailun ja että tekisimme kunnolla yhteistyötä niiden välineiden parissa, joita ilman EU 2020 -strategian tavoitteita on mahdoton saavuttaa.

Siten on hyvin tärkeää, että kansallinen itsekkyyks voitaisiin muuttaa aidoksi kansalliseksi vastuuntunnoksi ja vastuuntunnoksi myös EU:ssa, sillä ellemme ratkaise mahdollisimman pian sosiaali- ja verotuspolitiikan yhdenmukaistamiskysymystä, emme saavuta talouspolitiikan tai yhteisen eurooppalaisen talouden tavoitteita, joilla meistä tulisi aidosti kilpailukykyinen alue globaalissa maailmassa.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin kiitollinen Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja Van Rompuyille siitä, että hän kertoi hieman työstään, mutta en silti ymmärrä täysin, miksei hän suostu vastaamaan parlamentaariseen kysymykseeni. Kehottaisin häntä tarkistamaan suhtautumistaan parlamentaarisiiin kysymyksiin.

Haluan myös pyytää puheenjohtaja Van Rompuyta anteeksi Nigel Faragen asiatonta käytöstä. Voin vakuuttaa hänelle, että valtaosa Yhdistyneen kuningaskunnan Euroopan parlamentin jäsenistä kohtelee Van Rompuyta kunnioittavasti.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, koko Euroopan ja myös muiden maiden katseet ovat viime aikoina kohdistuneet Kreikkaan, kuten useat puhujat ovat jo todenneet.

Gloaalia talouskriisiä ajatellen Kreikka ei tietenkään ole yksin vakavine talousongelmineen. Niitä on myös muilla mailla, kuten me kaikki tiedämme.

Olemme todistamassa ennennäkemättömän spekulatiivista hyökkäystä, joka, anteeksi nyt vain, on ottanut pahimmanlaatuisen herjaavan muodon joissakin tiedotusvälineissä.

Olipa asian laita miten hyvänsä, voitte kaikki olla varmoja siitä, ettei Kreikka ole konkurssissa eikä kaatumassa. Maamme ei myöskään ole koskaan pyytänyt taloudellista tukea. Sitä vastoin se on pyytänyt ja pyytää poliittista tukea. Se on pyytänyt ja pyytää todellista solidaarisuuden osoitusta muilta jäsenvaltioilta rahaliiton puitteissa, sillä se on tässä loppujen lopuksi vaakalaudalla.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). (RO) Työttömyysaste nousi vuoden alussa 10 prosenttiin, kun taas alijäämä on kasvanut lukuisissa jäsenvaltioissa. Euroopan kansalaiset odottavat välittömiä ratkaisuja keskeisiin haasteisiimme, kuten väestörakenteen muutoksiin ja ilmastomuutokseen sekä talous- ja rahoituskriisiin.

Euroopan unionin on panostettava ensisijaisesti työpaikkojen synnyttämiseen ja säilyttämiseen koulutuksessa, terveydenhuollossa, maataloudessa sekä liikenne- ja energiainfrastruktuureissa. Euroopan unioni tarvitsee kestäväää energiastategiaa ja nykyaikaista, varmaa ja tehokasta liikenneinfrastruktuuria. Meidän on panostettava energiatehokkuustoimiin sekä asumisen että teollisuuden rakenteiden uudistamisen edistämiseksi, jolloin mahdollistetaan yli kahden miljoonan uuden työpaikan luominen vuoteen 2020 mennessä.

Saastepäästöjen vähentäminen edellyttää myös teollisuusrakenteiden uudistamista koko Euroopassa sekä sitä, että estetään eurooppalaisen teollisuuden siirtyminen kolmansiin maihin. Tärkeä seikka on myös se, että väestön vanheneminen ja syntyvyyden aleneminen edellyttävät sosiaalijärjestelmien uudistamista niin, että säädylliset elinot voidaan taata kaikille EU:n kansalaisille.

Puhetta johti

varapuhemies **Stavros LAMBRINIDIS**

Maroš Šefčovič, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisat Euroopan parlamentin jäsenet, istunto kesti vähän odotettua kauemmin, ja komission puheenjohtaja joutui poistumaan muiden velvollisuuksiensa vuoksi, mutta minulla on kunnia vastata puheenjohtaja Barroson ja komission puolesta.

Haluaisin aluksi kiittää teitä kaikkia mielenkiintoisesta keskustelusta, monista mielenkiintoisista ajatuksista sekä EU 2020 -strategiaa kohtaan osoittamastanne kiinnostuksesta ja tuesta. Ilman teidän tukeanne EU 2020 ei voi onnistua eikä onnistu. Voin taata teille, että komissio on hyvin ylpeä. EU 2020 -strategia tuo kansalaiset, työllisyyden ja köyhyyden vähentämisen sen ytimeen ja keskipisteeseen. Voin myös vakuuttaa teille, että olemme ottaneet Lissabonin strategiasta opiksemme ja keskitymme siksi harvempiin tavoitteisiin ja parannamme varmasti hallintoa.

Me komissiossa olemme hyvin rohkaistuneita voimakkaasta kiinnostuksesta ja toivomme Euroopan parlamentilta vankkaa tukea. Olemme myös erittäin rohkaistuneita siitä, että Eurooppa-neuvosto pitää asiaa kiireellisenä, kun on täysin selvää, että ilmapiiri on hyvin erilainen kuin viisi vuotta sitten, kun me keskustelimme Lissabonin strategian rajoituksista.

Meidän on kuitenkin tehtävä vielä enemmän. Meidän on saatava tälle strategialle paikallinen ja alueellinen tuki ja, mikä tärkeintä, meidän on saatava kansalaisten tuki. Meidän on varmistettava, että he eivät pidä sitä taas yhtenä hallinnollisena toimenpiteenä vaan lähestymistapana siihen, miten parantaa elämänlaatua sekä Euroopassa että heidän maissaan ja alueillaan. Pyytäisin teitä, arvoisat jäsenet, auttamaan meitä tässä tehtävässä. Meidän ei pidä kilpailla toimielinten välillä vaan meidän on tehtävä yhteistyötä, keskityttävä painopisteisiin ja saatava aikaan konkreettisia tuloksia.

EU 2020 -strategian avulla me haluamme ottaa käyttöön kolmen toisiinsa liittyvän pilarin järjestelmän, joka perustuu älykkääseen, ympäristöystävällisempään ja osallistavaan talouteen, ja me haluamme rakentaa näiden pilarien varaan joustavia aloitteita, jotka kohdistetaan pullonkauloihin, ongelmiin, jotka hidastavat Euroopan taloutta ja estävät sitä hyödyntämästä kaikkia mahdollisuuksiaan. Haluamme keskittyä enemmän koulutukseen, jotta Euroopan työvoima säilyttää Euroopan ansaitseman kilpailukyvyn. Me säilytämme EU 2020 -strategian yhteyden vakaus- ja kasvusopimukseen, koska vakaa rahoitusasema on taloudellisen vakauden avain.

Olemme tänään puhuneet paljon Kreikasta, ja vakuutan teille, että olimme yksimielisiä siitä, että euroalueen jäsenvaltiot ryhtyisivät tarvittaessa määrätietoisiin ja koordinoituihin toimiin euroalueen rahoitusvakauden turvaamiseksi. Komissio tekee Kreikan kanssa tiivistä yhteistyötä ja valvoo, miten se toteuttaa suositukset. Komission johtama delegaatio, jossa EKP on mukana ja joka hyödyntää IMF:n teknistä tukea, on nyt Ateenassa arvioimassa, mihin lisätoimenpiteisiin Kreikan on ryhdyttävä.

Haluan tehdä tämän täysin selväksi: meillä on keinot rahoitusvakauden turvaamiseen euroalueella tarvittaessa. Tämä koskee erityisesti euroalueen jäseniä, komissiota ja Euroopan keskuspankkia, ja me olemme valmiita luomaan EU:n kehyksen toimen koordinoimiseksi. Prosessin jokaisen vaiheen täytyy kuitenkin antaa edetä asianmukaisesti, ja Kreikan on nyt jatkettava sinnikkäästi uudistuksia ja ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin. Mielestäni olemme valmiita rohkeisiin tekoihin, olkoonpa kyse EU 2020 -strategiasta tai Kreikan tilanteesta.

Herman Van Rompuy, Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen iloinen siitä, että olemme käyneet tätä keskustelua. Olen iloinen siitä, että otin vastaan kutsunne tänne heti 2020-strategiaprosessin alussa, koska keskustelu on vasta alussa. Keskustelimme asiasta hiljattain, 11. helmikuuta, maaliskuun lopussa on kevään Eurooppa-neuvosto ja me viimeistelemme 2020-strategian tai työllisyys- ja talouskasvustrategian kesäkuun lopussa. Siksi meillä on paljon aikaa vaihtaa näkemyksiä ja päättää toimintatavoista lopullisesti.

Siksi olen iloinen tästä EU:n kunnianhimosta, jonka olen havainnut täällä tänä iltapäivänä, ja tästä kiireellisyyden tunteesta, jonka olen havainnut tänä iltapäivänä. Yhtä puheenvuoroa voin vain halveksia, mutta en aio kommentoida sitä enempää.

Mitä tulee talousstrategiaan, haluan erottaa toisistaan kolme vaihetta. Ensimmäinen on yhä meneillään oleva vaihe eli rahoituskriisi ja sen kaikki seuraukset. Haluan käyttää erilaista kieltä kuin se, mitä olemme tänä iltapäivänä käydyn keskustelun aikana kuulleet. Selitän, mitä tarkoitan. Haluan käyttää kieltä, joka heijastaa myös Euroopan unionin myönteisiä puolia, koska yllättävää kyllä viime aikoina on tapahtunut myös myönteisiä asioita. Me olemme tehneet johtopäätöksiä ja ottaneet opiksemme 1930-luvun kriisistä. Suuresta kriisistä on nyt kulunut vuosi, ja itse asiassa nyt, vuonna 2010, kasvu on useimmissa maissa taas positiivista. Sitä ei tapahtunut 1930-luvulla. Kriisi kesti silloin itse asiassa vuosikymmenen loppuun asti.

Miksi kasvu on nyt meillä positiivista? Koska me olemme ryhtyneet toimenpiteisiin. Olemme ryhtyneet toimenpiteisiin rahoituslaitosten pelastamiseksi ei niinkään siksi, että me erityisesti pitäisimme niistä sellaisenaan, vaan siksi, että ilman niitä ei ole talouttakaan. Me olemme harjoittaneet älykästä rahapolitiikkaa. Me olemme parantaneet talouksien maksuvalmiutta, mitä ei tehty 70 vuotta sitten. Ainakin 16 maassa

olemme luoneet vakaan valuutan vyöhykkeen kaikista ongelmista huolimatta. 1930-luvulla oli devalvaatiokilpailua. Sitä meillä ei ole ollut nyt. Me olemme harjoittaneet riskialtista budjettipolitiikkaa, jossa budjettialijäämien avulla virkistetään taloutta. Me emme tehneet sitä, mitä tehtiin 1930-luvulla, nimittäin palauttaneet budjettitasapainoa mahdollisimman nopeasti. Niinpä me olemme suojelleet sisämarkkinoitamme, jotka eivät ole täydelliset. Meidän on parannettava niitä, ja Mario Monti tekee meille joitakin konkreettisia ehdotuksia. Me emme kuitenkaan ole langenneet 1930-luvun protektionismiin. Niinpä me olemme ottaneet jotain opiksemme juuri kokemastamme suuresta kriisistä.

Menisin vielä askeleen pidemmälle. On Euroopan unionin ansiota, että G20 syntyi. Me teimme aloitteen tämän alullaan olevan maailmanhallinnon luomiseksi. Ensimmäisen kerran suurvallat, uudet ja vanhat, ovat yhdistyneet torjuakseen kriisin epätäydellisin keinoin, mutta me jatkamme työtä näiden linjojen mukaisesti. Euroopan, Euroopan unionin, ei siten aina pitäisi joutua puolustuskannalle. Myös myönteisiä asioita on saatu aikaan.

Nyt meidän on jätettävä taaksemme tämä strategia, niin sanottu irtautumisstrategia. Meidän on löydettävä tasapaino budjettikannustimien liian nopean hylkäämisen ja keskipitkällä aikavälillä budjettitasapainon palauttamisen välillä, mikä on eläkejärjestelmämme, sosiaaliturvajärjestelmämme ja terveydenhuoltojärjestelmämme rahoittamisen kannalta ehdottoman välttämätöntä. Meidän on siis löydettävä vaikea tasapaino, ja vakaus- ja kasvusopimus antaa meille siihen keinot, koska siinä ei vaadita budjettitasapainon välitöntä palauttamista. Siinä vaaditaan asteittaista lähestymistapaa, jossa saavutamme ensin kolmen prosentin vaiheen ja sitten keskipitkällä aikavälillä budjettitasapainon. Mielestäni olemme harjoittaneet ja harjoitamme edelleen järkevää politiikkaa.

Mitä tulee Lissabonin strategiaan, me tiedämme sen viat, mutta me emme saa myöskään unohtaa, että rahoitus- ja talouskriisi on keskeyttänyt Lissabonin toimintasuunnitelman toteuttamisen kokonaan. On tapahtunut luonnollisesti laiminlyöntejä, joita en aio luetella tässä, ne ovat hyvin tiedossa. Sanon kuitenkin tämän: tarvitsemme joitakin suuria uudistuksia tai tärkeitä uudistuksia, ja nämä tärkeät EU:n ja kansallisen tason uudistukset edellyttävät talousarviota koskevia valintoja. Ei ole sattumaa – olen toistanut tämän lukemissanne kirjallisissa päätelmissä – että me haluamme yhdistää keskustelun talousarviosta talousuudistuksiin nimenomaan vakaus- ja kasvusopimuksen muodostamassa oikeudellisessa kehyksessä. Tämä johtuu siitä, että jos me sanomme, että tarvitsemme esimerkiksi lisää tutkimus- ja kehitystoimintaa, meidän on tehtävä sille varaus kansallisiin talousarvioihin ja Euroopan unionin rahoituskehyksiin. Se tarkoittaa, että on tehtävä joitakin talousarviota koskevia valintoja.

Toinen seuraus Lissabonin strategian vuoksi tekemistämme valinnoista on se, että ehdottamamme tavoitteet eivät ole aina helppoja tavoitteita. Ne voivat hyvin olla vaikeita tavoitteita. Tässä asia muuttuu hankalaksi. Toisaalta vaaditaan uudistuksia ja toisaalta uudistukset on pantava täytäntöön. En väitä kuulleen sitä täällä vaan tämän parlamentin ulkopuolella, EU:n tasolla, ihmiset vaativat kovia toimenpiteitä, suuria uudistuksia, kovia uudistuksia, ja kun he sitten palaavat kotimaihinsa, tuloksia tästä kaikesta on nähtävissä vain vähän. Siksi me tarvitsemme yhdenmukaisen kannan. Euroopan unioni ei ole ainoa uudistusten toteuttaja. Me voimme rohkaista ja kannustaa tekemään niitä ja tarjota niille sopivan kehyksen, mutta suuri osa uudistuksista on tehtävä kansallisella tasolla, ja siksi on kyse huomattavan poliittisen tahdon osoittamisesta ja poliittinen sitoutuminen on kaikkein tärkeintä.

Usein sanotaan, että tarvitaan sitovampia toimenpiteitä. Meidän pitäisi kuitenkin miettiä sitä. Olen tehnyt varsin monia ehdotuksia, jotka ovat mielestäni parempia kuin sitovat toimenpiteet. Kuitenkaan edes vakaus- ja kasvusopimus, joka sisältää monia sitovia toimenpiteitä, ei ole onnistunut saattamaan kaikkia maita takaisin jaloilleen. Siksi menetelmä ei ole kaikki kaikessa, menetelmä ei ratkaise kaikkea, ja ilman poliittista sitoutumista, ilman lupauksia, menetelmällä ei ole mitään arvoa.

Talousstrategian suhteen jotkut voivat oikein hyvin sanoa, että tarvitsemme lisää rajoituksia. Lissabonin sopimuksen taloudellisissa suuntaviivoissa ei kuitenkaan ole siihen liittyviä määräyksiä. Minä en ole laatinut Lissabonin sopimusta vaan muut, mutta siinä ei ole mitään taloudellisten suuntaviivojen täytäntöönpanoa koskevia pakotteita, rangaistuksia tai kielteisiä toimenpiteitä. Lukekaa 121 artikla huolellisesti, niin tämä on teille täysin selvää. Siksi poliittinen sitoutuminen sekä EU:n että kansallisella tasolla on ratkaisevaa, ja ilman tätä poliittista sitoutumista ei saada mitään aikaiseksi.

Lopuksi vielä muutama sana Kreikasta. Mielestäni olemme lähettäneet oikean viestin. Me olemme viestittäneet, että vastuu on Kreikan hallituksella, jonka on selvitettävä perintönä saamansa äärimmäisen vaikea tilanne. Se on ryhtymässä rohkeisiin toimenpiteisiin. Se kertoi meille 11. helmikuuta, että jos nykyiset toimenpiteet eivät riitä pienentämään alijäämää neljällä prosentilla BKT:sta vuonna 2010, se ryhtyy lisätoimenpiteisiin. Me olemme sitoutuneet lisävalvontaan, ei pelkästään Euroopan komission aloitteesta, vaan myös Euroopan

keskuspankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston asiantuntijoiden avulla. Siksi uskon, että olemme muotoilleet ja määrittäneet vastuunäkökohdan todella hyvin selvästi. Asiassa on tarvittaessa luonnollisesti myös mukana solidaarisuusnäkökohta. Kreikka on sanonut, että se ei halua hyödyntää sitä, mutta me olemme valmiina antamaan kaksi viestiä: vastuun viestin ja solidaarisuuden viestin tarvittaessa.

Meidän on tietysti tehtävä johtopäätökset siitä, mitä Kreikassa on tapahtunut viime vuosina. Myös euroalueella meidän on oltava ennakoivampia sekä tiedonkeruun että itse politiikan suhteen. Tämä kriisi oli myös haaste, haaste siinä mielessä, että meidän on harjoitettava enemmän koordinoitupolitiikkaa. Itse asiassa kaikki kriisit ovat haasteita. Meidän on otettava opiksemme jokaisesta kriisistä. Niin, kyllä me opimme niistä. Samalla tavalla kuin otimme opiksemme 1930-luvun kriisistä, meidän on nyt otettava opiksemme rahoituskriisistä: lisää sääntelyä, lisää bonusten valvontaa, kauaskantoisempaa pankkitoimintaa koskevaa politiikkaa. Meidän on kuitenkin otettava opiksemme myös Kreikan ja muiden kokemuksista.

Hyvät kuulijat, olen tuntenut tässä parlamentissa olevan samaa kunnianhimoa. Minusta on tuntunut siltä, että sama poliittinen tahto pyrkii sellaiseen talouspolitiikkaan ja -strategiaan, jonka avulla selvittää meidän tämän päivän vaikeuksistamme. Kuten moni teistä on sanonut, kyse ei ole vain muutaman ihmisen vastuusta, vaan kaikkien EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden on kannettava vastuu yhdessä. Muuten me emme pelasta sosiaalista malliamme vaan menetämme asemamme maailmassa. Siksi olen tullut tapaamaan teitä tänä iltapäivänä tässä hengessä, ja tässä hengessä jatkan työtäni.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (EN) Kiitos paljon, arvoisa puheenjohtaja. Oli todella suuri ilo saada teidät tänne vieraaksemme puhumaan ensimmäistä kertaa täysistunnossa. Meillä on Kreikassa ilmaus henkilölle, joka ottaa kantaakseen raskaita uusia tehtäviä. Me sanomme: *σκληρό κεφάλι*, joka tarkoittaa, että teillä on rautainen pää, jotta se kestää kaiken, mitä sen päälle tippuu vaikean matkan aikana. Mielestäni te olette osoittaneet sen: jos teillä ei vielä ole sitä, se kyllä kehittyy teille. Kiitos paljon vierailustanne täällä.

(EL) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Elena Oana Antonescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Talouskriisi on vaikuttanut erittäin kielteisesti EU:n jäsenvaltioiden talouskasvun mahdollisuuteen. Me olemme seuranneet keskusteluja tästä aiheesta ja havainneet, että huomio on kiinnitetty kriisistä irtautumiseen ja talouskasvun elvyttämisen kohdistuviin toimenpiteisiin. On ehdottomasti hyvä ajatus puuttua ongelmiin niiden vakavuusjärjestyksessä. Meidän on kuitenkin myös tärkeää ymmärtää, että tilanne ei ole enää sama kuin ennen kriisiä. Tosiasiassa juuri talousmallia on muutettava. Sen on perustuttava entistä enemmän innovaatioihin ja saastuttamattomiin energialähteisiin ja painopisteen on oltava ihmisten terveydentilassa. Taloutemme ei voi olla dynaaminen, ellei meillä ole motivoituneita työntekijöitä. Taloutemme ei voi myöskään olla kestävä, jos tuemme ympäristönsuojelua vain puolinaisilla toimenpiteillä. Jotta talouskasvu olisi jälleen mahdollista, meidän on mielestäni ensin muutettava nimenomaan talousmallia, jonka painopisteen on oltava siinä, mikä luo innovaatioita ja henkilökohtaista motivaatiota. Kriisistä irtautuminen ei periaatteessa ole talous- tai finanssipolitiikan ongelma.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjallinen. – (LT) Eurooppa on jo saanut opetuksen, kun se ei ole kyennyt täyttämään Lissabonin strategiassa määriteltyjä tavoitteita, ja toivon, että se ottaa opikseen talous- ja rahoituskriisin aiheuttaneista virheistä. Siksi kehotan teitä tulevaisuudessa kiinnittämään enemmän huomiota ensinnäkin työpaikkojen luomiseen, mutta ei minkä tahansa työpaikkojen, vaan sellaisten, jotka varmistavat laadukkaan täystyöllisyyden niin, että otetaan huomioon työmarkkinoiden tarpeet ja taataan sosiaalinen osallisuus. Toiseksi on hyvin tärkeää taistella sukupuolten tasa-arvon ja köyhyyden poistamisen puolesta erityisesti silloin, kun on kyse kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevista ihmisistä, koska näinä vaikeina aikoina köyhyys vaikuttaa eniten heihin. Haluaisin myös kiinnittää huomion koulutusjärjestelmiin ja uusien taitojen hankkimisen merkitykseen. Koska EU:n jäsenvaltioiden työmarkkinoilla on meneillään dynaaminen muutos, on välttämätöntä varmistaa, että työntekijöillä on tulevaisuuden työmarkkinoilla tarvittavat taidot. Siksi on välttämätöntä investoida henkilökunnan sisäiseen koulutukseen ja elinikäiseen oppimiseen. Meidän pitäisi kiinnittää suurin huomio yhteen yhteiskunnan vaikeimmista ongelmista, lisääntyvään nuorisotyöttömyyteen. Jos nuorilla ei ole mahdollisuuksia päästä työmarkkinoille, on vaarana, että Eurooppa menettää kokonaisen nuorten sukupolven. EU:n valtion- ja hallitusten päämiesten Eurooppa 2020 -strategiaa koskevassa epävirallisessa kokouksessa 11. helmikuuta tuotiin esiin hyvin tärkeä kysymys hallintotavasta. Vaikka Eurooppa-neuvosto onkin tämän asian suhteen hyvin kunnianhimoinen, kehottaisin kuitenkin teitä

varmistamaan Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien ja neuvoston eri sektorien vieläkin aktiivisemman osallistumisen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Tässä keskustelussa ne, jotka kantavat vastuuta Euroopan unionissa, ovat hyvin kaukana kansalaisten todellisista ongelmista. Esimerkit, joita tulee jatkuvasti vastaamme vierailuillamme ja yhteyksissämme työntekijöiden, maanviljelijöiden, kalastajien sekä mikro- ja pienyritysten omistajien kanssa, osoittavat, että Euroopan unionin lähestymistavat ja politiikat auttavat vain tekemään työllisyydestä entistä epävarmempaa ja pahentamaan työttömyyttä ja hyväksikäyttöä.

Aikana, jolloin työttömyysluvut ylittävät 23 miljoonaa ja köyhyys vaikuttaa yli 85 miljoonaan ihmiseen, ei ole hyväksyttävää jatkaa hellittämättä politiikkoja, jotka ovat tämän tilanteen aiheuttaneet.

Siksi me vaadimme vakaussopimuksen purkamista ja korvaamista kehitys- ja työllisyyssovimuksella, jossa etusijalla on asianmukaiset oikeudet tarjoavien työpaikkojen luominen sekä tuotannon lisääminen.

On välttämätöntä lopettaa niin sanotun Lissabonin strategien toteuttaminen ja sen sijaan tuettava sosiaalisen edistyksen strategiaa, jossa asetetaan etusijalle köyhyyden torjuminen, tuetaan laadukkaita julkisia palveluja ja sosiaalisia resursseja ja edistetään tasa-arvoa ja naisten oikeuksia. Se tarkoittaa sellaisen budjettipolitiikan kehittämistä, joka nopeuttaa yhteisön tukirahastojen varojen kohdentamista ja siirtää ne nopeammin ja helpommin jäsenvaltioille...

(Työjärjestyksen 170 artiklan mukaisesti lyhennetty äänestys selitys)

Kinga Göncz (S&D), kirjallinen. – (HU) EU 2020 -strategia voi onnistua vain, jos jäsenvaltiot ovat riittävän sitoutuneita sen toteuttamiseen. Sen lisäksi, että jäsenvaltioiden vastuut hyväksytään yksiselitteisesti, menestyksen avain on yhteisön politiikkojen täytäntöönpanossa niihin liittyvien voimavarojen avulla, jotka on varattu muiden maiden tasolle pääsemiseen, alueelliseen kehitykseen ja maatalouteen, jotka kaikki edistävät talouskasvua ja työpaikkojen syntymistä. Nyt muotoutuva ylhäältä alaspäin suuntautuva työskentelytapa, joka perustuu pääministerien suurempaan poliittiseen vastuuseen, antaa myös vahvemmat takuut toteutuksen onnistumisesta kuin Lissabonin strategian yhteydessä. EU 2020 -strategiassa määritetään myös seuraavan budjettikauden painopisteet ilman, että varaudutaan yksityiskohtaiseen keskusteluun tässä vaiheessa. Siksi on juuri nyt korostettava sitä, miten tärkeä on yhteisen maatalous- ja koheesiopolitiikan talousarvio seuraavalle vuoden 2014 alussa alkavalle seitsemän vuoden jaksolle. Vahvaa, kilpailukykyistä Eurooppaa ei ole ilman taloudellista, sosiaalista ja alueellista koheesiota. Alueiden lähentyminen vahvistaa Euroopan kilpailukykyä.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Hyvät kuulijat, yksi EU:n tärkeimmistä haasteista on Lissabonin strategian uudelleenarviointi ja siihen liittyvä köyhyyden ja syrjäytymisen torjuminen sekä sosiaalisen koheesion vahvistaminen. Yksi Espanjan, Belgian ja Unkarin muodostaman puheenjohtajatroikan tukipilareista on 2020-aloite, jonka on vastattava tämän maanosan väestörakenteen pitkällä aikavälillä aiheuttamiin sekä sosiaalisiin haasteisiin. Se tarkoittaa, että on vähintäänkin harkittava uudelleen EU:n työmarkkinoita ja koulutusjärjestelmää. Koska nykyinen Euroopan työllisyysstrategia on epäonnistunut, 2020-ohjelman on todellakin luotava enemmän ja parempia työpaikkoja ja ensisijaisesti on kiinnitettävä huomiota naisten ja heikossa asemassa olevien ryhmien osallistumisen lisäämiseen työmarkkinoilla. On kiitettävää, että sekä Euroopan komission toimintaohjelmassa että tulevan puheenjohtajatroikan toimintasuunnitelmassa korostetaan tekijöitä, jotka ovat ohjelman onnistumisen kannalta välttämättömiä, kuten toimenpiteet pimeän työn, harmaan talouden ja koulupudokkaiden vähentämiseksi sekä ammatinharjoittamisen olosuhteiden parantamiseksi. Koska sosioekonominen syrjintä on lukuisten toisistaan riippuvaisten tekijöiden seurausta, ratkaisuja on ehkä mahdollista löytää vain kattavammalla kaikkiin alueisiin yhdessä kohdistuvalla toimintasuunnitelmalla tähän asti valitsemien projektialähtöisten ideoiden sijasta. Onnistumisen varmistamiseksi on hylättävä erilliset aloitteet ja suosittava toimenpiteitä, jotka on nivottu yhdeksi tasapainoiseksi poliittiseksi paketiksi, joka painottuu varhaiseen puuttumiseen ja voi varmistaa aidon parannuksen saavuttamisen kaikissa todellisista sosiaalista syrjäytymistä ehkäiseviä toimenpiteitä kuvaavissa Laekenin indikaattoreissa.

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Nykyinen talouskriisi on viime vuosikymmenten pahin, ja sen vaikutukset näkyvät kasvumahdollisuuksien puolittumisessa kaikkialla EU:ssa. Tämä taloudellinen taantuma kulkee myös käsi kädessä väestön ikääntymisvauhdin lisäyksen kanssa, mikä hankaloittaa pyrkimyksiä auttaa EU:n talouksien elvyttämisessä. Tätä taustaa vasten 2020-strategian, jonka on tarkoitus olla Lissabonin strategian jatke, on luotava kestävä kasvua ja talouden vakauttamista varten tarvittavat olosuhteet. Itse asiassa mahdollisuuksia elinikäiseen oppimiseen on lisättävä huomattavasti, ja yliopistojen on oltava paljon avoimempia hyväksymään valtavirrasta poikkeavat opiskelijat. Tarjonnan ja kysynnän parempi suhde ja

työvoiman suurempi liikkuvuus tarjoavat työntekijöille enemmän mahdollisuuksia paikoissa, joissa heidän taidoillaan on suurin kysyntä. Nykyaikaista sosiaaliturvaa ja nykyaikaisia eläkejärjestelmiä tarvitaan köyhyyden ja syrjäytymisen torjuntaan. Työllisyyspolitiikassa on keskityttävä työmarkkinoiden joustavuuteen, jolloin työntekijät kantavat vastuun työelämästään jatkuvalle kouluttautumisella, muutoksiin mukautumisella ja liikkuvuudella. On ratkaisevan tärkeää sopeutua nykyiseen talouskriisiin ja Euroopan ikääntyvän väestön ilmapiiriin niin, että kykenemme tarjoamaan riittävää tukea tilapäisesti työttömänä oleville ihmisille.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen samaa mieltä kollegojeni kanssa, jotka ovat tuoneet esiin maatalouden puuttumisen EU 2020 -strategiasta. Mielestäni maatalous on alue, joka voi vaikuttaa Euroopan unionin kehitykseen ja on samalla tärkeä sektori, koska se kuuluu eurooppalaisen elämäntavan ytimeen. On myös erittäin tärkeää kiinnittää huomiota maatalouteen, koska talouskriisi on koetellut sitä erittäin voimakkaasti. Voimme varmistaa vaikutusten laajuuden tarkastelemalla sitä, miten reaalitytulot maataloustyöntekijää kohti ovat vähentyneet jopa 35 prosenttia joissakin Euroopan unionin jäsenvaltioissa.

Ioan Mircea Pașcu (S&D), kirjallinen. – (EN) Puheenjohtaja Van Rompuy'n lausunnon mukaisesti omistan puheenvuoroni Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanolle. Teoriassa korkean edustajan asema kaksoisvirkaa hoitavana vaikuttaa hyvältä, mutta käytännössä se luo ainutlaatuisuutensa vuoksi ongelmia, joita sopimuksen laatijat eivät osanneet ennakoita. Koska vastaava kaksoisvirkaa hoitava varaedustaja ei ole, korkean edustajan on yhä useammin valittava jädäkö Brysseliin ollakseen läsnä esimerkiksi Euroopan parlamentissa vai lentääkö jonkin ulkovaltion pääkaupunkiin, missä EU tarvitsee myös korkean tason edustajaa. Catherine Ashton voi tietysti toimia hänen sijaisenaan, mutta jos hän tekee niin, se on oltava tilapäistä joko neuvoston tai komission kustannuksella. Jos puheenjohtajan vuorossa oleva maa vetäytyy tilapäisesti tasapainon säilyttämiseksi, päädyimme byrokratian lisääntymiseen sen vähenemisen sijasta.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjallinen. – (PL) Eurooppa 2020 -strategiassa ei pidä toistaa sen edeltäjän, Lissabonin strategian, virheitä. Uutta strategiaa on huomattavassa määrin muovannut talouskriisi, jonka vaikutuksia sen täytyy torjua. Samanaikaisesti meidän on hyvitettävä laiminlyöntimme. Koska vakaus- ja kasvusopimuksen määräykset ovat niin tiukkoja, miten EU päätyi seitsemän prosentin alijäämään ja 80 prosentin velkaan BKT:sta? Kuka on siitä vastuussa? Ennen kaikkea haluamme, että EU palaa nopean kasvun tielle, ja se tällä strategialla pitäisi ensisijaisesti saavuttaa. Strategian nykyisissä ehdoissa ei esitetä, miten se saavutetaan, eikä niissä esitetä, miten voitaisiin sovittaa yhteen Euroopan sosiaaliset saavutukset ja väestörakenneongelmat sekä sairausvakuutusjärjestelmän puutteellinen toiminta ja epäonnistunut eläke- ja etuusjärjestelmä. Entä miten on työaikojen laita? Lopuksi: mikä on pankkien ja muiden rahoituslaitosten valvontaa ja seurantaa koskevan järjestelmän perustamisen tilanne? Entä miten me haluamme lisätä tuottavuutta? Tarvitsemme uuden lähestymistavan näihin uusiin haasteisiin.

Bogusław Sonik (PPE), kirjallinen. – (PL) Uuden Eurooppa 2020 -strategian painopiste on pyrkimyksessä kohti älykkäämpää ja ekologisempaa tietoon perustuvaa markkinataloutta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi meidän on ennen kaikkea keskityttävä yhtenäismarkkinoiden vahvistamiseen ja palveluiden vapaan liikkuvuuden lisäämiseen. Euroopan yhteisön tehtävänä pitäisi olla yrittäjyyden edistäminen ja yritysten rekisteröinnin helpottaminen poistamalla oikeudellisia ja taloudellisia esteitä. Etenkin pienten ja keskisuurten yritysten tukeminen on merkittävä asia. Tärkeitä askeleita tähän suuntaan voivat olla mikroyritysten vuosittain päätösten toimittamisvaatimuksen poistaminen ja luotonsaannin helpottaminen. Ihmisten yrittäjähenkisyyttä koskevan Eurobarometri-tutkimuksen tulokset osoittavat, että Euroopan unioni on yhä Yhdysvaltoja jäljessä mutta että yli puolet EU:n nuorista asukkaista haluaisi ryhtyä yrittäjäksi viiden seuraavan vuoden aikana. Mielestäni on myös tärkeää keskittyä luomaan tietoon perustuvaa talouskasvua sekä kilpailukykyinen, yhtenäinen ja entistä ympäristöystävällisempi talous. Siksi meidän on myös kiinnitettävä huomiota nuorten kehittämiseen ja valmistelemiseen pitkän aikavälin haasteisiin vastaamiseen ja käytettävä siihen enemmän varoja.

EU:n pitäisi toteuttaa Euroopan digitaaliagenda mahdollisimman pian, jotta voisimme vaikuttaa aidosti yhteisten sisämarkkinoiden luomiseen verkkokaupankäynnissä, niin että kuluttajat voivat hyödyntää muiden jäsenvaltioiden kilpailukykyisiä hintatarjouksia ja pk-yritykset voivat toimia EU:n markkinoilla esteettä.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), kirjallinen. – (HU) EU 2020 -strategian on perustuttava kahteen pilariin. Toisaalta jäsenvaltioiden väliseen solidaarisuuteen, joka takaa, että yhtäkään jäsenvaltiota ei jätetä kriisissä yksin. Toisaalta jäsenvaltioiden on myös osoitettava solidaarisuutta yhteisölle suorittamalla luotettavasti yhteisesti päätetyt velvollisuudet. EU:n tulevaisuudesta käytävän keskustelun aikana meidän ei pidä koskaan unohtaa jo toimivia politiikkoja. Yhteiset maatalous- ja koheesiopolitiikat ovat todellisia Euroopan yhdentymisen tuloksia ja jäsenvaltioiden ja kansojen välisen solidaarisuuden symboleja. Unkarilaisena parlamentin jäsenenä ja uuden jäsenvaltion poliittikona katson, että Euroopan komission uudet painopisteet

ovat yhtä tärkeitä: tietoon perustuvan yhteiskunnan rakentaminen, innovaatioiden edistäminen, sosiaalisen osallisuuden lujittaminen, uusien työpaikkojen luominen ja päättäväisemmän ilmastonmuutoksen torjuntaa koskevan kannan luominen kestävä kehityksen puitteissa.

Ei voida sallia, että aiempien yhteisten politiikkojen heikentäminen on hinta, joka maksetaan vahvemmassa yhteistyöstä edellä mainituilla alueilla. Yhteisen maatalouspolitiikan takaama elintarvike- ja elinturvallisuus on 2000-luvulla entistäkin tärkeämpää, koska ruoka ja juomavesi saavat saman strategisen merkityksen kuin öljy 1900-luvulla. Jos me haluamme todella lujittaa EU:n maailmanlaajuisia kilpailuasemia, emme voi sallia tiettyjen alueiden jäämistä vanhentuneen infrastruktuurin ja huonojen koulutus-, sosiaali- ja terveyspalvelujen vuoksi muista jälkeen. Siksi tarvitaan jatkuvasti vahvaa, solidaarisuuteen perustuvaa koheesiopolitiikkaa.

Traian Ungureanu (PPE), kirjallinen. – (RO) EU 2020 -strategian on oltava läpimurto. Muutoin EU 2020 -strategiasta tulee Lissabonin strategia numero 2, joka on kymmenen vuoden kuluttua korvattava toisella uudella strategialla. EU 2020 -strategian täytyy selvästi olla Lissabonin jälkeisen vaiheen alku. Meidän on määritettävä EU 2020 -strategian painopisteet, jotta sen tuottamat uudistukset säilyttäisivät merkityksensä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

EU 2020 -strategiassa on oltava ehdottomasti kolme painopistealuetta. Ensimmäinen on pk-yritysten aktiivinen tukeminen, joka perustuu yhteisön ohjelmien vastaavuuteen makrotalouspolitiikkojen kanssa. Tämä lähestymistapa takaa yksityisille toimijoille vakaan taloussympäristön. Toinen on koulutusjärjestelmä, joka valmistaa työvoimaa vastaamaan kysyntää markkinoilla. Tämä prosessi takaa paremman työllisyyden jäsenvaltioissa. Lopuksi Euroopan parlamentin asemaa on laajennettava. Sen ansiosta jäsenvaltioiden todellisia tietoja voidaan käyttää ehkäisemään jäsenvaltioiden talouksien välisten erojen suurenemisen. EU 2020 -strategia, joka on organisoitu selvien painopisteiden mukaisesti, elvyttää nopeasti EU:n talouskasvun erityisesti nykyisten rahoituksen ja talouden paineiden vallitessa.

14. YK:n ihmisoikeusneuvostoa (Geneve 1.–26. maaliskuuta 2010) koskevat parlamentin painopistealueet (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat YK:n ihmisoikeusneuvostoa (Geneve 1.–26. maaliskuuta 2010) koskevista parlamentin painopistealueista.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni valmistelee Genevessä, Brysselissä sekä kolmansien maiden pääkaupungeissa ihmisoikeusneuvoston tämän vuoden ensimmäistä istuntoa.

YK:n ihmisoikeusneuvosto on foorumi, jossa keskustellaan ihmisoikeustilanteesta kaikilla maailman alueilla sekä kansainvälisen yhteisön ihmisoikeustilanteen parantamiseen tähtäävistä toimista. Tämä työ on yksi Euroopan unionin hengen mukaisista periaatteista, yksi sen elementeistä ja yksi tärkeimmistä ominaisuuksista, ja se muodostaa sen todellisen identiteetin maailmassa.

Neuvoston puheenjohtaja on omaksunut roolinsa tässä työssä hyvin vakavasti. Se on ottanut vastaan ne haasteet, joita Euroopan unionin on hyvin vakavasti käsiteltävä näissä ihmisoikeusneuvoston istunnoissa. Tämän osoittaa se, että Espanjan hallituksen varapääministeri María Teresa Fernández de la Vega, joka toimii tässä tapauksessa Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajan edustajana, osallistuu korkean tason ryhmään, joka aloittaa neuvoston 13. istunnon.

Puheenjohtajavaltio aikoo näin ollen osallistua aktiivisesti ihmisoikeusneuvoston toimintaan.

Aiomme puolustaa Euroopan unionin kantaa asioissa, joilla on erityisiä seuraamuksia lukuisille jäsenvaltioille, ja jäsenvaltioiden omien aloitteiden lisäksi Euroopan unioni aikoo esittää käsiteltäväksi maakohtaisia päätöslauselmia.

Näkemyksemme on edelleen se, että neuvostolla on oltava käytössään välineitä ihmisoikeuksien puolustamiseen, jotta se kykenisi puuttumaan tilanteisiin, joihin liittyy vakavia ihmisoikeusloukkauksia. Tämä tapahtuu joko erityisen maakohtaisen mandaatin kautta, kuten Burman tai Korean demokraattisen kansantasavallan tapauksessa, tai erityisaiheita koskevien mandaattien kautta maan sisällä, kuten toivomme toteutuvan Kongon demokraattisen tasavallan tapauksessa.

Kansainvälisen yhteisön ja ihmisoikeusneuvoston on seurattava näitä tilanteita, mikäli haluamme neuvoston säilyttävän uskottavuutensa.

Yhdestä neuvoston tulevien istuntojen asialistalla olevista aiheista keskustelemme myöhemmin ja toisesta tänään iltpäivällä, jolloin käydään erityiskeskustelua Gazasta ja Goldstonen raportista. Euroopan unioni katsoo – kuten toteamme myöhemmin vielä kerran – että kyseinen raportti on luotettava analyysi, ja Euroopan unioni korosti, että oli tärkeää tehdä asianmukainen ja luotettava tutkimus kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mahdollisista rikkomisista.

Haluaisin myös keskustella neuvoston arvioinnista.

Tämä on ratkaisevan tärkeä vuosi neuvoston työskentelyn arviointia koskevien neuvottelujen kannalta, ja arviointi on määrä toteuttaa tarkalleen ottaen vuonna 2011.

Euroopan unioni alkaa työstää ja samalla myös lujittaa selkeää kantaa ja selkeää strategiaa unionille niin, että voimme säilyttää aktiivisen roolimme ja pitää kiinni sitoumuksestamme suojella ja kunnioittaa ihmisoikeuksia.

Joka tapauksessa on selvää, että Euroopan unioni aikoo edelleen puolustaa Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusvaltuutetun toimiston riippumattomuutta, kuten se on aina tehnyt. Samoin se on puolustanut erityismenettelyjen riippumattomuutta, kansalaisjärjestöjen osallistumista ihmisoikeusneuvostoon, neuvoston kykyä käsitellä kaikkien vakavimpia ihmisoikeusloukkauksia sekä maakohtaisten mandaattien perustamista.

Espanja ja puheenjohtajavaltio Espanja ovat tietoisia siitä, että se on ottanut vastaan kiertävän puheenjohtajuuden unionin ja YK:n kannalta tärkeänä ajankohtana, kun ajatellaan ihmisoikeuksien puolustamista ja edistämistä maailmassa.

Lissabonin sopimus on myös avannut uuden vaiheen, kuten on käynyt monilla muillakin aloilla ulkoisen toiminnan yhteydessä, ja toivomme, että yhteinen työemme korkean edustajan johdolla tekee näin ollen Euroopan unionin äänestä entistä vahvemman sen puolustaessa ihmisoikeusneuvoston työn peruseriaatteita. Toivomme myös, että tämä vaihe, jossa siirrytään kohti entistä aktiivisempaa, avoimempaa ja tehokkaampaa neuvostoa, hyötyy tästä siirtymävaiheesta, jota unioni käy läpi puheenjohtajavaltion – jota nyt edustan – johdolla. Puheenjohtajavaltio aikoo tehdä kaikkensa varmistaakseen, että se tie, jolle unioni ja neuvosto ovat nyt lähteneet, johtaa samaan päämäärään, joka on ihmisoikeuksien edistäminen ja suojelu maailmassa.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minusta on hyvin tarkoituksenmukaista, että olen täällä tänään ensimmäistä kertaa keskustelemassa ihmisoikeuksista, mikä sopii tehtäväni mukaisiin painopisteisiin oikein hyvin.

Komissio yhtyy vahvasti puheenjohtajavaltio Espanjan esitykseen, ja haluan lisätä kahdenlaisia huomioita niiden lisäksi, joita täällä on esitetty tulevan istunnon painopisteistä, sekä siitä, miten EU voisi toimia näiden painopisteiden mukaisesti.

Ensimmäinen koskee aihekohtaisia kysymyksiä. EU ja Latinalaisen Amerikan maiden ryhmä tekevät yhdessä työtä laatiakseen päätöslauselmaesityksen lasten oikeuksista, ja siinä kiinnitetään erityistä huomiota lapsiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan torjumiseen. Komissio on hyvin huolestunut seksuaalisen väkivallan lisääntymisestä alueilla, joilla esiintyy konflikti- ja kriisitilanteita, sekä sen kohdistumisesta kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleviin, etenkin lapsiin. Humanitaarista apua koskevan Euroopan yhteisymmärryksen mukaisesti Euroopan unioni aikoo varmistaa, että asiaa käsitellään päätöslauselmassa riittävästi.

Lisäksi Euroopan unioni aikoo aktiivisesti osallistua paneeliin, jossa keskustellaan vammaisten oikeuksista. Tällä on hyvin selkeä yhteys EU:n sisäpoliittisiin toimiin, kun saamme pian päätökseen prosessin vammaisten henkilöiden oikeuksista annettuun Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen liittymisestä.

Toinen erityisen mielenkiintoinen aihekohtainen kysymys on oikeus ravintoon vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisen mukaisesti sekä maan sisällä siirtymään joutuneiden ihmisten ihmisoikeudet. Toisin kuin pakolaisia näitä ihmisiä ei suojella asianmukaisesti kansainvälisillä sopimuksilla, ja aiomme tässä yhteydessä viedä tätä asiaa eteenpäin.

Toinen huomautukseni koskee EU:n antamaa tukea, jotta täysistunnossa hyväksyttäisiin yleisten määräaikaisarviointien raportit, jotka koskevat tämän prosessin joulukuussa läpikäyneitä valtioita. Tämä on hyvin tärkeä hetki, jossa arvioidut valtiot voivat tuoda julki sitoumuksensa, joita ne tekevät parantaakseen ihmisoikeustilannetta. Samanaikaisesti valtiot voivat päättää kansainvälisen tuen anomisesta näiden sitoumusten toteuttamiseksi. Komissio on edelleen hyvin avoin keskustelemaan kumppanien kanssa keinoista ja välineistä näiden arvioiden mukaisten suositusten toteuttamiseksi.

Kuten puheenjohtajavaltio Espanja jo korosti, hyvin ratkaisevaa on se, että tämä prosessi riippuu ennen kaikkea EU:n jäsenvaltioiden osoittamasta avoimuudesta, koska kykenemme olemaan tehokkaita ainoastaan siten, että toimimme oman esimerkkimme mukaisesti.

Laima Liucija Andrikiene, PPE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, suhtaudun myönteisesti siihen, että Euroopan parlamentti aikoo hyväksyä päätöslauselman ihmisoikeusneuvoston tulevasta istunnosta. Suhtaudun myönteisesti myös siihen, että Euroopan parlamentti aikoo lähettää valtuuskunnan ihmisoikeusneuvostoon, koska Euroopan unionin neuvostolle käsiteltäväksi jättämämme suositukset koskevat yleensä sitä, miten parantaa ihmisoikeusneuvoston työtä ja miten vahvistaa Euroopan unionin roolia siinä.

Neuvoston 13. istunto on tärkein vuonna 2010 järjestettävä istunto, ja siihen sisältyy korkean tason kokouksia ja keskusteluja ministerien kanssa lukuisista tärkeistä asioista, jotka komission jäsen ja ministeri jo mainitsivat, kuten esimerkiksi maailman finanssikriisin vaikutukset maailmanlaajuiseen ihmisoikeustilanteeseen.

Suhtaudumme myönteisesti siihen, että yhdysvaltalaiset kumppanimme ovat vahvasti mukana ihmisoikeusneuvoston työssä. Meidän on kuitenkin syytä panna huolestuneina merkille, että jotkut maat yrittävät ottaa valtaansa koko prosessin ja horjuttaa ihmisoikeusneuvoston uskottavuutta. Iran on viestittänyt, että se saattaa asettua ehdolle vaaleissa saadakseen paikan neuvostossa. Olisi todella valitettavaa, mikäli Iran valittaisiin, koska tämä itse asiassa lisäisi sellaisten maiden määrää, joilla on neuvostossa ongelmallinen maine ihmisoikeusasioissa. Ihmisoikeusneuvostosta olisi siten vaarassa tulla entinen neuvosto ja tehoton kuten edeltäjästään YK:n ihmisoikeustoimikunnasta. Toisin sanoen ihmisoikeusneuvoston uskottavuus on vaarassa, ja siksi meidän olisi tehtävä kaikkemme säilyttääksemme ihmisoikeusneuvoston arvovalta.

Richard Howitt, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa puheenvuoroni toteamalla, että suhtaudun myönteisesti parlamentin osallistumiseen YK:n aloitteisiin. Syksyllä pyrimme järjestämään New Yorkissa tapaamisen uuden avustavan pääsihteerin kanssa korostaaksemme ihmisoikeuksien tärkeyttä YK:ssa, ja ensi kuussa vierailemme jälleen itse ihmisoikeusneuvostossa. Tarkoitus ei ole käydä keskustelua pelkästään EU:n edustajien kanssa vaan työskennellä myös kolmansien maiden kanssa osana Euroopan yhteisiä pyrkimyksiä edistää ihmisoikeuksien kunnioitusta muun maailman kanssa. Olen ylpeä siitä, että Genevessä näemme Euroopan olevan ihmisoikeusasioiden puolustaja. Työstä, joka on määrää aloittaa tämän vuoden kesäkuussa, päätöslauselmassamme todetaan, että meidän olisi toimittava puolustajina myös ihmisoikeusneuvoston uuden uudistuksen hyväksi.

Ihmisoikeusneuvosto on edelleen liian politisoitu, ja tänään käsittelemässämme tekstissä arvostellaan oikeutetusti niitä valtuuskuntia, jotka ivallisesti pysäköivät autonsa YK:n päärakennuksen ulkopuolelle Genevessä klo 6, jotta he voisivat olla ensimmäisenä täyttämässä puheenvuoroa pyytävien luetteloa auttaakseen Sri Lankaa toiminnasta pidättymistä koskevassa aloitteessa. Kyseisellä aloitteella Sri Lanka pyrkii välttämään arvostelua maassaan tapahtuvia rikkomisia kohtaan sekä karttamaan ihmisoikeusneuvoston perustamisen henkeä. Tuon hengen mukaisesti ihmisoikeusneuvoston olisi tehtävä työtä läpi vuoden käsitelläkseen ihmisoikeusloukkauksia aina ja missä tahansa niitä sattuu. Olemme Euroopan parlamentissa yhtä mieltä monista puheenjohtajavaltio Espanjan esittämistä periaatteista, jotka koskevat uutta uudistusta, ja haluan yhtyä ystäväni jäsen Andrikiene sanoihiin ja todeta, että neuvosto saa uuden kuoliniskun, mikäli Iran järkyttävine ihmisoikeusmaineineen tulee valituksi ilman vastarintaa seuraavalla kerralla, kuten jotkut pelkäävät.

Mille tahansa valtiolle kaikkein kovin ihmisoikeuksia koskeva koetinkivi on se, että se on syytettynä ihmisoikeusrikkomuksesta. Siksi olen iloinen siitä, että 18. helmikuuta Genevessä pidetyssä organisaation kokouksessa sekä Euroopan unioni että Yhdysvallat puhuivat salaisia pidätyksiä koskevan yhteisen selvityksen puolesta, joka on tarkoitus esitellä tällä kertaa ihmisoikeusneuvostolle. Emme aina ole yhtä mieltä arvostelusta, mutta meidän on oltava muita kohtaan avoimia, mikäli odotamme heidän tekevän samoin.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Arvoisa korkea edustaja, arvoisa komission jäsen, Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä haluaa Euroopan unionin olevan näkyvä YK:n ihmisoikeusneuvoston tulevassa 13. istunnossa. Tämän päätöslauselman yhtenä laatijoista haluan erityisesti kiinnittää huomiota päätöslauselman 9 ja 13 kohtiin, joissa käsitellään Iraniin liittyviä asioita.

ALDE-ryhmä ei voi hyväksyä sitä, että YK:n ihmisoikeusneuvosto ei kykene saati halua reagoida riittävän nopeasti ihmisoikeuskriiseihin Afganistanissa, Guineassa, Iranissa, Jemenissä ja Irakissa. Ihmisoikeusneuvoston tarkoitus, joka kokoaa yhteen kaikki maailman maat, on seurata jatkuvasti ihmisoikeustilannetta kaikkien jäsenvaltioiden alueilla ja reagoida viipymättä kaikenlaisiin tapauksiin, joissa tilanne on pahentunut.

Tilanteen tämänhetkinen verkkainen käsittely antaa vaikutelman, että kyseinen organisaatio on heikko ja kykenemätön panemaan asianmukaisesti täytäntöön itselleen asettamat tavoitteet. Organisaation heikkous tulee esiin myös, kun on kysymys Iranin ehdokkuudesta toukokuussa 2010 pidettävissä YK:n ihmisoikeusneuvoston vaaleissa. Tilanne on aika koominen. Koko ajatus siitä on järjetön, kun otetaan huomioon Iranin teoreettisen hallinnon avuttomat yritykset kukistaa kansalaislevottomuudet, jotka ovat vallanneet koko maan sortokoneiston avulla. Ei ole muuta mahdollisuutta kuin syyttää tästä kansainvälistä yhteisöä.

Kunnioitamme Iranin kansan valintoja, ja arvostelumme tavoitteena on saada aikaan parempi tulevaisuus Iranin kansalle. Vetoamme Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaan edustajaan ja komission varapuheenjohtajaan, jotta tähän asiaan otettaisiin päättäväisesti kantaa ja YK:ta kohtaa kohdistettaisiin vahvaa painostusta.

Heidi Hautala, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, Euroopan unionilla on erittäin suuri mahdollisuus vahvistaa kansainvälisen oikeuden lujittamista seuraavassa ihmisoikeusneuvoston kokouksessa.

Olemme kuulleet pitkiä listoja tärkeistä asioista sekä neuvostolta että komissiolta, mutta onko meillä takeita siitä, että Euroopan unioni todella painottaa näitä asioita? Voisin esimerkiksi mainita, että Goldstonen raportti Gazan sodan yhteydessä tapahtuneista kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksista on saanut varsin ristiriitaisen vastaanoton jäsenvaltioissa. Mielestäni meillä on oikeus saada jonkinlainen selonteko neuvoston edustajalta siitä, miten eri jäsenvaltiot tällä hetkellä suhtautuvat tähän tärkeään raporttiin, joka on todella avainasemassa, kun yritämme päästä eroon rankaisemattomuudesta ja päästä siihen, että kaikkiin kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksiin ja sotarikoksiin syyllistyneet tahot todella saatetaan oikeuden eteen.

Toiseksi mainitsisin myös kollega Howittin tapaan uuden raportin, joka koskee salaisia pidätyskeskuksia. Euroopan unionin täytyy toimia entistä painokkaammin kidutusta ja kaikkea epäinhimillistä kohtelua vastaan, jota tapahtuu vankiloissa, ja osa näistä vankiloista on salaisia. Meidän täytyy myös pystyä kohtaamaan se tosiasia, että Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat itse syyllistyneet tällaisiin asioihin. Näin ei voi jatkua, meidän täytyy myös selvittää nämä asiat omalta kohdaltamme.

Meillä on mahdollisuus todellakin vahvistaa kansainvälistä rikostuomioistuinta ottamalla vahvasti kantaa siihen, miten kansainvälisen rikostuomioistumuksen ohjesääntöä pitäisi tänä keväänä muuttaa.

Charles Tannock, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ihmisoikeusneuvostolla on epäilemättä kunnioitettavat tavoitteet, mutta jotkut sen jäsenistä vaarantavat ne vakavasti. Monet niistä osoittavat niukanlaisesti kunnioitusta ihmisoikeuksia ja demokratiaa kohtaan, ja niitä ovat muutamia mainitakseni Kuuba, Kiina, Pakistan, Saudi-Arabia, Nicaragua ja Gabon sekä Iran, joka on mahdollinen ehdokas. Näin ollen on selvää, että kyseisellä elimellä on niukasti todellista moraalista arvovaltaa. Tämä on kaikki se, mihin EU:n on sitouduttava YK:ssa, ja kaikesta huolimatta se on saanut aikaan joitakin hyviä tuloksia elintarviketurvaa ja lasten oikeuksia koskevissa asioissa. Ne kuitenkin puuttuvat Israelin ihmisoikeusasioihin pakkomielleisesti, mutta niiden oma ylenkatse ihmisoikeuksia kohtaan jää usein vaille lähempää tarkastelua.

Parlamentin päätöslauselmassa korostetaan perustellusti sitä, että 13. istunnossa jätetään mainitsematta vakavat ihmisoikeusongelmat, jotka liittyvät Guinea-Conakryn, Afganistanin, Iranin ja Jemenin kaltaisiin hallintoihin. Toiseksi päätöslauselmassa viitataan CIA:han ja poikkeukselliseen luovutukseen. Meidän olisi ajateltava kahdesti, ennen kuin käymme yhdysvaltalaisen liittolaistemme kimppuun, kun he edelleen ottavat harteilleen varsin suhteettoman vastuun taakan turvallisuudestamme Euroopan unionissa.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, samalla, kun komissio puolustaa hyvin innokkaasti ihmisoikeuksia, me britit olemme jo 1200-luvulta lähtien tienneet täsmälleen, mikä kantamme on. Minun on valitettavasti todettava, että Lissabonin sopimus on vain kalpea varjo Magna Cartastamme.

Komissio haluaa nähdä itsensä maailmanlaajuisena toimijana ihmisoikeusasioissa, ja se vaikuttaa olevan innokas arvostelemaan muita ja tarjoamaan apua ja neuvoa. Sen olisi kuitenkin syytä tarkastella itseään kriittisesti. Minusta on hyvin ironista, että samalla, kun EU perustellusti tukee Kashmirin kansan oikeuksia sen odottaessa kärsivällisesti kansanäänestystä itsemääräämisoikeudesta, jonka Yhdistyneet Kansakunnat lupasi sille vuonna 1947, komissio pyrkii aktiivisesti heikentämään jäsenvaltioidensa toimivaltaa tärkeissä poliittisissa kysymyksissä Lissabonin sopimuksen kautta. Tästä tulee mieleeni kansanäänestys, joka Yhdistyneen kuningaskunnan äänestäjille luvattiin mutta jota ei koskaan toteutettu. Niinpä äänestäjäni odottavat itsemääräämisoikeutta yhdessä Kashmirin kansan kanssa.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, minusta tämä on erinomainen tilaisuus vahvistaa ihmisoikeuksien yleismaailmallisuutta, jakamattomuutta ja keskinäistä riippuvuutta, ja tämä on toteutettu yhteisessä päätöslauselmaesityksessä, joka on tarkoitus hyväksyä huomenna.

Parlamentti on ilmaissut näkemyksensä useissa yhteyksissä, yleensä vuosittaisen ihmisoikeusraportin ja useiden päätöslauselmien kautta, kuten teimme hiljattain Iranin tapauksessa.

Jotkut kollegoista ovat viitanneet siihen paradoksiin – he ovat itse käyttäneet tuota sanaa – että tietyt maat, joilla on erittäin huono maine ihmisoikeusasioissa, ovat osa elintä, joka on vastuussa ihmisoikeuksien seurannasta. Mielestäni Iranin tapaus on yksi itsestään selvimmistä tapauksista. Tämä ei ole ainoa esimerkki, ja mielestäni Yhdistyneistä Kansakunnista tulee tehoton, jos se todella saa rahoitusta näiltä mailta, ja se menettää kaiken poliittisen oikeutuksensa ja moraalisen arvovaltansa tuomita näitä tapahtumia.

Arvoisa puhemies, samalla, kun puhun tästä, tällä viikolla eräs toinen parlamentin elimistä on pohtinut erään jäsenen, eli Kuuban, erottamista puheena olevasta elimestä. Lisäksi meidän on tänään syytä surra Orlando Zapata Tamayon kuolemaa. Hän oli 42-vuotias rakennusurakoitsija ja poliittinen vanki, joka kuoli nälkälakon ja mielivaltaisen, epäinhimillisen ja julman vankeusrangaistuksen seurauksena.

Kuuban ihmisoikeus- ja sovittelukomission johtaja Elizardo Sánchez, henkilö, joka pitää hyvin tärkeänä sosiaalisen demokratian henkeä, on todennut, että kyseinen kuolema oli kokonaan vältettävissä ja että hän pitää sitä oikeuden kaapuun puettuna murhana. Arvoisa komission jäsen, tiedämme jo neuvoston puheenjohtajan kannan, joten haluan kysyä teiltä, oletteko te ja onko komissio eettiseltä ja demokraattiselta kannalta ja näiden valitettavien tapahtumien, kuten Zapata Tamayon kuoleman, johdosta sitä mieltä, että Euroopan unionin ja Kuuban välisten suhteiden merkitystä on korostettava ja otettava ne painopisteeksi?

15. Tervetuloivotukset

Puhemies. – (EL) Haluan toivottaa tervetulleeksi Bragan arkkipiispan Jorge Ortigan sekä tämän mukana tulleen Portugalin piispojen valtuuskunnan.

Teidän armonne, haluan käyttää tätä tilaisuutta hyväkseni ja ilmaista solidaarisuutemme ja surunvalittelumme Portugalin kansalle ja erityisesti Madeiran asukkailla, jotka ovat kärsineet kovasti viime päivien aikana. Ajatuksemme ja rukouksemme ovat heidän luonaan.

16. YK:n ihmisoikeusneuvostoa (Geneve, 1.–26. maaliskuuta 2010) koskevat parlamentin painopistealueet (jatkoa keskustelulle)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat YK:n ihmisoikeusneuvostoa (Geneve 1.–26. maaliskuuta 2010) koskevista parlamentin painopistealueista.

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, YK:n ihmisoikeusneuvoston 13. istunto on hyvin tärkeä tapahtuma.

Haluan tuoda esiin yhden tai kaksi asiaa, joista ei keskustella niin kovin usein. Etenkin vankiloista, mutta ei terroristeille tarkoitetuista, haluan muistuttaa, että Ruandassa ja Libyassa pidetään epäinhimillisissä oloissa vangittuna täysin viattomia ihmisiä ja heidät tuomitaan kuolemaan.

Lisäksi haluan tuoda esiin Sahrawi-kansaa koskevan kysymyksen, joka on ollut vailla ratkaisua hyvin pitkään, ja vielä haluan nostaa esiin ilmastopakolaisten oikeudet, kun he joutuvat lähtemään kotimaastaan ilmastomuutoksen aiheuttamien dramaattisten olojen vuoksi. Kaikki nämä tekijät on otettava huomioon juuri siksi, että ne ovat myös yhteiskuntamme perusta.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, 60. vuosipäivänsä yhteydessä vuonna 2005 Yhdistyneet Kansakunnat perusti itselleen kaksi uutta rakennetta. Ensimmäinen oli rauhanrakentamiskomissio ja toinen ihmisoikeusneuvosto. Rauhanrakentamiskomissio hoitaa työtään melko tehokkaasti ja on suurelta osin täyttänyt odotukset, mutta samaa ei voi sanoa parhaallakaan tahdolla ihmisoikeusneuvostosta. Kuten täällä on todettu ja päätöslauselmassa tuotu esiin, uudistusta tarvitaan kipeästi. Ihmisoikeusneuvosto on liian yksipuolinen, kuten kollegani ovat maininneet. Esimerkiksi Israelista keskustellaan yksipuolisesta näkökulmasta. Ollakseni rehellinen en ole tyytyväinen siihen, että ainoa tärkeä asia, jota puheenjohtajavaltion edustaja korosti, on Goldstonen raportti. Se on tietenkin aihe, josta kannattaa keskustella, mutta se ei ole kaikkein tärkein asia.

Jos jäsen Howitt toteaa, että mikäli Iran tulisi valituksi ihmisoikeusneuvostoon, se merkitsisi sille kuoliniskua, joten minä haluaisin tietää, mitä se tarkoittaa. Toivoisin, että jäsenvaltiot ja myös Euroopan ulkosuhdehallinto ottaisivat tässä yhtenäisen kannan, koska olen sitä mieltä, että mikäli tilanne jatkuu samanlaisena, meidän on vakavasti harkittava huomion siirtämistä Yhdistyneissä Kansakunnissa tehtävän ihmisoikeustyön puitteissa takaisin kolmanteen komiteaan, jolla on ainakin yleinen edustus ja vahva oikeutus.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Te tiedätte ja me tiedämme, että YK:n ihmisoikeusneuvosto on vain yksi suuri farssi. Islamilainen konferenssi kiristää neuvostoa, ja se koostuu maista, jotka suojelevat toisiaan ja jotka pyrkivät provosoimaan hienoa Israelin valtiota ja syyttämään sitä perusteettomasti.

Arvoisa puhemies, tämä niin kutsuttu ihmisoikeusneuvosto vastustaa kaikkea sitä, mistä ihmisoikeuksissa on kyse, erityisesti ilmaisunvapautta. On pöyristyttävää ja halveksittavaa, että parlamentin olisi suhtauduttava tuohon kamalaan neuvostoon vakavasti. Arvoisa puhemies, jos parlamentti todella uskoo ihmisoikeuksiin, sen olisi tuomittava sellaisten päätöslauselmien jatkuva virta, joilla pyritään tukahduttamaan ilmaisunvapaus sekä olemaan piittaamatta räikeistä ihmisoikeusrikkomuksista, joihin ihmisoikeusneuvoston muodostamat maat syyllistyvät. Arvoisa puhemies, maailman vakavampiin ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneiden Saudi-Arabian, Pakistanin, Indonesian ja Egyptin ohella nyt myös Iran haluaa päästä ihmisoikeusneuvoston jäseneksi. Tarvitsemme siis enää Pohjois-Korean liittymään joukkoon, ja sitten miltei kaikki konnavaltiot istuvat tyytyväisinä neuvostossa vieri vieressä.

Arvoisa puhemies, omasta puolestani yksi asia on selvä: YK:n ihmisoikeusneuvosto on kammottava elin, johon ei voi suhtautua vakavasti. Parlamentin on otettava välittömästi ja suoraan etäisyyttä ihmisoikeusneuvostosta ja kieltäydyttävä kaikesta keskustelusta tuon roistoryhmän kanssa.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Aloitan puheenvuoroni muistuttamalla teitä siitä, että kun ihmisoikeusneuvosto luotiin ainoana ihmisoikeuksiin keskittyvänä elimenä osaksi Yhdistyneiden Kansakuntien organisaatiota, se loi toivoa, nimittäin toivoa siitä, että ihmisoikeuksia suojeltaisiin entistä paremmin koko maailmassa.

Yleisen määräaikaisarviointimekanismi on kaikkein tärkein innovaatio nyt edesmenneen YK:n ihmisoikeuskomission jälkeen. Sen tarkoitus oli selvittää kaikki olennaiset ongelmat, liiallinen politisointi ja valikoiva lähestymistapa vakavissa ihmisoikeuksien rikkomistapauksissa. Tämä mekanismi on tärkeä, jotta ihmisoikeusneuvosto kykenisi hoitamaan tehtävänsä kaikin mahdollisin keinoin. On kuitenkin korostettava, että vanhat paholaiset eivät ole kokonaan hävinneet ja että liiallinen politisointi vaikuttaa edelleen tämän elimen työhön. Toisaalta on todettava, että yleinen määräaikaisarviointimekanismi ei riitä takaamaan ihmisoikeuksien tehokasta suojelua.

Kun neuvosto ei reagoi riittävän innokkaasti, kuten tapahtui Guinean tapauksessa, sillä on erittäin vakavat seuraukset, vain antaakseni erään esimerkin. Näin ihmisoikeuksien rikkojat voivat ajatella, että heidän ei tarvitse olla mistään huolissaan. Neuvoston uskottavuus riippuu näin ollen myös sen kyvystä ryhtyä ponnekkaisiin ja nopeisiin toimiin silloin, kun sattuu vakavia ihmisoikeusrikkomuksia.

Tässä yhteydessä on tärkeää, että Euroopan unioni edistää ihmisoikeusneuvoston yhteydessä sellaisten mekanismien luontia, joilla on tarkoitus puuttua juuri nykyisenkaltaisiin kriiseihin, kuten esimerkiksi Afganistanissa, Guinea-Conakryssa, Iranissa, Jemenissä tai Irakissa. Katson, että on Euroopan parlamentin edun mukaista, että ihmisoikeusneuvosto on mahdollisimman vaikutusvaltainen ja tehokas, koska mielestäni tarvitsemme uskottavaa kumppania keskusteluissa ihmisoikeuksista.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Haluan puhua tilanteesta Gazan alueella, joka on, kuten tiedätte, jatkuva huolenaihe ihmisoikeuksien vuoksi ja erityisesti sen jälkeen, kun olot huononivat viime talven yhteenottojen seurauksena. En usko, että voimme mitata sitä, kuka on kärsinyt konfliktista eniten. Molempien osapuolten harjoittamat sotilaalliset toimet ovat merkinneet sitä, että valitettavasti siviilit kärsivät niistä kaikkein eniten. Kun tarkastellaan tilannetta paikan päällä, on kuitenkin hyvin vaikeaa tehdä eroa palestiinalaisten sotilaiden ja siviilien välillä. Toisaalta Hamasin tekemät raketti-iskut ovat terrorisoineet israelilaisia siviilejä.

Vierailin alueella konfliktin aikana ja näin ongelmat ja pelot molemmilla puolilla. Katson, että kaikki yritykset yrittää syyttää sattuneista tapahtumista vain toista osapuolta ovat ristiriidassa todellisuuden kanssa. Gazan alueen veriset yhteenotot ja niiden traagiset humanitaariset seuraukset välittävät tuskallisen pyynnön keskitetystä toiminnasta kaikissa maailman ongelmapaikoissa, erityisesti niitä syitä vastaan, jotka ovat vastuussa puolustuskyyvyyttömiä siviilien kärsimyksestä. Lisäksi tarvitaan kansainvälisten organisaatioiden entistä laajempaa ja tehokkaampaa osallistumista, jotta rauhaa edistävää vuoropuhelua saataisiin vauhditettua.

Tämä on ala, jolla Euroopan unionilla on tarvittavat valmiudet ja uskottavuus, mutta lisäksi sillä on velvollisuus ryhtyä entistä määrätietoisempiin toimiin maailmanlaajuisesti.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi parlamentin painopisteistä on myös käsitellä sitä huolestuttavaa tilannetta, jossa ihmisoikeusneuvoston toimet ovat osoittautuneet äärimmäiseksi politisoinniksi. Siksi on äärimmäisen tärkeää, että EU:n jäsenistä muodostuvat valtuuskunnat vaativat kriteerien määrittelyä ihmisoikeusneuvoston jäseneksi pääsyä varten. Tämä pätee erityisesti vähimmäisvaatimuksiin erityisiä menettelyjä sisältävän yhteistyöstä ja sellaisiin toiminnasta pidättymistä koskevien aloitteiden vastustamiseen, jotka ovat estäneet hyväksymästä päätöslauselmia valtioista, jotka kiihkeästi pyrkivät välttämään ihmisoikeustoimiinsa kohdistuvaa kritiikkiä.

Haluan mainita kaksi muuta parlamentin painopistettä. Ensimmäinen koskee Valko-Venäjää. Ihmisoikeustilanne ei ole odotusten vastaisesti parantunut maassa vaan huonontunut. Haluan nyt painottaa Aleksandr Milinkevichin antamaa viestiä. EU:lla on nyt todellista vaikutusvaltaa kohdistaa painostusta presidentti Lukashenkon hallintoon, jotta hän saisi aikaan aitoa parannusta tilanteeseen ehtona EU:n taloudellisen tuen ja yhteistyön jatkamiselle.

Haluan toiseksi pyytää tukemaan 18 venäläisen ihmisoikeusaktivistin, joihin lukeutui Saharov-palkinnon voittaja Sergei Kovalev, viime viikolla pitämään julkiseen puheenvuoroon. He ovat erittäin huolestuneita satelliitin välityksellä lähetettävän riippumattoman venäjänkielisen tiedotuksen entistä tiukemmasta valvonnasta, minkä Kremlin hallinto on saanut aikaan painostuskeinoin.

EU:n arvoille on todella vahingollista ylistää Kovalevin kaltaisia ihmisoikeuksien puolustajia ja samanaikaisesti antautua Vladimir Putinin väitteille siitä, että vaihtoehtoisen venäjänkielisen tiedotuksen lähettäminen eurooppalaisten satelliittien välityksellä on jotenkin vihamielistä.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Haluan kiinnittää huomionne tänäpäiväisessä keskustelussa israelilaisen sotilaan Ghilad Shalitin tapaukseen. Hän oli vasta 19-vuotias, kun hänet siepattiin Kerem Shalomissa kesäkuussa 2006. Viime viikolla osallistuin Euroopan parlamentin viralliseen valtuuskuntaan Israelissa ja yhdessä kokouksista oli läsnä Ghilad Shalitin isä Naom Shalit. Sotavankien oikeuksia koskevan Geneven sopimuksen 13, 23 ja 126 artikloista huolimatta Ghiladin, jolla on myös Ranskan kansalaisuus, oikeuksia ei ole kunnioitettu niin, että hänen perheensä ja kansainvälinen Punainen Risti voisivat vierailla hänen luonaan, että häntä kohdeltaisiin inhimillisesti ja että paljastettaisiin täsmällisesti se paikka, jossa häntä pidetään vankina. Minun on korostettava, että jopa muuten Israeliin kriittisesti suhtautuvan Goldstone-komission raportin 77 artiklassa suositetaan, että Ghilad Shalitin olisi voitava nauttia Geneven sopimuksen hänelle takaamista oikeuksistaan. Toisaalta Israel kunnioittaa vankien oikeuksia.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvoston maaliskuun istunnossa Euroopan unionin on yksiselitteisesti esitettävä, että kansainvälinen yhteisö ei voi jatkaa ihmisoikeusrikkomuksista vaikenemista, eikä tämä koske ainoastaan kehitysmaissa tehtäviä vaan myös niitä rikkomuksia, joita saatetaan tehdä kehittyneissä maissa. YK:n yleiskokouksen 18. joulukuuta 1992 antama julistus kansallisiin tai etnisiin, uskonnollisiin ja kielellisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksista sitoo yhtä lailla kehitysmaita ja kehittyneitä maita, myös EU:n jäsenvaltioita. Julistuksen ensimmäisen kappaleen 2 artiklassa todetaan, että kansallisiin vähemmistöihin kuuluvilla henkilöillä on oikeus käyttää omaa kieltään niin yksityisesti kuin julkisesti ilman, että siihen puututaan tai kohdistetaan minkäänlaista syrjintää. Nykyään kyseistä artiklaa rikotaan myös EU:n jäsenvaltioissa. EU voi olla uskottava ainoastaan, mikäli se löytää sellaisen ratkaisun, jolla ihmisoikeusrikkomuksia käsitellään Euroopan unionin alueella tavalla, joka toimii esimerkkinä koko maailmalle.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, seuraavat kaksi vuotta ovat keskeisiä YK:n roolin selkiyttämisessä ihmisoikeusalalla, koska kuten tiedätte, ihmisoikeusneuvoston hallitustenvälinen katsaus julkistetaan vuonna 2011.

Tänä aikana on vaara, että ne maat, joihin kollegani viittasivat ja jotka eivät saa tällä alalla erityistä arvostusta, pyrkivät rajoittamaan YK:n roolia.

Siihen, mitä on jo todettu, haluaisin lisätä seuraavaa: ensimmäinen asia on se, että Euroopan unioni on – luotan, että näin on vastaisuudessa – yksi tärkeimmistä tahoista ihmisoikeuksien puolustamisessa, joten yksi painopisteistämme on oltava se, että meidän on mahdollisuuksien mukaan puhuttava kansainvälisissä yhteyksissä yhdellä äänellä, jotta välttyisimme epäsovulta.

Toinen asia on se, että meidän on tehostettava yhteistyötämme Amerikan Yhdysvaltojen kanssa ihmisoikeuksien puolustamisessa.

Kolmas ja viimeinen asia on se, että Euroopan parlamentin on seurattava ja se voi seurata huolellisesti erityisiä menettelyjä, jotka ovat seurausta neuvoston yleisestä määräaikaissarviointista, jotta voimme antaa todellisen ja huomattavan panoksen ihmisoikeuksien edistämiseksi kaikissa Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenvaltioissa.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Georgieva, arvoisa neuvoston puheenjohtaja López Garrido, haluan kiinnittää huomionne päätöslauselman 13 kohtaan, jossa käsitellään Iranin ehdokkuutta Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvoston vaaleissa.

Helmikuun 15. päivänä laadittiin Irania koskeva yleinen määräaikaissarviointi, jossa arvioidaan ihmisoikeuksien suojeluun ja edistämiseen liittyvää tilannetta maassa. Iranin hallinto väittää, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen taataan maassa. Haluan korostaa eri tekijöitä, jotka koskevat nykyisen hallinnon esittämiä väitteitä.

Vasta eilen Maryam Radjavi esitteli meille katsauksen mielivaltaisista pidätyksistä ja kidutuksista, joita on kohdistettu iranilaisiin naisiin ja hallinnon vastustajiin. Paheksomme myös niitä poliittisia oloja, joita vangit joutuvat sietämään, sekä sitä, että Ashrafin leiristä on tullut ihmisoikeuksien epäkunnioituksen symboli. Parlamentin kollegat ovat esittäneet lukuisia silminnäkijäläusuntoja tammikuun istuntojakson aikana.

Nyt emme voi hyväksyä sitä, että Iranista tulee kaikkein korkeimman ihmisoikeuksia puolustavan edustajan jäsen. Näin ollen mietin, minkälaisen viestin lähetämme muille valtioille, jotka kunnioittavat ihmisoikeuksia aidosti. Euroopan on puhuttava yhdellä äänellä ja osoitettava johdonmukaisuutensa, ja kuten korkea edustaja Ashton totesi lausunnoissaan, voisimme tässä vaiheessa todeta, että Iranin ehdokkuutta on mahdoton ajatella.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, totean ryhmämme laatimasta YK:n ihmisoikeusneuvostoa koskevasta yhteisestä päätöslauselmasta, että olen erityisen tyytyväinen 6 ja 25 kohtaan, joissa toistetaan, että EU tukee vahvasti maakohtaisia päätöslausemia. Tapauksissa, joissa ihmisoikeuksia rikotaan järjestelmällisesti, maakohtaiset päätöslauselmat ovat uskomattoman tärkeä väline sekä ihmisoikeusneuvostossa että YK:n yleiskokouksessa. Monissa sellaisissa tapauksissa, joissa jonkin maan hallitus on pitkään laiminlyönyt osallistumisensa keskusteluun tai ohjelmiin mainitun tilanteen parantamiseksi, maakohtaiset päätöslauselmat ovat ainoa jäljelle jäävä toimenpide, johon kansainvälinen yhteisö voi ryhtyä näitä rikoksia vastaan.

Kysymys ei ole syyllisten nimeämisestä, kuten jotkut arvostelijat luulevat, eikä liioin ole kysymys siitä, että me Euroopassa nautimme muiden maiden sisäisiin asioihin puuttumisesta. Kysymys on yksinkertaisesti sen viestin välittämisestä, että emme hyväksy jonkin hallinnon omaan kansaansa kohdistamia järjestelmällisiä väärinkäytöksiä ja sortoa. Haluamme vain osoittaa, että asetumme vapauden emmekä sorron puolelle. Siksi on niin tärkeää, että EU:n leiri jatkaa maakohtaisten päätöslauselmien olemassaolon puolustamista YK:n toiminnassa.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin jäsenvaltioiden olisi hoidettava omat asiansa ennen kuin ne osoittavat sormellaan toisia. Monet Euroopan unionin jäsenvaltiot asettavat syytteen ihmisiä ja vangitsevat heitä väkivallattoman sananvapauden ilmaisun vuoksi. Ne pyrkivät etenkin tekemään kaikenlaisesta maahanmuuton vastustamisesta rikoksen. Kirjojen polttamisen perinne on voimissaan. Poliittisia puolueita kielletään, kuten sattui Belgiassa, tai niiden kieltämistä tavoitellaan keksittyjen todisteiden perusteella, kuten Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jossa omaa puoluetani on kielletty hallituksen tavoittelemalla oikeuden määräyksellä hyväksymästä uusia jäseniä määrättömäksi ajaksi.

Ei riitä, että maat kutsuvat itseään demokraattisiksi, vaan niiden on myös kunnioitettava sananvapautta, niiden on kunnioitettava kokoontumisvapautta ja niiden on kunnioitettava vaalivapautta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen jäsenien puheenvuoroista, jotka käsitelivät ehdottoman tärkeää ja keskeistä aihetta, joka on yksi Euroopan unionin keskeisistä tekijöistä, kuten totesin ensimmäisen puheenvuoroni alussa, eli ihmisoikeuksien puolustamista.

Katsomme, että tässä yhteydessä osallistuminen Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusneuvostoon sekä neuvoston olemassaolon tukeminen ovat asia, josta Euroopan unionin on pidettävä kiinni. Euroopan unionin on aina puhunut ihmisoikeusneuvoston perustamisen puolesta entisen komission tilalle, kuten totesin aikaisemmin. Lisäksi se on aina ollut sitä mieltä, että sen olisi oltava väline, jolla voidaan asiaankuuluvasti käsitellä ihmisoikeustilanteita maailmanlaajuisesti. Nämä tilanteet edellyttävät Yhdistyneiltä Kansakunnilta ja sen jäseniltä toimia, kannan omaksumista tai vastaavan julistuksen antamista.

Euroopan unionin puheenjohtajavaltio, neuvoston puheenjohtaja, on aina järjestelmällisesti osallistunut ihmisoikeusneuvoston eri istuntoihin Euroopan unionin edustajana, ja näin jatkuu edelleenkin. Neuvoston puheenjohtaja osallistuu seuraavaan ihmisoikeusneuvoston istuntokauteen Euroopan unionin neuvoston edustajana. Tämä on tietenkin täysin yhdenmukaista unionin jokaisen jäsenvaltion ja sekä unionin toisen toimielimen eli Euroopan komission julkilausumien ja kantojen kanssa.

Sen vuoksi totean, että kannatamme kyseisen elimen olemassaoloa ja sitä, että hyödynnämme kaikkia sen tarjoamia mahdollisuuksia, jotka joissakin tapauksessa saavutetaan ja toisissa ei. On tietenkin tiettyjä tilanteita, joissa suoritettujen äänestysten tuloksena Euroopan unionin ja sen jäsenvaltiot eivät saavuta kaikkia tavoitteitaan. On joitakin todella myönteisiä tapauksia, esimerkkinä Somaliasta esitetty kanta, joka koskee ihmisoikeuksien rikkomista alueella. Toisissa tapauksissa tavoitteita ei ole saavutettu, mutta myönteiset tulokset ovat aina tärkeämpiä kuin kielteiset.

Haluan todeta, että aiomme keskustella eräistä sellaisia maita koskevista tapauksista, jotka on mainittu monissa puheenvuoroissa.

Haluan keskustella Iranin tapauksesta, koska Iranin ehdokkuudesta on esitetty toistuvasti viittauksia. Kuten tiedätte, asiasta on esitetty jatkuvasti julkilausumia. Minulla on edessäni kolme julkilausumaa, jotka Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Catherine Ashton on laatinut pelkästään tämän vuoden aikana Iranin tilanteesta ja joissa hän on tuominut Iranissa sattuneet ihmisoikeusloukkaukset ja teloitukset sekä ilmaissut niitä koskevan huolensa.

Ehdokkuutta koskevasta kysymyksestä on ensin todettava, että tämä asia kuuluu edelleen kansalliseen toimivaltaan (kanta maiden ehdokkuudesta liittyä ihmisoikeusneuvostoon). Joka tapauksessa Iranin ihmisoikeustilannetta koskevaa asiaa ja ihmisoikeusloukkauksia ja näin ollen sitä, hyväksytäänkö Iranin ehdokkuus ihmisoikeusneuvostoon vai ei, on käsiteltävä huolellisesti, jotta ei aiheuteta päinvastaista vaikutusta kuin on toivottu. Sen vuoksi ymmärrämme, että Euroopan unionin on nyt pyrittävä esittämään mahdollisimman tasavertainen kanta (näin tilanne on tällä hetkellä) ja samalla kunnioitettava kansallista toimivaltaa ja käytettävä harkintaa, kuten totesin.

Arvoisa puhemies, totean lyhyesti, että mielestämme ihmisoikeusneuvosto on paikka, jossa meidän on puolustettava Euroopan unionin kantaa, ja katsomme, että se on siihen oikea paikka. Lisäksi totean, että sitoutumisemme siihen on aina merkinnyt sen varmistamista, ettei ihmisoikeuksien puolustamiseksi järjestettävässä yleisessä liikehdinnässä oteta askeleita taaksepäin ja taannuta, erityisesti silloin, kun on kyse inhimillisyyden saavuttamisesta. Tämä tarkoittaa sitä, että ihmisoikeuksia on pidettävä yleismaailmallisena arvona, jota olisi puolustettava yli rajojen, perinteiden ja erilaisuuden ja niiden yläpuolella, koska se on jotakin, joka liittyy ihmisten perusolemukseen.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kovasti kaikkia parlamentin jäseniä heidän esittämistään päätöslauselmista. Varmistamme, että jaamme nämä korkean edustajan kanssa.

Haluan tuoda esiin neljä asiaa vastauksena erityisiin kysymyksiin ja kommentteihin.

Ensimmäinen koskee Irania ja Iranin ehdokkuutta vaaleissa. Tuen vahvasti puheenjohtajavaltio Espanjan esittämää kantaa. Voin vain painottaa, että jokaisen neuvostoon valitun jäsenen odotetaan käytännössä antavan korkeimman mahdollisen sitoumuksen ihmisoikeuksien suojelussa ja edistämisessä.

Haluaisin ilmaista Kuubassa sattuneen hyvin surullisen ihmishengen menetyksen, Orlando Zapatan kuoleman, johdosta komission surunvalittelut hänen perheelleen ja tuomita vahvasti yli 200 poliittisen toisinajattelijan jatkuvan vangitsemisen Kuubassa sekä muut perusihmisoikeuksiin kohdistettavat epäkunnioituksen ilmaisut. Komissio vaatii Kuubaa muuttamaan politiikkaansa ja toimimaan kansainvälisen oikeuden nojalla velvollisuuksiensa mukaan. Jatkamme edelleen ihmisoikeusasian käsittelyä keskustelussamme Kuuban kanssa viranomaisien läsnä ollessa, ja aiomme käyttää tätä keskustelua välineenä painostuksen harjoittamisessa ihmisoikeusasiassa.

Monien pyynnöstä siitä, että EU:n olisi puhuttava yhdellä äänellä ihmisoikeuskysymyksissä, totean, että komissio tukee esitystä hyvin vahvasti.

Neljäs asia koskee Gazaa. Katson, että olisi asianmukaisempaa ottaa tämä asia esille seuraavassa Goldstonen raportista käytävässä keskustelussa.

Puhemies. – (EL) Olen vastaanottanut keskustelun päätteeksi kuusi työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätettyä päätöslauselmaesitystä⁽²⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Mara Bizzotto (EFD), kirjallinen. – (IT) Minulla on monia epäilyksiä YK:n ihmisoikeusneuvoston yleisestä uskottavuudesta. Joka tapauksessa toivon, että ihmisoikeuksien alivaliokunnan valtuuskunnan osallistuminen seuraavaan neuvoston istuntoon tarjoaa Euroopan unionin toimielimille tilaisuuden tuoda esiin pikaista käsittelyä vaativan kristinuskofobiaan liittyvän kysymyksen. Olemme kaikki tietoisia siitä, että meidän ei tarvitse palata ajassa taaksepäin huomataksemme vakavia kristinuskon vastaisia vainoamistapauksia. Emme itse asiassa puhu menneisyydestä vaan nykyhetkestä ja valitettavasti hyvin todennäköisesti myös tulevaisuudesta. Näin on siksi, että saamme joka päivä kuulla maailman kaikista kolkista huolestuttavia ja traagisia uutisia siitä, että kristinuskoihin liittyvään on hyökätty, että heitä on syrjitty ja surmattu. Tiedämme myös, että aihe on arkaluontoinen ja että vaikka sitä ei ole tähän mennessä käsitelty kunnolla, näin ei ole tapahtunut pelkästään sen diplomaattisen tasapainon vuoksi, joka osallistujien on säilytettävä YK:n ihmisoikeusneuvoston kaltaisissa kokouksissa. Näin on käynyt tietenkin myös siksi, että eräät maat harjoittavat kristinuskon vastaista politiikkaa, ja vaikka nämä maat eivät olekaan täysin kristinuskon vihollisia, ne ainakin perinteisesti suvaitsevat kristinuskon vastaisia toimia.

Tästä seuraa, että maailmanpolitiikan valokeilan valaisemina EU:n ja Euroopan parlamentin olisi edistettävä kansainvälisessä yhteisössä uutta lähestymistapaa kristinuskofobiaan, jotta se tunnustettaisiin yleismaailmallisesti ja välittömästi vakavaksi ihmisoikeuksien ja uskonvapauden loukkaukseksi ja jotta yhteisö ryhtyisi toimiin pysäyttääkseen tämän huolestuttavan ilmiön leviämisen.

Proinsias De Rossa (S&D), kirjallinen. – (EN) Tuen tätä päätöslauselmaa, jossa muun muassa vedotaan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaan edustajaan ja jäsenvaltioihin, jotta ne pyrkisivät Goldstonen raportin jatkotoimena vahvaan EU:n yhteiseen kantaan. Lisäksi siinä kehoitetaan panemaan täytäntöön sen sisältämät suositukset sekä vaatimaan vastuuseen asettamista kaikista kansainvälisen oikeuden rikkomuksista, joihin sisältyvät väitetyt sotarikokset. Kaikkia osapuolia kehoitetaan toteuttamaan YK:n yleiskokouksen päätöslauselman A/64/L.11 mukaisesti tutkimuksia, jotka täyttävät riippumattomuuden, puolueettomuuden, avoimuuden, riipeyden ja tehokkuuden kansainväliset standardit. Päätöslauselmassa korostetaan lisäksi, että keskeinen ennakkoehto oikeudenmukaisen ja pysyvän rauhan saavuttamiselle Lähi-idässä on se, että kaikki osapuolet kunnioittavat kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta kaikissa olosuhteissa. Päätöslauselmassa kehoitetaan unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa sekä jäsenvaltioita seuraamaan aktiivisesti Goldstonen raporttiin sisältyvien suositusten täytäntöönpanoa kuulemalla EU:n ulkoisia operaatioita ja alalla toimivia valtioista riippumattomia järjestöjä sekä pyydetään, että kyseiset suositukset ja niihin liittyvät huomiot sisällytetään EU:n kaikkien osapuolten kanssa käymään vuoropuheluun sekä EU:n kantoihin monenvälisillä foorumeilla.

17. Israelia/Palestiinaa koskevien Goldstonen suositusten täytäntöönpano (keskustelu)

Puhemies. – (EL) Esityslistalla ovat seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat Israelia/Palestiinaa koskevien Goldstonen suositusten täytäntöönpanosta.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, haluan kiittää Euroopan parlamenttia tilaisuudesta puhua tästä Yhdistyneiden Kansakuntien rahoittamasta, vuoden 2008 lopun ja vuoden 2009 alun välillä tapahtunutta Gazan konfliktia koskevasta tiedonhankintamatkasta, josta laadittu raportti tunnetaan nimellä ”Goldstonen raportti”.

Yhdistyneet Kansakunnat pani tarkkaan merkille lausunnon, jonka sen pääsihteeri Ban Ki-moon antoi turvallisuusneuvostolle 21. tammikuuta 2009 ja jossa hän kertoi vaikutelmistaan Gazaan ja Etelä-Israeliin juuri vihamielisyyksien päätyttyä tekemänsä vierailun jälkeen.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja

Lisäksi Goldstonen raportista, johon viitattiin jo muutamissa edellisen aiheen puheenvuoroissa ja joka julkaistiin viime vuoden syyskuussa, keskusteltiin ihmisoikeusneuvoston 12. istunnossa, joka alkoi 14. syyskuuta ja päättyi 2. lokakuuta.

Euroopan unioni on korostanut konfliktin alusta asti, että osapuolten on kunnioitettava täysin ihmisoikeuksia ja hoidettava kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaiset velvoitteensa.

Euroopan unioni teki selväksi, että se seuraisi tiiviisti syytteiden ja ihmisoikeusloukkausten tutkintaa.

Genevessä neuvoston puheenjohtajavaltio Ruotsi vahvisti Euroopan unionin kannan seuraavasti: ensinnäkin Euroopan unioni pitää raporttia vakavana, sillä siinä kerrotaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden vakavista rikkomuksista, myös siviileihin tarkoituksellisesti kohdistetuista iskuista. Toiseksi Euroopan unioni korostaa, että on hyvin tärkeää tutkia asianmukaisella ja uskottavalla tavalla sekä kansainvälisen lainsäädännön mukaisesti konfliktin osapuolten mahdollisesti tekemiä kansainvälisen oikeuden rikkomuksia sekä varmistaa siten, että tiedonhankintamatkalle osallistuneet henkilöt osoittavat suosituksensa sekä israelilaisille että palestiinalaisille.

Euroopan unioni vahvisti rakentavan kantansa Goldstonen raportin suhteen korostaessaan YK:n turvallisuusneuvoston kanssa 27. tammikuuta, eli vain kuukausi sitten, käymässään keskustelussa, että kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön mahdollisia rikkomuksia on hyvin tärkeää tutkia asianmukaisella ja uskottavalla tavalla. Voin kertoa teille, että tämän jälkeen, 4. helmikuuta 2010 eli muutama päivä sitten YK:n pääsihteeri julkaisi raportin YK:n yleiskokouksen Goldstonen päätöslauselman soveltamisesta.

Pääsihteeri välitti eteenpäin Israelin, palestiinalaisalueiden ja Sveitsin vastaukset ja totesi huomautuksissaan, että näiden kolmen osapuolen käynnistämät menettelyt ovat kesken ja ettei osapuolten tavasta soveltaa päätöslauselmaa voitaisi antaa lausuntoa.

Nähtäväksi jää, miten tätä asiaa käsitellään YK:n yleiskokouksessa.

Puheenjohtajavaltio Espanjan ensisijaisena tavoitteena asiassa on saada aikaan yhteisymmärrys unionin kannasta päätöslauselmaluonnokseen, jonka palestiinalaishallinto haluaa toimittaa YK:n yleiskokoukselle tällä kertaa.

Meillä on kaksi tavoitetta: haluamme ensinnäkin, että päätöslauselma hyväksytään yhteisymmärryksessä, ja ellei tämä onnistu, haluamme Euroopan unionin kannan olevan mahdollisimman yhtenäinen.

Toistan joka tapauksessa, että neuvoston puheenjohtajavaltio kannattaa Goldstonen raportissa esitettyä pyyntöä eli uskottavien, osapuolista riippumattomien tutkimusten tekemistä.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain antaa tukeni sille, mitä neuvoston puheenjohtaja sanoi. Vaikka EU ei ole antanut kaikille suosituksille tukeaan, se on tehnyt selväksi ottavansa Goldstonen raportin hyvin vakavasti. Se on kehottanut konfliktin kaikkia osapuolia tutkimaan kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön rikkomuksia, joihin konfliktin osapuolten väitetään syylistyneen. Tutkimukset pitäisi tehdä kansainvälisten sääntöjen mukaisella tavalla.

Israelin, palestiinalaishallinnon ja Hamasin toistaiseksi toteuttamat toimet eivät ole tuottaneet tuntuvia tuloksia, mutta meidän on silti saatava ne ottamaan vastuuta. Siksi EU toistaa edelleen keskeistä viestiään: pyydämme, että konfliktin osapuolet pyrkisivät todella tutkimaan riippumattomalla ja uskottavalla tavalla väitteitä rikkomuksista. Koska tämä liittyy suoraan minun vastuualueeseeni, haluan muistuttaa, että komissio tarjoaa merkittävää rahoitusta humanitaarisille avustusjärjestöille, jotka pyrkivät hankkeillaan tarjoamaan palestiinalaissiviileille elintärkeää apua ja suojelua.

EU pyrkii varmistamaan, että ihmisoikeusneuvoston maaliskuisessa kokouksessa ryhdytään asianmukaisiin jatkotoimiin, ja sitoutumaan varhaisessa vaiheessa yhteisymmärrykseen perustuvan päätöslauselman valmisteluun. Tässä yhteydessä haluan todeta, että palestiinalaisvaltuuskunta esitti 18. helmikuuta yleiskokouksen päätöslauselmaluonnoksen viitaten YK:n pääsihteerin raporttiin jatkotoimena Goldstonen raportille. Palestiinalaiset osoittivat aikovansa pyytää yleiskokoukselta toimia päätöslauselman suhteen perjantaina 26. helmikuuta, toistaa yleiskokouksen 5. marraskuuta 2009 hyväksymän päätöslauselman 64/10 pääkohdat ja pyytää YK:n pääsihteeriä antamaan uuden raportin viiden kuukauden päästä. Meidän istuessamme täällä salissa jäsenvaltiot ja komissio käyvät tiiviitä neuvotteluja tästä aiheesta ja yrittävät muodostaa yhteisen kannan päätöslauselmasta.

Lopuksi haluan tukea puheenjohtajavaltio Espanjaa ja todeta, että EU:n on tärkeää saada aikaan yhteinen kanta ja välttää aiempaa jakautumista kolmeen leiriin.

Elmar Brok, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja López Garrido, arvoisa komission jäsen, katson, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksia on tärkeää tutkia uskottavalla tavalla ja että meidän on keskityttävä juuri siihen. Päätelmää on tarkasteltava, mutta tämä koskee yhtä lailla kumpaakin osapuolta, myös niitä, jotka käyvät epäsuhtaista sotaa tulittamalla Sderotia ja tiheään asutun alueen muita kaupunkeja määrittäen siten taistelutantereen. Tätä tutkitaan oikeudenmukaisesti, eikä asiasta tehdä yksipuolisia johtopäätöksiä.

Tämä osoittaa myös sen, että vain rauhanomaiset ratkaisut tuottavat pysyviä tuloksia Lähi-idässä sekä muilla samankaltaisilla alueilla. Näitä ongelmia ei onnistuta ratkaisemaan milloinkaan, ellei rauhanomaista ratkaisua ja pysyvää yhteisymmärrystä saada aikaan. Tällaisissa tapauksissa on otettava täysin huomioon Israelin valtion turvallisuusnäkökohdat, ja ne on otettava vakavasti, myös siksi, että kehitteillä on uusia ohjuksia, mikä on ongelmallista.

Haluan kuitenkin myös huomauttaa, että kansainvälisen tutkinnan vaatiminen on oikein, vaikka kaikkea ei voidakaan tutkia Goldstonen raportin puitteissa. Raportin tarkoituksena on käsitellä yksinomaan miehitettyjen alueiden tilannetta. On huomautettu, ettei yksikään EU:n jäsenvaltio äänestänyt raportin puolesta ihmisoikeusneuvostossa. Jotkin maat äänestivät tyhjää, jotkin maat äänestivät raporttia vastaan ja jotkin maat – kuten Yhdistynyt kuningaskunta ja Ranska – kieltäytyivät osallistumasta äänestykseen. Meidän pitäisi ottaa tämäkin huomioon, sillä päätöslauselmaa kannattivat Kuuban, Nigerian ja Kiinan kaltaiset ”ihmisoikeuksien ja demokratian puolustajat”. Meidän pitäisi muistaa tämä arviodessamme asiaa. Meidän on puolustettava ihmisoikeuksia, mutta meidän ei pidä tehdä sitä tämän raportin pohjalta ja käydä poliittista sotaa toista puolta vastaan.

Véronique De Keyser, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, Gazassa joulukuussa 2008 suoritettussa ”Cast Lead” -operaatiossa kuoli noin 1 500 henkeä. Suurin osa heistä oli naisia, lapsia ja muita siviilejä. Perheitä tuhottiin ja kouluja pommitettiin. Kansa syöstiin paniikkiin – se ajettiin ansaan, josta se ei päässyt pakenemaan.

Olin sotilasoperaation aikaan Gazassa muutaman täällä paikalla olevan kollegani kanssa. Olimme ällistyneitä siitä, että kansainvälisen yhteisön edessä saattoi tapahtua tällainen tragedia ilman, että se johti valtavaan protestiaaltoon. Gaza ei ole muuttunut tämän jälkeen. Saarto ja tuhoaminen jatkuvat.

Goldstonen raportti on kuitenkin laadittu. Hyvä jäsen Brok, miten Goldstonen raportti ja sitä seurannut päätöslauselma eroavat toisistaan? Goldstonen raportissa, tässä hienossa raportissa, vaaditaan vain oikeutta – onko se liikaa pyydetty? Tämänpäiväinen painostus tämän raportin kaatamiseksi ja tuomari Goldstonen saattamiseksi huonoon valoon on uskomatonta. Hänen nimensä vedetään lokaan, ja häntä on jopa kutsuttu antisemitistiksi, vaikka Israel ei olekaan ainoa maa, jota Goldstonen raportissa osoitetaan sormella. Fatah ja Hamas eivät nekään säästy kritiikiltä.

Haluan kuitenkin todeta nyt aivan selvästi – ja pyydän anteeksi muilta jäseniltä – että Israelin hallitus on ainut, joka on luonut eräänlaisen hirmuvallan ja estänyt sensuurin avulla raportin kaikenlaisen seurannan. Ministeri Lieberman ei ole nyt täällä läsnä, mutta hän oli täällä eilen, ja haluan sanoa hänelle sen, että Euroopan parlamentissa ei suvaita pelottelua!

Haluamme kansainvälisten sääntöjen mukaisia riippumattomia tutkimuksia emmekä sitä, että sotilastuomioistuimet tuomitsevat omia sotilaitaan. Haluan sanoa ministeri Liebermanille myös sen, ettei hän ole toivottu vieras – syynä ei ole se, että hän edustaa Israelia, vaan se, että hänen rasistiset ja muukalaisvihamieliset näkemyksensä ovat ristiriidassa eurooppalaisten arvojen kanssa. Yksikään demokraattinen valtio ei voi rikkoa kansainvälistä oikeutta ilman, että sen on perusteltava toimiaan. Euroopan parlamentti ei suostu peloteltavaksi. Se vain jatkaa vaatimustensa esittämistä oikeuden toteutumisesta ja siitä, että Gazan tragediaan saataisiin selvyttä – ei raivokkaasti vaan määrätietoisesti. Pyydän nyt hartaasti neuvostoa ja komissiota pitämään vain tästä kiinni. Pyydän oikeutta ja selvyttä asioihin, en mitään muuta.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, Goldstonen raportissa pyritään toteuttamaan toimeksianto. Toimeksianto on – tai oli – seuraava: ”tutkia kaikkia kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksia, joihin on saatettu syyllistyä missä vaiheessa tahansa Gazassa 27. joulukuuta 2008–18. tammikuuta 2009 toteutettujen sotilasoperaatioiden yhteydessä, joko niitä ennen, niiden aikana tai niiden jälkeen.” Goldstonen raportissa

on tehty juuri näin, vaikka tuomari Goldstone ei laatinut raporttia yksin vaan kahden naispuolisen kollegansa kanssa.

He tutkivat Gazan tapahtumia ja tekivät vähintäänkin järkyttäviä johtopäätöksiä. Johtopäätökset ovat äärimmäisen järkyttäviä, sillä useimmissa tutkimissaan tapauksissa he havaitsivat, että kansainvälisen oikeuden, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja Geneven yleissopimusten rikkomuksiin olivat syyllistyneet nimenomaan alueen ainoaksi demokraattiseksi valtioksi itseään kutsuvan valtion joukot. Tämä on todellakin hyvin huolestuttavaa.

Emme saa antaa asian olla. Kun meitä siis pyydetään ottamaan raporttiin kantaa, kyse ei ole siitä, vastustammeko vai kannatammeko Israelia, palestiinalaisia tai Hamasia, vaan kyse on siitä, tuomitsemmeko kansainvälisen oikeuden, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja Geneven yleissopimusten rikkomukset riippumatta siitä, kuka niihin on syyllistynyt. Juuri tähän kysymykseen meidän on vastattava.

Caroline Lucas, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kertoa, miten iloinen olen siitä, että keskustelemme viimeinkin täysistunnossa Goldstonen raportista, sillä tämä asia on äärimmäisen tärkeä ja tähän asti EU on vetäytynyt häpeällisellä tavalla näiden ongelmien käsittelystä. Emme voi hyväksyä sitä, ettei neuvosto ole edelleenkään antanut tukeaan Goldstonen raportin suosituksille. Komissio sanoo ottavansa raportin hyvin vakavasti, mutta se ei vielä riitä: haluamme sen antavan nimenomaisen tukensa. Puheenjohtajavaltio sanoo tukevansa raporttia – sen pitäisi tukea sitä julkisesti ja avoimesti ja varmistaa, että neuvostossa muutkin tekevät niin.

Tätä taustaa vasten minun on sanottava olevani iloinen siitä, että ihmisoikeusneuvostoa koskevassa parlamentin päätöslauselmaesityksessä, josta äänestämme huomenna, on kaksi varsin voimakasta kohtaa, joissa kehoitetaan korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita vaatimaan julkisesti raportin suositusten täytäntöönpanoa.

Lisäksi niitä kehoitetaan päätöslauselmassa seuraamaan aktiivisesti suositusten täytäntöönpanoa kuulemalla EU:n ulkoisia operaatioita ja alalla toimivia kansalaisjärjestöjä, sillä tähän mennessä saamamme todisteet osoittavat, etteivät Israelin viranomaiset sen paremmin kuin Hamaskaan suhtaudu vastuuseensa riittävän vakavasti. Israelissa armeijan komentajat tai sotilaspoliisi ovat tutkineet "Cast Lead" -operaation kohteita ja taktiikkoja, mikä kyseenalaistaa vakavasti havaintojen riippumattomuuden, eikä Hamas ole edelleenkään puuttunut asianmukaisesti ohjusten ampumiseen Etelä-Israeliin. Näiden puutteiden vuoksi on selvää, että EU:n pitäisi painostaa YK:n pääsihteeriä laatimaan aidosti riippumaton arvio.

Lisäksi Gazassa vallitsevan humanitaarisen kriisin vuoksi kehoitan uudelleen neuvostoa ja korkeaa edustajaa painostamaan Israelia enemmän, jotta se lopettaisi saarron, joka estää jälleenrakennuksen ja pahentaa kärsimystä.

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Goldstonen raportti on harvinaisen puolueellinen ja epäoikeudenmukainen. Se tulee YK:n ihmisoikeusneuvostolta, jonka jäseniin kuuluu Iranin, Nicaraguan, Somalian ja Libyan kaltaisia maita. Mikä oikeus on näillä mailla, joissa ihmisoikeuksien kunnioittaminen on surkealla tolalla, arvioida Israelia, Lähi-idän ainoaa demokratiaa?

Raportti tulee varsin epäilyttävältä taholta, joka suhtautuu pakkomielteisen vihamielisesti Israeliin. YK:n ihmisoikeusneuvoston hyväksymistä 25 ihmisoikeuspäätöslauselmasta jopa 20 kohdistuu Israeliin. Yksikään päätöslauselma ei kuitenkaan kohdistu neuvoston jäsenvaltioihin, maihin – ja korostan tätä – joiden ihmisoikeustilanne on naisten ääni oikeuden suhteen hirvittävä.

Korostan raportin olevan täysin puolueellinen. Siinä pyritään nimittäin antamaan Hamasin terroristitoiminta anteeksi. Raportissa ei tuoda esiin sitä tärkeää seikkaa, että ennen kuin Israel ryhtyi omaksi puolustukseksi toimiin Gazan kaistalla, viattomia Israelin kansalaisia tulitettiin kahdeksan vuoden ajan tuhansilla ohjuksilla. Jokaisella maalla on oikeus puolustautua terroristeilta. Tämä on myös Israelin oikeus. Lisäksi on todettava, että Israelissa on tällä hetkellä käynnissä 1 50 rikostutkintaa tiettyjen israelilaissotilaiden toimista. Israelissa on vapaa parlamentti ja vapaa lehdistö, joka arvostelee usein sen omaa hallitusta ja omia puolustusvoimia. Valitettavasti yhtäkään näistä ominaisuuksista ei ole havaittavissa terroristien puolella.

Katson siksi, että raportti on puolueellinen ja epäoikeudenmukainen ja että siinä arvostellaan häpeällisellä tavalla tärkeintä liittolaistamme Lähi-idässä. Siksi sitä ei pitäisi ottaa vakavasti.

Kyriacos Triantaphyllides, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, tuomari Goldstonen raportti on ilmiselvä todiste palestiinalaisiin kohdistuneista rikoksista sekä kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksista, joihin Israel on syyllistynyt. Tutkimuksissa on saatu vahvaa näyttöä siitä, että Israelin joukot ovat rikkoneet vakavalla tavalla neljättä Geneven yleissopimusta.

On huomattava, että vaikka raportissa arvostellaankin palestiinalaispuolta, se hyväksyy kansainvälisen oikeuden ja vaatii sen soveltamista, kun taas Israel sen sijaan kieltäytyy.

Vaikka tietyt tahot yrittävätkin horjuttaa raporttia, vaadimme EU:n jäsenvaltioita puolustamaan kansainvälistä oikeutta ja Euroopan unionia ohjaavia periaatteita sekä antamaan tukensa raportista YK:n yleiskokouksessa käytävälle keskustelulle ja sen antamista turvallisuusneuvostolle tiedoksi, jotta se ratifioitaisiin lopullisesti ja jotta toimenpiteisiin ryhdyttäisiin. Raportti pitäisi lähettää Haagin kansainväliseen rikostuomioistuimeen tutkittavaksi. Jos Euroopan unioni on todella kiinnostunut Palestiinan ongelman ratkaisemisesta, sen pitäisi tuomita nämä rikokset, sillä rikosten suvaitseminen merkitsee rohkaisua ja osallisuutta niihin.

Lisäksi raportin johtopäätösten mukaisesti meidän pitäisi tarkastella välittömästi EU:n ja Israelin välisten suhteiden kehittämiseen tähtäävien toimien keskeyttämistä sekä assosiaatiosopimuksen määräysten soveltamista.

Palestiinan ja Israelin kansalaisilla on ehdottomasti oikeus tulevaisuuteen ja elämään. Meidän velvollisuutenamme on käyttää painostusta oikeudenmukaisen ratkaisun löytämiseksi ja rauhan aikaansaamiseksi. Goldstonen raporttia pitäisi käyttää antamaan uutta pontta oikeudenmukaisen ratkaisun etsimiseen.

Bastiaan Belder, EFD-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, kun suhteista Israeliin vastaava valtuuskunta kävi viime viikolla Israelissa, huomio keskittyi pitkälti Goldstonen raporttiin. Valtuuskunta sai sekä sotilaiden että siviilien edustajilta yksityiskohtaisia tietoja Israelin rikostutkinnoista, jotka koskevat Gazan sotilasoperaation aikaisia ja sen jälkeisiä tapahtumia. Israelin perusteellinen tapa tutkia omia toimiaan osoittaa Goldstonen raportissa Israelin viranomaisia kohtaan esitetyt tuomitsevat syytökset vääriksi.

Goldstonen raportissa esitettyjen syytösten lisäksi Israelin armeija IDF ottaa kaikki sitä vastaan esitetyt syytökset vakavasti ja tutkii ne perinpohjaisesti. Tässä on huomattava ero IDF:n ja Hamasin välillä. Hamas on terroristijärjestö, jota saamme syyttää Gazan operaatiosta. Onko Hamas muka joskus tutkinut omia toimiaan?

Arvoisa puhemies, vastaus tähän kysymykseen käy täysin selvästi ilmi saatavillamme olevista Gazan operaatiota koskevista asiakirjoista. Hamas altisti palestiinalaiset tietoisesti akuutille sodan uhalle jopa moskeijoiden kaltaisissa paikoissa. Miettikääpä sen sijaan israelilaisten aikeita ja toimia, Israelin tapaa suojella kansalaistensa elämää ja omaisuutta Hamasin terroristien vuosia jatkuneilta ohjusiskuilta sekä Israelin todellista huolta palestiinalaisten elämästä. Miettikää kaikkia varotoimia, joihin Israel ryhtyi operaation aikana.

Arvoisa puhemies, Goldstonen raportin pyrkimyksistä huolimatta tämä puolueellinen tutkimus osoittaa Israelin sotilasoperaation Hamasia vastaan olevan oikeutettu ja Israelin olevan demokraattinen oikeusvaltio. Tämän havaitsemiseksi riittää, että käynte Lähi-idässä!

Louis Bontes (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, alusta asti oli selvää, että Israel haluttiin leimata Gazan konfliktissa pahantekijäksi ja aloittaneeksi osapuoleksi. Egyptin ja Pakistanin kaltaiset maat kannattavat tuomari Goldstonea ja hänen työskentelymenetelmiään. Me tunnemme näiden maiden ihmisoikeustilanteen: se on kaiken arvostelun alapuolella.

Raportissa ei mainita 12 000:tta Gazasta Israeliin ammuttua ohjusta, jotka uhkaavat vakavasti paikallista väestöä. Israel käytti oikeuttaan itsepuolustukseen. Raportissa ei mainita sanallakaan Hamasia eikä sitä, että se käytti kansalaisia ihmiskilpenä ja siviilirakennuksia asevarastoina ja ohjusten laukaisupaikkoina. Tätä ei mainita sanallakaan. Raportissa ei myöskään sanota halaistua sanaa siitä, että Hamasin poliisijoukot olivat ennen osa sotilasorganisaatiota, joka kävi aseellista sotaa Israelia vastaan.

Arvoisa puhemies, voimme tehdä tälle Goldstonen raportille vain yhden asian, nimittäin heittää sen roskakoriin, ja meidän pitäisi tehdä niin heti. Meidän ei pitäisi haaskata siihen enempää aikaa. Tämä on osa poliittista prosessia. Tämä ei voi jatkua. Meidän on pantava piste Israelin valtion poliittiselle vainoamiselle.

Gabriele Albertini (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, yleinen mielipide Goldstonen raportista on jakautunut.

Erityisesti Israelin armeijaa syytetään lukemattomien siviilien tarkoituksellisesta surmaamisesta kaupunkisissioperaatioissa. Tämä on hyvin vakava syytös, eikä siinä oteta lainkaan huomioon tiettyjä kiistattomia tosiseikkoja, kuten sitä, että Israelin armeija jakoi taistelualueella kaikkialla lehtisiä, joissa kerrottiin, että taloihin, joissa säilytetään aseita ja ammuksia, saatetaan iskeä, ja että se antoi varoituksia

puhelimitse ja radiossa, myös Hamas-taajuuksilla, ennen kuin se aloitti iskut asevarastoiksi määriteltyihin rakennuksiin.

Lisäksi se käytti niin sanottua katonkoputustekniikkaa: jos ilmavoimat havaitsivat kaikkien näiden varoitusten jälkeen edelleen rakennuksia, jotka olivat täynnä ihmisiä, ne pudottivat pieniä ja ennen kaikkea äänekkäitä räjähteitä evakuoidakseen rakennukset nopeasti.

Israelin armeija antoi Gazan siviileille varoitusmerkkejä, joita kukaan muu ei ole ennen käyttänyt. Ketään, joka turvautuu kaikkiin näihin varotoimenpiteisiin, ei voida missään tapauksessa syyttää siviilien tarkoituksellisesta surmaamisesta.

Tapasin eilen, samana päivänä, kaksi tärkeää poliitikkoa: aamulla Israelin ulkoasiainministerin Avigdor Liebermanin ja illalla palestiinalaishallinnon presidentin Abu Mazenin. Kumpikin tapaaminen sujui rauhallisessa ja rennossa ilmapiiressä, ja kummassakin tuotiin esiin toive siitä, että aseet voitaisiin viimeinkin laskea ja rauhanprosessi käynnistää aivan liian monta vuosikymmentä jatkuneiden taistelujen jälkeen.

Kuten kummankin hallituksen edustajat pyysivät, EU:n pitäisi toimia jatkossakin tasapainoisena, puolueettomana tuomarina, joka on suojassa ideologisilta kannoilta, jotka voisivat vain tulehduttaa edelleen kummankin osapuolen tuntoja.

Puhetta johti

varapuhemies Pál SCHMITT

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja, viime vuoden lopussa te ja ihmisoikeusvaltuutettu Navanethem Pillay kävitte täällä parlamentissa kertomassa meille, että Goldstonen raportti kummankin osapuolen ihmisoikeusloukkauksista Gazan konfliktissa oli perusteellinen, objektiivinen ja kansainvälisten sääntöjen mukainen.

Meidän ei siis pidä yrittää tehlata tätä raporttia, vaan meidän pitää toimia sen pohjalta. Muiden tähän keskusteluun osallistuneiden tavoin olen puhunut henkilökohtaisesti Israelin hallituksen edustajien, palestiinalaishallinnon edustajien ja itse Gazassa *de facto* -viranomaisen perustaman komitean edustajien kanssa ja pyytänyt niitä tekemään yhteistyötä tuomari Goldstonen kanssa ja käynnistämään omat uskottavat ja riippumattomat tutkimuksensa, jotta rikolliset saatettaisiin vastuuseen. Puhuin myös Yhdysvaltojen apulaisulkoministerin Michael Posnerin kanssa hänen käydessään täällä ja pyysin, että hän kannustaisi Israelia tekemään samoin.

Puheenjohtajavaltio Espanjasta tulevalle kollegallemme, joka valmistautuu YK:ssa tänä perjantaina toimitettavaan äänestykseen, sanon tämän: alkää tavoitelko EU:n yhteisymmärrystä hinnalla millä hyvänsä. Joidenkuiden esittämä ajatus siitä, että EU jättäisi yksimielisesti äänestämättä, olisi pilkantekoa tämän hirveän konfliktin kaikkia uhreja kohtaan. Meidän pitäisi neuvotella mahdollisimman hyvä teksti, mutta siinä tapauksessa toivon, että ne viisi EU:n jäsenvaltiota, jota äänestivät ”kyllä” viime kerralla, äänestäisivät ”kyllä” pitääkseen painetta yllä.

Ihmisoikeusneuvoston tekemää, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomista koskeviin väitteisiin kohdistuvaa tutkintaa – samoin kuin Kansainvälisen tuomioistuimen vuonna 2004 tekemää päätöstä erotussäännöstä – pitäisi käsitellä niin, että niille myönnettäisiin asianmukainen asema kansainvälisten sopimuselinten oikeuden päätöksinä, mitä ne ovat.

Paheksun sitä, että konservatiiviryhmän johtaja kutsui tässä keskustelussa YK:ta ”epäilyttäväksi tahoksi”. YK edustaa meidän kaikkien tällä planeetalla asuvien ylevimpiä pyrkimyksiä ja ansaitsee täyden tukemme.

Haluan todeta, että me – sodan raunioista rakennetun EU:n kansalaiset – haluamme, että sotarikolliset pannaan teoistaan tilille. Siispä YK:n pääsihteerin ilmoitus turvallisuusneuvostolle siitä, ettei Israelin ja palestiinalaisten tavasta soveltaa päätöslauselmaa voida antaa lausuntoa, ei riitä. Nämä väitteet on selvitettävä, ja EU:n on osoitettava tarvittavaa määrätietoisuutta.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun tarkoituksena ei ole se, että me ryhdymme toimimaan syyttäjinä ja tuomareina asiassa, jossa meillä ei ole valtaa tehdä niin. Meidän pitäisi ennen kaikkea yrittää auttaa selventämään eri osapuolten vastuita Gazan sodassa, ja tulevaisuuden osalta meidän pitäisi miettiä, mitä voimme sanoa ja tehdä edistääksemme vuoropuhelun rakentamista uudelleen.

Kuinka ollakaan, Goldstonen raportti ei ole mielestäni tältä osin rakentava. Lisäksi – ja tämä on syytä muistaa, sillä se on harvinaista – samaan tulokseen päätyivät kaikki EU:n jäsenvaltiot, joista yksikään ei antanut

raportille tukeaan Kiinan, Pakistanin, Saudi-Arabian, Venäjän ja Kuuban kaltaisten arvostettujen syyttäjien sekä suurten perusvapauksien ja ihmisoikeuksien puolustajien edessä, näin muutamana esimerkkinä mainitakseni. Raportista on keskusteltu paljon. Se on puolueellinen eikä vie meitä eteenpäin, pidimme siitä tai emme.

Toisaalta Israelin on kannettava oma vastuunsa demokraattisena valtiona ja selvennettävä kunnolla Gazan sotaan liittyviä asioita. Pelissä ovat sen sotilaalliset ja diplomaattiset edut sekä mediaan liittyvät intressit – edut, joita Israelin valtio pystyi ennen suojelemaan.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen iloinen siitä, että Euroopan parlamentti on onnistunut laatimaan Goldstonen raportista päätöslauselman, joka on saanut jokseenkin laajan tuen, ilman että se on vain siirtänyt Lähi-idän konfliktin Brysseliin. Jos haluamme säilyttää mahdollisuuden pysyvään rauhaan, meidän on vedottava siihen, mikä yhdistää kaikkia osapuolia, sen sijaan, että korostamme eroavaisuuksia – niin kuin jotkut täällä tekevät. Osapuolia yhdistävät tekijät perustuvat kansainvälisen oikeuden, erityisesti ihmisoikeuslainsäädännön, sovellettavuuteen kaikkialla maailmassa.

Siinä, missä konfliktin osapuolten on sallittava riippumaton tutkinta ja tuettava sitä, myös kansainvälisen yhteisön on kuitenkin vältettävä yksipuolista tuomitsemista. Siksi meidän on tehtävä myös täysin selväksi, ettei Israelin yksipuolinen demonisointi ole sopivaa tässä keskustelussa eikä yleisesti muutenkaan. Meidän on EU:ssa torjuttava selvästi niiden tahojen näkemykset, jotka pyrkivät kyseenalaistamaan Israelin valtion legitiimiyden, ja vahvistettava israelilaisia tahoja, jotka pyrkivät kanssamme saamaan Lähi-itään rauhaa, suvaitsevaisuutta ja ihmisoikeuksia. Siksi meidän on tehtävä täällä nyt selväksi, ettemme hyväksy sitä, että hallituksen edustajat, kuten ulkoministeri Avigdor Lieberman, estävät kansalaisjärjestöjen toiminnan Israelissa. Tämä politiikka vahingoittaa Israelin kansaa ja siten Lähi-idän rauhaa.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, Goldstonen raportin tilasi YK:n ihmisoikeusneuvosto, joka kuhisee Israelin vihollisia, joten tasapainoista analyysia oli tuskin edes odotettavissa. Yhdysvaltojen kongressi totesi välittömästi, että Goldstonen raportti on puolueellinen, ettei sitä kannata käsitellä enempää ja ettei se ole legitiimi. Raportissa sivuutetaan Hamasin terrorismi ja se, että Israel tutkii 1 50:tä väitettä IDF:n rikkomuksista ja asettaa väärintekijät syytteeseen.

Raporttia koskevan polemiikin taustalla vallitsee kuitenkin inhimillinen tragedia, niiden palestiinalaisten tragedia, jotka kaipaavat maltillisia ja korruptoitumattomia johtajia, jotka toisivat heille rauhaa, turvallisuutta ja vaurautta tekemällä sovinnon Israelin kanssa. Emme saa myöskään unohtaa Etelä-Israelin siviilien tragediaa. Hamasin Jihad-fanaatikot uhkaavat heitä jatkuvasti piiloutumalla heidän kouluihinsa ja ampumalla tuhoisia ohjuksia.

ECR-ryhmä kannattaa jatkossakin kahden valtion ratkaisua, sillä se on ainoa tapa saada Lähi-idän konfliktissa aikaan pitkäaikainen kestävä ratkaisu. Goldstonen raportti ei kuitenkaan vie meitä yhtään lähemmäksi tätä ratkaisua.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Arvoisa puhemies, saksalaisena ja vasemmistolaisena pidän Israelin oikeutta olemassaolonsa, sen kansalaisten suojelua sekä pyrkimyksiä tehdä sen kanssa mahdollisimman tiivistä yhteistyötä poliittisina itsestäänselvyyksinä. En voi kuitenkaan hyväksyä sitä, että 1,5:tä miljoonaa palestiinalaista on pidetty jo vuosien ajan erheellisen politiikan panttivankeina maailman suurimmassa ulkoilmavankilassa. Jokainen, joka tietää, että Gazan kaistan väestöstä yli 44 prosenttia on alle 14-vuotiaita lapsia, ymmärtää, miten vaarallisen perinnön tämä politiikka on jättänyt tulevaisuudelle. Vuoden 2008 sota ja epäinhimillinen politiikka siviilejä kohtaan on selvästikin tarkoitus unohtaa. Vaadimme siksi tutkintaa ja sovitusta.

Relativistinen suhtautuminen humanitaarisen ja kansainvälisen oikeuden rikkomiseen sekä syyllisten vapauttaminen rangaistuksista johtaa vain uusiin itsemurhaiskuihin ja sotiin, ja näin väkivallan kierre jatkuu. EU ei saa enää kääntää katsettaan pois. Siispä EU:n on tavoiteltava edelleen Goldstonen raportin täytäntöönpanoa, myös YK:n yleiskokouksessa.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, YK:n ihmisoikeusneuvosto on hyväksynyt Goldstonen raportin valtavalla enemmistöllä.

Aivan liian moni tähän suureen enemmistöön kuuluva maa – Kiina, Saudi-Arabia, Pakistan – pysäyttää meidät kuitenkin ajattelemaan ja saa meidät huolestumaan enemmistön kokoonpanosta. Olemme ihmeissämme lukiessamme, että nämä maat, jotka eivät varsinaisesti näytä itse esimerkkiä ihmisoikeusasioissa, vaativat Israelia ja Hamasia tutkimaan perusteellisesti ”Cast Lead” -operaation aikana tehdyt ihmisoikeusloukkaukset.

Tarkoituksenamme ei ole asettua sodan kummankaan osapuolen puolelle, vaan haluamme arvioida tilannetta tasapuolisesti, tuoda esiin tarpeen taata Israelin turvallisuus sen rajojen sisällä sekä Israelin valtion ja palestiinalaisvaltion oikeuden olemassaoloon ja ilmaista vastustavamme turvautumista väkivaltaan, terrorismiin ja sotaan konfliktien ratkaisemiseksi.

Kristillinen kulttuurimme ja käsityksemme ihmiskunnasta ja historiasta antavat meille syyn toivoa, että kaikista rikkomuksista rangaistaan lujalla ja oikeudenmukaisella tavalla.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, olen todennut useampaan otteeseen, että tulevaisuuden rakentaminen on mahdotonta, ellei menneisyyttä tunneta tai tunnusteta. Tämä pitää varmastikin paikkansa Lähi-idän konfliktin tapauksessa.

Täällä on arvosteltu paljon Goldstonen raporttia. Tunnen tuomari Goldstonen ajoilta, jolloin hän oli merkittävä sovittelija, joka teki ja johti monia tutkimuksia Etelä-Afrikassa. Mielestäni Goldstone on loistava esimerkki henkilöstä, joka pystyy tuomaan tosiasiat esiin ja pääsemään näin lähemmäksi sovintoa. Valitettavasti tapa, jolla tämä raportti on otettu vastaan, viittaa siihen, ettei sovintoa ole syntynyt, vaan sen sijaan mielipiteet tuntuvat kärjistyneen entisestään. Siksi raportti on yksinkertaisesti jätetty huomiotta.

Arvoisa puhemies, Israel on jättänyt raportin johtopäätökset huomiotta, mutta samaan aikaan se on itse asiassa tunnustanut tehneensä virheitä maksaessaan YK:lle korvausta aiheutetusta vahingosta ja asettaessaan sotilaitaan syytteeseen. Toisaalta palestiinalaiset eivät ole tehneet mitään tällaista. Ihmettelen, kykeneekö Ramallahiin perustettu tutkintakomitea tekemään Gazassa lainkaan perusteellisia tutkimuksia.

Arvoisa puhemies, YK:ssa järjestetään tänä perjantaina kokous, ja toivon todella, että uusi ulkopoliittinen edustajamme kykenee esittämään EU:n yhtenäisen ja selvän kannan. Meidän on kunnioitettava ihmisoikeuksia ja kummankin osapuolen oikeuksia kaikissa tilanteissa. Arvoisa puhemies, ilahtuisin suuresti, jos onnistuisimme saamaan yhtenäisyyttä aikaan perjantaina – ja ehkäpä tällöin ratkaisu Lähi-idän konfliktiinkin olisi ulottuvillamme.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Arvoisa puhemies, on aina petollista vertailla lukuja, jotka peittävät taakseen yksittäisiä ihmiskohtaloita. ”Cast Lead” -operaatiossa kuoli yli tuhat Gazan asukasta, kun taas israelilaissotilaita kuoli kolmesta. Tarvitsemme enemmän tietoa voidaksemme päätellä, kumpi osapuoli on syyllinen ja kumpi uhri tässä sodassa? Katson, että vastaus on ehdottomasti kyllä. Meidän on otettava huomioon esimerkiksi se, että Israelin kaupunkien siviiliväestöä on pommitettu vuoden 2006 jälkeen tuhansilla Gazan kaistalta ammutuilla ohjuksilla ja että nämä ohjukset on laukaistu tiheään asutuilta alueilta ja melko varmasti myös julkisista rakennuksista. Meidän pitäisikin esittää lisää kysymyksiä. Miten valtio voi puolustaa kansalaisiaan tällaisessa tilanteessa? Onko armeijan mahdollista torjua terroristeja, jotka käyttävät siviilejä ihmiskilpinä? Jos on, onko mahdollista välttää siviilien joutumista uhreiksi? Mitä kansainvälinen yhteisö on tehnyt ehkäistäkseen tällaista terrorismia? Sovelletaanko ihmisoikeuksien alalla tarkoituksellisesti vaihtelevia sääntöjä? Näihin vakaviin kysymyksiin vastaaminen on haasteellinen tehtävä EU:n yhteiselle ulkopoliitikalle. Tämän politiikan tavoitteena pitäisi olla vuoropuhelun tukeminen, luottamuksen rakentaminen sekä pyrkiminen kärsivällisesti kohti koko Lähi-idän kattavaa kestävästä rauhanomaista ratkaisua. Kaikkien Gazan konfliktiin liittyvien ja sitä edeltäneiden asianhaarojen ennakkoluulon tutkinta voisi olla askel oikeaan suuntaan.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, Goldstonen raportin kohtalona on jäädä virstanpylvääksi, jonka kaikkia mahdollisia tulevia seurauksia ei ole kenties vielä otettu huomioon – myös siltä osin kuin kyse on kansainvälisen oikeuden puolustamisesta, mikä on meille liberaalidemokraateille erityisen tärkeää.

Pidämme myönteisenä raportissa esitettyä pyyntöä, jonka mukaan epäoikeudenmukaisen konfliktin siviiliuhreille maksettaisiin korvausta ja jonka mukaan kaikissa tapauksissa, joissa osapuolet eivät toteuta aidosti riippumattomia ja puolueettomia tutkimuksia, käännyttäisiin Kansainvälisen rikostuomioistuimen puoleen, niin kuin monet israelilaiset ihmisoikeusjärjestöt pyysivät viime tammikuussa. Nämä seikat voivat vahingoittaa jopa Israelin kaltaista valtiota, joka näyttää lakanneen ottamasta innoitusta poikkeuksellisesta humanismista, joka on ominaista upealle juutalaiskulttuurille, jossa meidän kaikkien juuret ovat.

Totuus on se, että väkivalta on aina tuhoisa toimintatapa. Hizbollah on vahvempi Libanoniin kohdistuneen hyökkäyksen jälkeen, ja Hamas on nykyisin Gazassa vahvempi. Jokainen, joka on käynyt Gazassa konfliktin jälkeen, voi kertoa kansan kärsivän valtavasti. Meidän eurooppalaisten on myös sanottava nyt – erityisesti Gazalle – että meidän säilytettävä inhimillisyytemme!

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, katson Goldstonen raportin osoittavan selvästi, että sekä Israel että Hamas ovat syyllistyneet ihmisoikeusrikkomuksiin Gazan sodassa. YK on vaatinut jo kahdesti kumpaakin osapuolta tekemään riippumattomia tutkimuksia. Neljätoista kuukautta on kuitenkin kulunut, eivätkä osapuolet edelleenkään ota vaatimusta huomioon.

Ilmestelen myös, miksei EU vaadi kansainvälisen oikeuden kunnioittamista. Miksi se sallii sen, ettei rikoksista rangaista tällä alueella? Ellei EU vastusta näitä sotarikoksia, menetämme uskottavuutemme kansainvälistä oikeutta kunnioittavana toimijana. Tässä raportissa ei ole kyse Israelin turvallisuudesta, vaan merkittävistä ihmisoikeusloukkauksista. En siksi kykene näkemään mitään syytä, jonka vuoksi raportin suosituksia ei pitäisi panna täytäntöön.

Kehotan siksi paitsi korkeaa edustajaa myös jäsenvaltioita tekemään kaikkensa varmistaakseen, että paikan päällä toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet. Kaiken kaikkiaanhan tämä on ainut keino, jolla voimme tarjota rauhanneuvottelujen jatkamiselle onnistumisen mahdollisuuden.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, tämä raportti on puolueellinen. Siinä arvostellaan voimakkaasti Israelia muun muassa siitä, että se on tulittanut taloudellisia kohteita ja siviilikohteita. Hamas kuitenkin käytti näitä tiloja väärin. Valitettavasti tuomari Goldstonea ei ole pidetty sopivana henkilönä tutkimaan, tapahtuiko näin todella. Siksi hän ei ole onnistunut tutkimaan, mitä Hamas on tehnyt väärin, ja siksi hän on näpäyttänyt Israelia sormille. Tämä raportti ei herätä luottamusta, sillä muut lähteet viittaavat siihen, että Hamas on todella ottanut käyttöönsä sairaaloja, ambulansseja ja siviilirakennuksia.

Arvoisa puhemies, esitän lopuksi myönteisen huomion. Goldstonen raportissa esitetään useita syytöksiä, jotka on tutkittava. Israelin hallitus on tehnyt asianmukaisesti tältä osin aloitteen ja käynnistänyt rikostutkinnan. Tämä on hyvä asia. Pelkään silti, että saamme odottaa kauan, ennen kuin Hamas osoittaa ryhtyneensä vastaavanlaiseen itsetutkiskeluun.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, YK:n yleiskokous on antanut tukensa Goldstonen raportille, pidimmepä siitä tai emme, enkä näe, miksi kansainväliseen oikeuteen pitäisi suhtautua kaksinaismoralistisesti. Kansainvälinen oikeus on kansainvälistä oikeutta, ja Goldstonen raportissa käytetään termiä ”sotarikos”. Tilanne oli lisäksi selvästi kaikkien nähtävissä televisiosta. Jopa israelilaisotilaat ovat todistaneet saaneensa käskyjä ampua siviilejä.

Tässä tilanteessa Euroopan unionin ja Euroopan parlamentin on luotava olosuhteet, joilla varmistetaan, että Israelin hallitus noudattaa kansainvälistä oikeutta, käyttämällä tarvittaessa sanktiona EU:n ja Israelin välisen assosiaatiosopimuksen 2 artiklan mukaista keskeyttämistä. Tässä artiklassa määrätään, että osapuolten välisten suhteiden on perustuttava ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittamiseen. Asia on näin yksinkertainen – se on vain pantava täytäntöön.

Siksi Euroopan unionin on tuotava selvästi esiin, että se suhtautuu asiaan määrätietoisesti ja saattaa sen Kansainvälisen rikostuomioistuimen ratkaistavaksi, ellei mitään tehdä, Goldstonen raportissa esitetyn suosituksen mukaisesti. Lisäksi Euroopan parlamentin on tehtävä päätös perustavanlaatuisesta asiasta: haluammeko sopuisan maailman, jossa vallitsevat viime kädessä oikeus ja rauha, vai viidakon lain eli voimapolitiikkaa? Meidän on kannettava vastuamme Euroopan kansoja ja koko maailman kansoja kohtaan.

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Arvoisa puhemies, tämä asia – tämä raportti – on varsin häpeällinen luku YK:n historiassa. Kuka voi pitää Gazan sodan käsittelyä asianmukaisena puhumatta samalla myös tuhansista Qassam-ohjuksista, joita Israelin rauhanomaisten kansalaisten niskaan satoi kahdeksan vuoden ajan? Kuka voi pitää tämän kysymyksen käsittelyä asianmukaisena mainitsematta satoja Egyptin ja Gazan välisiä ja muilla alueilla olevia tunneleja, joiden kautta salakuljetetaan aseita Israelissa elävien juutalaisten etujen vahingoittamiseksi? Kuka voi kirjoittaa tällaisen raportin mainitsematta siinä sitä, että Israelilla on hyvin toimiva oikeusjärjestelmä, kun taas Palestiinassa yhtäkään murhaajaa tai terroristia ei ole koskaan saatettu vastuuseen rikoksistaan? Vastaus kaikkiin kolmeen kysymykseen on tuomari Goldstone. Tämä on pöyristyttävää! Se on häpeällistä YK:n järjestelmälle, ja käymällä ylipäänsä tätä keskustelua parlamentissa teemme siitä häpeällistä myös EU:lle.

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelun perusteella on vaikeaa tietää, minkä raportin jotkut puhujat ovat lukeneet – eivät varmasti ainakaan samaa, jonka itse luin.

Israel epää Euroopan parlamentilta sen demokraattisen oikeuden tavata Palestiinan lakia säätävän neuvoston jäseniä Gazassa ja epää ulkoministereiltämme pääsyn maahan. Hamasin kannattaja on murhattu – ja hänet murhasivat todennäköisimmin Israelin agentit, jotka käyttivät väärennettyjä EU:n passeja ja rikkoivat näin

Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan, Saksan ja Dubain suvereniteettia. Israel kohtelee meitä ylenkatsoen, mikä ei ole yllättävää, sillä se rikkoo edelleen miljoonien palestiinalaisten oikeuksia jättämällä rikoksenteelijät rankaisematta.

Se, miten reagoimme Goldstonen raporttiin, osoittaa, miten sitoutuneita olemme ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltioperiaatteeseen. Raportissa todetaan, että Gazan saarto on kansalaisten kollektiivista rankaisemista ja että ”Cast Lead” -operaatio toteutettiin tämän politiikan edistämiseksi. Goldstone löysi todisteita harkitusta kidutuksesta, epäinhimillisestä kohtelusta ja suuren inhimillisen kärsimyksen tahallisuudesta aiheuttamisesta. Raportissa suositellaan kääntymistä Kansainvälisen rikostuomioistuimen puoleen ja kehoitetaan kvartettiryhmää vaatimaan oikeusvaltioperiaatteen noudattamista.

Kannatan Goldstonen pyyntöä siitä, että Geneven yleissopimukset allekirjoittaneet jäsenvaltiot – myös Irlanti – käynnistäisivät kansallisissa tuomioistuimissa rikosoikeudelliset menettelyt niitä vastaan, joiden väitetään syyllistyneen sotarikoksiin.

Ennen kuin lopetan, haluan oikaista vielä yhden asian: sen, että täällä on väitetty toistuvasti, ettei raportissa käsitellä sitä, että Hamas on ampunut Israeliin ohjuksia. Raportin sivulla 31 mainitaan kyllä aseistautuneiden palestiinalaisyhmien ohjus- ja kranaatti-iskujen vaikutukset Etelä-Israelin siviileihin.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, Euroopan unionin jäsenenä meidän täytyy muistaa, mitkä ovat Euroopan arvot. Ne ovat demokratia, ihmisoikeudet ja mielipiteenvapaus, ja meidän on pidettävä niistä kaikkialla kiinni.

Goldstonen raportin tavoitteena oli tehdä puolueeton tutkimus, mutta valitettavasti siinä epäonnistuttiin. Sen tunnustavat kaikki asiaan tutustuneet osapuolet, ja se näkyy myös raportin lähdeaineistosta.

Meidän on myös muistettava, että asian ovat laittaneet alulle sellaiset maat, kuten Kuuba, Pakistan, Egypti ja Saudi-Arabia, jotka eivät tunnusta samoja arvoja, jotka Euroopan unioni ja Israel tunnustavat.

Olen melko järkyttynyt niistä puheenvuoroista, jotka De Rossa ja De Keyser täällä käyttivät. Ihmettelen, minkä raportin te olette lukee? Jos te tiedätte, niin kuin tiedätte, minkälainen sisällissota on ollut Hamasin ja Fatahin välillä, kuinka paljon siinä on tuhattu ihmishenkiä, niin meidän pitäisi puuttua siihen, että palestiinalaiset löytäisivät johtajuuden, yhteisen sävelen, ja alkaisivat rakentaa omaa maataan, eivätkä vain tuhoaisi sitä ja myös israelilaista demokraattista yhteiskuntaa lähettämällä sinne raketteja.

Haluan todeta, että tämä raportti on valitettavasti häpeäpilkku YK:n historiassa. Meidän eurooppalaisten on lisäksi muistettava se, että Gilad Shalit, eurooppalainen, ranskalainen ja israelilainen sotilas, on edelleen Hamasin vankina, ja meidän on toimittava hänen vapauttamiseksi, se on ensimmäinen askel, joka meidän on otettava.

Geoffrey Van Orden (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, meistä ne, jotka ovat Israelin ystäviä, ovat saattaneet hyvinkin kyseenalaistaa monin osin Israelin tavan toimia Gazassa mutta eivät Israelin oikeutta puolustautua ja torjua tehokkaasti niitä, jotka suunnittelevat ja toteuttavat Israelin vastaisia terroritekoja.

Tunnen suurta sympatiaa tavallisia palestiinalaisia kohtaan. Heidän johtajinaan esiintyneet henkilöt ja ammattilaisterroristit ovat pettäneet heitä 60 vuoden ajan.

Alusta asti oli selvää, että YK:n kyseenalaisen ihmisoikeusneuvoston raportissa tuomittaisiin Israel yksipuolisesti – ja hyvä jäsen Howitt, ryhmämme johtaja arvosteli nimenomaan neuvostoa, ei YK:ta, ja pelkäänpä siksi, että pikkumainen puoluepoliittinen huomautuksenne oli jokseenkin halventava. Raportissa esitetään Israelille kauaskantoisia vaatimuksia, muttei sanota Hamasista juuri mitään. Siinä ei vaadita lopettamaan terrorismia eikä Israeliin kohdistuvia iskuja, vaan pyydetään vain niin sanottuja aseistautuneita palestiinalaisyhmiä lopettamaan Israelin siviileihin kohdistuvat iskut ja välttämään palestiinalaissiviilien vahingoittamista.

Tässä 554-sivuuisessa raportissa ei esitetä mielestäni lainkaan rakentavia ja myönteisiä ehdotuksia pysyvän rauhan ja vakauden saavuttamiseksi. Sen sijaan siinä hyökätään Israelia vastaan hyödyntämällä ihmisoikeusretoriikkaa ja Kansainvälisen rikostuomioistuimen välineitä, ja minun on sanottava, ettei tällainen vääristely ole YK:lle kunniaksi.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, konfliktin kumpikaan osapuoli ei ole vielä noudattanut YK:n vaatimuksia ja tutkinut uskottavalla ja riippumattomalla tavalla Goldstonen raportissa esitettyjä syytöksiä. Tämä on erityisesti Israelin puolelta ikävää, sillä vaikka Goldstonen raportti on kiistanalainen,

jokaisen itseään demokraattiseksi oikeusvaltioksi kutsuvan valtion on sallittava näin vakavien syytösten riippumaton tutkinta. Israelin armeijan sisäinen sotilastutkinta ei riitä, kun epäilykset kohdistuvat itse armeijaan.

Jos EU ottaa omat ihmisoikeuksien ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamista koskevat periaatteensa vakavasti, sen on painostettava enemmän kumpaakin osapuolta, myös kahdensivulaisissa suhteissaan, ja vaadittava, että mahdollisia kansainvälisen ja humanitaarisen oikeuden rikkomuksia koskevat, raportissa pyydetty tutkimukset tehdään oikeusvaltion periaatteiden mukaisesti. Sotarikoksista on rangaistava kansainvälisen oikeuden nojalla, kuten täällä on todettu monta kertaa. Tarvittaessa Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjän on suoritettava tutkinta Rooman perussäännön 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Goldstonen raportista riippumatta Gazan saartoa ei ole kuitenkaan tällä hetkellä mitään syytä jatkaa.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Arvoisa puhemies, Goldstonen raportissa, jonka johtopäätöksistä ja suosituksista keskustelemme, sivuutetaan Israelin oikeus puolustautua. Israel toteutti viime vuonna Gazan kaistalla kovia toimenpiteitä, ja olen henkilökohtaisesti pahoillani uhrien ja heidän perheidensä puolesta. Emme saa kuitenkaan unohtaa, että toimilla vastattiin palestiinalaisten tekemiin, vuosia jatkuneisiin, Israelin tiheään asuttuihin alueisiin kohdistuneisiin iskuihin.

Hamas ilmoitti hiljattain olevansa valmis keskustelemaan kansainvälisen yhteisön, myös EU:n ja Yhdysvaltojen kanssa. Pyydän voimakkaasti, ettemme suostuisi tähän, ennen kuin Hamas tunnustaa yksiselitteisesti Israelin oikeuden olemassaoloon ja luopuu väkivallasta. Tuntemme säiliä tämän pitkään kestäneen konfliktin uhreja kohtaan, mutta on hyvin tärkeää, että Palestiina toimii rauhanneuvotteluissa luotettavana kumppanina, ja tämä edellyttää legitimiä, luotettavaa ja vastuullista palestiinalaisten edustajaa. Ennen kuin tämä tapahtuu, on ajanhukkaa laatia satoja sivuja lisää kansainvälisiä suosituksia.

Haluan myös korostaa Egyptin olevan tärkeässä asemassa. Sen on toimittava määrätietoisesti ja estettävä kaikenlaisen avun päätyminen terroristeille Gazaan maanalaisten tunnelien kautta salakuljetettujen aseiden muodossa.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, tuomari Goldstone osuu raportissaan naulan kantaan. Kummankin osapuolen tasapuolinen kohtelu ei auta. Gazassa on tehty ja tehdään edelleen lukuisia rikoksia. Siellä on köyhyyttä ja kurjuutta, ja palestiinalaisten ihmisoikeuksia loukataan julkealla tavalla. Asialle on todistajia. Punainen Risti, Kansainvälinen pankki ja Euroopan neuvosto ovat laatineet raportteja palestiinalaisia vastaan tehdyistä rikoksista, taloudellisesta köyhtymisestä ja Gazan epäinhimillisistä elinolosuhteista.

Emme saa sivuuttaa tätä. Ihmiskunta on todistanut palestiinalaisiin kohdistunutta väkivaltaa jo monien vuosien ajan. Israelin sotakoneisto on iskenyt armottomasti itsepuolustuksen varjolla. Palestiinalaiset kärsivät.

Tuomitsemme koko sydämeistämme myös Israelissa tapahtuneet siviilien murhat. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Israelilla olisi oikeus jatkaa itsepuolustuksen nimissä palestiinalaisiin kohdistuvien rikosten tekemistä. Se ei ole Israelille tekosyy syyllistyä tällaisiin rikoksiin.

Emme silti tietenkään ole yleisiä syyttäjiä emmekä toimi Pontius Pilatuksen roolissa. Emme voi pestä käsiämme emmekä voi antaa verilöylyn jatkua ja Israelin rikosten jäädä rankaisematta. Jos haluamme vain olla kunnioittavia emmekä ryhdy toimiin, annamme vastuuttomuuden rehottaa. Annamme rikollisten selvittää teoistaan rangaistuksetta ja pelaamme epärehellistä peliä uhrien kanssa. Annamme vahvimman oikeuden vallita.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, Goldstonen raportissa kuvaillaan kummankin osapuolen ihmisoikeusloukkauksia. Gazan kaistalla uhreja on 1 400 – selvästikin aivan liikaa. Olen kuitenkin myös varma siitä, että ilman Israeliin tehtyjä ohjusiskuja sotilaallisiin vastatoimiin ei olisi ryhdytty. Kun suhteista Israeliin vastaava valtuuskunta vieraili maassa, havaitsimme, ettei Israel ottanut sotilastoimia kevyesti. Goldstonen raportissa esitetty suurin syytös – se, että Israel hyökkäsi siviilejä vastaan tarkoituksellisesti ja jatkuvasti – ei pidä paikkaansa. Sitä, miten laajalti Hamas käytti siviilejä ihmiskilpinä, ei ole tutkittu kunnolla. Raportissa mainitaan kuitenkin se, että Israelin armeija varoitti siviilejä puhelinsoitoin ja lehtisin. Hamas ei tehnyt mitään tällaista ampuessaan ohjuksia Israeliin.

Meidän on kuitenkin myös pohdittava, tekikö YK riittävästi Gazassa esimerkiksi estääkseen Hamasin ohjusten laukaisemisen YK:n rakennusten lähellä. En usko Goldstonen raportin olevan perusta uusille Israelin kohdistuville terroristi-iskuille – siinä ei oikeuteta sitä. Toisaalta siitä ei ehkä myöskään ole apua. On kuitenkin

selvää, että täällä Euroopan parlamentissa meidän on vaadittava ihmisoikeuksien kunnioittamista ja kehoitettava kumpaan osapuolta palaamaan rauhanprosessiin.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, Israelissa tuomari Goldstonen työtä demonisoidaan ja se saatetaan kansalaisten silmissä erittäin huonoon valoon. Samaan aikaan ihmisoikeusaktivisteja panetellaan voimakkaasti. Tämä koskee erityisesti "New Israel Fund" -organisaatiota, joka rahoittaa tärkeimpiä israelilaisia ihmisoikeusjärjestöjä, ja erityisesti sen puheenjohtajaa Naomi Chazania, joka on Knesetin entinen jäsen, akateemikko ja intellektuelli ja joka tunnetaan sitoutumisestaan naisten oikeuksien ja rauhan puolustamiseen.

Pasifistiryhmät, kuten "Bethlehem" ja "Breaking the Silence", ovat joutuneet todellisen noitavainon kohteeksi. Euroopan unionin on tuettava vankkumattomasti ihmisoikeusaktivisteja kaikissa maissa, tietenkin myös Israelissa, jonka tapa jättää rikokset rankaisematta loukkaa demokraattisia arvoja. Euroopan unionin on suojeltava Israelia sen omilta demoneilta.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, molemmat osapuolet ovat syyllisiä, mutta tässä raportissa ylireagoidaan Israelin ja erityisesti "Cast Lead" -operaation suhteen. Goldstone on huomattavan maineikas, arvostettu tuomari, ja hän on juutalainen. Tässä raportissa on kiistatta puutteita, mutta Israelin on tunnustettava, että kritiikin pääkohdat perustuvat faktaan. Asian toteamiseksi riittää, kun kuuntelee "Breaking the Silence" -järjestön israelilaissotilaita, jotka myöntävät toimineensa ajoittain arveluttavalla tavalla.

Tämän tutkinnan seurauksena Israel on joutunut myöntämään valkoisen fosforin käytön. Miksi siis sen joidenkin sotilaiden toimia ei ole tutkittu kunnolla, kun nämä kerran ovat saattaneet syyllistyä mahdollisiin, elleivät todellisiin, sotarikoksiin? PLC on myöntänyt rikkomuksensa. Israelin on kuitenkin lakattava olemasta tämän asian ja Dubaissa hiljattain tapahtuneen murhan suhteen niin ylimielinen, ja sen on tunnustettava, että järkevät kunnan ihmiset eri puolilla maailmaa ovat oikeutetusti huolissaan.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, minusta vaikuttaa siltä, että tässä keskustelussa kolme avainsanaa ovat "riippumaton", "tasapuolinen" ja "puolueeton". Väitteet ihmisoikeusloukkauksista on tutkittava riippumattomalla tavalla. Näihin loukkauksiin syyllistyneet on tuomittava tasapuolisella tavalla, ja ennen kaikkea tähän konfliktiin tarvitaan sovittelijaksi vaikutusvaltainen puolueeton taho, jota ei valitettavasti tällä hetkellä ole, sillä useimpien vaikutusvaltaisten maiden kanta on varsin hyvin tiedossa.

Mielestäni korkealla edustajalla tai vasta valitulla Eurooppa-neuvoston puheenjohtajalla on tässä loistava tilaisuus toimia tällaisena puolueettomana henkilönä, niin kuin George Mitchell toimi Pohjois-Irlannissa, minkä seurauksena meillä on nyt rauha ja ihmiset, jotka ampuivat ja tappoivat ennen toisiaan vuosien ajan, istuvat samassa hallituksessa. Korkealla edustajalla on tässä samanlainen tilaisuus toimia puolueettomana, riippumattomana ja oikeudenmukaisena hahmona, jota niin kipeästi kaivataan.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin pyytää jäsen Kellya selventämään erään asian – ja olen varma, että hän tekee niin mielellään. Puolue, jota edustan Pohjois-Irlannissa, on todellakin hallituksessa. Se on ollut täysin rauhanomainen puolue eikä ole ampunut eikä tappanut ketään.

Näin ovat tehneet sen sijaan IRA ja sen poliittiset edustajat.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, täällä on käyty mielestäni hyvin monipuolista keskustelua paitsi itse Goldstonen raportista myös raporttia edeltäneestä tilanteesta, joka johti sen laatimiseen.

Katson voivani sanoa jälleen puheenjohtajavaltion puolesta, että Goldstonen raportti on vertailukohta, kuten neuvosto on todennut ja kuten komission jäsen Georgieva totesi komission puolesta, ja kiitän häntä hänen puheenvuorostaan. Tämä on luotettava raportti. Se vaikuttaa objektiiviselta, ja siinä tuodaan esiin mahdolliset äärimmäisen vakavat ihmisoikeusloukkaukset, joihin konfliktiin eri osapuolet ovat syyllistyneet.

Euroopan unioni ei voi suhtautua Goldstonen raportin sisältöön välinpitämättömästi. Euroopan unioni ei voi suhtautua välinpitämättömästi raporttiin, jossa kerrotaan objektiivisesti ja luotettavasti hyvin vakavista ihmisoikeusloukkauksista.

Katsomme siksi, että raporttiin perustuva ehdotus riippumattomien ja uskottavien tutkimusten tekemisestä on paras tapa vastata siihen. Kyseessä on merkittävä raportti, jonka pitäisi vaikuttaa meihin kaikkiin. Raportin pitäisi herättää reaktio niissä, jotka uskovat ihmisoikeuksiin ja niiden puolustamiseen – niin kuin Euroopan unionissa ja parlamentissa tehdään. Siksi sen pitäisi saada meidät reagoimaan tässä tapauksessa tapahtuneisiin äärimmäisen vakaviin ihmisoikeusloukkauksiin.

Tästä raportista aiotaan käydä keskustelua, ja katson, että meidän pitäisi antaa YK:ssa käytävälle keskustelulle tukemme. Raportista keskustellaan myös ihmisoikeusneuvostossa. Voin kertoa teille, että Kansainvälinen rikostuomioistuimien työskentelee asian parissa ja tutkii sitä, ja siksi katson, että Euroopan unionin pitäisi omaksua rakentava, yhtenäinen kanta näihin Goldstonen raportissa esiin tuotuihin äärimmäisen vakaviin asioihin, ja juuri niin neuvoston puheenjohtajavaltio aikoo tehdä.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan todeta aluksi selvästi, että komissio on ilmaissut vankkumattomasti ja määrätietoisesti olevansa äärimmäisen huolestunut Gazan humanitaarisesta tilanteesta. Edeltäjäni Louis Michel kävi Gazassa heti ”Cast Lead” -operaation jälkeen. Hän todisti omin silmin kummankin osapuolen rikkomuksia ja ilmaisi vastustavansa niitä.

Komissiolle on hyvin tärkeää, että kaksi asiaa pysyvät korkealla asialistallamme. Niistä ensimmäinen on se, että kaikkien osapuolten on kunnioitettava täysin kansainvälistä humanitaarista oikeutta, ja toinen on se, että meidän on varmistettava, että humanitaarinen apu todella tavoittaa Gazan asukkaat.

Viime vuoden tammikuun konfliktista asti EU on tehnyt selväksi, että seuraamme tiiviisti tutkimuksia, jotka kohdistuvat väitettyihin kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomuksiin, ja komissio on korostanut ja korostaa jatkossakin vastuullisuuden merkitystä ja sitä, miten tärkeää on estää se, etteivät kansainvälisen oikeuden rikkomukset jää rankaisematta.

Lähi-idän rauhanprosessissa ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittaminen on nyt erittäin tärkeää – ehkä jopa tärkeämpää kuin koskaan ennen.

Jotta EU voi olla rauhanprosessissa uskottava toimija, sen on osoitettava soveltavansa EU:n perusarvoja kaikissa tilanteissa ja noudattavansa kansainvälisen oikeuden säännöstöä johdonmukaisesti kaikissa kysymyksissä kaikkina aikoina. Neuvoston puheenjohtajaa tukeakseni haluan toistaa uudelleen, että EU:n yhteinen linja Goldstonen kysymyksessä olisi hyvin tärkeä askel tähän suuntaan.

Puhemies. – (HU) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Corina Crețu (S&D), kirjallinen. – (RO) Goldstonen raportti koskee äärimmäisen kiistanalaista tilannetta, joka herättää voimakkaita tunteita. Raportin mukaan osapuolten välillä on vaikeaa saavuttaa yhteisymmärrys, sillä Israelin armeijan ja palestiinalaismilitanttien yhteenotot, jotka tapahtuivat joulukuussa 2008 ja tammikuussa 2009 Gazassa, Hamasin hallitsemalla alueella, ovat aiheuttaneet kärsimystä molemmiin puoliin. Riippumatta siitä, miten osapuolet suhtautuvat Goldstonen raporttiin, toivon, ettei sitä käytetä tekosyynä kieltäytyä keskusteluista, joiden tavoitteena on ratkaista palestiinalaisten ongelma lopullisesti ja rauhanomaisella tavalla. Tällä alueella ensisijaisena tavoitteena on nimittäin käynnistää uudelleen rauhanneuvottelut, joihin EU ja Yhdysvallat osallistuvat, kuten tähänkin saakka. Saavutettavilla ratkaisulla on turvattava Israelin valtion olemassaolon jatkuminen alueella, ja niiden on tarjottava palestiinalaisille tae siitä, että he voivat elää ihmisarvoista elämää omassa toimintakykyisessä, demokraattisessa ja itsenäisessä valtiossaan. Euroopan unionin on valmistauduttava ottamaan enemmän vastuuta tästä prosessista, jotta Israelin ja Palestiinan välille voidaan luoda normaalit suhteet. Katson, että meidän on pidettävä mielessämme tärkein Goldstonen raportissa esitetty huomio: puolustuskyvyttömiä kansalaisten kärsimystä ei voida perustella millään tavalla, ja vuoropuhelu on yhteenottoja ja voimankäyttöä parempi tapa panna tälle tilanteelle piste.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) YK:n yleiskokous hyväksyi 5. marraskuuta 2009 Goldstonen raportin ja päätöslauselman 64/10. Näissä asiakirjoissa vaaditaan sekä Israelia että palestiinalaisia tutkimaan kolmen kuukauden sisällä mahdolliset Gazan konfliktin aikaiset ihmisoikeusloukkaukset. Valitettavasti sen enempää Israel kuin palestiinalaisetkaan eivät ole noudattaneet tätä vaatimusta. Se on suuri häpeä, sillä Goldstonen raportissa esitetään varsin kattava luettelo kummankin osapuolen rikoksista. Raportin mukaan Israel syyllistyi kolme viikkoa kestäneiden iskujen aikana merkittäviin kansainvälisen oikeuden rikkomuksiin. Siviilikohteisiin tehtiin summittaisia iskuja ja taloja pommitettiin. Raportissa mainitaan myös fosforipommien käyttö, jonka kansainvälinen yhteisö tuomitsee. Raportin mukaan palestiinalaiset tappoivat vuorostaan siviilejä ohjuksin ja kranaatein. Syytökset ovat niin vakavia, että ne on välttämätöntä tutkia – ja nopeasti. Koska YK:n turvallisuusneuvosto on hylännyt Goldstonen raportin, siinä esitettyä suositusta siirtää asia Kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICC) käsiteltäväksi ei voida olettaa noudatettavan. Kehotan siksi EU:n ulko- ja

turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa Catherine Astonia painostamaan EU:n puolesta konfliktin kumpaakin osapuolta voimakkaasti ja kehottamaan niitä tutkimaan rikoksia.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, tuomari Goldstonen raporttia esitellään kansainvälisissä yhteyksissä objektiivisena asiakirjana Gazan kaistalla talvella 2009 toteutetuista toimista. Monien eri lähteiden mukaan sitä ei ole kuitenkaan laadittu sellaisella tavalla, että voisimme viitata siihen hyvällä omallatunnolla. Haluan mainita useita seikkoja, jotka suurlähettiläs Dore Gold otti esiin keskustelussa tuomari Goldstonen kanssa Brandeisin yliopistossa ja joita Israelin ulkoasiainministeri on korostanut.

Vaikuttaa siltä, että tiedonhankintamatkalle osallistuneet henkilöt esittivät tuomioitaan jo ennen matkan alkua ja että heidän vieraillessaan Gazan kaistalla heidän mukanaan oli Hamasin edustajia ja todistajia haastateltiin Hamasin edustajien läsnä ollessa. Tuomari Goldstone ei osoittanut riittävää huolellisuutta tutkiessaan todisteita. Vaikuttaa myös epäoikeudenmukaiselta, että raportissa lainattuja Israelin viranomaisten sanoja pidetään epäluotettavina, kun taas Gazan viranomaisten, kuten Hamasin, kanta ei herätä matkalle osallistuneissa henkilöissä epäilyksiä.

Goldstonen raporttia koskevan arvostelun valossa kehoitan komissiota ja Euroopan parlamenttia varmistamaan, että EU:n kansalaiset voivat tutustua kummankin osapuolen näkemyksiin Gazan kaistan tilanteesta. Euroopan unioni pitää huolta siitä, että sen taloudelliset suhteet Israelin kanssa ovat mahdollisimman hyvät. Siksi on entistäkin tärkeämpää, että voimme rakentaa suhteemme vastavuoroisen luottamuksen varaan. Pelkästään tuomari Goldstonen raporttiin luottaminen ei edistä tätä.

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

18. Kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilanne Valko-Venäjällä (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu neuvoston ja komission julkilausumasta kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilanteesta Valko-Venäjällä.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Kiitos, arvoisa puhemies, siitä, että annatte minulle tilaisuuden puhua kansalaisyhteiskunnan ja kansallisten vähemmistöjen tilannetta Valko-Venäjällä koskevasta asiasta.

Euroopan unioni on ehdottomasti erittäin huolissaan tilanteen huononemisesta Valko-Venäjällä, erityisesti ihmisoikeuksien osalta.

Ilmaisun- ja yhdistymisvapauden puute, koko ajan kasvava paine lehdistöä kohtaan, internetin käyttöä rajoittavat lait ja toimet oppositioaktivisteja vastaan johtavat Valko-Venäjän ihmisoikeustilanteen huononemiseen ja taantumiseen.

Myös unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Catherine Ashton ilmaisi 16. helmikuuta antamassaan lausunnossa huolensa puolalaisvähemmistön tilanteesta Valko-Venäjällä ja siitä, että poliisi oli pidättänyt tuon vähemmistön joitakin jäseniä. Tämä lausunto, tämä korkean edustajan virallinen kanta, lähetettiin myös Valko-Venäjän viranomaisille virallisten diplomaattisten kanavien kautta.

Maanantaina pystyimme keskustelemaan tästä asiasta ulkoasiainneuvostossa ja pystyimme käymään perusteellisen keskustelun, joka varmasti toistuu tulevaisuudessa. Siellä muuten käytti puheenvuoron Puolan ministeri, joka ilmaisi huolensa ja näkemyksensä, että puolalaisvähemmistön jäsenien järjestelmälliseen häirintään on reagoitava ja että sen osalta on omaksuttava kanta. On myös sanottava, että Euroopan unionin eri puolilla ollaan ilman epäilyksen häivääkään erittäin huolissaan ja että tätä tilannetta seurataan hyvin suoraan ja hyvin tiiviisti.

Mielestäni on hyvin tärkeää ilmaista Valko-Venäjän viranomaisille, että niiden on noudatettava Etyjin puitteissa tekemiään sitoumuksia ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja vähemmistöjen suojelemisesta ihmisoikeuksien kunnioittamisen olennaisena osana. Ulkoasiainneuvostossa, johon viittasin, esitettiin pyyntö, että EU:n ministerit kiinnittäisivät Valko-Venäjän viranomaisten huomion tähän tilanteeseen asianmukaisten kanavien kautta ja asianmukaisilla foorumeilla.

Mielestäni on Valko-Venäjän, Euroopan unionin ja kaikkien eurooppalaisten yhteisten etujen mukaista, että onnistumme vaikuttamaan siihen, että nämä ihmisoikeuksien ja Valko-Venäjän hyvin huomattavien ja merkittävien vähemmistöjen oikeuksien vastaiset toimet saadaan loppumaan. Samalla katson, että on tärkeää, että Valko-Venäjä tekee oikeansuuntaista työtä, ja kaikki itäisen kumppanuuden ulottuvuudet ovat tilaisuus vaikuttaa siihen, että Valko-Venäjä toimii oikeaan suuntaan, mukaan luettuna monenvälinen näkökulma.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, EU:n puheenjohtajavaltion julkilausumassa viitattiin itse asiassa korkean edustajan Catherine Ashtonin ilmaisemaan kantaan, joka oli erittäin selkeä ja erittäin voimakas, ja haluaisin sanoa, että olen samalla tavoin huolissani ihmisoikeustilanteen huononemisesta Valko-Venäjällä, erityisesti puolalaisvähemmistön osalta.

Demokratian edistymisen erittäin valitettava taantuminen Valko-Venäjällä viime vuosina on erittäin vakava asia, mutta sen sanottuani totean, että meidän on myös pysyttävä sitoutuneena Valko-Venäjään ja meidän on pidettävä yhteydenpitokanavat auki riippumatta siitä, miten vaikeaa se saattaa olla, ei välttämättä vain hallituksen kanavien avulla – voimme tietysti kehittää itäistä kumppanuutta ja käyttää sitä – mutta myös ihmisten välisten yhteyksien avulla. Nuo yhteydet saattavat olla tärkeimpiä, joita Valko-Venäjällä on edistettävä, opiskelijavaihtojen avulla, liiketoimintamahdollisuuksien avulla ja tarjoamalla kulttuurivaihtoja foorumina yhteydenpidolle Valko-Venäjän kansan kanssa ja keinona säilyttää tilaisuus demokratian edistämiseen Valko-Venäjällä.

Lopuksi haluaisin sanoa, että huolimatta tästä kahden viime vuoden aikana tapahtuneesta taantumisesta komissio haluaa pysyä sitoutuneena ja vauhdittaa vuorovaikutuksessa Valko-Venäjän kanssa jatkossakin myönteistä kehitystä, jolla tämä sitoutumisprosessi saadaan jälleen etenemään, kuten kaksi vuotta sitten.

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän puheenjohtajavaltio Espanjaa ja komissiota niiden tilannetta koskevista puheenvuoroista.

Mielestäni meidän on tehtävä yksi asia selväksi: se, mistä nyt puhumme, ei ole yksittäinen tapaus – se on diktatuurin ja raa'an hallinnon toimintaa, jolla evätään vähemmistöjen oikeudet sekä yksittäisten kansalaisten oikeudet. Niin asiat ovat Valko-Venäjällä, ja mielestäni sen on oltava lähtökohta keskusteluillemme hallinnon kanssa käytävästä vuoropuhelusta.

Vuoropuhelun on oltava vastavuoroista. Kun osoitamme avoimuutta, meidän on vaadittava Valko-Venäjän hallinnolta aikaansaannoksia, eivätkä he ole vielä saaneet aikaan muutoksia ja uudistuksia, jotka heidän pitäisi saada aikaan. Haluaisin sanoa ja korostaa erittäin vakavasti, että tämä ei ole puolalaiskysymys. Valko-Venäjä on Euroopan unionin naapuri. Se kuuluu itäiseen kumppanuuteen. Tämä on eurooppalainen kysymys, ja Valko-Venäjän hallinto loitontaa itseään nykyisillä toimillaan avoimesta vuoropuhelusta ja yhteistyöstä Euroopan unionin kanssa.

Meidän on ennen kaikkea vaadittava, peruseriaatteena, vähemmistöjen kunnioittamista, ihmisoikeuksien kunnioittamista, poliisin raakuuden lopettamista ja halua käydä rakentavaa vuoropuhelua Euroopan unionin kanssa. Mielestäni tämä viesti on tehtävä selväksi hallinnolle. Vuoropuhelumme on oltava vuoropuhelua demokratiasta ja ihmisoikeuksista ja, tietysti, meidän pitäisi kääntyä kansalaisyhteiskunnan puoleen, koska Valko-Venäjä on paljon enemmän kuin sen hallinto. Se on Valko-Venäjällä elävät ihmiset – opiskelijat, miehet ja naiset, yhteiskunta. Mielestäni se, mitä olemme viime aikoina nähneet, on todistanut, että meidän on nyt jatkettava kansalaisyhteiskunnalle suunnattua vuoropuhelua vapauden ja demokratian vahvistamiseksi ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseksi.

Kristian Vigenin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin ilmaista sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta huolestamme ihmisoikeustilanteesta Valko-Venäjällä ja erityisesti puolalaisten liittoa koskevan viimeaikaisen kehityksen osalta. Haluaisimme myös ilmaista solidaarisuutemme kaikille niille Valko-Venäjän kansalaisille, jotka eivät pysty nauttimaan peruskansalais- ja ihmisoikeuksistaan. Valko-Venäjä on eurooppalainen maa 2000-luvulla. Mielestäni tätä asiaa ei voida hyväksyä, ja voimme kaikki olla siitä samaa mieltä.

Se on lähtökohta. Tärkeimmät kysymykset, jotka meidän on nyt esitettävä, ovat ensinnäkin se, mihin haluamme Valko-Venäjän etenevän, ja toiseksi, miten voimme tehdä sen. Luulen, että ensimmäisen kysymyksen osalta voimme kaikki olla samaa mieltä: haluamme, että Valko-Venäjä on demokraattinen, haluamme, että Valko-Venäjän viranomaiset – parlamentti, presidentti, hallitukset ja paikallisedustajat – valitaan demokraattisesti, haluamme, että nämä viranomaiset luovat vapaan ja luovan ilmapiirin Valko-Venäjälle ja, tietysti, haluamme, että maa lähenee EU:ta.

Toinen kysymys on se, miten voimme saada sen aikaan. Euroopan unioni on muuttanut Valko-Venäjää koskevaa politiikkaansa eristyksestä sitoutumiseen, ja näyttää siltä, että tästä politiikasta on tiettyjä tuloksia. Se ei tietenkään riitä, sitä ei tehdä riittävän nopeasti, ja näkemämme kehitysvaiheet, esimerkiksi kahtena viime viikkona, osoittavat, että meidän on oltava sitoutuneempia.

Olen Euronest-valtuuskunnan puheenjohtajana ja huomenna Valko-Venäjälle tilannetta tarkastelemaan menevän valtuuskunnan puheenjohtajana huomannut, että meillä ei ole yhteistä strategiaa kolmen tärkeimmän toimielimen välillä: neuvoston, komission ja parlamentin. Tarvitsemme kyseistä strategiaa vahvistaaksemme toistemme ponnistuksia, ja me todella tarvitsemme poliittista vuoropuhelua, tarvitsemme Valko-Venäjää koskevaa konkreettista etenemissuunnitelmaa, ei vain suosituksia vaan toimintasuunnitelman – etenemissuunnitelman – jota Valko-Venäjän on noudatettava. Näin meidän pitäisi jatkaa, eikä riitä, että se tehdään vain taloudellisen yhteistyön ja itäisen kumppanuuden puitteissa.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Myös minä pidän tämän illan keskustelua enemmän alueellisenä asiana. Viktor Janukovitš valittiin presidentiksi Ukrainassa. Hän on selkeästi presidentti, joka katsoo enemmän Moskovaan kuin Brysseliin. Emme saa sallia sitä, että hänen ensi viikon vierailullaan meitä vedetään höplästä.

Minun mielestäni se, mitä nyt tapahtuu Valko-Venäjällä, ja toimet, joihin presidentti Lukashenko on rojhennut ryhtyä kyseisen maan puolalaisvähemmistön osalta, osoittavat, että myös hän katsoo enemmän Moskovaan kuin länteen. Niin tehdessään hän on selvästi tuntenut voivansa riistää EU:n jäsenvaltion vähemmistöltä sen perusoikeudet. Miten se on mahdollista? Se on tietenkin seurausta siitä, että EU on kääntänyt idälle liiaksi selkäänsä. Emme ole suhtautuneet riittävän avoimesti näiden maiden aitoa liittymistä koskevaan ajatukseen. Meidän on luonnollisesti tuomittava ankarasti se, mitä Valko-Venäjä tekee puolalaisvähemmistölleen, mutta meidän pitäisi myös lieventää politiikkamme hieman enemmän eikä pitää yllä niin rajoittavaa viisumijärjestelmää. Tarkastelkaamme energiapolitiikkaamme ja saattakaamme se enemmän sopusointuun Valko-Venäjän ja Ukrainan kaltaisten maiden kanssa.

Esitän tämän vetoamuksen: se on se, että EU kiinnittäisi jälleen enemmän huomiota näihin maihin. Sillä on paljon parempi vaikutus niiden sisäpoliittiseen kehitykseen kuin sillä, että tuomitsemme ne nyt liian ankarasti ja jätämme asiat Moskovan hoidettavaksi.

Heidi Hautala, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FI) Arvoisa puhemies, akuutti syy siihen, miksi tämä asia on nyt esityslistalla, on varmaankin mielenosoitus, jossa 40 puolalaisten liiton edustajaa pidätettiin, kun he osoittivat rauhanomaisesti mieltään, mikä meidän luonnollisesti on tuomittava.

Toinenkin ajankohtainen syy on, ja sen kollega Vigenin jo mainitsi: parlamentti on pitkän, pitkän tauon jälkeen lähettämässä tiedonkeruudelegaation huomenna Minskiin, ja minä edustan kyseisessä neljän hengen delegaatiossa ihmisoikeuksien alivaliokuntaa.

Meidän on syytä olla huolissamme Valko-Venäjän ihmisoikeustilanteesta, ongelmia ilmenee sananvapauteen, tiedotusvälineiden vapauteen sekä kokoontumis- ja järjestäytymisvapauteen liittyvissä asioissa.

Meidän on vaadittava Valko-Venäjää luopumaan kuolemanrangaistuksesta, ja kaiken tämän ihmisoikeustilanteen kohentamisen on oltava ehto sille, että Euroopan unionin ja Valko-Venäjän suhteita voidaan syventää. Muiden kollegoiden tavoin olen sitä mieltä, että kansalaisyhteiskunta on avainasemassa tässä kehityksessä.

Ryszard Czarnecki, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, päättämättömyys on myös päätös. Päätöslauselma, jonka Euroopan parlamentti antoi Valko-Venäjistä maaliskuussa, on tarpeellinen, mutta se on vielä tarpeellisempi nyt. Puolalaisten vainoaminen Valko-Venäjällä ei ole vain puolalaisten asia, kuten minua ennen puhuneet ovat korostaneet, vaan se on osoitus suhtautumisesta eurooppalaisia normeja kohtaan, mukaan luettuna kansallisia vähemmistöjä koskevat normit.

EU:n pitäisi saada Valko-Venäjä pois Venäjän vaikutuspiiristä, mutta sen pitäisi vaatia unionin ytimessä olevien arvojen kunnioittamista, kuten kansalaisvapauksien, lehdistönvapauden, kansallisten ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksien ja yhdistymisoikeuden kunnioittamista. Jos Lukashenko ei ymmärrä eurooppalaisten arvojen kieltä, hän ymmärtää varmasti seuraamusten kieltä. Ei kuitenkaan seuraamusten, jotka kohdistuvat Valko-Venäjän yhteiskuntaan – emme halua sellaisia seuraamuksia – vaan seuraamusten, joilla vaikeutetaan niiden poliitikkojen ja virkamiesten elämää, jotka ovat vastuussa puolalaisten ja demokraattisen opposition syrjinnästä.

EU:n ja Valko-Venäjän suhteet ovat epätasapainoiset: unioni avaa ovea Minskille, mutta se ei saa käytännössä mitään vastineeksi. Tämä yksisuuntainen tie ei johda mihinkään. On aika säätää poliittisia seuraamuksia,

vaikka väliaikaisiakin, vaikka niin, että Valko-Venäjän parlamentin edustajat eivät ole mukana Euronestin parlamentaarisessa edustajakokouksessa ja että otetaan uudelleen käyttöön musta lista niistä Minskin hallinnon virkailijoista, joilta evätään pääsy Euroopan unionin alueelle.

Kinga Gál (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, perinteisiä vähemmistöjä, kansallisia yhteisöjä ja kieliä käsittelevän laajennetun työryhmän yhteispuheenjohtajana tuomitsen ankarasti toimet, jotka Valko-Venäjän viranomaiset ovat toteuttaneet puolalaisvähemmistön suurinta järjestöä ja vähemmistöyhteisön jäseniä vastaan. Kuten tänään kuulumme, suurin osa oli iäkkäitä ihmisiä.

Kyse on vähemmistön loukkaamisen lisäksi selkeästi ihmisoikeuksien loukkaamisesta. Nämä toimet osoittavat poliittisen järjestelmän epädemokraattisen luonteen, ja me, kommunistisia järjestelmiä todistaneet Euroopan parlamentin jäsenet, tunnistamme selkeästi menetelmät.

Laajennettu työryhmä on perustamisestaan lähtien jatkuvasti puolustanut kansallisten vähemmistöjen oikeuksia, eikä se hyväksy mitään vähemmistöjen oikeuksien loukkaamista.

Pyydämme komissiota, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa, ryhtymään konkreettisiin toimenpiteisiin lähettääkseen Valko-Venäjän hallitukselle selkeän viestin, että ilman sitoutumista ihmisoikeuksien, myös vähemmistöjen oikeuksien, kunnioittamiseen EU:n ja Valko-Venäjän välisten suhteiden vahvistaminen ei ole näköpiirissä.

Vähemmistöoikeuksia osana ihmisoikeuksia ei voida pitää sisäisenä asiana. Tätä kysymystä ei voida pitää Puolan ja Valko-Venäjän välisenä asiana. Se on EU:n asia, koska, kuten on jo sanottu, kyse on naapuruuspolitiikastamme, itäisestä kumppanuudestamme. Joten pyydämme komissiota lähettämään selkeän viestin ja ryhtymään selkeisiin toimenpiteisiin.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, kiitän neuvostoa, ja myös komissiota, tästä nopeasta reagoinnista. Se on todellakin erittäin hyvä esimerkki eurooppalaisista normeistamme.

Ensiksi haluaisin sanoa, että tässä ei ole oikeastaan kyse etnisestä selkkauksesta. Siinä ei ole kyse puolalaisten ja valkovenäläisten tai valkovenäläisten ja puolalaisten välisestä selkkauksesta. Siinä on sangen yksinkertaisesti kyse ihmisoikeuksien ja ilmaisunvapauden periaatteiden laiminlyönnistä ja kansallisten vähemmistöjen oikeuksien loukkaamisesta. Se olisi voinut tapahtua mille tahansa vähemmistölle. Miksi se tapahtui puolalaisvähemmistölle? Koska se on suuri, järjestäytynyt ja demokraattinen ja muun muassa, koska sillä on Aleksandr Milinkevich, Euroopan parlamentin palkinnon voittaja. Siksi se alkoi meistä.

Haluaisin kysyä, mitä meidän pitäisi tehdä. Minulla on ollut nyt kahdesti tilaisuus puhua Aleksandr Milinkevichin ja Andzelika Borysin kanssa. He ilmoittivat näin: olemme Valko-Venäjän uskollisia kansalaisia, emmekä halua taloudellisia seuraamuksia. Emme halua poliittisia seuraamuksia, haluamme Valko-Venäjän ja Euroopan unionin lähentymistä. Haluamme tasapainoa ja haluamme, että yhteistyön ehtona on edistyminen maan demokratisoimisprosessissa. Myös meidän pitäisi edetä tällä tavoin. Siksi meidän pitäisi avautua Valko-Venäjän kansalaisille, ja myös helpottaa heidän viisumin saantiaan. Ovatko viisumimaksut ja viisumipolitiikka lainkaan tarpeen? On hyvä, että huomenna tiedonkeruuvaltuuskuntamme on menossa Valko-Venäjälle. Odottakaamme sen raporttia, ja vasta sitten päätämme tulevista toimista.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, meille kaikille luvattiin Lissabonin sopimuksen myötä paljon tehokkaampaa Euroopan unionin ulkopolitiikkaa. Pian kävi ilmi, että Haitissa olimme myöhässä ja näkymättömiä, Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen huippukokous epäonnistui ja diplomaattikunta luotiin EU:n toimielinten keskinäisten nahistelujen saattamana, mikä oli tuhoisaa diplomaattikunnan laadun osalta. Nyt meillä on uusi tilaisuus osoittaa, että unioni voi toimia. Neuvosto on valitettavasti lykännyt päätöstään, eikä parlamentti pysty vastaamaan ihmisoikeuksien ilmiselvään loukkaamiseen maassa, jossa EU:n politiikan aseman on määrä kasvaa.

Arvoisa komission jäsen Georgieva, avointen ovien ja opiskelijavaihdon politiikka Valko-Venäjän kanssa on epäonnistunut, se on nyt epäonnistunut, joten olkaa hyvä, älkääkä toistako opiskelijavaihdosta samoja asioista, joita olemme kuunnelleet viiden vuoden ajan. Tämä on tappio, joka on vaikuttanut unionin uskottavuuteen. Euroopan unioni on tällä hetkellä heikko ja päättämätön toimija. Washingtonissa tiedetään se ja Moskovassa tiedetään se ja Valko-Venäjän kriisiä koskevien monitahoisten reaktioiden myötä myös Minskissä tiedetään se.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, suhteista Valko-Venäjään vastaavan Euroopan parlamentin valtuuskunnan puheenjohtajana olen usein yhteydessä opposition, kansalaisyhteiskunnan ja

kansalaisjärjestöjen edustajien lisäksi myös viranomaisten edustajien kanssa. Kuulen heidän esittämänsä väitteet siitä, miten Valko-Venäjällä on oikeus hyväksyä tietyt kansainväliset normit omassa vauhdissaan.

Teoriassa Euroopan unionin ei pitäisi painostaa tätä vastuullista suvereenia maata, koska maan viranomaiset ovat vastuussa maan sisäisestä tilanteesta. Teoriassa olisi mahdollista olla samaa mieltä kyseisestä toimintatavasta, mutta se ei käy, koska näissä kansainvälisissä normeissa, jotka Valko-Venäjä itse hyväksyi liittyessään Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöön, ihmisoikeudet eivät ole sisäinen asia.

Kuten äskettäin tapahtui Iwienicissä, pienessä kaupungissa Valko-Venäjän keskiosissa, kun viranomaiset käyttivät, ja minä sanoisin, että käyttivät väärin, poliisivoimia iäkkäiden ihmisten, eläkeläisten ryhmää vastaan, ryhmää, jota johti Teresa Sobol, joka on omasta aloitteestaan kerännyt huomattavia varoja, pääasiassa ulkomailta. Hän käytti nämä rahat kaupungin keskustassa sijaitsevan raunioituneen talon kunnostamiseen. Siten hän muutti rakennuksen puolalaisvähemmistön eloisaksi kulttuuri- ja sosiaalikeskukseksi. Poliisi lähetettiin näiden ihmisten luo ennen kuin tuomioistuimella oli tehnyt päätöksen rakennuksen oikeudellisesta asemasta. Seuraavaksi aktivistien todistajiksi kutsumia ihmisiä ei päästetty tuomioistuimeen todistamaan, jolloin oikeudenkäynti olisi ollut oikeudenmukainen.

Tämä ei ole vauhti, jolla kansainvälisiä normeja hyväksytään. Tämä on irtisanoutuminen kansainvälisistä normeista, normeista, joihin Valko-Venäjä on sitoutunut ja joiden kunnioittamisen se on meille luvannut osana sen vuoropuhelua Euroopan unionin kanssa. Siksi haluaisin sanoa vielä yhden asian. Voimme puhua seuraamuksista, ja senkin aika on vielä. On kuitenkin tärkeintä, että nyt käsiteltävänä olevan taloudellisen avun ehtona pitäisi olla tällaisten käytäntöjen lopettaminen ja Valko-Venäjän todellinen, aito vapauttaminen ja demokratisoituminen.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Hallituksen elinten on välittömästi selvitettävä Valko-Venäjän puolalaisvähemmistön järjestöjä koskevat selkkaukset ja väärinymmärrykset ja tehtävä se demokraattisesti, käyttämättä voimaa tai väkivaltaa. Haluaisin myös tukea komission jäsenen näkemystä siitä, että meidän on jatkettava yhteistyötä ja säilytettävä yhteydet ihmisten välillä. Huomenna moniin vuosiin ensimmäinen Euroopan parlamentin virallinen valtuuskunta lähtee Valko-Venäjälle. Toivotaan avointa keskustelua sekä opposition että hallituksen kanssa. Minskistä saatavat näkemykset mainitusta selkkauksesta sekä Valko-Venäjän osallistumisesta Euronestin parlamentaariseen edustajakokoukseen voisivat muuttaa Valko-Venäjän ja EU:n suhteita parempaan suuntaan. Kahden kuukauden päästä järjestettävät paikallisvaalit ovat vielä tärkeämpi lakmustesti, joka avaa suhteita koskevat tulevaisuudennäkymät. Tällä kertaa niiden ei pitäisi olla vaalit ilman valinnan mahdollisuutta, vaalit, joissa viestimet veisaavat samaa virttä ja joissa oppositiolla ei ole ääntä ja se jätetään ulkopuolelle, joissa valvomattoman äänen laskun jälkeen miltei sata prosenttia äänestäjistä tukee yhtä poliittista puoluetta ja joissa edustajat loppujen lopuksi käytännössä nimitään, ei valita.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän Bogusław Liberadzki aloitti ylistämällä Euroopan unionin viranomaisia niiden reagoinnista. Hyvä Bogusław Liberadzki, teidän ryhmänne takia emme anna tänään päätöslauselmaa, joten voi olla hyvinkin niin, että olette tyytyväinen. Jos kuitenkin komission jäsen Georgieva, joka on itse asiassa mukana kehityksessä päivittäin, kertoo meille tänään siitä, mitä on ehdotettu, no, en tiedä, ketä tämä saattaisi tyydyttää. Se saattaa tyydyttää teitä, hyvä Bogusław Liberadzki, ja se saattaa tyydyttää ryhmäännne, mutta se ei ehdottomasti tyydytä valkovenäläisiä eikä niitä, jotka toivovat valkovenäläisille hyvää. Jos jopa komission jäsen Georgieva, jolla on puheenvuoroaan varten viisi minuuttia, käyttää vain kaksi minuuttia tuosta arvokkaasta ajasta, se tarkoittaa, että sen lisäksi, että se mitä sanoitte, arvoisa komission jäsen Georgieva, ei ollut kovin tyydyttävää, te ette myöskään käyttäneet tilaisuutta puhua selkeästi asiasta. Joten kehotan teitä, arvoisa komission jäsen Georgieva, ja myös Euroopan unionin viranomaisia, käyttämään käytettävissä olevia välineitä ihmisoikeusloukkausten vastustamiseen. Emme puhu vain puolalaista alkuperää olevien kansalaisten oikeuksien loukkauksesta, me puhumme ihmisoikeusloukkauksista.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Se, mitä olemme todistaneet muutaman viime päivän aikana Valko-Venäjällä, on kauhea esimerkki demokraattisen opposition ja puolalaisvähemmistön poliittisesta tukahduttamisesta. Poliittisten vastustajien vangitseminen ja vähemmistöjen edustajien uhkaileminen ovat autoritaaristen hallintojen käyttämiä hyvin tunnettuja käytäntöjä. Slovakian kansalaisena ja vähemmistön edustajana ymmärrän puolalaisvähemmistön tilanteen sekä Andzelika Borysin ahdingon Valko-Venäjällä. Vähemmistöjen kohtelu vihollisina ja naapurimaan panttivankeina on taantumuksellinen poliittinen liike, johon poliittinen johto tavallisesti ryhtyy kohdatessaan vaikeuksia. Kansallisten vähemmistöjen ahdistelu on osa epädemokraattisten hallintojen poliittista käytäntöä. Vähemmistöjen oikeudet ovat kuitenkin erottamaton osa yleismaailmallisia ihmisoikeuksia, kuten Euroopan neuvoston puitesopimuksessa vahvistetaan.

Vähemmistöjen oikeuksien loukkaamista, vähemmistöihin kuuluvien ihmisten häirintää, uhkailua ja syrjintää ei voida siksi pitää maan sisäisinä asioina. Siksi Valko-Venäjän hallituksen Valko-Venäjän suurlähettilään välityksellä Euroopan parlamentin jäsenille välitettyä uhkailevaa kiristyskirjettä ei voida mitenkään hyväksyä. Arvoisa puhemies, on vain yksi viesti, jonka Euroopan parlamentti voi lähettää Valko-Venäjän hallitukselle, ja se on se, että demokraattisen opposition tukahduttamista ja vähemmistöjen uhkailua koskevaa politiikkaa ei yksinkertaisesti voida hyväksyä.

Slawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, kuuntelin erittäin tarkkaavaisesti, mitä komission jäsen Georgieva sanoi, ja minun on sanottava, että odotan hieman energisempää käytöstä. Epäilen, että komission jäsenen Georgievan julkilausuma olisi ollut sama kaksi viikkoa sitten, ennen näitä tapahtumia. Sitä ei ehdottomasti voida hyväksyä.

On kuitenkin yksi asia, josta olen samaa mieltä, mutta odottaisin sen osalta kuitenkin selkeitä seurauksia ja hieman erilaisia painotuksia. On todellakin totta, että ne, jotka tänään vaativat seuraamuksia, unohtavat toisinaan, että seuraamuksia on jo yritetty ja että Valko-Venäjän politiikka on ollut täysin samanlaista seuraamuksista huolimatta.

Emme saa nyt sanoa, että aiomme tukea kansalaisyhteiskuntaa Valko-Venäjällä, koska ne, jotka ovat olleet siellä, tietävät, että itse asiassa kansalaisyhteiskunta alkaa vasta ilmestyä. Odotan nyt EU:n toimielimiltä, että Euroopan unioni vastaa velvoitteista, joita valtiolla on kansalaisiaan kohtaan ja joita Valko-Venäjällä ei ole täytetty, kyseisen valtion puolesta. Odotan, että autamme luomaan sinne riippumattomat viestimet, että tuemme siellä olevaa ensimmäistä vapaata televisioasemaa, jota tähän mennessä ovat tietääkseni rahoittaneet kahden Euroopan maan hallitukset. Odotan, että pystymme luomaan monille Valko-Venäjän kansalaisille todelliset mahdollisuudet opiskella Euroopassa, koska juuri he luovat kansalaisyhteiskunnan.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentti antoi edellisellä vaalikaudella Valko-Venäjästä monia päätöslauselmia, joissa se teki selkeän arvioinnin tilanteesta ja kehotti Lukashenkon hallintoa lopettamaan ihmisoikeuksien loukkaamisen.

Euroopan unioni on osoittanut hyvää tahtoa poistaessaan Valko-Venäjän viranomaisilta osittain viisumeihin liittyvät seuraamukset. Olemme seuranneet yllättyneinä ja huolissamme Valko-Venäjän viranomaisten viimeaikaisia aggressiivisia toimia kansallisia vähemmistöjä, erityisesti puolalaisyhteisöä kohtaan. Näitä toimia olisi tarkasteltava ensi vuonna Valko-Venäjällä järjestettäviä vaaleja koskevien valmistelujen puitteissa.

Puolalaisvähemmistölle kuuluvan omaisuuden laitton takavarikointi ja oppositiojohtajien, joille, on mainittava, Euroopan parlamentti myönsi Saharov-palkinnon, huomiota herättävä tukahduttaminen ovat selkeä provokaatio toimielintämme kohtaan. Sen lisäksi, että parlamenttimme vastaa perinteisesti asianmukaisella päätöslauselmalla, sen pitäisi myös ryhtyä erityisiin toimiin kurittaakseen Valko-Venäjän viranomaisia, ja sen pitäisi kehottaa Catherine Ashtonin nimittämään Lissabonin sopimuksen 33 artiklan nojalla erityisedustaja tarkkailemaan ihmisoikeusrikkomuksia Valko-Venäjällä.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Georgieva, on erittäin hyvä, että puhumme Valko-Venäjästä täällä Euroopan parlamentissa, mutta puhuminen ei riitä. Nyt Euroopan unionin – ja odottaisin sitä Euroopan komissiolta – pitäisi laatia strateginen suunnitelma demokraattisen opposition tueksi, kansalaisyhteiskunnan ja kansalaisjärjestöjen tueksi ja vapaiden viestimien tueksi. Puhumme tänään demokratian ja ihmisoikeuksien kaltaisista asioista, jotka ovat meille luonnollisia ja joille EU rakentuu. Valko-Venäjän yhteiskunta koostuu lähinnä ihmisistä, jotka voivat vain haaveilla tällaisista arvoista. Siksi odotamme, että Euroopan komissio laatii strategisen suunnitelman kansalaisyhteiskunnan auttamiseksi.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, näiden puheiden jälkeen voin vain olla samaa mieltä siitä tuomiosta, jonka jäsenet ovat esittäneet Valko-Venäjällä tapahtuvista ihmisoikeusloukkauksista, jotka tässä tietyissä tapauksessa kohdistuvat vähemmistöön, kyseisen maan puolalaisvähemmistöön. Ne kohdistuvat siten Euroopan unioniin, ei vain siksi, että ne koskevat vähemmistöä, jolla on kansallinen vertailukohta Euroopan unionin jäsenvaltioissa, vaan myös siksi, että se, mistä puhumme, on vakava vähemmistöjen ihmisoikeuksien loukkaus, ja siksi suhtautumisemme olisi aivan sama riippumatta siitä, olisiko kyseessä puolalaisvähemmistö vai jokin muu vähemmistö.

Puhumme ihmisoikeuksien loukkauksesta, ja niiden olemme sanoneet olevan yleismaailmallisia oikeuksia, joten tämä ei ole kysymys, joka edellyttää tiukasti Euroopan unionin vastausta vain siksi, että kyseessä on puolalaisvähemmistö. Meidän pitäisi sanoa aivan samat asiat, jos kyseessä olisi jokin muu vähemmistö, koska kaikki ihmisoikeudet ovat jakamattomia ja yleismaailmallisia.

Haluaisin sanoa, että jos hallinto tekee virheitä ja loukkaa ihmisoikeuksia, sen ei pitäisi tarkoittaa, että sen kansalaisia rangaistaan.

Siksi katsomme, että Valko-Venäjän on tärkeää olla itäisessä kumppanuudessa. Se, mitä komission jäsen Georgieva sanoi meille ihmisten välisistä yhteyksistä, on tärkeää. Kaikki se on tärkeää ja on tietysti yhtä tärkeää, kuten monet teistä ovat sanoneet, tehdä jatkuvasti, selkeästi ja välittömästi selväksi Valko-Venäjän viranomaisille täysin kriittinen ja tuomitseva suhtautumisemme ihmisoikeusloukkauksiin.

Juuri niin muuten korkea edustaja Catherine Ashton on päättänyt tehdä, kun hän tarkastelee tätä asiaa tiiviissä yhteistyössä tätä keskustelua johtavan puhemies Jerzy Buzekin kanssa. Hän aikoo myös käyttää hyväkseen tilaisuutta osallistua Kiovassa Viktor Janukovichin tulevaan virkaanastumiseen, johon presidentti Lukashenkon odotetaan osallistuvan, puuttuakseen tähän asiaan, josta keskustellaan edelleen tulevaisuudessa Euroopan unionin ulkoasiainneuvostossa, koska se on hyvin tärkeä asia. Siksi olen iloinen, että tänään siitä on ollut mahdollista keskustella välittömästi parlamentissa, tässä salissa.

Kristalina Georgieva, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensin kiittää jäseniä keskustelusta tässä parlamentissa ja esittää neljä huomiota.

Ensimmäinen huomioni on se, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on ehdottomasti Euroopan unionin ulkosuhteiden kulmakivi ja että se on perusta, jolla vuorovaikutus kaikkien maiden, myös Valko-Venäjän, kanssa, perustuu.

Toiseksi, Valko-Venäjän demokratian taantumisessa oli äskettäin erittäin valitettava heikko vaihe, mutta se ei alkanut viime viikolla. Se alkoi noin vuoden 2009 puolivälissä, ja se sai EU:n ministerineuvoston pyytämään marraskuussa 2009, että komissio laatii ehdotuksen niin sanotusta yhteisestä väliaikaisesta suunnitelmasta Valko-Venäjällä täytäntöön pantavien uudistusten tueksi. Komission yksiköt ovat laatineet luonnoksen tästä uudistuksista koskevasta yhteisestä väliaikaisesta suunnitelmasta. Se on nyt korkealla edustajalla, ja korkea edustaja ottaa varmasti mielellään huomioon suositukset, jotka saadaan huomenna alkavalta parlamentin tiedonkeruumatkalta.

Kolmas huomioni on se, että tämän viimeisimmän tapahtuman perusteella korkea edustaja pyytää yksiköiltä uudelleen palautetta tästä yhteisestä väliaikaisesta suunnitelmasta, ja sitten se viimeistellään.

Haluaisin esittää neljännen ja viimeisen huomioni. Neuvostoliitossa alkoi 1980-luvun loppupuoliskolla perestroika, joka johti ensimmäinen kerran monen ihmisen – myös minun – elämässä tilaisuuteen hakea opiskeluun ja työhön liittyviin vaihtoihin. Minun tapauksessani se vei minut London School of Economics -yliopistoon. Se muutti järkevästi ammatillista elämäni. Se teki minusta ehdottomasti hyödyllisemmän, käyttökelpoisemmän, kotimaalleni.

Koska uskon lujasti, että avaamalla demokraattiset kanavat sortohallintojen johtamille maille voimme eurooppalaisina auttaa näitä maita, esitin – ja haluaisin toistaa sen uudelleen – huomioni ihmisten välisten yhteyksien merkityksestä ja hyödyllisyydestä, yritysten tukemisen hyödyllisyydestä ja sen hyödyllisyydestä – huolimatta suurista vaikeuksista ja vähemmistöjen erittäin valitettavasta kunnioittamatta jättämisestä, jonka tuomitsemme – että olemme edelleen sitoutuneita siihen, että voitaisiin parantaa Valko-Venäjän kansan mahdollisuuksia lähteä vapaaseen maailmaan ja olla yhteydessä unioniin. Kehotan uudelleen meitä kaikkia pysymään sitoutuneena tähän tavoitteeseen.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan seuraavan täysistunnon aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjallinen. – (RO) Valko-Venäjän tasavalta on yksi niistä eurooppalaisista valtioista, joille osallistuminen Euroopan unionin itäiseen kumppanuuteen merkitsee merkittävää askelta eteenpäin kahdenvälisen suhteiden kehittämisessä sekä Valko-Venäjän ja jokaisen EU:n jäsenvaltion välisissä suhteissa. Tätä kumppanuutta pidetään myönteisenä välineenä saada aikaan muutos Valko-Venäjän tasavallassa, mutta tässä mekanismissa on myös otettava huomioon kyseisen maan kansalaisyhteiskunnan asema, koska kansalaisyhteiskunnalla on tärkeä osa oikeusvaltion toiminnassa. Kansalaisyhteiskunta pitää erityisesti yllä kumppanuusmekanismin avoimuutta ja auttaa vahvistamaan yhteistyötä Valko-Venäjän ja EU:n välillä. Kansalaisyhteiskunnalle on lisäksi taattava osallistuminen kaikkiin kumppanuuden tärkeimpiin prosesseihin (foorumit, komiteat ja niin edelleen) sekä näiden prosessien julkiseen valvontaan. Valko-Venäjän kansalaisyhteiskunnan on voitava osallistua yleisistä asioista päättämiseen, mikä johtaa Valko-Venäjän

yhteiskunnalliseen, taloudelliseen ja demokraattiseen edistykseen. Siksi on rohkaistava kansalaisyhteiskunnan ja hallituksen edustajien tiheitä tapaamisia.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – (PL) Valko-Venäjän puolalaisvähemmistön edustajien äskettäinen tukahduttaminen on osa laajempaa ongelmaa. Valko-Venäjän viranomaiset eivät suvaitse minkäänlaista riippumattomuutta. Ne eivät halua, eivätkä hyväksy, ajatusta kansalaisyhteiskunnasta. Kaikkia riippumattomuuden osoituksia käsitellään poliittisena vastustuksena. Tämä ei ole siksi sisäinen selkkaus kansalaisjärjestössä eikä se ole Puolan ja Valko-Venäjän välinen selkkaus. Se on pikemminkin osoitus vapauttamisen ja demokratisoitumisen estämiseen pyrkivien Valko-Venäjän viranomaisten johdonmukaisesta kannasta. On sääli, että Puolassa on poliittisia voimia, jotka pyrkivät käyttämään tilannetta hyväkseen saavuttaakseen omat erityiset tavoitteensa ja jotka käyttävät Valko-Venäjän tapahtumia horjuttaakseen Puolan hallituksen politiikkaa. Tällä tavalla käyttäytyvät poliitikot eivät varmasti ymmärrä, että he toimivat juuri Lukashenkon toivomalla tavalla. On hänen etujensa mukaista saada yleinen mielipide Puolassa ja Euroopassa jakautumaan ja hajaantumaan. Valko-Venäjää koskevan Puolan ja EU:n politiikan kieltäminen on vapauden väärinkäyttöä, ja se on tuhoisaa Valko-Venäjän vapautta ja demokratiaa koskevien yhteisten toimien tehokkuudelle. Paljon kiitoksia.

19. Peking +15 - sukupuolten tasa-arvoa koskeva YK:n toimintaohjelma (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana keskustelu

– Eva-Britt Svenssonin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta neuvostolle laatimasta suullisesta kysymyksestä: Peking +15 - sukupuolten tasa-arvoa koskeva YK:n toimintaohjelma (O-0006/2010 – B7-0007/2010) ja

– Eva-Britt Svenssonin naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä: Peking +15 - sukupuolten tasa-arvoa koskeva YK:n toimintaohjelma O-0007/2010 – B7-0008/2010).

Eva-Britt Svensson, kysymyksen esittäjä. – (SV) Naisten oikeuksia koskeva kysymys on aina korkealla asialistallani, ja siksi olen erityisen mielissäni, kun niistä keskustellaan myös täällä täysistunnossa, kuten tänään. Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta on hyväksynyt päätöslauselman, joka edustaa parlamentin kantaa Pekingin toimintaohjelmaan. Haluaisin kiittää valiokunnan kollegoitamme hyvin paljon heidän hyvästä yhteistyöstään.

Vuonna 1995 Yhdistyneiden Kansakuntien puitteissa hyväksytty toimintaohjelma oli historiallisesti merkittävä askel. Hyväksytty toimintaohjelma oli alansa ensimmäinen maailmanlaajuinen asiakirja. Siinä tehtiin yleinen katsaus naisten oloihin ja oikeuksiin. YK:lla on pitkät ja kunniakkaat perinteet ihmisoikeusalailla, ja se on antanut julistuksen jo vuonna 1948.

Yleismaailmallinen julistus koostuu 30 artiklasta, ja niitä lainataan usein. Jo tässä julistuksessa – 2 artiklassa – todettiin, että kaikki ovat oikeutettuja oikeuksiin ja vapauksiin ilman minkäänlaista erotusta, ja sukupuoli on mainittu erikseen. EU:ssa naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevalla kysymyksellä on selkeä perusta sekä perussopimuksissa että perusoikeuskirjassa.

Valiokunta oli samaa mieltä Pekingin toimintaohjelman merkityksestä ja siitä, että EU:n on tehtävä konkreettisemmin työtä kehityksen järjestelmällisen valvonnan osalta ja sen osalta, että varmistamme tasa-arvon lisääntymisen kaikilla aloilla. Vilnassa sijaitseva uusi Euroopan tasa-arvoinstituutti antaa meille tukea tässä työssä, ja se voi tehdä myös tutkimusta, jolla saadaan selville, mitkä poliittiset toimenpiteet ovat tehokkaimpia, koska meillä ei monilla aloilla ole riittävästi tietoa tai osaamista.

Tuen eurooppalaista suojelumääräystä koskevaa ehdotusta, ja olen erittäin mielissäni, että puheenjohtajavaltio Espanja on esittänyt sen. Pekingin toimintaohjelmassa on monia aloja, jotka ovat erittäin tärkeitä, jos haluamme edistyä. Niitä ovat muun muassa köyhyys, joka vaikuttaa ennen kaikkea naisiin, naisten riittämätön terveydenhuoltopalvelujen saatavuus, kaikenlainen naisiin kohdistuva väkivalta ja taloudellisten rakenteiden ja talouspolitiikan epätasa-arvoisuus.

Kuten tiedätte, kahdeksasta Euroopan parlamentin jäsenestä koostuva valtuuskunta on lähdessä New Yorkiin edustamaan Euroopan parlamenttia. Seuraamme keskusteluja ja neuvotteluja, jotka ovat osa arviointia siitä, miten pitkälle maailma on 15 vuodessa päässyt toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamisessa. Otamme päätöslauselman, jonka huomenna hyväksymme, mukaamme New Yorkiin, ja meille on tärkeää, että se on mukanamme.

Valiokunta hyväksyi yhden kohdan, jossa todetaan, että seksuaali- ja lisääntymisterveys ja seksuaali- ja lisääntymisoikeudet ovat osa naisten oikeuksia ja että niitä on parannettava Euroopassa ja maailmanlaajuisesti. Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmä on pyytänyt tästä kohdasta erillistä äänestystä. Me kaikki tiedämme, että kun halutaan erillistä äänestystä jostakin kohdasta, se johtuu siitä, että se on erityisen tärkeä, ja siksi he eivät halua, että siitä äänestetään yhdessä muun päätöslauselman kanssa.

Olen PPE-ryhmän kanssa täysin samaa mieltä siitä, että 9 kohta on keskeinen. Pelkään kuitenkin, että he haluavat äänestää tämän kohdan kumoon, mikä minusta olisi erittäin valitettavaa. Olen täysin tietoinen siitä, että tämän parlamentin jäsenillä on erilaisia näkemyksiä ja arvoja, ja se on aivan oikein. Siksi me keskustelemme ja väittelemme. Sanamuoto on kuitenkin vähin mahdollinen, ja kaikkien pitäisi pystyä tukemaan sitä. Muuta sanamuotoa ei ole ehdotettu korvaamaan 9 kohtaa. Olisi erittäin valitettavaa, jos menisimme New Yorkiin sellaisen päätöslauselman kanssa, jossa ei puhuta edes vähimmästä mahdollisesta tässä peruskysymyksessä, joka on kuitenkin erittäin keskeinen kysymys maailmanlaajuisesti.

Toivon ja uskon, että kaikki voivat hyväksyä sanamuodon sellaisenaan, koska siinä todetaan vain se, mikä on meille itsestään selvää. Teimme prosessissa myös tiivistä yhteistyötä tuhansien eri naisten ja naisjärjestöjen kanssa, mikä antaa tälle asiakirjalle ainoalaatuisen perustan.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa Eva-Britt Svensson, paljon kiitoksia kysymyksestänne, koska tiedätte, että yksi tärkeimmistä, keskeisimmistä ja ensisijaisimmista asioista Euroopan unionin puheenjohtajavaltiolla Espanjalla on sukupuolten tasa-arvo. Puheenjohtajavaltiolla on monia tavoitteita, joissa tämä tasa-arvon ajatus näkyy, syrjimättömyyttä koskevan direktiivin osalta ja myös sen osalta, minkä mainitsitte, eli sukupuoleen perustuvan väkivallan torjuminen ja sukupuoleen perustuvan väkivallan uhrien suojelua koskevan määräyksen merkitys.

Siksi olen hyvin iloinen nähdessäni täällä komission jäsenen Redingin, joka vastaa kaiken miesten ja naisten väliseen tasa-arvoon liittyvän täytäntöönpanemisesta oikeudelliselta kannalta. Haluaisin myös aloittaa pyytämällä anteeksi sitä, että Espanjan tasa-arvoasioista vastaava ministeri ei ole täällä, koska hän on juuri osallistunut Espanjan senaatissa aborttilainsäädännön uudistusta koskevaan äänestykseen, jonka lopputulos muuten oli hyvä, koska se on juuri tänä iltapäivänä hyväksytty Espanjan parlamentissa.

Euroopan unionin neuvosto on aina kannattanut ja aina tukenut unionia ja Yhdistyneitä Kansakuntia sukupuolten tasa-arvon alalla. Puheenjohtajavaltio Ruotsi laati Peking +15 -kertomuksen, jonka puheenjohtajavaltio aikoo esittää naisten asemaa käsittelevän toimikunnan 54. istunnolle, ja on sanottava, että vaikka tällä alalla on saatu aikaan paljon edistystä, paljon on vielä tehtävänä.

Puheenjohtajavaltio on siksi esimerkiksi korostanut, että tilastoja on kehitettävä ja että Pekingin toimintaohjelmassa laatimiamme indikaattoreita on hyödynnettävä paremmin. Kuten tiedätte, Euroopan unionissa on laadittu 12 indikaattoria nykyisen sukupuolten tasa-arvon valvontaan, seurantaan ja arviointiin, vaikka tietyissä tapauksissa emme ole edelleenkään onnistuneet suunnittelemaan niitä esimerkiksi ihmisoikeuksien, viestimien ja ympäristön aloilla.

Haluaisin sanoa, että puheenjohtajavaltio Espanja aikoo järjestää toukokuussa teknisen kokouksen, jossa käsitellään naisia, viestimiä ja stereotyyppejä, viestimiin liittyvänä aiheena, joka kuuluu myös komission jäsenen Redingin toimivaltaan.

Haluaisin päättää puheenvuoroni sanomalla, että tällä hetkellä, kuten kaikki tietävät, on käsiteltävänä erittäin tärkeä kysymys, joka on talouskriisi. Sen aiheuttaman vahingon lisäksi se voisi olla myös este miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistymiselle. On kuitenkin myös totta, että, ristiriitaista kyllä, sukupuolten tasa-arvo voisi auttaa meitä voittamaan ja torjumaan kriisin: sukupuolten tasa-arvolla ja miesten ja naisten yhdenvertaisella pääsillä työhön.

Puhun hyvin konkreettisesti EU 2020 -strategiasta. EU:n toimielimet ovat ilmoittaneet selkeästi haluavansa, että EU 2020 -strategiassa sukupuolten tasa-arvoa koskeva ulottuvuus kattaa koko strategian, jotta miesten ja naisten välistä tasa-arvoa koskeva kysymys on myös osa strategiaa.

Euroopan parlamentti pyysi viime vuonna mietinnössään neuvostoa ja komissiota sisällyttämään 2020-strategiaan luvun sukupuolta koskevan ulottuvuuden mukaan ottamisesta. Viime vuonna 30. marraskuuta työllisyys-, sosiaalipolitiikka-, terveys- ja kuluttaja-asioiden neuvosto, erävirallinen EPSCO-neuvosto, joka juuri nyt kokoontui Barcelonassa, sanoi myös, että jäsenvaltioiden ja komission on tehtävä työtä varmistaakseen toimivaltuuksiensa mukaisesti, että sukupuolta koskeva ulottuvuus voidaan vahvistaa 2020-strategiassa ja että kaikki asiaankuuluvat politiikanalat otetaan huomioon. Olen siksi varma, että tämä ja komission toimintaohjelma, tärkeä toimintaohjelma, joka on aina ollut perusväline tämän

strategian ohjauksessa, tarkoittavat, että tämä näkökulma otetaan mukaan asiakirjaan, jonka komissio on 3. maaliskuuta meille luvannut 2020-strategiasta (ja jonka ovat maininneet puheenjohtaja Van Rompuy ja komission puheenjohtaja José Manuel Barroso).

Meidän on jatkettava työtä, meidän on edistettävä edelleen sukupuolten tasa-arvoa koskevaa politiikkaa. Siinä ei ole kyse vain oikeudesta vaan johdonmukaisuudesta Euroopan unionin hengen kanssa, jotta se voi olla maailmanlaajuisesti edelleen vertailukohta miesten ja naisten väliselle tasa-arvolle.

Viviane Reding, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, minulle on kunnia, että ensimmäisessä puheenvuorossani parlamentin kyselytunnilla vastaan naisia koskeviin kysymyksiin. Todellakin, perusoikeuksista vastaavana komission jäsenenä katson, että naisten ja miesten yhdenvertaiseen kohteluun liittyvä perusoikeuksia koskeva kysymys on yksi tärkeimmistä ja myös yksi vanhimmista. Muistelen lisäksi hyvin lämpimästi, miten yli 15 vuotta sitten nuorena Luxemburgia edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä valmistelin Pekingin toimintaohjelmaa Luxemburgissa; nyt olemme täällä Euroopan parlamentissa valmistellaksemme Pekingin toimintaohjelman seuranta. Olemme tehneet täyden kierroksen.

Minun ei tarvitse korostaa sitä; kuten tiedätte, miesten ja naisten välinen tasa-arvo on yksi Euroopan unionin perusarvoista, ja voitte luottaa komission vankkumattomaan sitoumukseen tällä alalla.

Esitän tämän vuoden aikana sukupuolten tasa-arvoa koskevan uuden strategian, jossa seurataan tasa-arvoa koskevaa nykyistä etenemissuunnitelmaa vuosille 2006–2010. Muutaman päivän kuluttua Yhdistyneissä Kansakunnissa alkaa naisten asemaa käsittelevän toimikunnan 54. istunnon työ Pekingin ohjelman 15. vuosipäivän kunniaksi, ja Euroopan parlamentti lähettää sinne erittäin merkittävän valtuuskunnan. Minä itse olen siellä, neuvoston puheenjohtajan kanssa, ja se on ensimmäinen asia. Me molemmat käytämme puheenvuoron täysistunnon aikana. Mielestäni myös se on erittäin vahva symboli.

Se on myös tilaisuus arvioida kansainvälisellä tasolla Pekingissä määritellyillä 12 toiminta-alalla aikaansaattua edistystä ja sen lisäksi nähdä, mitä epätasa-arvoa on jäljellä, koska siitä huolimatta, että menestystä on saatu aikaan, vielä on haasteita, joihin on vastattava. Minun on lisäksi sanottava, että Euroopan unioni on nyt ja se on jatkossakin Yhdistyneiden Kansakuntien työn merkittävä tukija sekä institutionaalisten mekanismien käynnissä olevassa uudistuksessa että tämän sukupuolta käsittelevän ulottuvuuden luomisessa Yhdistyneissä Kansakunnissa.

Euroopan unioni on myös kehityksen osalta vaikutusvaltainen tukija erityisesti vuosituhatien kehitystavoitteiden puitteissa, koska niillä varmistetaan merkittävä asema sille kansalaisten 50 prosentille, joka edistää tätä kehitystä maailmanlaajuisesti. Tiedämme todellakin, että ilman naisten panosta ei ole kehitystä. Siksi miesten ja naisten yhdenvertainen kohtelu on komission laaja-alaista politiikkaa, jota käsittelevät tällä alalla vastuullisen komission jäsenen lisäksi myös muut komission jäsenet omilla vastuualueillaan, nimittäin aloilla, jotka koskevat Euroopan unionin sisäistä politiikkaa sekä sen ulkopoliittikkaa ja, erityisesti, sen yhteistyö- ja kehitysyhteistyöpolitiikkaa.

Me kaikki tiedämme, että Pekingin toimintaohjelman laatiminen oli valtava askel eteenpäin. Tämän ohjelman hyväksymisen jälkeen sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on levinnyt koko Euroopan unioniin. Se oli paras Pekingissä annettu merkki. Vaikutus on ollut todella huomattava, koska kaikissa jäsenvaltioissamme tasa-arvoa koskevaa politiikkaamme ei enää rajata kohdennettuihin toimiin, vaan se sisällytetään tästä alkaen kaikkiin asiaankuuluviin politiikanaloihin.

Pekingin toimintaohjelman avulla olemme myös voineet seurata edistystä, joka on saatu tasa-arvon osalta aikaan neuvoston useimmilla toiminta-aloilla kehittämien indikaattorien perusteella. Toimia on 12 ja indikaattoreita yhdeksän. Olemme hyvin ylpeitä tuloksista, mutta indikaattoreita on laadittava vielä kolme, ja uskon, että neuvosto on sitoutunut tekemään niin hyväksymällä päätelmät näiden jäljellä olevien indikaattorien laatimiseksi ja kehittämiseksi.

Pekingin toimintaohjelman 15. vuosipäivä. Puheenjohtajavaltio Ruotsi on kartoittanut, mitä EU:ssa on tehty tasa-arvon osalta. Neuvosto on antanut joitakin päätelmiä, ja parlamentti esittää nämä asiakirjat, jotka saavat tietysti paikkansa kaikissa muissa toiminna, joita Euroopan unioni kehittää.

Molemmat puheenjohtajat ovat juuri ilmaisseet kantansa EU 2020 -strategiasta. On vain luonnollista, että tässä järjestelmässä, joka saa EU:n jälleen liikkeelle, naisilla on erityinen asema, erityisesti aikana, jolloin yhä harvemmillä ihmisillä on työtä. Itse asiassa meillä ei ole enää valinnan vapautta: naisia tarvitaan taloudellista kehitystä varten. Kyse ei ole enää vain sukupuolten tasa-arvosta, kyse on talouspolitiikasta ja vain siitä. Siksi meillä ei ole asiassa valinnan vapautta. Tarvitsemme naisia, jos haluamme EU:n voittavan vaikeutensa, ja nämä uudet indikaattorit tietenkin auttavat meitä siinä. Korkean tason ryhmässä olemme kehittäneet

toimintaohjelman, jonka avulla voimme valvoa nykyisiä indikaattoreita ja luoda indikaattoreita, jotka on vielä pantava täytäntöön. Meitä auttaa luonnollisesti tässä tehtävässä Euroopan tasa-arvoinstituutti, joka toimii ensi viikosta alkaen – ja se on toinen symboli, sillä se tapahtuu juuri samaan aikaan kuin New Yorkissa pidetään kokous – pysyvästi Vilnassa.

Arvoisa puhemies, kun palaan New Yorkista, tulen luoksenne keskustelemaan tasa-arvoa koskevasta komission strategiasta. Teemme sen yhdessä. Teemme sen väestömme 50 prosentin puolesta, kansalaistemme 50 prosentin puolesta, ja me onnistumme.

Puhetta johti

varapuhemies **Pál SCHMITT**

Christa Kläß, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ensi viikolla New Yorkissa järjestettävä naisten maailmankonferenssi antaa meille tilaisuuden saattaa miesten ja naisten välinen tasa-arvo yhteiskunnan huomion kohteeksi maailmanlaajuisesti. Niin tekemällä altistamme ehdottomasti nykyisen asemamme tiiviille ja kriittiselle arvioinnille sen osalta, mitä olemme saavuttaneet ja mitä vielä haluamme saavuttaa. Naisten maailmankonferenssissa Pekingissä 15. kesäkuuta 1995 esitetty kehoitus tasa-arvoon, kehitykseen ja rauhaan on edelleen konkreettinen julistus tavoitteistamme tänään, myös Euroopassa.

Me etenemme, ja tavoite on lujasti edessämme. Meidän on kuitenkin myönnettävä, että tie ei ole helppo, että tien varrella on liikenneuhkia, esteitä ja joskus jopa yksisuuntaisia tieosuuksia. Meidän on määriteltävä reitti jatkuvasti uudelleen ja pidettävä päämäärä lujasti näkyvissä. Saksassa on vanha sanonta: kaikki tiet vievät Roomaan. Oikeaa yhteistä tietä etsittäessä kehoitan siksi meitä kaikkia etsimään yhteisempää perustaa.

Sukupuolten tasa-arvo ei voi eikä saa olla äänestyksen tai niukkojen ja pakotettujen enemmistöjen kohde. Ryhmäni antaa vapauden päättää tästä asiasta, ja siksi, hyvä Eva-Britt Svensson, haluaisimme kohta kohdalta -äänestyksen. Tasa-arvosta on kehityttävä ajattelutapa. Se edellyttää herkkyyttä ja se edellyttää suostuttelun voimaa. Eva-Britt Svensson on päätöslauselmassaan koskenut moniin avoimiin haavoihin. Edelleen on monia asioita, joita ei ole saatettu loppuun ja joita on käsiteltävä, ja ne on mainittu: ei stereotyyppistä ajattelua, sama palkka samasta työstä, naisten köyhyys, naisiin kohdistuva väkivalta ja ikääntyvä yhteiskunta, joka vaikuttaa erityisesti naisiin. Meille ne ovat tässä päätöslauselmassa ehdottomasti tärkeimpiä asioita, joita haluamme käsitellä.

Pelkät aiejulistukset eivät auta. Pelkästään luettelo monista päätöslauselmista, strategioista ja sopimuksista vie kaksi sivua Eva-Britt Svenssonin mietinnöstä. Ryhmälleni on hyvin tärkeää, että aina, kun puhumme tasa-arvosta, mainitaan sekä miehet että naiset – tasa-arvoisesti, niin sanoakseni – ja toivomme, että Pekingin seurantakonferenssi myös johtaa siihen, että voimme taas edetä yhden askelen kohti suurempaa tasa-arvoa.

Zita Gurmai, S&D-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, vietämme Pekingin toimintaohjelman käynnistämisen 15. vuosipäivää. Tämä on harkinnan hetki, jolloin meidän on arvioitava, mitä olemme tähän mennessä saavuttaneet, mutta myös mietittävä uusia tapoja saavuttaa vuonna 1995 asetetut tavoitteet.

Alku oli lupaava: vuonna 1995 saatiin aikaan yleinen yksimielisyys, jonka mukaan naiset ja miehet ovat tasa-arvoisia kaikista näkökulmista katsottuna, mukaan luettuna politiikka, talous, oikeus ja yhteiskunta. Tästä yksimielisyydestä huolimatta jatko on vähemmän sävähdyttävä. Monia Pekingin toimintaohjelman tavoitteista ei ole vielä läheskään saavutettu. Monissa maissa naisilla ei edelleenkään ole riittävästi valtaa ja köyhyydellä on naisen kasvot.

Lisäksi, jopa 2000-luvulla, jopa kehittyneissä maissa, keskustellaan edelleen joistakin perusasioista ja kyseenalaistetaan jo vahvistetut oikeudet, kuten seksuaali- ja lisääntymisterveydelliset oikeudet. Olen hyvin iloinen, että Euroopan parlamentissa ei seurata kyseisiä suuntauksia, vaan päinvastoin sitoudutaan näihin perusoikeuksiin. Poliittiset väittelyt, konservatiivien hyökkäykset ihmisoikeuksia vastaan, ovat kuitenkin hälyttäviä, ja ne korostavat selkeästi sitä, että taistelu naisten oikeuksien puolesta ei ole läheskään ohi.

Minun mielestäni ihmisoikeuksista ei voida tehdä kompromisseja. Emme saa tyytyä pienimpään yhteiseen nimittäjään. Kun muutaman päivän päästä menemme New Yorkiin, meidän on siksi ponnisteltava, jotta kaikilla naisilla on samat oikeudet ja että näitä oikeuksia suojellaan. Teen sen itse ”minun vartaloni, minun oikeuteni” -moton nojalla, moton, joka meidän on välitettävä kaikille maailman naisille.

Antonia Parvanova, ALDE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, kun katsotaan taaksepäin siihen, mitä on saavutettu sen jälkeen, kun Pekingin julistus ja toimintaohjelma hyväksyttiin 15 vuotta sitten, kukaan

ei voi kieltää, että paljon on vielä tehtävänä. Olemme edelleen kaukana Pekingin strategisista tavoitteista. Epätasa-arvo ja sukupuoleen liittyvät stereotypiat hallitsevat kaikilla maailman alueilla, myös Euroopan unionissa. Jos haluamme edistyä näissä asioissa, on olennaista, että kansallisella tasolla ja EU:n tasolla on luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa Pekingin indikaattoreista. Sitten meidän on myös varmistettava, että näitä indikaattoreita valvotaan ajankukaisesti, jotta EU:n strategiaamme voidaan päivittää vastaamaan sukupuolten tasa-arvoa.

Meillä on EU:ssa vielä paljon tehtävää.

Otetaan esimerkiksi työmarkkinoiden tilanne: meidän on kurottava umpeen sukupuolten välinen palkka-ero ja huolehdittava siitä, että naisilla on paikkoja ja edustusta johtoasemissa sekä julkisissa että yksityisissä järjestöissä.

Kun yhteiskuntaa koskevia näkökulmia käsitellään perusteellisemmin, naisiin kohdistuvat epätasa-arvo ja syrjintä johtavat useimmiten syrjäytymiseen ja köyhyys. Köyhyys on suurin yksittäinen määräävä tekijä terveyden osalta. Köyhyyden naisistumisella on todellinen vaikutus naisten fyysiseen ja henkiseen terveyteen.

Vähemmistöihin kuuluvat naiset kokevat köyhyyttä, syrjäytymistä ja syrjintää. Heidän tarpeitaan ei juuri tunneta ja niitä lyödään laimin, eikä heidän ääntään kuulla. Romaninaisten eliniänodote voi olla jopa kymmenen vuotta alhaisempi kuin enemmistöön kuuluvilla naisilla. Lapsikuolleisuus on 3–4 kertaa suurempi kuin enemmistöön kuuluvalla väestöllä.

Syrjintää, syrjäytymistä ja köyhyyttä on myös käsiteltävä ikääntyvän väestön osalta. Erot naisten ja miesten eliniänodotteissa johtavat suurempiin taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikeuksiin yksinasuville iäkkäille naisille. Tämä on uusi ja kasvava ilmiö ja vakava ilmiö, jota on tarkasteltava tiiviisti ja käsiteltävä asianmukaisesti.

Lopuksi, arvoisa komission jäsen, haluaisin kannustaa teitä lujasti laatimaan direktiivin naisiin kohdistuvasta väkivallasta. Me kaikki tuemme teitä.

Nicole Kiil-Nielsen, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Vuonna 2006 YK tunnusti, että heikoimmassa asemassa olevat väestönosat ja köyhimmät väestönosat olivat ilmastonmuutoksen tärkeimmät uhrit. Tosiasia on, että naiset ovat enemmistönä molemmissa luokissa.

Esimerkiksi Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, jossa naisia jo syrjitään maan omistuksen ja hallinnan osalta, mutta kuivuudesta johtuva viljelymaan niukkuuden lisääntyminen vähentää heidän selviytymiskeinojaan vielä enemmän.

Äskettäin julkistetussa raportissa ennustetaan, että vuonna 2050 miljardi ihmistä on paennut vihamielistä ympäristöä. Nämä ilmastopakolaiset, joiden pitää hakea turvaa väliaikaisista leireistä, menettävät turvallisuuden, ja se lisää naisiin kohdistuvaa uhkaa.

Meidän on kuitenkin myönnettävä, että 15 viimeisen vuoden aikana mihinkään ympäristöä koskevaan EU:n oikeudelliseen tekstiin ei ole sisällytetty sukupuolinäkökulmaa.

Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän puolesta kehoitan siksi Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita ottamaan naisten ja miesten välistä tasa-arvoa koskevan näkökulman mukaan kaikkiin ympäristöä koskeviin vaikutustenarviointeihin, lainsäädäntöön ja politiikanaloihin.

Marina Yannakoudakis, ECR-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, siitä on vain vähän alle sata vuotta, kun kaikki naiset saivat äänioikeuden Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Taistelu naisten oikeuksien puolesta ei ole uusi ilmiö, ja haluan osoittaa kunnioitusta kaikille niille naisjärjestöille ympäri maailman, jotka edelleen taistelevat miesten ja naisten tasa-arvon puolesta.

Naiset haluavat tehdä itsenäisiä valintoja uransa tai perhettä koskevien pyrkimystensä osalta: valita työskentelyn perinteisesti miehisessä ammatissa tai vastaavasti valita lasten hoitamisen ja työskentelyn kotona. Se, mitä meidän todella on tehtävä, on antaa valtaa naisille. Me konservatiiveina uskomme valinnan mahdollisuuteen, ja valinnan mahdollisuuden myötä joustavuuteen naisille ja lopulta tasa-arvoon.

Emmekö me tahattomasti tee naisista heikommin työllistettäviä vaatimalla, että yritykset tarjoavat oikeuksia, joita ne eivät voi panna täytäntöön nykyisessä taloudellisessa ilmapiirissä? Vastaavasti, saammeko naiset luopumaan lasten kanssa kotona olost, koska me yhteiskuntana arvostamme sitä vähemmän kuin työpaikkaa?

Komission jäsen sanoi aivan oikein, että meidän on saatava naiset pois taantumasta ja takaisin työhön. Minä sanon, että meidän on myös taattavat työpaikat pienyrityksissä, ja tämä auttaa meitä saavuttamaan tämän

tavoitteen. Säättämällä liikaa lakeja saatamme pienirytykset lopettamisen vaaraan ja siten vuorostaan rajoitamme todellisia valintoja, joiden puolesta taistelemme antaaksemme naiselle ne ja siten heidän ansaitsemansa tasa-arvon.

Mara Bizzotto, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, puheenjohtajavaltio Ruotsin kertomuksessa Pekingistä ei ole minkäänlaista viittausta muiden kuin länsimaisten naisten tilanteeseen Euroopassa. Joko ongelmaa ei siis ole tai emme halua nähdä sitä. Musliminaisten tilanne tämän päivän maailmassa, myös Euroopassa, on kuitenkin järkyttävä.

Jos länsimaisella feminismillä on identiteettikriisi, se johtuu siitä, että monikulttuurisuuden muoti on johtanut siihen, että niin monet meistä välttävät puuttumasta näihin asioihin, jotka ovat niiden taistelujen ytimessä, joita niin monet musliminaiset käyvät Euroopassa ja maailmassa.

Jättäkäämme monikulttuurisuus ja poliittinen korrektius sinne, mistä ne löysimme, ja nouskaamme vastaamaan uusiin haasteisiin. Eurooppalaisten miesten ja naisten on nyt, ei myöhemmin, tuettava Euroopan musliminaisia heidän vapautustaistelussaan ja autettava siten niitä maailman liikkeitä, jotka puhuvat islamilaista fundamentalismia vastaan.

Olemmeko halukkaita taistelemaan varmistaaksemme, että naiset Euroopassa ovat vapaita siitä hengellisen kuoleman symbolista, joka burkha on? Olemmeko valmiita keskustelemaan naisten olojen huononemisesta muslimiyhteisöissä Euroopassa?

Jos näistä asioista käytävän keskustelun henki voittaa hiljaisuuden, sitten meillä on myös voimaa tukea asiaa, joka koskee maailman naisten vapauttamista islamilaiselta sorrolta.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Me voimme ja meidän pitäisi 15 vuotta Pekingin ohjelman hyväksymisen jälkeen luonnollisesti puhua monista asioista. Puhuisin kuitenkin mieluummin sitä, mikä on meidän tehtävämme. Meillä on käytettävissämme yksi väline ja se on lainsäädäntö. Näiden 15 vuoden aikana on tapahtunut monia asioita, sekä jäsenvaltioissa että EU:n tasolla; suuria askelia on otettu, pääasiassa syrjinnän vastaisten lakien antamisen ansiosta. Se oli merkittävä askel eteenpäin kohti yhdenvertaisten mahdollisuuksien luomista. Totta, emme voi olla tyytyväisiä yhteisön lainsäädäntöön tai usein jäsenvaltioidenkaan lainsäädäntöön, koska näemme usein todisteita siitä, miten tehottomia nämä säännökset edelleen ovat. Tilanne muuttuu usein vain hyvin vähän, kun lait tulevat voimaan. Voimme ottaa esimerkiksi naisten ja miesten välisen palkkaeron. Yli 30 vuoden ajan laissa on kielletty sukupuoleen perustuva syrjintä, ja kuitenkin nämä erot eivät ole juurikaan muuttuneet kymmenen viime vuoden aikana, vaan toisinaan ne ovat jopa kasvaneet.

Näiden oikeuksien saatavuus on erityinen ongelma, koska oikeussuojakeinot ovat usein erittäin kalliita ja monimutkaisia. Yhdenvertaisen kohtelun täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset, joiden vastuulla on jäsenvaltioiden syrjinnän vastaisen lainsäädännön valvonta, ovat yleisesti huonosti varustettuja, ja resurssien puutteen takia niiden toimivalta on usein rajattu tiedon ja neuvojen tarjoamiseen. Toivottavasti saamme tänä vuonna myös mahdollisuuden tarkastella täällä laatimiemme ja antamiemme lakien tehokkuutta. On selvää, että kaikkea ei voida ratkaista lainsäädännön keinoin. Stereotyyppioita on vaikea muuttaa, mutta meidän on kuitenkin tunnustettava, että lakiemme tehokkuus seisoo tai kaatuu sen mukana, onnistummeko tekemään sen. Johtopäätökseksi yksi lause: aika ajoin kannattaa ehdottomasti katsella taaksepäin kulkemaamme tietä, mutta meidän on myös nähtävä selkeästi, minne olemme suuntaamassa. Kiinnitämme suuria toiveita uudelleen muotoiltuun 2020-strategiaan sekä yhdenvertaisia mahdollisuuksia koskevan strategian uudelleenmuotoiluun.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Nautin suuresti teidän kuuntelemisestanne. Olette antaneet meille myönteisiä viestejä ja vahvistaneet halunne toimia. Toimintaa todellakin tarvitaan paljon, koska 15 vuotta Pekingin jälkeen voimme nähdä, että valitettavasti tulokset ovat edelleen sängen merkityksettömiä. Kyse ei ole vain köyhyyden kasvoista, jotka edelleen ovat naisten, vaan myös lukutaidottomuuden, työttömyyden ja pienten palkkojen kasvoista. Koulutuksen ja terveydenhuollon saatavuudessa on edelleen syrjintää. Naiset ovat ihmiskaupan ja fyysisen, seksuaalisen ja henkisen väkivallan pääasialliset uhrit. Naiset ovat aliedustettuja politiikassa ja yritysten johtokunnissa tai, ilmaistakseni sen toisin sanoin, he ovat syrjässä poliittisesta ja taloudellisesta päätöksenteosta.

Tiedämme myös, että jos tasa-arvopolitiikan halutaan olevan asianmukaista ja tehokasta, arviointien on oltava luotettavia, ja niiden on perustuttava vertailukelpoihin tieteellisiin tietoihin, jotka on eritelty sukupuolen mukaan. Sitä tarvitsemme voidaksemme tehdä asianmukaisia arviointeja ja sitten panna asianmukaisia toimenpiteitä täytäntöön.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin sanoa, että minä en tullut parlamenttiin ylistääkseni Espanjan upouutta aborttilakia.

Minä olen huolissani ihmiselämästä, ja olen erityisen huolissani naisista – joita olen täällä puolustamassa – joiden henki on vaarassa sukupuoleen perustuvan väkivallan takia, ja olen täällä tarjotakseni heille tilan, jossa he voivat elää vapaasti ja turvallisesti.

Parlamentin 2. helmikuuta 2006 annetussa päätöslauselmassa suositeltiin, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön nollatoleranssin kaiken naisiin kohdistuvan väkivallan osalta ja että ne toteuttavat aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen uhrien paremman suojelun.

Tukholman ohjelmalla, joka hyväksyttiin tässä parlamentissa, luotiin vapauden, oikeuden ja turvallisuuden alue kaikille EU:n kansalaisille ja sukupuoleen perustuvan väkivallan katsottiin olevan kyseisen ohjelman ensisijainen tavoite. Se näkyi puheenjohtajavaltio Espanjalle esittämässäni pyynnössä, että se edistäisi toimikautensa aikana eurooppalaista suojelumääräystä sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreille ja varmistaisi, että näiden rikosten uhrit saavat saman suojelun tason kaikissa jäsenvaltioissa.

Rajattomassa EU:ssa myös sukupuoleen perustuvan väkivallan torjunnan pitäisi olla rajatonta, ja jäsenvaltioiden pitäisi tehdä työtä yhtenäistääkseen lainsäädäntöään, jotta naisten pahoinpitelyn torjunnassa voitetaan sen tiellä olevat lainsäädännölliset esteet, ja me voimme lopultakin suojella naisten ja heidän lastensa elämää, ainakin Euroopan unionissa.

Siksi pyydän komissiota ja neuvostoa tekemään kaiken tarpeellisen ja voitavansa edistääkseen uhrien eurooppalaista suojelumääräystä, joka on hyvin tehokas väline sen varmistamisessa, että ne, jotka eivät kunnioita naisten ihmisarvoa ja heidän oikeuttaan elää vapaasti ja turvallisesti, eivät jää rankaisematta.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, ... (puheenvuoron alkuosa ei ole saatavana teknisistä syistä) ... 30 000 naista yhdisti äänensä, ajatuksensa ja suunnitelmansa oikeudenmukaisemmassa ja tasa-arvoisemmassa yhteiskunnassa etenemisestä. He tulivat erilaisista paikoista ja edustivat todella monia ajatusmaailmoja ja kulttuureja, mutta heidän yhteisenä päämääränään oli taistella sen puolesta, että heidän oikeutensa tasa-arvoon ja oikeudenmukaisuuteen tunnustetaan, sekä naisten sosiaaliseen ja poliittiseen elämään osallistumisen, vastuun jakamisen ja seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien oikeuksien puolesta.

Nyt nämä tavoitteet ovat ajankohtaisempia kuin koskaan, ja sen vuoksi tehtävää on vielä paljon. Näin ollen tämä päätöslauselma herättää perustavanlaatuisia kysymyksiä, jotka liittyvät esimerkiksi siihen, että Euroopan komission on kehitettävä etenemissuunnitelmansa seurantastrategiaa ja sen kiinteitä yhteyksiä Pekingin toimintaohjelmaan sekä edistettävä tasa-arvopolitiikkaa unohtamatta tasa-arvonäkökulmaa lainsäädäntömenettelyissään.

On tärkeää muistaa, että nykypäivänä Euroopan unioni voi olla esimerkkinä muulle maailmalle tasa-arvopolitiikassa, mutta työssämme ja ponnistuksissamme meidän on myös muistettava kaikkia niitä naisia Euroopan ulkopuolella, joilla ei ole mitään perusoikeuksia.

Meidän on tehtävä kovasti töitä heidän ja Euroopan unionin naisten puolesta.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, haluan onnitella jäsen Svenssonia tämän YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelmaa koskevan päätöslauselman laatimisesta.

Vielä nykyisinkin miesten ja naisten välinen epätasa-arvo vallitsee monella alalla. Tarkoitan työllisyyttä, sillä palkkakuilu on ilmiselvä ja perhe- ja työelämän yhteen sovittaminen on edelleen vaikeaa. Voisin luetella monia muitakin tapauksia.

Vaikka miesten ja naisten välistä epätasa-arvoa onkin pyritty torjumaan ponnekkaasti, mitään Peking +15 -kokouksessa sovituista Pekingin toimintaohjelmaa koskevista tavoitteista ei ole täysin toteutettu. Kysymys ei ole siitä, että määritämme ikuisesti tavoitteitamme uudelleen, sillä tiedämme hyvin, mitä ne ovat. Sen sijaan meidän on tarkasteltava uudelleen niitä toimenpiteitä, joilla olemme pyrkineet näihin tavoitteisiin.

Tämän vuoksi mielestäni on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni määrittelee yksityiskohtaisesti YK:n toimintaohjelman tavoitteisiin liittyvän strategiansa keskittyen kolmeen pääalaan. Strategiassamme on otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteet.

Lyhyellä aikavälillä on tarkasteltava yksityiskohtaisesti kaikkia herkkiä aloja talous- ja finanssikriisin näkökulmasta. On määriteltävä tarkat indikaattorit, joiden avulla voimme arvioida ja mitata kriisin vaikutuksia

naisten työllisyyteen ja taloudelliseen asemaan. Näissä indikaattoreissa on keskityttävä taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöllisiin näkökohtiin.

Keskpitkällä aikavälillä jäsenvaltioissa on säännöllisesti seurattava ja päivitettävä tilastotietojamme. Tämän vuoksi Pekingin toimintaohjelman yhteydessä jo kehitettyjä indikaattoreita on tarkasteltava uudelleen sen kannalta, mikä on niiden poliittinen, taloudellinen ja sosiaalinen merkitys. Näiden kahden näkökohdan huomioon ottaminen tuo meille sitä yhdenmukaisuutta, jota tarvitsemme Euroopan unionissa saavuttaaksemme yhteiset tavoitteemme.

Lopuksi totean, että pitkällä aikavälillä meidän on varmistettava tasa-arvopolitiikan sisällyttäminen muihin politiikkoihin mutta myös edistettävä hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja tietenkin varmistettava, että Euroopan komission etenemissuunnitelma vastaa saavutettua edistystä.

Kun hyväksymme tämän kolmitasoisen menettelytavan, lisäämme huomattavasti mahdollisuuksiamme saavuttaa vihdoin tärkeimmät tavoitteemme.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Peking +15 -kokous joutuu tänä vuonna käsittelemään rahoitus-, talous- ja työllisyyskriisiä, joka vaikuttaa haitallisesti miljoonien naisten elin- ja työoloihin kaikkialla Euroopan unionissa ja maailmassa mutta joka saattaa tarjota mahdollisuuden kehitysmallien, työmarkkinoiden järjestämisen ja sosiaalipolitiikan uudelleentarkasteluun.

Vahvistaessaan Peking +15:n tavoitteita Euroopan unionin on naisten nimissä asetettava etusijalle seuraavat asiat: menettelytavat, jotka tarjoavat naisille mahdollisuuden käyttää ympäristöresursseja ja luottoa, mukaan lukien mikrorahoituksen avulla; perhe- ja työelämän tasapaino, mukaan lukien hyväksymällä vanhempainvapaata koskeva direktiivi; koulutuspolitiikka sekä nuoria ja naisia työhön ottaville yrityksille tarjottavat kannustimet sekä ihmiskaupan torjunta. Tämä olisi tehtävä uudella direktiivillä, joka toivottavasti perustuu edellisellä Strasbourgin istuntojaksolla hyväksyttyyn päätöslauselmaan.

Meidän on ennen kaikkea kohdennettava kehitys yhteistyötuki naisten vaikutusvallan lisäämiseen köyhimmissä maissa, ja erityisesti Afrikan maissa, luomalla esimerkiksi yhteyttä EU:n ja Afrikan naisten välille.

Olisi hyvä – nyt puhun komission jäsenelle ja puhemiehelle – jos komission edustusto New Yorkissa tukisi ja saisi tukea kampanjalle Nobelin rauhanpalkinnon myöntämiseksi Afrikan naisille, joita edustavat symbolisesti niissä maissa aktiivisesti toimivien yhdistysten johtajat, jotka kärsivät eniten konfliktien ja köyhyyden vaikutuksista.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Tänään keskustelemme miesten ja naisten tasa-arvosta 15 vuotta Pekingissä järjestetyn neljännen naisten maailmankonferenssin jälkeen ja vietämme myös köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaista teemavuotta.

Haluaisin nähdä yhteyden näiden kahden asian välillä, sillä työn epävarmuudesta kärsivät todellakin pääasiassa naiset. Esimerkiksi Ranskassa naisten osuus osa-aikaisista työntekijöistä on 80 prosenttia, ja heidän työsuhteensa ovat epävarmoja ja matalapalkkaisia. Lisäksi 80 prosenttia naisista saa palkkaa, joka on alle minimipalkan, mikä tarkoittaa sitä, että lopulta he saavat eläkettä, joka vastaa juuri ja juuri vähimmäistoimeentuloa. Tämän lisäksi naisten ja miesten välinen palkkakuilu on edelleen erittäin suuri.

Näin ollen sukupuolten tasa-arvo on toteutunut jossain määrin vain teoriassa, ja naisten, joilla on lisäksi vielä suuri määrä perhevelvoitteita, on toisinaan pakko tehdä useampaa työtä useammalle työnantajalle, ja silti heidän ansionsa ovat lopulta pienemmät kuin miehillä.

Tämän vuoksi on ehdottomasti otettava käyttöön julkisia toimia, jotka kohdennetaan erityisesti näihin eriarvoisuuksiin sekä työ- että perhe-elämässä, sekä sosiaaliturvajärjestelmiä, joilla vastataan aktiivisesti naisten tarpeisiin. Ilman näitä toimenpiteitä Pekingin tavoitteet jäävät todennäköisesti haaveeksi.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Sukupuolten tasa-arvo on Euroopan unionille todella tärkeä periaate, kun se pyrkii kasvuun, työllisyyteen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen liittyviin tavoitteisiinsa. Euroopan unioni on edistynyt paljon Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanossa, mutta emme voi olla täysin tyytyväisiä nykytilanteeseen. Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanoa koskevasta kertomuksesta käy ilmi, että asetettuja tavoitteita ei ole Euroopan unionissa vielä saavutettu. On todella tärkeää, että Pekingin indikaattoreita käytetään kehittämään tasa-arvonäkökulmaa kansallisissa uudistusohjelmissa sekä sosiaalista suojelua ja osallisuutta koskevissa kansallisissa raporteissa. Jäsenvaltioissa ja EU:ssa on edelleen puutetta luotettavista ja vertailukelpoisista tiedoista, joiden avulla voidaan määrittää sosiaalisia indikaattoreita, mukaan lukien naisten köyhyyttä, naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ja institutionaalisia mekanismeja. Yksi Euroopan

tasa-arvoinstituutin tehtävistä on vertailukelpoisten tietojen käsittely. Tasa-arvoinstituutin työohjelmaan sisältyvien tavoitteiden pitäisi auttaa erityisesti Pekingissä määritettyjen indikaattoreiden käytössä. Olen vakuuttunut siitä, että talouslaman aikana on erittäin tärkeää vahvistaa sukupuolten tasa-arvoa edistäviä institutionaalisia mekanismeja.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

Mairead McGuinness (PPE). - (EN) Arvoisa puhemies, kiitän kollegojani tästä keskustelusta.

Puhuin äskettäin virkamiesten korkean tason ryhmälle, naisille, jotka olivat edenneet urallaan korkeimpaan mahdolliseen virkaan, ja he olivat huolissaan siitä, miten he voisivat edetä vielä pidemmälle. Haluan hieman kääntää tämän keskustelun suuntaa, sillä mielestämme käyttämme liikaa aikaa siihen, että yritämme saada naisia ammatteihin, emmekä pohdi, miksi miehet eivät pyri tiettyihin ammatteihin. Tärkein syy on se, ettei niistä makseta riittävän hyvin, ja sanon tämän erittäin selvästi – maksamme liian vähän siivoamisesta, työstä, jota kukaan ei halua tehdä. Jos tarkastelisimme, millaista palkkaa maksamme tällaisista ammanteista, voisimme saavuttaa tasa-arvon sekä tällä tasolla että asteikon toisessa päässä. Mielestäni meidän on tarkasteltava näitä kysymyksiä, mikäli haluamme todellista sukupuolten tasa-arvoa.

Puheenjohtajavaltio Espanja on mielestäni hyvin huolissaan esimerkiksi naisten asemasta maataloudessa. Toisaalta heillä on tärkeä rooli, mutta sitä ei tunnusteta eikä sitä todellakaan pidetä tärkeänä, ja toisaalta tämä on tärkeä näkökohta tulevissa maatalouspolitiikan uudistuksissa.

On kaksi muuta asiaa, jotka haluan mainita. Monet naiset osallistuvat tähän keskusteluun, mutta mielestäni meidän on oltava rehellisiä sen osalta, kuinka monella meistä on lapsia huollettavana. Voisimmeko olla täällä, jos meillä olisi lapsia huollettavanamme? Kyllä, mutta vain siksi, että ansaitsemme paljon enemmän kuin toiset, jotka eivät voi tehdä samoin.

Lopuksi antakaamme tunnustusta Iranin naisille. Saimme kuulla heistä eilen, ja mielestäni meidän olisi täällä parlamentissa ja tässä keskustelussa annettava tunnustusta heidän taistelulleen ja toivotettava heille kaikkea hyvää.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Miesten ja naisten yhtäläiset oikeudet on yhteisön lainsäädäntöön sisältyvä Euroopan unionin peruseriaate. Vuonna 2009 kansallisten parlamenttien jäsenistä naisia oli 24 prosenttia, maiden hallitusten jäsenistä heitä oli 26 prosenttia, Euroopan unionin yritysjohtajista 33 prosenttia ja Euroopan unionin julkisten korkeakoulujen professoreista heitä oli 18 prosenttia. Haluan mainita myös sen, että 81,3 prosenttia nuorista naisista on suorittanut vähintään keskiasteen opinnot, kun taas Euroopan unionissa yliopistoista valmistuneista naisten osuus on 59 prosenttia.

Euroopan unionin kasvu- ja työllisyysstrategialla pyritään varmistamaan, että vuoteen 2010 mennessä naisten työllisyysaste on 60 prosenttia. Naisten köyhyysriski johtuu kuitenkin pääasiassa yksinhuoltajaäitien perheiden tilanteesta. Pidämme varmasti tärkeänä sitä, että naisille taataan yhtäläiset mahdollisuudet uransa kehittämiseen ja suunnitteluun sekä olosuhteet, jotka tukevat yksityis-, työ- ja perhe-elämän tasapainoa. Tässä kohtaa haluan korostaa lastenhoitopalvelujen merkitystä. Pyrimme varmistamaan, että 30 prosenttia alle kolmevuotiaista lapsista voi saada tähän ikäryhmään kuuluville tarkoitettuja lastenhoitopalveluja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Kun kansainvälinen naistenpäivä ja sen satavuotisjuhlat lähestyvät, ja kun pian tulee kuluneeksi 15 vuotta Pekingin toimintaohjelman hyväksymisestä, voimme nähdä, että naisten elämässä on edelleen vakavia ongelmia, sillä he ovat epävarman työn, työttömyyden, kasvavan eriarvoisuuden, kapitalismin kriisin sekä yhteiskunnassa, työpaikalla ja kotona heihin kohdistuvan väkivallan uhreja. Köyhyydellä on naisen kasvot myös täällä Euroopan unionissa, jossa 85 miljoonan köyhyydessä elävän ihmisen joukosta suurin osa on naisia. Näistä syistä emme ainoastaan kannata naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa hyväksyttyä päätöslauselmaa vaan myös toivomme, että parlamentin enemmistö hyväksyy sen, myös sen kohdan, jossa korostetaan, että seksuaali- ja lisääntymisterveys sekä niihin liittyvät oikeudet ovat erottamaton osa naisten oikeuksia koskevaa toimintasuunnitelmaa ja että on välttämätöntä lisätä ponnisteluja naisten lisääntymisoikeuksien ja -terveyden parantamiseksi niin Euroopassa kuin maailmanlaajuisesti.

On aika tehdä loppu eriarvoisuudesta ja stereotyyppioista ja panna etusijalle miesten ja naisten yhtäläisten oikeuksien edistäminen sosiaalisessa kehityksessä.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Yhdellä Pekingin toimintaohjelmassa vuonna 1995 määritellyistä keskeisistä toiminta-alueista pyrittiin torjumaan naisiin kohdistuvaa väkivaltaa. Viisitoista vuotta tämän historiallisen YK:n konferenssin jälkeen arvio naisten aseman parantamiseksi maailmassa toteutetuista toimenpiteistä on pettymys. Monet vuosien saatossa hyväksytyistä ohjelmista ovat surullista kyllä jääneet kauas todellisuudesta, puhumattakaan vuosituhannen kehitystavoitteista, joihin sisältyy sukupuolten tasa-arvon edistäminen. Valitettavasti perheväkivalta, raiskauksen käyttäminen aseena sodissa, sukuelinten silpominen, pakkoavioliitot, ihmiskauppa tai seksiorjuus ovat edelleen painajaisia, jotka tuhoavat miljoonien naisten elämää kaikkialla maailmassa.

Mielestäni emme voi puhua onnistumisesta ellei Euroopan unioni osallistu tähän tehtävään entistäkin aktiivisemmin. Tarvitsemme kattavan strategian, jolla voidaan torjua köyhyyttä, koulutuksen ja tiedon puutetta, rankaisemattomuutta, aseellisia konflikteja ja prostituutioon tähtäävää ihmiskauppaa. Mielestäni meidän on tärkeää muistaa, että ennen kuin naisiin kohdistuvasta väkivallasta tulee pahuuden väline, sen laukaisijoina on hyvin monenlaisia tekijöitä, joiden kitkemiseksi meidän on toteutettava yhtenäisempiä ja päättäväisempiä toimenpiteitä.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, Pekingin toimintaohjelman läpi kulkee tulipunainen lanka, nimittäin syrjimättömyys. Se on hyvä asia. Naisille ei saa tarjota huonompaa sopimusta kuin miehille ilman hyvää ja järkevää syytä.

En kuitenkaan usko, että naiskiintiöt – niin sanottu ”myönteinen” syrjintä – ovat tässä järkevä menettelytapa. Tärkeimpänä perusteena on oltava taidot, ei sukupuoli. Tämän vuoksi vastustan vahvasti naiskiintiötä Euroopan komission nimittämisessä. Sen sijaan, että olemme huolissamme kiintiöistä, meidän pitäisi todella keskittyä naisiin, joita sorretaan ja syrjitään.

Euroopan unionissa annamme edelleen musliminaisten elää eräänlaisessa rinnakkaisessa yhteiskunnassa, jossa naisiin kohdistuva väkivalta ja muut sortamisen muodot ovat osa arkipäivää. Sallimme sen, etteivät musliminaiset voi Euroopan unionissa päättää itse vapaasti monista heidän elämänsä liittyvistä asioista. Tämä alkaa pukeutumistavasta ja se jatkuu läpi koulutuksen siihen, millaisen uran ja millaisen aviomiehen he voivat valita. Naisten oikeuksien puolustajat muslimimaista lähestyvät meitä ja toivovat, että asialle tehdään täällä jotakin. Missä on ihmisoikeuksia puolustava Euroopan unioni, kun sitä tarvitaan?

Olen siis sitä mieltä, että meidän on lopetettava nämä keinotekoiset keskustelut kiintiöistä ja sen sijaan tehtävä työtä torjuaksemme sitä massiivista syrjintää, jota tapahtuu Euroopan unionissa päivittäin uskonnonvapauden varjolla – tällaiselle ei todellakaan ole sijaa valistuneessa arvoyhteisössämme.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ilman edellistä puhujaa, teitä ja ministeriä olisimme olleet ainoastaan naisten muodostama ryhmä, joka keskustelee siitä, miten sukupuolten tasa-arvoa olisi parannettava. Tämä on kiistatta yksi tärkeimmistä kysymyksistä nyky-yhteiskunnassa ja nykyaikana, ja olen samaa mieltä jäsen Svenssonin kanssa siitä, että on ehdottoman tärkeää koordinoida toimintaa kaikilla tasoilla.

Varsinaisen jatkuvaan sukupuolten eriarvoisuuteen liittyvän ongelman lisäksi Euroopan unionissa ei ole vielä korkealaatuista sovitujen indikaattoreiden sukupuoliperusteista erottelua esimerkiksi naisten köyhyyden, naisiin kohdistuvan väkivallan tai naisten ihmisoikeuksien aloilla. Komission pitäisi näin ollen antaa Eurostatin tehtäväksi luoda yhteyksiä, joiden avulla voidaan koordinoida vertailukelpoisten tietojen tai jäsenvaltioista saatavien tietojen keruuta, ja samalla komission pitäisi painostaa jäsenvaltioita tekemään aktiivista yhteistyötä Eurostatin kanssa.

Tästä huolimatta EU on edelleen maailmanlaajuinen edelläkävijä sukupuolten tasa-arvossa, ja mielestäni meidän pitäisi jakaa muun maailman kanssa ne hyvät käytännöt, jotka meillä EU:ssa jo on. Seuraavalla neuvottelukierroksella meidän olisi puhuttava myös niistä hyvistä asioista, joita olemme onnistuneen saavuttamaan. Uskon, että viiden vuoden kuluessa, kun vietämme Pekingin toimintaohjelman 20. vuosipäivää, meidän pitäisi vihdoinkin voida juhlia parempaa edistymistä sukupuolten tasa-arvokysymysten ratkaisemisessa maailmanlaajuisesti.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, sukupuolten tasa-arvo on EU:n perusperiaate. Tämä periaate mainitaan sopimuksissa ja verkkosivustoilla, ja sitä toistellaan iloisesti usein ja monissa paikoissa. Näin ollen pitäisi olla perusteltua kysyä, miksi me aina puhumme siitä. Vastaus on yksinkertaisesti se, että monella alalla tasa-arvoa ei toteuteta. Odotan kovasti sitä päivää, kun meidän ei enää tarvitse puhua tästä ja sukupuolten tasa-arvon periaate on vihdoinkin toteutunut yhteiskunnassa.

Diego López Garrido, neuvoston puheenjohtaja. – (ES) Arvoisa puhemies, yhdyn kaikkiin esitettyihin puheenvuoroihin, kaikkiin paitsi jäsen Obermayrin esittämään puheenvuoroon, johon yhdyn vain osittain.

On todettava, että nämä naisedustajien puheenvuorot ovat merkkejä uudesta aikakaudesta, joka on alkamassa Euroopan unionissa myös sukupuolten tasa-arvon alalla.

Sukupuolten tasa-arvosta on hyötyä paitsi naisille myös miehille. Sukupuolten tasa-arvo on tärkeä yhteiselon periaate. Siksi ajattelin, että tänään puhuisivat sekä miehet että naiset, sillä tasa-arvosta on hyötyä meille kaikille, ei ainoastaan naisille, ja mielestäni Euroopan unioni on erittäin viisaasti sitoutunut sukupuolten tasa-arvoon.

Se on tehnyt niin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa, jossa naisten ja miesten sukupuolten tasa-arvon periaate mainitaan ensimmäistä kertaa primaarilainsäädännössä, sekä saman sopimuksen 3 artiklassa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 artiklassa, jonka mukaan unionin on noudatettava kaikissa toimissaan miesten ja naisten välisen tasa-arvon periaatetta. Tässä tarkoitetaan kaikkia toimia. Toisin sanoen sukupuolten tasa-arvon periaate asetetaan sopimuksissa keskeiseen asemaan Euroopan unionin politiikassa, ja siitä on tullut ydinperiaate Euroopan unionin poliittisella asialistalla. Meidän on ryhdyttävä toteuttamaan tätä toimeksiantoa, joka meille annetaan Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa.

Juuri tämän puheenjohtajavaltio Espanja ja Euroopan unionin neuvosto haluavat tehdä, ja olemme vakuuttuneita siitä, että komissio tekee kanssamme yhteistyötä.

Juuri eilen meillä oli kokous komission kanssa Madridissa. Komission jäsen Reding osallistui kokoukseen, ja olemme varmoja, että komissio aikoo tehdä erittäin tiivistä yhteistyötä auttaakseen meitä sukupuolten tasa-arvoon liittyvien tavoitteidemme toteuttamisessa tämän puheenjohtajakauden aikana.

Ensinnäkin, kertoakseni lähitulevaisuuden tapahtumista, 8. maaliskuuta on tärkeä päivä, sillä se on kansainvälinen naistenpäivä ja Euroopan parlamentti keskustelee silloin Strasbourgissa naisten peruskirjasta. Samana päivänä myös työllisyydestä, sosiaalipolitiikasta, terveydestä ja kuluttaja-asioista vastaava neuvosto keskustelee tasa-arvon ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden – joka on myös yksi unionin periaatteista – toisiinsa liittämistä, sukupuolten tasa-arvon liittämistä sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja väkivallan kitkemiseen.

Puheissanne useimmin esiin tullut aihe on varmaankin ollut tarve kitkeä sukupuolisidonnainen väkivalta, joka on yhteiskuntamme suurin vitsaus, yhteiskuntamme pahin puoli: naisiin kohdistuva väkivalta.

Olen varma, että sukupuolisidonnaista väkivaltaa koskeva suojelumääräys tulee olemaan yksi suurista saavutuksistamme tulevana kuukausina, sillä sitä on pidettävä suurena saavutuksena. Jälleen kerran totean, että luotamme komission ja Euroopan parlamentin yhteistyöhön tässä asiassa.

Viviane Reding, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tasa-arvodirektiivien antaminen alkoi vuonna 1970, ja siitä lähtien monet direktiivit ovat paitsi muuttaneet jäsenvaltioiden lainsäädäntöä – tuohon aikaan jäsenvaltioissa ei ollut asiaa koskevaa lainsäädäntöä – myös johtaneet jäsenvaltioissa uusien lakien, naisten ja miesten tasa-arvoa kaikilla yhteiskunnan tasoilla koskevien lakien, säätämiseen. Siitä huolimatta, ja tässä olette oikeassa, meillä on hyviä lakeja, mutta niitä ei sovelleta käytännössä. Mielestäni meidän on aivan ensimmäiseksi jätettävä uusien lakien säätäminen ja huolehdittava siitä, että lakeja todella sovelletaan yhteiskunnassa.

Haaveilen ajasta, jolloin voimme keskustella tässä salissa ja puolet puhujista on miehiä ja puolet naisia. Haaveilen siitä, ettemme tarvitse enää kansainvälistä naisten päivää, koska ongelmia ei enää ole. On mukava haaveilla, käytännöt ovat olemassa, ja meidän on konkreettisesti tartuttava näihin asioihin. Tämän vuoksi olen erittäin kiitollinen puheenjohtajavaltio Espanjalle, joka on asettanut naiskysymyksen ensisijaisten tavoitteiden kärkipäähän.

Pyrin kollegoitteni kanssa hyvin omistautuneesti sisällyttämään sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen kaikkiin niihin menettelytapoihin, joita aiomme esittää. Yhdessä työllisyydestä vastaavan kollegani Andorin kanssa huolehdimme siitä, että tämä toteutuu EU 2020 -strategiassa.

Muiden näkökohtien osalta aion, kuten olen jo todennut, työstää naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan kanssa uutta tasa-arvostrategiaa, jossa ovat etusijalla miesten ja naisten väliseen palkkakuiluun ja naisten päätöksentekoon osallistumiseen liittyvät kysymykset, sillä ne ovat todellisia rakenteellisia ongelmia, jotka meidän on ratkaistava. On myös yhteiskuntaan liittyviä kysymyksiä, jotka menevät hyvin syvälle ja joita meidän on ratkottava naisjärjestöjen avulla, jäsenvaltioiden ministerien avulla, kansallisen lainsäädännön

avulla sekä Euroopan unionin lainsäädännön avulla, ja on tietysti vielä myös hirvittävä naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskeva kysymys. Mielestäni tämä tulee olemaan etusijalla siinä työssä, jota aiomme tehdä.

Hyvät naiset, olen kuitenkin sitä mieltä, että kun vahva valtuuskuntanne menee New Yorkiin juhlistamaan Pekingin toimintaohjelman 15-vuotista taivalta, saamme olla ylpeitä, sillä kun katsomme, mitä olemme saavuttaneet kuluneiden 15 vuoden aikana, se on paljon. Hyvä on, emme ole vielä siellä, mihin haaveemme meitä vie, mutta olemme saavuttaneet paljon, ja tämän kokemuksen avulla voimme auttaa paljon muissa maanosissa eläviä naisia. Tämä on aiheena New Yorkin kokouksessa. Siellä ei tarkastella vain sitä, mitä Euroopan unionin naiset nyt tekevät, vaan myös sitä, mitä Euroopan unionin naiset ja Euroopan unionin politiikka, kehitysyhteistyöpolitiikka, voivat tehdä muissa maanosissa elävien naisten hyväksi.

Näin ollen olen myös sitä mieltä, että perusoikeuskirjassa, jonka kaunista tekstiä jokaisen lapsen pitäisi lukea Euroopan unionin kouluissa ja jokaisen yliopistomme opiskelijan pitäisi tutkia, todetaan aivan oikein, että miehet ja naiset eivät ole erilaisia. He ovat tasa-arvoisia, ja meidän velvollisuutemme on huolehtia siitä, että puhumme suoraan silloin, kun tämä perusperiaate ei toteudu kansallista lainsäädäntöä soveltaessamme. Eikä meidän pidä puhua vain täällä, vaan meidän on puhuttava suoraan myös jäsenvaltioissa ja näytettävä esiin tulevat ongelmat, joita ei ole vielä ratkaistu, eikä vain pysyvä hiljaa kunnes ongelma on ratkaistu.

Esitän pyynnön kaikille miehille täällä parlamentissa. Liittäkää äänenne naisten ääniin.

Puhemies. – (ES) Olen vastaanottanut keskustelun päätteeksi yhden työjärjestyksen 115 artiklan 5 kohdan mukaisesti käsiteltäväksi jätetyn päätöslauselmaesityksen⁽³⁾.

Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan huomenna klo 11.30.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjallinen. – (RO) Yhdistyneet Kansakunnat julisti 25. päivän marraskuuta kansainväliseksi päiväksi naisiin kohdistuvan väkivallan lopettamiseksi, ja sitä vietetään joka vuosi kaikkialla maailmassa. Tämä ilmiö on hyvin laaja, ja Euroopan unionissa 45 prosenttia naisista joutuu erilaisten väkivallan muotojen uhriksi. Maailmanlaajuisesti yhtä naista kolmesta on lyöty, pakotettu sukupuoliyhteyttä tai muuten pahoinpidelty. Tämä ilmiö ei näy ainoastaan naisiin ja tyttöihin kohdistuvassa perheväkivallassa, vaan myös hyväksikäytössä, seksuaalisessa väkivallassa, ihmiskaupassa, kunniamurhissa, vaarallisissa perinteisissä käytännöissä, kuten morsiamen polttamisessa tai liian nuorella iällä solmittavissa avioliitoissa, ja muissa naisten kehoon, mieleen ja ihmisarvoon kohdistuvissa väkivallan muodoissa. Useimmissa tapauksissa väkivallantekijä on aviomies tai kumppani tai tuttava. Mielestäni naisiin kohdistuva väkivalta on yksi vakavimmista ihmisoikeusloukkauksista. Väkivallan vakavuutta lisää se, että sitä tapahtuu kaikissa maanosissa, kaikissa maissa ja kulttuureissa niiden taloudellisesta kehityksestä riippumatta. Näihin tekoihin syyllistyneitä on rangaistava ankarasti. Merkittävissä rikoksissa on kansainvälisellä rikostuomioistuimella oltava tärkeä rooli ja sen tekemien päätösten on vastattava tarkasti kansallisten tuomioistuinten päätöksiä.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, YK:n Pekingissä järjestämästä kuuluisasta yhtäläisiä oikeuksia käsitelleestä naisten maailmankonferenssista tulee pian kuluneeksi 15 vuotta. Näiden 15 vuoden aikana YK:n sukupuolten välisen tasa-arvon toimintaohjelman allekirjoittaneet 189 maata ovat saaneet jonkin verran edistystä aikaan kaikilla asiakirjassa määritetyillä 12 keskeisellä ongelma-alueella. Useimmat määritetyistä ongelmista ovat kuitenkin edelleen ratkaisematta, erityisesti naisiin kohdistuvan perheväkivallan ongelma ja naisten joutuminen mukaan aseellisiin konflikteihin. Näitä aiheita ei tarvitse esitellä Euroopan parlamentille – käsittelemme niitä ihmisoikeusloukkauksia koskevissa keskusteluissamme lähes jokaisessa täysistunnossa. Näin ollen haluan todeta arvostavani YK:n aloitetta. Joka viides vuosi toimintaohjelma tarkistetaan yksityiskohtaisesti useissa maissa (viimeksi vuonna 2005) ja kiireellisimpiä kysymyksiä korostetaan. Viisi vuotta sitten New Yorkissa toimintaohjelman allekirjoittaneiden maiden huomiota kiinnitettiin naisiin kohdistuneiden raiskausten suureen määrään, HI-virus-/aids-tartuntojen lisääntymiseen naisten keskuudessa ja naisten syrjintään työhönotossa. Valitettavasti samat huomioid voidaan tehdä myös tänä päivänä. Tarvitsemme hyvin erityistä toimintasuunnitelmaa, jossa kaikki toimintaohjelman allekirjoittaneet antavat todellista tukea ja johon Euroopan unioni osallistuu, jotta voimme nähdä selkeää edistymistä tapahtuneen, kun ohjelmaa seuraavan kerran tarkistetaan viiden vuoden päästä.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjallinen. – (RO) Olen vahvasti sitä mieltä, että sukupuolten tasa-arvon on oltava keskeinen tavoite kaikissa demokratioissa. Vaikka Euroopan unioni onkin ponnistellut kovasti saavuttaakseen Pekingin toimintaohjelman tavoitteet, niitä kaikkia on ollut mahdotonta saavuttaa. Euroopan unionissa on edelleen vahvoja naisiin liittyviä stereotypioita ja merkittäviä palkkaeroja miesten ja naisten välillä, samalla kun naisten houkuttelemisessa päätöksentekotehtäviin on edistytty todella hitaasti. Yhtäläiset oikeudet jäävät kuitenkin yleensä vain haaveeksi, erityisesti Itä-Euroopan maissa, EU:n uusissa jäsenvaltioissa. Jotta jäsenvaltiot edistyisivät paremmin Pekingin toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamisessa, on ehdottomasti saatava luotettavia ja vertailukelpoisia tietoja naisten asemasta sekä Euroopan unionissa että jäsenvaltioissa. Myös toimintaohjelmassa määritetyillä keskeisillä ongelma-alueilla tapahtunutta edistystä olisi tarkasteltava säännöllisesti. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että puheenjohtajavaltio Espanja on sisällyttänyt sukupuolten tasa-arvoon liittyvän ongelman ensisijaisiin tavoitteisiinsa ja kiinnittänyt erityistä huomiota maatalousalalla työskenteleviin naisiin. Tämän vuoksi haluan käyttää tilaisuutta hyväkseni ja onnitella puheenjohtajavaltiota tästä aloitteesta.

Joanna Senyszyn (S&D), kirjallinen. – (PL) Yksi Pekingin toimintaohjelmassa määritetyistä keskeisistä ongelma-alueista on se, että naisten oikeudet muodostavat luovuttamattoman, erottamattoman ja jakamattoman osan yleismaailmallisia ihmisoikeuksia. Tavoitteena on ottaa näiden oikeuksien suojelemiseksi täysimääräisesti käyttöön kansainvälisiä välineitä, muun muassa kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus. Yksi syrjinnän muoto on naisten lisääntymisoikeuksien loukkaaminen. Lisääntymisoikeuksien kunnioittamista Puolassa vuonna 2007 koskeva kertomus ja tähän kertomukseen perustuvat YK:n ihmisoikeuskomitean suositukset osoittavat selvästi, että Puolassa naisilla on vaikeuksia saada korvattavia ehkäisykeinoja, raskaudenaikaista lääkintähoitoa, raskaudenaikaisia kokeita ja jopa lievitystä synnytyskipuihin. Heiltä evätään mahdollisuus lailliseen aborttiin lähes kaikissa tapauksissa, jopa silloin, kun lainsäädäntö sen sallisi. Tämän tuloksena Puolassa suoritetaan vuosittain 200–400 laillista ja 100 000 laitonta raskaudenkeskeytystä.

Ehdotan, että naisten tasa-arvon mittariksi EU:n jäsenvaltioissa hyväksytään laillisten aborttien suhdeluku, joka määritetään laskemalla montako laillista raskaudenkeskeytystä tehdään 1 000:tta elävänä syntyneestä lasta kohti vuodessa. Maissa, joissa naisilla on oikeus valita abortti, tämä luku on noin 200. Puolassa se on 1. Tämä on objektiivinen keino mitata naisten lisääntymisoikeuksien loukkaamista Puolassa. Vaadin tehokkaampaa EU:n ja YK:n välistä yhteistyötä naisten oikeuksien valvonnassa ja sellaisten mittausten menetelmien käyttöönottoa, joilla naisten oikeuksien loukkaukset voidaan ilmaista määrällisesti.

Anna Záborská (PPE), kirjallinen. – (FR) Päätöslauselma ei kata koko Pekingin toimintaohjelmaa. Kuten tavallista, on helpompi jäädä miettimään sukupuoleen kohdistuvia stereotypioita, "lisääntymisterveyttä", puhumattakaan abortista, kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevasta yleissopimuksesta, väkivallasta ja kiintiöistä. Eikö naisten ja äitien laajalla enemmistöllä Euroopassa ja koko maailmassa ole mitään muita ongelmia? Eikö ole aika ryhtyä ratkomaan myös muita esteitä? Pekingin toimintaohjelman 9 kohdassa päämääräksi kuitenkin asetetaan kaikkien naisten vaikutusvallan lisääminen. On tärkeää, että kaikki naiset voivat kokea kuuluvansa sellaisen julkisen yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevan politiikan piiriin, jossa kunnioitetaan heidän luonnollista erilaisuuttaan ja heidän välttämätöntä täydentävää luonnettaan ja jossa ei unohdeta kansallisten ja alueellisten identiteettien tai historiallisen, kulttuurisen ja uskonnollisen monimuotoisuuden merkitystä. Toimintaohjelman täytäntöönpano on jokaisen jäsenvaltion omalla vastuulla, ja siinä on otettava huomioon henkilöiden ja heidän muodostamiensa yhteisöjen erilaiset uskonnolliset ja eettiset arvot sekä kulttuuriperintö ja filosofiset vakaumukset, ja niitä on myös ehdottomasti kunnioitettava. Mikäli Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanossa olisi kunnioitettu näitä lähtökohtia, emme olisi todenneet naisten aseman kehityksessä vain lievää paranemista. Tässä päätöslauselmassa lähetetään yksipuolinen signaali, joka pikemminkin erottaa kuin yhdistää.

Artur Zasada (PPE), kirjallinen. – (PL) Kannatan täysin jäsen Svenssonin sukupuolten tasa-arvo-ongelmaa käsittelevää työtä, ja olen samaa mieltä siitä, että hänen esiin ottamansa asiat vaikuttavat merkittävästi siihen prosessiin, jossa pyritään saavuttamaan yhtäläiset oikeudet naisille ja miehille. Toisaalta haluan huomauttaa, että monet naiset valitsevat tietoisesti ja vapaaehtoisesti kotona perheen puolesta työskentelemisen. Toisinaan heidät pakotetaan luopumaan urastaan odottamattomista syistä, esimerkiksi siksi, että heidän on hoidettava sairasta tai vammaista lasta. Tässä tilanteessa merkittävän ongelman muodostaa se, ettei näille naisille ole olemassa eläkeoikeuksia koskevia asianmukaisia ratkaisuja. Monissa maissa tähän asiaan ei ole tarjolla minkäänlaisia ratkaisuja, tai jos niitä on, ne eivät riitä takaamaan naisille kunnollista toimeentuloa. Tämän vuoksi on tärkeää, että sukupuolten tasa-arvoa koskevassa keskustelussa käsitellään myös kodista ja lastenhoidosta huolehtivien naisten oikeuksia etuuksiin.

20. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana työjärjestyksen 150 artiklan mukaisesti minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista.

Etusija on nyt niillä jäsenillä, jotka eivät edellisellä kerralla esittäneet työjärjestyksen 150 artiklan mukaista minuutin puheenvuoroa, niihin nähden, jotka saivat puheenvuoron edellisellä kerralla.

Traian Ungureanu (PPE). – (RO) Romanian presidentti Traian Băsescu ilmoitti 4. helmikuuta 2010 maanpuolustusneuvoston hyväksyneen Romanian osallistumisen Yhdysvaltojen ohjustorjuntajärjestelmään. Sopimus on määrä antaa Romanian parlamentille hyväksyttäväksi. Samalla presidentti totesi, ettei sopimuksen kohteena ole Venäjä. Mielestäni tämä antaa Romanian mahdollisuuden osoittaa, että se pystyy toimimaan Yhdysvaltojen strategisena kumppanina Mustanmeren alueella ja tulemaan eurooppalaiseksi turvallisuuden nettotuottajaksi.

Koska kohtaamme tällä hetkellä kovia maailmanlaajuisia haasteita, Romanian ja Yhdysvaltojen välinen sopimus lujittaa kiistatta eurooppalaisten liittolaisten turvallisuusjärjestelmää. Uskon, että Euroopan unioni suhtautuu myönteisesti tähän tärkeään sopimukseen.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan todeta olevani vakavasti huolissani Liettuassa asuvien puolalaisten nopeasti pahenevasta tilanteesta. Liettua on Euroopan unionin jäsenvaltio. Tästä huolimatta Liettuassa loukataan puolalaisten kansallisen vähemmistön oikeuksia. Liettuassa on lähes 300 000 puolalaista. He asuvat alueilla, joilla heidän osuutensa väestöstä on 60–80 prosenttia, mutta heillä ei ole oikeutta käyttää äidinkieltään toisena kielenä virallisissa yhteyksissä. Tuomioistuim on määrännyt poistamaan kaksikieliset katujen nimet. Tuomioistuim on lähettänyt lainvalvontaviranomaisia panemaan tämän määräyksen täytäntöön. Puolalaisia nimiä liettualaistetaan. Puolalaisia syrjitään maanomaisuuden palauttamisessa. Puolalaisten lasten oikeuksia saada opetusta puolan kielellä vähennetään. Heidän vanhempia äänestys-oikeutta rajoitetaan.

Nyt on kysymys unionin tulevaisuudesta. Haluammeko elää vielä kuvitteellisten arvojen vai todellisten arvojen Euroopan unionissa? Unionin suunta jatkossa riippuu osittain meistä. Aiomme kääntää selkämme vähemmistön avoimelle syrjinnälle vai aiomme todella rakentaa turvallisen Euroopan unionin, jossa ihmisoikeuksia kunnioitetaan?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan tiedottaa parlamentille eräästä asiasta ja pyytää siltä tukea. Haluan tiedottaa, että unionin eteläosassa sijaitsevassa ahkerassa ja yritteliäessä Valencian kaupungissa on historiallinen merimieskortteli Cabañal, ja nyt neuvosto, jätettyään korttelin ensin lähes 20 vuodeksi oman onnensa nojaan, haluaa toteuttaa suunnitelman, joka saattaa tuhota korttelin.

Paikalliset asukkaat ovat vastustaneet suunnitelmaa. Korkeimman oikeuden vaatimuksesta kulttuuriministeriö on tehnyt päätöksen, jonka mukaan suunnitelman toteutuminen merkitsisi perinnön häpäisemistä, ja myös perustuslakituomioistuim yritti äskettäin pysäyttää suunnitelman toteuttamisen, tai päätti, että se pitäisi pysäyttää.

Viranomaiset puolestaan eivät ole suostuneet noudattamaan toimielinten tahtoa, mikä on vaarallista ja osoittaa poliittista välinpitämättömyyttä.

Välitän teille paikallisten asukkaiden pyynnön saada parlamentilta apua tässä perinnön häpäisemiseen liittyvässä asiassa, jotta voidaan varmistaa, ettei EU:n eteläosassa sijaitsevalla Cabañalin kaltaisella alueella oteta näin vakavaa harha-askelta.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Viime viikolla osallistuin Euroopan unionin ja Moldovan parlamentaarisen yhteistyövaliokunnan kokoukseen. Kokouksen tulokset ovat kahdenvälisen suhteen ja Moldovan tasavallan Euroopan unioniin lähentymisen osalta erittäin rohkaisevia.

Vain muutaman kuukauden kuluessa virkaan astumisensa jälkeen Eurooppa-myönteinen hallitus Chişinăussa on saanut näkyvää edistystä aikaan. Mielestäni tämä edistys on selvä merkki maan vilpittömästä halusta lähteä yksisuuntaiselle Euroopan unioniin johtavalle tielle. Viime viikolla käytyjen keskustelujen perusteella on selvää, että Moldovan tasavallan nykyisellä hallituksella on poliittista tahtoa edistää uudistuksia, joilla pyritään rakentamaan tervettä demokratiaa ja vaurasta taloutta. Olen tyytyväinen siihen, että tämän vuoden tammikuussa on aloitettu neuvottelut uudesta assosiaatiosopimuksesta. Mielestäni Euroopan parlamentin

on nyt aktiivisesti osallistuttava tähän prosessiin ja kannatettava tämän sopimuksen tekemistä ja viisumivapausjärjestelmää.

Moldovan tasavallalla ja Euroopan unionilla on yhteiset arvot. Tämän vuoksi olen sitä mieltä, että sekä Euroopan komission että Euroopan parlamentin on tuettava maan hallitusta taloudellisella avulla, jota on myönnettävä mahdollisimman pian, sekä sillä asiantuntemuksella, jota Euroopan unioni voi tarjota monilla uudistuksen kohteena olevilla aloilla, kuten oikeusjärjestelmän ja talouselämän aloilla.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, valitettavasti minun on jälleen puhuttava puolalaisen vähemmistön tilanteesta Euroopan unionin jäsenvaltiossa Liettuaassa. Voisi luulla, että jos valtio on Euroopan unionin jäsen, sen on noudatettava kaikkia unionin normeja. Vilnassa näin ei kuitenkaan tehdä.

Liettuaassa ei ole vielä kukaan päästy yksimielisyyteen kaksikielisistä katujen nimistä alueilla, joilla puolalaiset ovat pikemminkin enemmistönä kuin vähemmistönä. Puolan kielen käyttöön opetuskielenä liittyy edelleen merkittäviä ongelmia. Liettuan koulutuksesta vastaavien viranomaisten toiminnan tuloksena noin 100 puolalaista koululuokkaa aiotaan lopettaa. Äskettäin on määrätty huomattavia rajoituksia puolalaista kulttuuria levittäville taiteilijaryhmille.

Tässä on kummallinen epätasapaino, sillä Puolassa asuville liettualaisille taataan kaikki heille kuuluvat oikeudet, ja he saavat huomattavia tukia Puolan valtion budjetista. On aika toteuttaa sivistyneitä perustason toimenpiteitä. Kansainvälisten organisaatioiden, myös oman Euroopan parlamenttimme, on aika ottaa Liettuaassa puolalaisiin kohdistuva syrjintä käsiteltäväksi.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, tänä iltana olin mukana Shen Yun Performing Arts Group -ryhmälle järjestetyssä tilaisuudessa Members' Salon -salissa. Viime vuonna minulla oli ilo nähdä Shen Yun -ryhmän esitys Lontoossa. Sen tarkoituksena on herättää kiinnostusta perinteistä kiinalaista kulttuuria kohtaan ja kuvittaa sitä. Kiinan kommunistinen puolue ja hallitus ovat tietenkin yrittäneet parhaansa mukaan tuhota tätä kulttuuria viimeisten 60 vuoden ajan.

Kauhistuini kuullessani tänä iltana, että esitys, joka oli aiottu pitää huhtikuussa Romaniassa, oli peruutettu Kiinan hallituksen painostuksesta. On täysin mahdoton hyväksyä sitä, että Romania, joka väittää olevansa demokraattinen maa, antaa kommunistisen sortovalan painostaa itseään tällä tavoin. Totean myös, että Shen Yun edistää totuudenmukaisuuden, suvaitsevaisuuden ja myötätunnon filosofiaa, joten ei ole yllättävää, että Kiinan hallitus ja kommunistinen puolue pelkäävät tätä vastakkaista ideologiaa.

Ehdottaisin puhemies Buzekille, että korjaamme tämän vääryyden kutsumalla Shen Yun -ryhmän mahdollisimman pian antamaan parlamentille pienen näytteen esityksestään. Näin antaisimme selkeän merkin, että tuemme näitä verrattoman rohkeita kiinalaisia demokratia-aktivisteja.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin käyttää tilaisuutta hyväkseni ja tuomita väärennetyjen Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Saksan passien käytön äskettäisen Hamas-päällikön surmaamisen yhteydessä. Dubain poliisivoimien päällikkö totesi, että Mossad oli 99 prosentin varmuudella surman takana.

Mikäli tämä pitää paikkansa, EU:n passeja on käytetty räikeällä tavalla väärin rikoksen tekemiseen kolmannessa maassa, ja erityisesti luottamusta Irlantiin on loukattu, sillä siitä lähtien, kun Irlanti itsenäistyi vuonna 1922, se on ollut puolueeton ja ystävällismielinen maa, minkä vuoksi kansalaisemme ovat voineet matkustaa ehkä muita vapaammin alueille, joille muiden ei olisi annettu matkustaa.

Väärennetyjen passien käyttö tässä tilanteessa on vaarantanut tämä aseman erityisesti Dubaissa. Pyytäisin erityisesti korkeaa edustajaa tutkimaan tätä asiaa, ja jos hallitus tai Mossad ovat murhan takana, meidän ja muiden osalliseksi joutuneiden maiden olisi saatava korvaus.

Alan Kelly (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, pääsemme vielä yli tästä sekaannuksesta. Valtiontukisääntöjen mukainen aluetukikartta on kiireellisesti laadittava uudelleen. Suurin huolenaiheeni on se, että kun kirjoitin asiasta edelliselle komissiolle, he käyttivät toimintatapansa perusteena Eurostatin vuotta 2006 koskevia lukuja. Nyt kun aluetukikarttaa ollaan tarkistamassa, on äärimmäisen tärkeää tunnustaa, että Euroopan unionin taloudellinen tilanne on muuttunut dramaattisesti. Esimerkiksi kotimaassani työttömyysaste maan keskilännessä on viime vuonna kasvanut yli 40 prosenttia, puhumattakaan siitä, että työttömyysaste oli kasvusuunnassa jo aiempina vuosina. Keskilännen alueilla, esimerkiksi Limerickissä, Claressa ja Tipperaryssa, tarvitaan mittavaa valtion rahoitusta työpaikkojen luomisen vauhdittamiseksi primaarituotannon alalla, ja tilanne on muuttumassa kriittiseksi.

Kun ajatellaan Irlannin taloudessa, kuten muissakin talouksissa, tapahtunutta dramaattista käännettä, vuosista 2006 ja 2007 tuntuu kuluneen jo ihmisikä. Vaikka myönnänkin, että on osittain jäsenvaltioiden tehtävä ilmoittaa komissiolle kaikista muutoksista taloustilanteestaan, komission olisi silti muutettava lähestymistapaansa.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Hyvät kollegat, mielestäni tärkein Jumalan ihmiselle antama lahja on koira. Tunnette Ranskan vallankumouksen aikana mestatun Madame Rolandin sanat: ”Mitä enemmän näen ihmisiä, sitä enemmän ihailen koiria”. Lordi Byron puolestaan kirjoitti: ”Koirilla on kaikki ihmisen hyveet, mutta ei ainuttakaan hänen pahettaan”.

Edustan täällä salissa niitä miljoonia kotimaani eläinten ystäviä, jotka ovat tyrmistyneitä siitä, miten julmasti ja säälimättä kulkukoiria tapetaan. Romaniassa käyvät ulkomaalaiset ovat kauhuissaan nähdessään maanteillä makaavia kuolleiden koirien ruumiita. Jopa lapset joutuvat todistamaan tätä raakaa näkyä. Tällä hetkellä Bukarestin prefekti vaatii muutosta Romanian parlamentin muuttamaan lakiin ja vaatii lopettamaan kulkukoirat. Koirat ovat kuitenkin suojelusenkeleitä. Tiedetään myös hyvin, että menneinä aikoina koirat auttoivat suojelemaan linnoitettujen kaupunkien asukkaiden terveyttä, sillä missä on koiria, siellä ei ole rottia eikä käärmeitä.

Pyydän Euroopan parlamenttia vaatimaan Romanian hallitukselta, että se noudattaa Pariisissa 1978 annettua eläinten oikeuksien yleismaailmallista julistusta. Meidän on tehtävä loppu kulkukoirien joukkoteurastuksesta Romaniassa. Se joka ei rakasta eläimiä, ei rakasta myöskään ihmisiä. Herran tähden, elämme sentään 2000-lukua!

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan arvostella ankarasti Katalonian ja Euroopan unionin sianliha-alan tilannetta. Sianlihan hinta on laskenut jatkuvasti yli vuoden ajan, ja nyt monen kuukauden ajan se on ollut reilusti alle tuotantokustannusten. Yhtenä syynä tähän on sianlihan tuonti nopeasti kehittyvistä maista. Liian usein tämä tuontisianliha tulee Euroopan unioniin ilman riittäviä tarkastuksia Euroopan unionin tulleissa.

Liian usein tämän sianlihan tuonti rikkoo useita laatua ja elintarviketurvallisuutta koskevia Euroopan unionin säännöksiä, joita unioni määrää ainoastaan EU:n tuottajille. Näyttää siltä, että sama linja jatkuu myös tulevina vuosina: eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia lisätään EU:n tuottajille, mutta nopeasti kehittyvistä maista tulevaa tuontia ei valvota.

Tässä on selvästi kysymys epäoikeudenmukaisesta kilpailusta. Tällä tavoin Euroopan unioni menettää maanviljelijänsä ja sianlihantuottajansa, ja ilman heitä Euroopan unioni menettää merkittävän osan maatalouselintarvikkeiden tuotannostaan. Nämä huolenaiheet halusin jakaa kanssanne.

Valdemar Tomaševski (ECR). – (PL) Arvoisa puhemies, haluan puhua kansallisten vähemmistöjen tilanteesta Liettuassa, jossa heidän oikeuksiaan vähennetään jatkuvasti.

Liettuassa sellaisilla alueilla, joille on keskittynyt asumaan kansallisia vähemmistöjä, 20 vuotta käytössä olleiden kaksikielisten opasteiden käyttö on yleisesti kielletty. Kansallisten vähemmistöjen kouluille myönnettäviä tukia on pienennetty, ja parhaillaan valmistellaan niiden sulkemista osana niin sanottua uudistusta. Henkilötodistuksissa ei voida käyttää vieraskielisten nimien alkuperäistä kirjoitusmuotoa. Lisäksi ne Liettuun puolalaiset, jotka yrittävät saada takaisin kommunistijärjestelmän takavarikoimat maa-alueet, ovat kohdanneet ongelmia, ja äskettäin jopa vähemmistöjen kulttuurielämä on joutunut vastatuuleen. Vanhimman Liettuassa toimivan perinteisen puolalaisen laulu- ja tanssiryhmä Wilian valtiontukea on pienennetty neljännekseen entisestä, ja kolme kokopäiväistä työsuhdetta on lopetettu ja jäljelle on jäänyt vain yksi.

Liettuassa elävien kansallisten vähemmistöjen oikeuksia on kunnioitettava, kuten unioni edellyttää motollaan ”Moninaisuudessaan yhtenäinen”.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, jäsen Tremosa i Balcells otti esiin halpatuotannon maataloudelle muodostaman ongelman, ja olen monien muiden parlamentin jäsenten tavoin itsekin erittäin huolissani tästä asiasta. Olen kuitenkin enemmän huolissani komissiosta ja siitä, millainen näkemys komissiolle on maataloudesta, maaseudusta ja todellakin elintarviketeollisuudesta, sillä EU 2020 -strategiassa komissio näyttää lähestulkoon unohtaneen tämän Euroopan unionin elintärkeän tuotantoalan. Kehotan komissiota olemaan laiminlyömättä tätä tärkeää alaa. Toivottavasti tämä ei tarkoita sitä, ettei komissio pidä maataloutta enää tärkeänä alana, varsinkin kun tarkastellaan Euroopan unionin talousarviouudistusta.

Muistutan komissiolle, että maatalous- ja elintarvikeala on elintärkeä elintarviketurvan, ympäristönsuojelun ja maaseudulla olevien työpaikkojen vuoksi. Mielestäni tämän näkemyksen pitäisi sisältyä EU 2020 -strategiaan.

Kiitän irlantilaista nuorten maanviljelijöiden järjestöä Macra na Feirmea, jonka jäsenistöön kuuluu sekä miehiä että naisia, siitä, että se toi tämän asian minun tietooni, ja toivon, että komissio kuuntelee.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Euroalueen työttömyysaste oli vuoden alussa 10 prosenttia, kun taas EU-27:n työttömyysaste oli 9,6 prosenttia. Nuorison työttömyysaste on yli 21 prosenttia. Euroopan unionissa toimii arviolta 20 miljoonaa yritystä, kun rahoitusalaa ei oteta huomioon, ja 99 prosenttia niistä on pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Kaksi kolmannesta yksityissektorin koko työvoimasta on pienten ja keskisuurten yritysten palveluksessa.

Kehotan komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan toimenpidepaketin, jolla tuetaan erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä ja autetaan niitä selviämään talous- ja finanssikriisistä. Toimenpidepaketti olisi suunnattava myös niille, jotka aikovat perustaa pienen tai keskisuurten yrityksen. Toimenpiteisiin voisi sisältyä esimerkiksi Euroopan globalisaatiorahaston ja tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman sopiva mukauttaminen sekä hallinnollisten vaatimusten ja menettelyjen yksinkertaistaminen, jotta pienten ja keskisuurten yritysten olisi helpompi päästä mukaan EU:n varoilla toteutettaviin hankkeisiin.

Viimeisenä muttei vähäisimpänä asiana ehdotan, että kuten maanviljelijöiden tapauksessa, valtio takaisi pienten ja keskisuurten yritysten ottamia lainoja auttaakseen niitä selviytymään kriisistä. Tietenkin tässä sovitaisiin tietystä määrääjasta ja tietystä ylärajasta.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, laittoman maahanmuuton aiheuttama ongelma on Kreikassa paljon pahempi kuin muualla Euroopan unionissa, kuten me kaikki tiedämme. Tähän on olemassa useita syitä, jotka vaihtelevat maantieteellisestä sijainnista maan pitkään rantaviivaan.

Näissä olosuhteissa Kreikan hallituksen aloite, jolla helpotetaan ennennäkemättömällä tavalla Kreikan kansalaisuuden myöntämistä maahanmuuttajille on – parhaassa tapauksessa – tällaisina aikoina silkkaa improvisointia, ja se on muodostanut seuraavanlaisen paradoksin: siinä maassa, jossa ongelma on kaikista akuutein, hallituksen laatima ehdotus sisältää kaikilla tasoilla koko Euroopan unionin lievimmät säännökset.

Tämä ei suinkaan hillitse laitonta maahanmuuttoa vaan lisää sitä laillisen maahanmuuton kustannuksella. Se heikentää sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja tarjoaa pirstaloituneen lähestymistavan kysymykseen tarkastelemalla ainoastaan viimeistä lenkkiä ketjussa, joka muodostuu laittomasta maahantulosta, turvapaikasta, karkotuksesta sekä luvasta jäädä Euroopan unioniin ja tehdä siellä töitä. Se tarjoaa ennalta rajaamattomalle määrälle laittomia maahanmuuttajia mahdollisuuden Euroopan unionin kansalaisuuteen.

Tästä näkökulmasta katsottuna tämä on Euroopan laajuinen kysymys, jota meidän olisi ryhdyttävä ratkomaan lähitulevaisuudessa tehokkaasti.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Uuden tietotekniikan käyttöönoton myötä yksityisyydensuojan kunnioittamisesta on tullut viime aikoina erityisen ajankohtainen aihe. Sen lisäksi, että tästä tekniikasta on hyötyä monilla aloilla, tunkeutuminen kansalaisten yksityisyyden alueelle ja siten myös tarve säännellä henkilötietojen käyttöä on lisääntynyt. Puhun nyt siitä, että kansalaisille on taattava oikeus tarkistaa, miten heidän henkilötietojensa kerätään, säilytetään, käytetään ja levitetään.

Nykyinen tietosuojalaki on jäänyt jälkeen eikä pysty enää ratkaisemaan kaikkia esiin tulleita ongelmia. Yleisöltä on saatu paljon palautetta, joka tukee selkeästi tarvetta säännellä yksityisyydensuojaa tiukasti. Euroopan unionin ponnistukset tyydyttävän alaa koskevan lainsäädäntötietokannan luomiseksi ovat tervetulleita, mutta mielestäni ne ovat edelleen riittämättömiä uusiin haasteisiin nähden.

(Suosionosoituksia)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) On kulunut yli kuukausi siitä, kun Kanada otti ennennäkemättömän askeleen ja otti uudelleen käyttöön yhtä EU:n jäsenvaltiota, tässä tapauksessa Tšekin tasavallan kansalaisia, koskevat viisumivaatimukset. Kanada perusteli tätä sillä, että Tšekin kansalaiset ja erityisesti romanit, hakivat joukoittain turvapaikkaa valtameren toiselta puolelta. Haluan tässä tilanteessa todeta, että Tšekin tasavallassa sovelletaan kaikkiin samoja edellytyksiä riippumatta siitä, ovatko nämä kansalaisuudeltaan tšekkejä, slovakkeja, vietnamilaisia tai ukrainalaisia tai siitä, ovatko nämä alkuperältään tšekkejä, afrikkalais-amerikkalaisia tai romaneja. Perusoikeuskirjassamme, joka on osa perustuslakiamme, tunnustetaan kaikkien kansalaisten yhtäläiset kansalliset ja etniset oikeudet. Se, että Kanada perustelee toimiaan viittaamalla romaneihin, on

itsessään syrjivää, sillä näin se myöntää muutosten viisumiedellytyksissä perustuvan yhteen etniseen ryhmään. Kalliiden ja hallinnollisesti vaativien viisumien sijaan Kanadan olisi pikemminkin pohdittava tarkkaan näitä edellytyksiä.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, parlamentti hylkäsi 11. helmikuuta terroristien rahoituksen jäljittämishojelman, SWIFT-ohjelman. Tämän vuoksi sopimus on jäädytetty, eikä tietoja siirretä.

Komissiolla on kuitenkin uudet valtuudet neuvotella. Haluan kysyä Euroopan parlamentin puhemieheltä – en teiltä, vaan varsinaiselta puhemieheltä – onko meillä neuvottelukumppania, neuvotteleeko Yhdysvallat Euroopan unionin kanssa epäonnistumisen jälkeen, vai neuvotteleeko se tapauskohtaisesti kahdenväliseltä pohjalta tiettyjen jäsenvaltioiden kanssa.

Arvoisa puhemies, joka tapauksessa, jos tällaisia neuvotteluja käydään, vaadin Euroopan parlamentille asemaa neuvotteluissa, ja uskon kaikkien olevan samaa mieltä tästä vaatimuksesta.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, käytöstä poistetun jalostamon tankin poikkeuksellinen hiilivetyvuoto aiheutti läheisen Lambro-joen mittavan saastumisen 23. helmikuuta Lombardian Villasantassa.

Valtava ympäristökatastrofi, jonka tuhansien öljykuutiometrien valuminen aiheutti, sekä vaarantaa Lambro-joen ekosysteemin, josta on seurauksia myös sen eläinlajeille, että uhkaa myös laajeta – toteutetuista toimista huolimatta – Po-jokeen, joka virtaa halki koko Po-laakson aina Adrianmereen asti.

Tilanteen poikkeuksellinen ja kiireellinen luonne, joka on jo saanut Lombardian alueen pyytämään hätätilan julistamista, on joka tapauksessa sellainen, että se edellyttää myös Euroopan unionin puuttumista asiaan – ja pyydän puheenjohtajavaltiolta merkkiä tästä – niin ympäristöä koskevien aloitteiden koordinoimiseksi riskialueilla, varsinkin Po-joen alueella, kuin niiden varojen osalta, joita valtavan ympäristökatastrofin uhkaaman laajan alueen ympäristötilanteen aivan ratkaiseva kunnostaminen edellyttää.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Alueelliset erot ovat edelleen haaste Euroopan unionissa. Tästä syystä on tärkeää, että koheesiopolitiikalla tuetaan muita vähemmän kehittyneitä alueita. Olen tämän vuoksi tyytyväinen EU:n Itämeren alueen strategiaa koskevaan aloitteeseen ja käynnissä olevaan Tonavan alueen aloitteeseen.

Kehotan parlamenttia samasta syystä harkitsemaan huolellisesti muita alueita koskevien uusien strategioiden mahdollisuutta. Lounais-Euroopan alueet, esimerkiksi Macaronesiassa (Azorit, Madeira, Kanarian saaret ja Kap Verde), kohtaavat useita yhteisiä haasteita, joten aluetta koskevalla strategialla parannettaisiin viestintäjärjestelmiä, suojeltaisiin ympäristöä, edistettäisiin kasvua, tieteellistä vaihtoa, työpaikkojen luomista ja turvallisuutta sekä helpotettaisiin laittoman maahanmuuton torjuntaa. Tässä olisi kyse myös Euroopan Atlantin puoleisen rajan kehittämisestä, josta voisi syntyä uusi silta Euroopan ja Afrikan välille.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Haluan korostaa, että saarialueilla lentoliikenne on toisinaan ainoa liikennöintitapa ja että toimintaedellytykset riippuvat matkustajien ja rahdin määrästä. Vaikka joillakin saarialueilla nämä määrät riittävät houkuttelemaan useita lentoliikenteen harjoittajia – mistä syntyy kilpailua ja matalampia hintoja ja mikä näin ollen parantaa liikenneyhteyksiä – on myös muita alueita, kuten Azorit, joissa määrät ovat paljon pienempiä, minkä vuoksi ne eivät houkuttele toimijoita. Tämän seurauksena lentolippujen hinnat ovat korkeampia, mikä haittaa ihmisten liikkuvuutta ja rajoittaa alueen houkuttelevuutta matkailijoiden kannalta. Toisaalta matkailu mahdollistaisi niiden valtavan kehityspotentialin ja talouspohjan monipuolistamisen kukoistamisen ja vahvistumisen. Tämä rajoite on erityisen rankka nyt kokemamme kaltaisina kriisiaikoina.

Tämä tarkoittaa sitä, että väliaikainen tuki on hyvin tärkeää matkustajien ja rahdin määrän lisäämiseksi, jotta markkinat alkaisivat toimia. Tämä mahdollistaisi myös näiden suurten matkailupotentiaalien alueiden sisällyttämisen Euroopan laajuisten verkostojen tavoitteisiin, joilla tähdätään verkostojen laajentamiseen Euroopan reunamille saakka.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Huolimatta siitä, että monet taloustieteilijät ja poliitikot ovat jo ilmoittaneet kriisin päättyneen Euroopassa, me kamppailemme edelleen sen kielteisten vaikutusten kanssa. Kuukausittaiset tiedot työttömyydestä unionissa ovat yhä masentavampia. Tällä hetkellä Euroopassa on 23 miljoonaa henkilöä vailla työtä. Tämä merkitsee sitä, että kriisi on tuhonnut kaikki useiden vuosien ajan tehdyt ponnistukset työllisyyden edistämiseksi. Poikkeuksellisen vahingollinen ilmiö on nuorten jatkuvasti kasvava työttömyys. Tällä hetkellä joka viides eurooppalainen nuori on työtön. On oletettavaa, että tilanne

johtaa poikkeuksellisen haitallisiin sosiaalisiin seurauksiin, kuten rikollisuuden, alkoholismien ja huumeidenkäytön lisääntymiseen ja aiheuttaa perheongelmia. Selviytyäksemme taantumasta mahdollisimman nopeasti meidän on minusta hyödynnettävä parasta valttiamme, yhteisön sisämarkkinoita. Yhteisön tasolla tarvitaan voimakkaampaa koordinoitua yhteisen talousalueen tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämiseksi kokonaisuudessaan. Sen toimintasääntöjä on yksinkertaistettava entisestään, ja meidän on kehitettävä aitoa talousliittoa.

Claudiu Ciprian Tănăsescu (NI). – (RO) GMP-todistuksensa rauettua helmikuun alussa Bukarestissa toimiva Cantacuzinon kansallinen mikrobiologian ja immunologian tutkimus- ja kehittämisinstituutti menetti lupansa valmistaa ja markkinoida injektoitavia tuotteita, myös rokotteita. Cantacuzinon instituutin johdon yhdessä kansallisen lääkeviraston kanssa laatiman ja terveysministeriön hyväksymän korjaavien toimien suunnitelman täytäntöönpanon jälkeen Cantacuzinon instituutin odotetaan saavan uudelleen luvan valmistaa rokotteita huhtikuun toisella puoliskolla.

Meidän ei kuitenkaan pidä unohtaa, että Cantacuzinon instituutin kaltaisten, kansallisesti ja Euroopan laajuisesti strategisesti merkittävien laitosten toiminnan keskeyttämiseen liittyy suuri vaarojen mahdollisuus. Tämän vuoksi minusta on tärkeää, että yhteisön toimielimet harjoittavat tiukempaa valvontaa, jotta tällaisia tilanteita ei vastaisuudessa ilmene yhteisön tasolla.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, kaikella kunnioituksella pyydän teitä toimittamaan meille huomenna luettelon kaikista niistä, jotka ovat pyytäneet saada käyttää minuutin puheenvuoron seuraavien kahden kriteerin perusteella: ensinnäkin sen, etteivät he käyttäneet puheenvuoroa edellisessä täysistunnossa, ja toiseksi sen ajankohdan perusteella, jolloin he esittivät pyyntönsä.

Kaikella kunnioituksella teitä ja puhemiehistöä kohtaan, minusta puhemiehistöllä ei ole etuoikeutta jakaa puheaikaa mielensä mukaan. On olemassa tiettyjä periaatteita, ja niistä ensimmäinen on avoimuus.

Odotamme saavamme huomenna luettelon – ja havaitsen muiden jäsenten olevan tästä samaa mieltä – jossa sovelletaan näitä kahta kriteeriä: koska puheenvuoroa koskeva pyyntö on jätetty ja se, onko puhuja käyttänyt puheenvuoron edellisessä täysistunnossa.

Puhemies. – (ES) Kuten tiedätte, kriteerit, joita sovellamme, ovat puheenvuorojen tasapuolinen jakautuminen poliittisten ryhmien kesken perustuen ryhmän kokoon ja asettaen etusijalle ne, jotka eivät käyttäneet puheenvuoroa edellisessä täysistunnossa. Näitä kriteerejä sovelletaan.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Arvoisa puhemies, yksikään Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsenistä ei käyttänyt tänään puheenvuoroa, vaikka viisi tai jopa seitsemän muiden ryhmien jäsentä käytti. Tämä on kysymys.

Puhemies. – (ES) Juuri tämän minä selitin, hyvä jäsen Tremopoulos. Meillä oli kolme puheenvuoropyyntöä teidän ryhmästäne. Kaikki nämä jäsenet olivat puhuneet edellisessä istunnossa. Sovelsimme siis kriteeriä jakaaksemme puheenvuorot tasapuolisesti.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Ovatko nämä kriteerit teidän vai istuntopalveluiden valitsemia? Ovatko ne kirjattu johonkin?

Puhemies. – (ES) Luettelosta puheenvuoroa pyytäneistä jäsenistä käy ilmi, ketkä jäsenet käyttivät 150 artiklan mukaisen puheenvuoron edellisessä istunnossa.

Tämän tiedon perusteella puhemiehistö jakaa puheenvuorot kaikille poliittisille ryhmille. Sattumalta kaikki kolme puheenvuoroa pyytänyttä Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän jäsentä olivat käyttäneet puheenvuoron edellisessä istunnossa. Tämän vuoksi emme katsoneet heitä ensisijaisiksi. Näin tehdään. Pyrimme varmistamaan, että kaikki saavat puheenvuoron ryhmänsä koon mukaisesti ja juuri kuvaamani niitä, jotka eivät käyttäneet puheenvuoroa edellisessä istunnossa, koskevan kriteerin perusteella.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Tämä saattaa olla hyvinkin järkevä kriteeri, mutta onko se kirjattu parlamentin tai täysistunnon työjärjestykseen?

Puhemies. – (ES) Puhemiehistö käyttää toimivaltaansa ja tulkitsee oikean tavan johtaa istuntoa kaikkien ryhmien kannalta oikeudenmukaisella ja tasapainoisella tavalla.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluaisin tietää, olenko tänään puheenvuoroa pyytäneiden luettelossa ja olenko myös edellisessä istunnossa puheenvuoron käyttäneiden luettelossa. Onko mahdollista saada vastaus kysymykseen nyt heti?

Puhemies. – (EN) Minä kerron teille nyt heti. Hyvä jäsen Paliadeli, olette sosialistiryhmän puheenvuoroa pyytäneiden luettelossa. Puheenvuorojen järjestys määrittyy pyyntöjen esittämisjärjestyksessä: luettelo laaditaan pyyntöjen esittämisjärjestyksessä: Kuusi ryhmänne jäsentä on saanut puheenvuoron.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, millä perusteella?

Puhemies. – (EN) Kronologisessa järjestyksessä, aikajärjestyksessä. Tässä luettelossa olitte yhdeksäs.

Me jatkamme nyt istuntoa.

(Välihuomautus salista)

Minä selitin kriteerit. Mitä muuta haluatte tietää?

Corina Crețu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, ongelma on siinä, että meidän olisi hyvä tietää, kuka saa puheenvuoron. Kello on kymmenen illalla, ja me odotamme täällä turhaan, jos emme saa puheenvuoroa. Minusta meillä pitäisi olla sääntö, jonka mukaan olisi saatava tietää vähintään kaksi tuntia etukäteen kuka saa käyttää yhden minuutin puheenvuoron.

Puhemies. – (EN) Huomautuksenne on otettu huomioon.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, se ei ole teidän vikanne, mutta tämä on täysi kaaos. Olemme odottaneet tänä iltana tunteja puheenvuoroa. Kello on nyt kymmenen illalla. On minuutin puheenvuorojen aika, puheenvuoroja jaetaan, mutta se on hyödytöntä. Jos aiomme viettää täällä aikaamme omien alueidemme merkittävien asioiden vuoksi, meidän olisi todellakin saatava puheenvuoromme.

Organisaatio, tämä parlamentin älyttömyys edellyttää kunnostamista, jotta voimme todella sanoa olevamme täällä ja meille voidaan antaa puheenvuoro. On hullua, että olemme olleet täällä koko tämän ajan ja istuneet puheenvuoron toivossa. Kansalaiset kotimaassani Yhdistyneessä kuningaskunnassa ovat saaneet tarpeekseen tästä hölmöilystä, sillä me emme saa puhua heidän oikeuksiensa ja heidän asioidensa puolesta.

Tämä on täydellistä pilkantekoa. Välttääkö tämä puheenjohtaja Barrosolle. Olen todennut hänelle aiemminkin, että tämä koko asia on täysi farssi. Jos minun on määrä olla täällä kymmeneltä illalla maanantaina, tiistaina, keskiviikkona ja torstaina, meille olisi vähintäänkin annettava mahdollisuus puhua jäsenvaltioita koskevista merkittävistä asioista. Arvoisa puhemies, välttääkö sanani johtajillenne, sillä tämä ei ole demokratiaa, tämä on diktatuuria.

Puhemies. – (EN) Kiitoksia. Minun on muistutettava, että puheenjohtaja Barroso on komission puheenjohtaja, ei Euroopan parlamentin puhemies.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, jos olisimme tämän kinastelun sijaan saaneet puheenvuoron, olisimme kenties saattaneet saada jotain hyvää aikaan äänestäjillemme, sillä kello on kymmenen illalla, ja me kaikki tiedämme, että meidän olisi pitänyt saada puheenvuoro. Jokainen meistä on tullut tänne esittämään äänestäjiensä vaatimuksia. Minuutin puheenvuoro on itsessäänkin hyvin lyhyt, ja minusta tämän luettelon lyhentäminen on myös varsin ylimielistä.

Puhemies. – (ES) Arvoisat parlamentin jäsenet, tilanne on aivan selkeä. Meillä on puoli tuntia aikaa näille puheenvuoroille, joten minun on noudatettava tätä puolta tuntia. Te puheenvuoroa pyytäneet täyttäisitte paljon enemmän kuin puoli tuntia. Puhemiehistö soveltaa järkeviä, oikeudenmukaisia kriteerejä, ja se on osa sen toimivaltaa.

Ymmärrän turhautumisenne. Me tulemme täysistuntopalvelujen johtajan kanssa tarkastelemaan tapaa, jolla voisimme saada likimääräisen ajatuksen – se ei koskaan voi olla tarkka, mutta edes likimääräinen ajatus – siitä, ketkä teistä saavat puheenvuoron, jotta voimme minimoida odottajien määrän. Teemme tämän avuliaasti ja pyrimme tekemään parhaamme.

Luvallanne jatkamme nyt istuntoa, sillä muuten olemme täällä koko yön keskustelemassa samasta asiasta.

Päätämme tämän kohdan käsittelyn.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Tunne Kelam (PPE), kirjallinen. – (EN) EU:n ja Valko-Venäjän välisessä suhteessa on kriittisten päätösten aika. Itäinen kumppanuusohjelma on tarjonnut Valko-Venäjän hallinnolle mahdollisuuksia höllentää yhteiskunnan tiukkaa valvontaa ja avata tietä demokraattisille uudistuksille. Tämän prosessin on kuitenkin oltava vastavuoroista. EU:n taloudellinen tuki ja yhteistyöhankkeiden käynnistäminen voivat johtaa uskottavaan edistymiseen vain, jos jokaiseen EU:n hyvän tahdon eeleeseen vastataan aidoilla toimenpiteillä avoimen demokraattisen yhteiskunnan palauttamiseksi Valko-Venäjälle. Saharov-palkinnon saajan Alexander Milinkevichin arvio tilanteesta on pessimistinen. Hän kertoi meille, ettei ihmisoikeustilanne ole parantunut. Se on itse asiassa heikentynyt. Kun otetaan samalla huomioon, että Lukashenkon hallinto on enemmän kuin koskaan riippuvainen länsimaisesta teknologiasta, rahasta ja markkinoista, EU:lla on tehokasta vaikutusvaltaa hallinnon tulevaan käyttäytymiseen. Aluksi meidän on kuitenkin ymmärrettävä, että Valko-Venäjän diktaattori kokeilee, kuinka vakavissaan hänen EU-kumppaninsa ovat demokraattisten uudistusten merkityksen osalta. Tämän vuoksi on tärkeää lähettää selkeä viesti, että EU katsoo ensisijaisiksi todelliset muutokset ihmisoikeustilanteessa.

21. Merkittävä luonnonkatastrofi Madeiran itsehallintoalueella (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Madeiran itsehallintoalueella sattuneesta merkittävästä luonnonkatastrofista.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, komissio on huolissaan ja surullinen Madeiran kauheista tapahtumista, erityisesti uhrien suuresta määrästä. Haluan ilmaista myötätuntoni kaikkia katastrofista kärsineitä Madeiran asukkaita kohtaan. Komissio esittää osanottonsa erityisesti uhrien perheille.

Asiasta vastaava komission jäsen, kollegani Johannes Hahn, onnistui eilen keskustelemaan Madeiran itsehallintoalueen presidentti Jardimmin kanssa, jonka mukaan tilanne on edelleen vakava. Se on kuitenkin alueellisten ja kansallisten pelastustyöntekijöiden hallinnassa. Tällä hetkellä ei tarvita Euroopan pelastuspalvelumekanismien apua.

Vahingot ovat kuitenkin niin merkittäviä, että Madeira toivoo taloudellista tukea EU:n solidaarisuusrahastosta. Komissio tarkastelee tällä hetkellä kaikkia mahdollisia keinoja tarjota EU:n taloudellista tukea Madeiralle. Vuonna 2003 pystyimme tarjoamaan Portugalille yli 48 miljoonaa euroa solidaarisuustukea kauhean tulipalon jälkeen. Solidaarisuusrahasto perustettiin vuonna 2002, jotta EU:n tasolla voitaisiin tarjota taloudellista apua vakavista luonnonkatastrofeista kärsineille jäsenvaltioille.

Solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotto edellyttää kuitenkin tiettyjen kriteerien täyttymistä. Merkittävin ennakoedellytys on Portugalin hallituksen toimittama tukihakemus. Minun on muistutettava, että solidaarisuusrahaston perustamisasetuksessa sallitaan tavallisesti varojen käyttöönotto suurissa katastrofeissa, joissa vahinkojen kustannukset ylittävät 0,6 prosentin kynnysen kyseisen valtion bruttokansantuotteesta. Portugalin osalta tämä tarkoittaa, että vahinkojen kustannusten on oltava yli 958 miljoonaa euroa. Poikkeuksellisesti ja kun erityiset kriteerit täyttyvät, tukea voidaan myöntää myös pienempiin, alueellisiin katastrofeihin, erityisesti jos se koskee Madeiran kaltaista syrjäistä aluetta. Koska komissiolla ei vielä ole riittävästi tietoa vahinkojen laajuudesta, on vielä liian aikaista sanoa, täyttyvätkö edellytykset.

Portugalin viranomaisten on nyt toteutettava vahinkojen pikainen ja perusteellinen arviointi ja toimitettava komissiolle hakemus kymmenen viikon kuluessa. Kollegani Johannes Hahn tapaa Portugalin sisäministeri Pereiran tänä perjantaina keskustellakseen etenemisestä asiassa. Johannes Hahn vierailee 6. ja 7. maaliskuuta Madeiralla tutustuakseen itse vahinkoihin. Euroopan komission aluepolitiikan pääosasto on käytettävissä, jos Portugalin viranomaiset tarvitsevat apua hakemuksen valmistelussa.

Haluaisin muistuttaa teitä siitä, että solidaarisuusrahastomme tukea ei makseta välittömästi. Rahasto on väline, jolla tuetaan jäsenvaltioita katastrofien taloudellisista seurauksista selviytymisessä. Se ei ole hätäapuväline. Solidaarisuusrahaston varat muodostuvat jäsenvaltioiden lisärahoitusosuuksista tavanomaisen talousarvion ulkopuolella. Tämän vuoksi se edellyttää Euroopan parlamentin hyväksyntää, toisin sanoen teidän hyväksyntäanne, sekä neuvoston hyväksyntää tarkistuksen muodossa. Kokonaisuudessaan prosessi, hakemuksen esittämisestä tuen maksamiseen, kestää useita kuukausia. Teemme kuitenkin komissiossa kaikkemme pitääksemme prosessin mahdollisimman lyhyenä.

Rakennerahastot eivät ole käytettävissä välittömiin hätätoimenpiteisiin. Niistä voidaan tarjota jonkinlaista tukea pitkän ajanjakson jälleenrakentamiseen. Komissio keskustelee vaihtoehtoista ja mahdollisista järkevistä ja tarpeellisista ohjelmamuutoksista lyhyellä aikavälillä Portugalin hallintoviranomaisten kanssa.

Haluan vakuuttaa teille, että komissio tekee kaiken voitavansa auttaakseen Madeiran kansalaisia ja viranomaisia selviytymään tästä kauheasta luonnonkatastrofista.

Nuno Teixeira, PPE-ryhmän puolesta. – (PT) Käytän puheenvuoroni täällä parlamentissa tänään Madeiraa viime lauantaina kohdanneen tragedian henkilökohtaisesti kokeneen ja todistaneen surun painamalla äänellä. Jaan luonnollisesti surun ja tuskan, jonka nyt kuolleiksi tietämiemme 42 uhrin perheet ovat kohdanneet, ja esitän heille myötätuntoni heidän menetyksistään.

Katastrofin todellinen laajuus ei ole vielä paljastunut, sillä etsintä- ja pelastusryhmät, jotka ovat keskeytyksettä tehneet työtä lauantaista asti uuvuttavassa urakassa, mistä kiitän heitä, alkavat vasta saavuttaa kaikkein eristyneimmät väestönosat. Pelkäämme, että uhrien lukumäärä voi kasvaa.

Jälki on suuren tuhon luokkaa, siihen sisältyy aineelliset väylävahingot, teitä ja siltoja on tuhoutunut kokonaan, ja keskeiset palvelut, kuten veden ja sähkön toimitukset ovat vahingoittuneet. Yli 600 henkilöä on menettänyt kotinsa ja henkilökohtaisen omaisuutensa. Katastrofin taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset estävät ihmisiä palaamaan tavalliseen elämäänsä. Nyt on kuitenkin tärkeää katsoa eteenpäin. Meidän on myös lähetettävä tästä kärsimään joutuneille ihmisille viesti solidaarisuudesta, toivosta ja luottamuksesta. On annettava apua, ja Euroopan unionilla ja erityisesti parlamentilla on tässä tärkeä tehtävä, sillä niiden asema on ratkaiseva solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisessa. Kun meitä pyydetään apuun, meidän on toimittava nopeasti, sillä emme voi pyytää kärsiviä ihmisiä odottamaan, varsinkaan silloin kun he eniten meitä tarvitsevat.

Vetoan komissioon ja sen puheenjohtaja Barrosoon sekä erityisesti aluepolitiikasta vastaavaan komission jäseneseen Johannes Hahniin. Olen tyytyväinen hänen suunnitelmaansa vierailia pian Madeiralla, ja pyydän häntä viemään mukanaan viestin toivosta, avusta ja jälleenrakentamistuesta, sillä nyt on aika rakentaa uudelleen se, minkä luonto valitettavasti on jälleen kerran meiltä vienyt. Uskon täysin tähän, sillä Madeiran kansallislaulu on opettanut minulle, että "Madeiran kansa on vaatimaton, tyyni ja urhea. He kyntivät maata kivien joukossa, he tekevät sankarillista työtä vuoriston villissä luonnossa. He kunnioittavat Madeiran historiaa ja pyrkivät työllään saavuttamaan onnea ja kunniaa."

Edite Estrela, S&D-ryhmän puolesta. – (PT) Esitän Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän puolesta osanottomme uhrien perheille ja ilmaisen solidaarisuuttamme Portugalin itsehallintoaluetta Madeiraa tämän kuun 20. päivä kohdanneen tragedian vuoksi kärsimään joutuneille ihmisille. Rankkasateet, voimakkaat tuulet ja kova merenkäynti muuttivat Funchalin matkailukaupungin tunnistamattomaksi ja jättivät jälkeensä tuhoa ja kuolemaa. Myös julkinen ja yksityinen infrastruktuuri on pahasti vaurioitunut, kuten myös luonnonympäristö ja kulttuuriperintö. Arvoisa komission jäsen, alustavien arvioiden mukaan vahingot ylittävät miljardi euroa, joten solidaarisuusrahaston käytön edellytykset täyttyvät. Valitettavasti on myös kymmeniä kuolleita, joita surraan, paljon loukkaantuneita ja kadonneita sekä satoja kodittomiksi jääneitä. Kuvia tuhosta ja kärsimyksestä on näytetty ympäri maailmaa, eikä kukaan voi suhtautua välinpitämättömästi. Solidaarisuuden ilmauksia on tullut kaikista neljästä ilmansuunnasta.

Myös Euroopan unionin ja Euroopan komission on osoitettava aktiivista solidaarisuuttaan tätä syrjäistä saarialuetta kohtaan ottamalla pikaisesti käyttöön solidaarisuusrahaston varat voimakkaiden sosiaalisten ja taloudellisten vaikutusten lieventämiseksi ja normaalitilan palauttamisessa auttamiseksi alueella.

Arvoisa komission jäsen, lopuksi esitän seuraavan kysymyksen: tämä parlamentti on jo hyväksynyt muutokset solidaarisuusrahastoon. Miksi muutokset eivät ole voimassa? Miksi niitä ei sovelleta?

Marisa Matias, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Aloitimme tämänpäiväisen istunnon minuutin hiljaisuudella. Minuutin hiljaisuudella oli kaksi merkitystä: ensinnäkin solidaarisuuden osoittaminen Madeiran katastrofin uhreille ja heidän perheilleen ja toiseksi kunnian osoittaminen kaikille niille ihmisille, jotka uupumatta tekevät työtä auttaakseen näitä uhreja.

Minuutin hiljaisuuden on myös saatava meidän ajattelemaan välittömiä huolenaiheitamme pidemmälle. Koimme Madeiralla ilmiön, joka tulee toistumaan yhä useammin. Ilmastomuutos aiheuttaa sen, että näitä äärimmäisiä sääilmiöitä tulee yhä uudelleen, ja meidän on löydettävä keinot vastata niihin. Me emme voi välttää luonnonkatastrofeja, mutta samalla emme voi sallia sitä, että niillä on aina näin traagisia vaikutuksia ihmisten elämään. Tämän vuoksi meidän on puolustettava yhteiseen hyvään tähtääviä suunnittelu- ja kehittämispolitiikkoja. Arvoisa puhemies, lopuksi haluan todeta jotain vielä tärkeämpää, joka on tuonut meidät kaikki tänne: Euroopan komissiolla, Euroopan parlamentilla ja yhteisön toimielimillä on oltava valmiudet tarjota pikaista apua hätätilanteissa. Tässä välttämättömiä ovat taloudelliset varat ja toiminnan nopeus.

Nuno Melo (PPE). – (PT) Madeiran murhenäytelmä riisti useita henkiä, tuhosi omaisuutta ja repi kauneudestaan ylpeän portugalilaisen saaren ulkomuotoa, jota niin monet kaikkialta maailmasta tulleet matkailijat ovat saaneet ihailla. Oletan, ettei kukaan edes Portugalissa – itse asiassa ainakaan Portugalissa – olisi kyennyt valmistautumaan toistuvissa uutislähetyksissä koteihimme lähetettyihin kauhukuviiin veden viemistä ihmisistä, sortuvista taloista, romahtavista silloista ja koko maiseman muuttumisesta luonnonvoimien toimesta.

Kuten täällä esitetyistä lausunnoista voidaan havaita, kaikesta huolimatta kyse ei ole yksinkertaisesti erällä Portugalin alueella sattuneesta tragediasta. Tragedia iski julmasti osaan Euroopan unionia, jonka on solidaarisesti tarjottava varauksetta apuaan. Sen on varauksetta autettava kuolonuhrien perheitä sekä ihmisiä, jotka ovat yhtäkkiä menettäneet kaikkensa, ja sen on autettava rakennetun ympäristön jälleenrakentamisessa palauttamalla Madeiran saarelle sen, minkä luonto siltä riisti. Arvoisa puhemies, tämä on varmaa: täällä mainittiin Madeiran kansallislaulun sisältö, mutta olen oppinut jotain myös Portugalin kansallislaulusta, jossa kerrotaan merten sankareista, jaloista ihmisistä ja urheasta kansakunnasta. Kyse on urheista ihmisistä, jotka ovat aina osanneet korjata tilanteen vaikeina aikoina ja jotka selviytyvät vastoinkäymisistä, kuten ovat menneisyydessä useaan otteeseen osoittaneet.

Näin tulee jälleen tapahtumaan, ja tässä tapauksessa epäilemättä Euroopan unionin solidaarisuuden ja avun turvin.

Constanze Angela Krehl (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, keskustelun aihe ei todellakaan ole miellyttävä. Madeira kohtasi uskomattoman luonnonkatastrofin, ja me ilmaisemme myötätuntonne perheille, joita se koski. Euroopan unionin on tarjottava tukea tässä tilanteessa. Tarvitaan koko Euroopan unionin solidaarisuutta, ja voin vain toistaa, mitä täällä jo on sanottu. Kehotan komissiota ottamaan käyttöön solidaarisuusrahaston varat mahdollisimman nopeasti, jotta apua voidaan tarjota. Pyydän neuvostoa varmistamaan, että parlamentin kaksi vuotta sitten hyväksymä solidaarisuusrahaston uudistus lopultakin pannaan täytäntöön, sillä se mahdollistaa avun tarjoamisen nopeammin tuhoista kärsineille alueille.

Meidän on katsottava myös tulevaisuuteen. Madeira on saanut viime vuosina paljon varoja rakennerahastoista ja tulee saamaan edelleen muutaman seuraavan vuoden ajan. Näitä varoja on käytettävä ennaltaehkäiseviin toimiin, jotta voidaan lieventää luonnonkatastrofien kauheita seurauksia ja näin myös kärsimystä. Tämä on asia, joka meidän Euroopan unionina on tehtävä alueille, ja näin myös Madeiralla.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Madeiran saaren katastrofi edellyttää hätätoimia ja itsehallintoalueelle on annettava poikkeuksellista rahoitusapua. Apu on suunnattava tuhoutuneen tai vaurioituneen infrastruktuurin ja julkisten palvelujen jälleenrakentamiseen, ja sen on oltava myös tragediasta kärsineiden ihmisten saatavilla, olivatpa tarpeet taloudellisia, sosiaalisia tai perhettä koskevia.

Tragediat eivät ole oikeudenmukaisia. Useimmiten eniten menettävät ne, joilla on vähiten. Tämän vuoksi on tärkeää mahdollisimman pitkälti määrittää ne, jotka ovat menettäneet perheenjäseniä, kotinsa ja elinkeinonsa, ja tarjota apua. Madeiran tapahtumat osoittivat meille dramaattisesti yhteistyön ja solidaarisuuden vahvistamisen merkityksen Euroopan unionissa sekä katastrofien ehkäisyn alalla. Tässä vaiheessa on tärkeää kehittää sellainen asianmukainen rahoituskehys katastrofien ehkäisyyn, jolla vahvistetaan ja hyödynnetään muun muassa koheesiopolitiikan, maaseudun kehittämiss politiikan ja aluepolitiikan kaltaisia mekanismeja jäsenvaltioiden auttamiseksi ihmisiä, ympäristöä ja taloutta suojaavien toimenpiteiden täytäntöönpanossa.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmaista aluekehitysvaliokunnan kaikkien jäsenten tunteman surun Madeiran järkyttävistä hengen menetyksistä sekä aikomuksemme tehdä kaikkemme auttaaksemme Madeira sen hädän hetkellä. Kansalliset viranomaiset ja alueviranomaiset tietenkin tekevät jo kaikkensa helpottaakseen ihmisten kohtaamia vaikeuksia ja erityisesti auttaakseen kodittomiksi jääneitä. Odotamme heidän yhteisön avun pyyntöään Euroopan solidaarisuusrahastosta. Olen varma, että kaikki asiasta vastaavat käsittelevät pyyntöä parhaansa mukaan.

Pyydämme Euroopan komissiota ottamaan käyttöön kaikki sen varat ja tarkastelemaan Portugalin viranomaisten kanssa sitä, kuinka käynnissä olevia yhteisön ohjelmia voidaan mukauttaa alueen auttamiseksi. Haluan korostaa, että solidaarisuusrahastolla on nykyiselläänkin hyvin tunnetut rajoituksensa. Komissio antoi huhtikuussa 2005 ehdotuksen asetuksen tarkistamisesta, ja parlamentti hyväksyi sen ensimmäisessä käsittelyssä toukokuussa 2006. Huolimatta entistä joustavamman solidaarisuusrahaston kiistattomasta hyödyllisyydestä, huolimatta tarpeesta laajentaa sen soveltamisalaa kattamaan niin ennakoimattomat ihmisen ja rikollisten toimien aiheuttamat katastrofit kuin luonnonkatastrofitkin, neuvosto ei ole kyennyt saamaan aikaan yhteistä kantaa rahaston tarkistuksesta toukokuun 2006 jälkeen.

Madeiran järkyttävien tapahtumien yhteydessä ymmärrämme selvemmin kuin koskaan sellaisen solidaarisuusrahaston tarpeen, joka kykenisi tehokkaasti vastaamaan haasteisiin ja antaisi unionille mahdollisuuden tarjota pikaista ja tehokasta apua katastrofista kärsivälle jäsenvaltiolle. Pyydänkin puheenjohtajavaltio Espanjaa käynnistämään uudelleen solidaarisuusrahaston tarkistuksen osoittaen näin, että todellisen eurooppalaisen solidaarisuuden henki on edelleen Eurooppa-hankkeen keskiössä.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, katastrofit ovat tietenkin myös seurausta maapallon lämpenemisestä. Meidän on pyrittävä selviytymään tällaisista tapahtumista, joita tulemme kohtaamaan yhä useammin. Herääkin kysymys, eikö apua olisi tarjottava globalisaatiorahastosta erityisesti Madeiran työntekijöille, sillä monet työpaikat ovat tietenkin tuhoutuneet, ja emmekö voisi auttaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä jälleenrakentamisessa. Voisimme tarjota merkittävää apua ammatinharjoittajille ja erityisesti palvelualalle.

Pyydän tämän vuoksi komissiota tarkastelemaan sitä, voitaisiinko globalisaatiorahaston varoja ottaa käyttöön välittömästi.

Antigoni Papadopolou (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, minäkin haluan esittää syvät pahoitteluni Madeiraa kohdanneen raamatullisen tuhon vuoksi sekä ilmaista tukeni Portugalin hallitukselle. Toivon, ettei traaginen tilanne menetettyjen ihmishenkien ja kadonneiden henkilöiden osalta enää pahene.

Planeettamme lähettää SOS-sanomaa. Ilmastonmuutos yhdistettynä kiihkeään maankäyttöön ja teolliseen kehitykseen osoittaa, kuinka haavoittuva ympäristömme on. Aiemmat katastrofaaliset tulvat Saksassa sekä Itä- ja Keski-Euroopassa ja Kreikan tulipalot ovat jättäneet yhä avoimina olevia haavoja. Katastrofit eivät todellakaan tunne kansallisia rajoja.

Kehotan tämän vuoksi Euroopan komissiota vastaamaan myönteisesti Euroopan parlamentin pyyntöihin, jotka koskevat entistä energisempää toimintaa yhteisön tasolla luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisemiseksi ja niiden vaikutusten lieventämiseksi.

Vaadin myös välitöntä tukea uhreille Madeiralla. On hyvin tärkeää, että meillä on tehokas yhteisön politiikka ja erityistä hätärahoitusta sekä joukko toimenpiteitä vahinkojen välittömään korjaamiseen ilman byrokraattisia prosesseja.

Osanottoni uhrien omaisille.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Madeiraa kohdanneesta tragediasta kärsivät perheet ansaitsevat syvän myötätuntomme ja kaiken solidaarisuutemme osoittaessamme kunnioitusta kuolleita ja loukkaantuneita sekä satoja kotinsa menettäneitä ihmisiä kohtaan. Solidaarisuuden ja toivon viesti Madeiran itsehallintoalueen kansalaisille tämän kauhean katastrofin jälkeen edellyttää nopeita toimenpiteitä sekä yksinkertaistettuja ja poikkeuksellisia menettelyjä niiden auttamiseksi, joiden elämä ja omaisuus on tuhoutunut.

On otettava käyttöön solidaarisuusrahaston varat, mutta on myös käytettävä kaikkia muita mahdollisia varoja hätätoimenpiteiden avulla, joiden on nopeasti tavoitettava katastrofista kärsineet perheet, jotta Madeiran itsehallintoalue voi nopeasti jälleenrakentaa koko tuhoutuneen alueen. Tällä hetkellä ensisijainen huolenaihe on nopea täytöntöönpano.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, järkyttävä tulva, joka iski Madeiran itsehallintoalueeseen, muistuttaa meitä siitä, että ilmastonmuutoksen aiheuttamat katastrofit, suunnittelun ja infrastruktuurin puute sekä tiedon ja valmiuksien puute voivat muuttua inhimilliseksi tragediaksi, kuten nyt on käynyt.

Haluan muistuttaa parlamenttia siitä, että valtavat tulvat ovat koetelleet muutama päivä sitten muitakin Euroopan alueita, kuten Bulgariaa ja Evrosin aluetta Kreikassa, aiheuttaen omaisuuden menetyksiä.

Haluan myös muistuttaa parlamenttia siitä, että direktiivissä 2007/60/EY edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat alustavan tulvariskiarvioinnin alueensa jokaisen vesistöalueen ja rannikkoalueen osalta vuoteen 2011 mennessä.

Velvollisuutemme on painostaa kansallisia hallituksia varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat kyseistä direktiiviä. Euroopan unionilla on kuitenkin myös velvollisuus – enkä usko kenenkään olevan toista mieltä – kehittää entistä tehokkaampia toimia luonnonkatastrofien ehkäisyn alalla, viime kädessä ihmishenkien suojelun alalla.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, toisinaan syynä ovat tulipalot, toisinaan kuivuus ja toisinaan tällaiset tuhoiset tulvat, mutta unionin eteläisistä osista on tullut ilmeinen ja valitettava todiste ilmastonmuutoksen kauheista seurauksista. Jos meillä olisi eurooppalainen seurantakeskus, se osoittaisi selkeästi, että on kyse tästä, ja tämän vuoksi ilmastonmuutoksen torjunta on niin tärkeää.

On kuitenkin myös tärkeää, että tarjoamme pikaisesti apua Madeiralle tässä tragediassa, ja komissiota kehoitetaan toimimaan viipymättä todella nopeasti.

Nämä ovat tilanteita, joissa unionin on osoitettava olevansa tehokas, aktiivinen tukija lähellä kansalaisiaan, erityisesti niitä, jotka sitä kipeimmin tarvitsevat.

Minä ja espanjalaiset kollegani Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmästä kannatamme päätöslauselmaa rakkaan naapurimme Portugalin ja Madeiran auttamisesta. Kehotamme komissiota rientämään Portugalin hallituksen rinnalle viipymättä, varauksetta ja varoja säästämättä tämän tragedian tuhoisien vaikutusten lieventämiseksi mahdollisuuksien mukaan.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, jo lapsena lempileivonnaiseni oli madeirakakku, ja siitä asti kun minulle paljastui, että on olemassa hurmaava saari nimeltä Madeira, olen ollut siihen viehtynyt. Joten kuultuani viime lauantaista tästä tuhosta, ajatukseni lensivät sikäläisten luo, erityisesti ystäväni Nuno Teixeira ja muiden portugalilaisten kollegojeni luo, sillä omassa vaalipiirissäni kärsimme tulvista juuri ennen joulua.

Olin hyvin tyytyväinen komission jäsenen sanoihin ja sävyyn tämän ojentaessa ystävän käden madeiralaisille tänä heille niin kauheana aikana, joka todennäköisesti tästä lähtien tunnetaan mustana sunnuntaina.

Laajemmin ajateltuna katson kuitenkin, että meidän on tarkasteltava solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisen kriteerejä. Kriteerien perustuminen 6,6 prosenttiin BKT:sta ja 985 miljoonan euron kynnykseen on liikaa, sillä monet tällaisista tragediaista ovat hyvin paikallisia, vaikka voivatkin olla varsin tuhoisia.

Meidän on tutkittava tätä. Lyhyellä aikavälillä teemme kuitenkin kaikkemme auttaaksemme Madeiraa, ja olen tyytyväinen komission julkilausumaan tästä.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Haluan ilmaista Vapaa ja demokraattinen Eurooppa -ryhmän puolesta solidaarisuutemme Madeiran asukkaista kohtaan ja ilmaista vahvan uskoni, että eurooppalainen apu kärsineille tulee tässä tapauksessa nopeammin kuin Haitissa. Haluan uskoa, että sekä Euroopan komissio että Portugalin hallitus vastaavat tehokkaammin Madeiran luonnonkatastrofiin kuin aiemmissa tapauksissa.

Kannatan myös kollegoitani, jotka vaativat parannuksia mekanismeihin EU:n avun tarjoamiseksi luonnonkatastrofeissa, jotta apua voidaan tarjota tehokkaasti ja nopeasti.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Minäkin haluan lähettää tukiviestin Madeiran lauantaisten traagisten tapahtumien uhrien perheille ja ystäville.

Azorilaisena, portugalilaisena ja eurooppalaisena minun on vedottava parlamenttiin ja unioniin, jotta ne osoittaisivat aktiivista solidaarisuutta Madeiran itsehallintoaluetta ja sen kansalaisia kohtaan.

EU:n on tehtävä läsnäolonsa tunnetuksi nimenomaan alueilla ja juuri tällaisina aikoina, kun solidaarisuutta tarvitaan enemmän kuin koskaan, ja silloin on tärkeintä, että se tehdään tunnetuksi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, aluksi haluan ilmaista koko sydämestäni myötätuntoni uhreja ja heidän perheitään kohtaan. Meillä on Itävallassa yksinkertainen sanonta: se, joka tarjoaa apua nopeasti, tarjoaa kaksin verroin apua. Sen ei pitäisi olla ongelma. Meidän on nopeasti löydettävä rahastot, joista saamme varat käyttöön, ja voimme auttaa kärsineitä viipymättä. Myös analyysit ovat tarpeen.

Vuoristoalueella asuvana ymmärrän oikein hyvin, mitä on tapahtunut. On tehty samanlaisia virheitä kuin kotimaassamme. Toteutimme muutostöitä ja vesirakentamista ottamatta huomioon luontoa, ja pienistä puroista ja kanavista muodostui suuria jokia. Seurasin näitä tapahtumia, jotka ovat Itävallassa tuttuja kahden tai kolmen vuoden takaa, kauhulla, toisin sanoen suurella sympatialla ja ymmärryksellä. Heti jälkien korjaamisen jälkeen, kun vahingot on saatu rajattua, tarvitaan yhteistyötä virheiden korjaamiseksi. Tarjoamme apuamme tässä. Me saimme kansainvälistä apua koettuamme valtavan lumivyörykatastrofin Galtürissa. Tarvittiin kansainvälistä apua koko kylän evakuoimiseksi, ihmisten pelastamiseksi ja pois lennättämiseksi. Tämä on oikea aika lähettää myönteinen signaali ja osoittaa kansainvälistä eurooppalaista solidaarisuutta, ja minä ainakin olen valmis tekemään voitavani auttaakseni tässä.

Elisa Ferreira (S&D). – (PT) Minäkin haluan ilmaista solidaarisuuteni madeiralaisen tuskaa kohtaan ja pyydän hartaasti yhteisön toimielimiä, erityisesti komissiota, ottamaan käyttöön kaikki saatavissa olevat resurssit ja tekemään kaikkensa avun antamiseksi. Haluan korostaa, että kun tällaisia onnettomuuksia tapahtuu, on paljon vaikeampaa hoitaa niiden seurauksia, kun kysymys on köyhistä valtioista ja köyhistä alueista. Madeiran tapauksessa meidän on kuitenkin myös otettava huomioon, että Madeiran talouden perusta on vaurioitunut, koska se on riippuvainen matkailusta, joten sen kokemus isku on kaksinkertainen. Sen luonnonkauneus, väylät ja elämänlaatu ovat täysin tuhoutuneet. Tilanne on siis todella erilainen, kun näin vakavat ongelmat kohtaavat köyhiä valtioita ja köyhiä alueita, erityisesti vuoristoisia ja matkailualueita, kuten Madeiran tapauksessa.

On siis aivan välttämätöntä, ettei solidaarisuusrahastoon ehdotettuja ja pyydettyjä tarkistuksia, joista täällä on jälleen puhuttu, enää jouduta odottamaan. Niiden on tultava välittömästi voimaan, koska ilmastonmuutoksen vuoksi tällaisia tapahtumia tulee valitettavasti ilmenemään yhä uudelleen erityisesti Euroopan köyhimmillä alueilla, sillä ne joutuvat kokemaan rankkasateita ja äärimmäistä kuivuutta kesäisin.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kiittää teitä tilaisuudesta saada tulla tänne keskustelemaan kanssanne Madeiran tulvista.

Esititte vaikuttavan vetoomuksen komissiolle, jotta se auttaisi Madeiraa tässä tilanteessa ja osoittaisi eurooppalaista solidaarisuutta. Komissio on valmis tähän. Se, kuinka tämä täsmälleen on tehtävissä, on selvitettävä muutaman seuraavan päivän ja viikon aikana tiiviissä yhteistyössä Portugalin viranomaisten kanssa. Meidän on noudatettava rahaston sääntöjä, ja niin me teemmekin. Kun niissä on jotain liikkumavaraa, komissio turvautuu siihen Madeiran hyväksi. Ensinnäkin vahingot on arvioitava, ja sitten on laadittava ja jätettävä tukihakemus. Asiat on tehtävä tässä järjestyksessä. Aluepolitiikan pääosasto ja kollegani Johannes Hahn, antavat tässä neuvoja ja tukea.

Jäsen Estrela kehotti kehittämään edelleen keskeistä direktiiviä ja rahaston sääntöjä. Komissio esitti tätä koskevan ehdotuksen yli neljä vuotta sitten, ja parlamentti kannatti sitä. Ehdotus on edelleen neuvoston käsittelyssä. Tarkennan kuitenkin, että minusta tuolloin tekemämme ehdotus ei tässä nimenomaisessa tapauksessa tarjoaisi juurikaan parempia avustumahdollisuuksia. On totta, että politiikkamme tulisi keskittyä ennaltaehkäisyyn. Koheesipolitiikka on tämän vuoksi juuri oikea väline käytettäväksi.

Haluan vielä kerran vakuuttaa teille, että komissio tekee kaiken voitavansa auttaakseen Madeiran kansalaisia ja hallintoa selviytymään tästä kauheasta tapahtumasta.

Puhetta johti

varapuhemies **Diana WALLIS**

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan maaliskuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Maria da Graça Carvalho (PPE), kirjallinen. – (PT) Haluan ilmaista syvän suruni ja esittää syvimmän osanottoni Madeiraa kohdanneen luonnonkatastrofin uhrien perheille.

Haluan ilmaista solidaarisuuteni koko Madeiran kansaa, sen toimielimiä ja aluehallintoa kohtaan. Vetoan Euroopan unionin toimielimiin, jotta ne osoittaisivat solidaarisuutta ottamalla nopeasti ja joustavasti käyttöön solidaarisuusrahaston resurssit ja osoittaisivat erityisesti mahdollisimman paljon rahoitusta pitäen mielessä Madeiran erityisaseman saarena ja EU:n syrjäisimpänä alueena.

Kehotan Euroopan komissiota hyödyntämään rakennerahastoja – Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa – nopein ja yksinkertaistetuin menettelyin.

Vetoan myös Euroopan komission hyvään tahtoon, jotta se neuvottelisi rakennerahastojen varojen uudelleenohjaamisesta yhteisön kehityksen perusteella toimivaltaisten viranomaisten kanssa ottaen huomioon tämän katastrofin.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Haluan ilmaista syvän myötätuntoni ja solidaarisuuteni madeiralaisia kohtaan, heidän toimielimiään ja aluehallintoa kohtaan Madeiran itsehallintoalueella 20. helmikuuta tapahtuneen *force majeure* -tragedian johdosta, joka aiheutti kymmeniä kuolemantapauksia, kotien menetyksiä, loukkaantumisia ja valtavaa aineellista vahinkoa. Tilanne edellyttää EU:lta nopeita ja

tehokkaita solidaarisuustoimenpiteitä. Se edellyttää näin ollen mahdollisimman suurta ripeyttä kaikilta solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottoon osallistuvilta, jotta varat saadaan käyttöön viipymättä. On myös hyvin tärkeää, että Euroopan unionin erilaiset varat saadaan käyttöön joustavalla tavalla, ennakkomaksuina, yksinkertaistetuin menettelyin ja korkeammalla yhteisrahoitusosuudella Madeiran itsehallintoalueen tarpeisiin vastaamiseksi. Kannatamme solidaarisuusrahaston sääntöjen tarkistamista parlamentin jo pyytämällä tavalla. Rahaston on toimittava hätäapurahastona, jonka käsittelyaikoja on lyhennettävä ja saatavilla olevia varoja lisättävä.

Krzysztof Lisek (PPE), kirjallinen. – (PL) Esitän surunvalitteluni Madeiran tulvien ja maanvyöryjen seurauksena henkensä menettäneiden perheille. Luontoa ei voi pettää, ja koska emme voi ehkäistä luonnonkatastrofeja, meidän on tehtävä kaikkemme estääksemme niiden tuhoisia vaikutuksia ja auttaaksemme uhreja. Luonnonkatastrofien ja muiden kriisitilanteiden yhteydessä Euroopan unionin on kyettävä toimimaan nopeasti ja tehokkaasti asianmukaisin resurssein. Tässä yhteydessä, kuten olen jo korostanut jäsen Danjeenin Euroopan turvallisuusstrategian ja Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan täytäntöönpanosta esittämää mietintöluonnosta koskeissa tarkistuksissani, on olennaista varmistaa välineiden tehokas toiminta kriisiin vastaamisessa komentokeskusten hyvällä organisaatiolla, ensimmäisen ja toisen pilarin mukaisten toimien tarpeita vastaavalla tavalla. Näiden keskustusten hyvä suunnittelu ja tehokas hallinto mahdollistavat menestyksekkäiden toimien toteuttamisen Euroopan unionin jäsenvaltioiden alueilla ja muissa apua tarvitsevilla mailla.

Tarvitaan erityisesti pelastustoimien, poliisin, armeijan ja palontorjuntajoukkojen entistä parempaa koordinoitua. On otettava huomioon erityiskoulutettujen yksiköiden, kuten puolalaisen kansallisen palontorjuntapalvelun etsintä- ja pelastusryhmän käyttö

22. Energiainfrastruktuureihin liittyvät investointihankkeet Euroopan yhteisössä (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Adina-Ioana Văleanin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö (A7-0016/2010) ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Euroopan yhteisön energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta komissiolle ja asetuksen (EY) N:o 736/96 kumoamisesta (KOM(2009)0361 – C7-0125/2009 – 2009/0106(CNS)).

Adina-Ioana Vălean, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, arvostan läsnäoloanne täysistunnossa tänä iltana. Haluan kiittää kaikkia varjoesittelijöitä hedelmällisistä keskusteluistamme ja työstämme tämän mietinnön parissa. Lissabonin sopimuksen voimaantulo antaa Euroopan unionille entistä enemmän toimivaltaa energiapolitiikan alalla. Katson, että tällä alalla Eurooppa voi varmistaa entistä turvallisemman, halvemmän ja tehokkaamman energiatoimituksen kansalaisilleen, jos jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä. Yhdessä voimme minimoida ennakoimattomien tapahtumien, kuten Euroopassa viime talvena koetun kaasuntoimituksen katkeamisen vaikutuksia.

Eurooppa ei tietenkään voi vaikuttaa kaasuvirtoihin rajojensa ulkopuolella tai ratkaista tällaisia kiistoja, mutta me voimme varmistaa, että infrastruktuurimme kykenee selviytymään puutteista tai katkoista, ja tehdä markkinoista avoimempia ja tehokkaampia. Tämä painopisteala on asetettu Euroopassa esityslistan kärkeen. Hyväksyimme viime vuonna kolmannen energiapaketin, jolla tähdätään entistä kilpailukykyisempiin ja tehokkaampiin energiamarkkinoihin. Kaasun toimitusvarmuutta koskeva asetus on parhaillaan parlamentin käsiteltävänä, ja huomina äänestys asetuksesta energiainfrastruktuuriin liittyvien investointien ilmoittamisesta edistää osaltaan markkinoiden tekemistä avoimemmiksi ja paremmin ennakoitaviksi.

Tämän osalta minusta olisi sääli hukata tämän uuden välineen tarjoama mahdollisuus ja olla soveltamatta Lissabonin sopimuksen uuden 194 artiklan tarjoamaa asianmukaista oikeusperustaa. Kyseessä on hyvin merkittävä institutionaalinen, poliittinen ja oikeudellinen seikka. Asetus ei ole pelkästään tiedonkeräämisväline, vaan sillä voidaan myös antaa kokonaiskuva investoinneista energiainfrastruktuureihin perustaksi poliittiseen päätöksentekoon. Joten jos neuvosto hyväksyy asetuksen väärällä oikeusperustalla, katson, että parlamentin olisi vietävä asia edelleen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen, ja voin vakuuttaa teille, että niin se myös tekee.

Seuraavaksi puhun sisällöstä. Olen sanonut tämän komission puheenjohtaja Barrosolle ja toistan sen vielä teille, arvoisa komission jäsen Oettinger. Eurooppa on käännekohdassa, ja ensisijaisen tavoitteemme on nyt enemmän kuin koskaan oltava yritystemme tukeminen ja myönteisen ympäristön luominen kilpailukyvyille. Tähän tarvitsemme voimakasta politiikkaa ja erityisesti entistä voimakkaampaa ja luotettavaa

energiapolitiikkaa. Viime kädessä tavoite on turvallisen ja halvan energiatoimituksen varmistaminen niin kansalaisille kuin yrityksillekin. Tästä näkökulmasta toivonkin, ettei tiedonkeruusta tule itsetarkoitus. Meidän on varmistettava, ettei asetuksesta muodostu jälleen uutta byrokraattista taakkaa yrityksille ja että kaupallisesti arkaluonteiset tiedot pidetään luottamuksellisina.

Toinen asia on, että voin vain pahoitella PPE- ja S&D-ryhmien esittämää tarkistusta, jolla velvoitetaan EU:n yritykset antamaan tietoja investoinneista kolmansien maiden hankkeisiin. Kehotan kaikkia etsimään perussopimuksesta oikeusperustaa, joka sallisi rajat ylittävän energiapolitiikan. Lisäksi minusta meidän on aluksi osoitettava, että tiedämme, mitä Euroopan tasolla suunnitellaan, ennen kuin katsomme yli rajojen. Olen myös havainnut täällä parlamentissa houkutuksen sisällyttää kaikki mahdollinen tähän asetukseen. Minusta tämä on virhe. Jotta väline olisi tehokas, meidän on keskityttävä todelliseen ja johdonmukaiseen tietoon ja muistettava välttää liiallista byrokratiaa sekä säilytettävä luottamuksellisuus yritystemme ja komission osalta. Olen pyrkinyt tähän tasapainoon toisaalta antamalla komissiolle mahdollisuuden saada yleiskatsaus mahdollisesta tulevasta kehityksestä mutta toisaalta myös varmistamalla, että yleiskatsaus on mahdollisimman täsmällinen.

Tarvitaan myös jonkin verran varmuutta tulevista investoinneista asianmukaisen ja vankan poliittisen päätöksenteon varmistamiseksi. Arvoisa komission jäsen Oettinger, tarvitsen myös lisävarmuuksia. Haluan välttää tilanteen, jossa komissio tiedot kerättyään alkaa vaatia investointisuunnitelmia ja lopulta määrää yritysten investointikohteista. Sen on kuitenkin tarjottava yrityksille ratkaisuja ja kannustimia sellaisten lyhytaikaisten voittoa tuottamattomien investointien tekemiseen, joita saatetaan tarvita toimitusvarmuuden takaamiseksi, sillä muuten lainsäädäntöön jää aukkoja.

Minä päätän tähän. Kiitos ajastanne ja odotan kommenttejanne.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvä jäsen Välean, arvoisat parlamentin jäsenet, viime vuoden alun kaasukriisi osoitti meille, kuinka tärkeää Euroopan on saada energiainfrastruktuuri, jolla ei pelkästään edistetä sisämarkkinoiden toimintaa, vaan jolla myös mahdollistetaan jäsenvaltioiden ja alueiden välinen solidaarisuus kriisitilanteessa. Tämän vuoksi komissiolle on tärkeää saada yleiskuva siitä, mitä uusia investointihankkeita suunnitellaan tai on rakenteilla ja mitkä vanhat laitokset on määrä lakkauttaa pysyvästi. Tämän vuoksi ehdotamme sellaisen tiedonsaantivälineen kehittämistä ja ottamista uudelleen käyttöön, joka luotiin ensimmäistä kertaa toisen kriisin, nimittäin ensimmäisen öljynhintakriisin aikana.

Ehdotuksella pyritään laajentamaan asetuksen soveltamisalaa erityisesti uusiutuvan energian sekä hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin aloilla. Olemme tyytyväisiä parlamentin ehdotuksiin sisällyttää soveltamisaloihin myös kaukolämpöverkot sekä kaasun, hiilen ja öljyn tuotantokapasiteetti. Haluamme ottaa huomioon myös nykyiset raportointivelvoitteet, kunhan komission toteuttamien analyysien yhteydessä saatavilla olevat tiedot ovat käyttökelpoisia.

(Äänitekniisiä ongelmia)

(Istunto keskeytettiin hetkeksi teknisten ongelmien vuoksi.)

Puhemies. – (EN) Yritämme uudelleen. Katsotaan, toimivatko laitteet saksaksi.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, otin esiin kysymyksen siitä, miten komissio aikoo arvioida tietoja, joita se saa jäsenvaltioilta tämän asetuksen puitteissa. Analyyseissamme tarkastellaan ensinnäkin infrastruktuurin ennakoitua kehitystä odotettavissa olevien kysynnän muutosten suhteen. Pohdimme, vastaako odotettavissa oleva uusi kapasiteetti tulevaa kysyntää koskevia ennusteita vai onko odotettavissa vajetta.

Tässä yhteydessä näyttäisi olevan tärkeää, että toisin kuin nykyisessä asetuksessa, näistä aihealoista käynnistetään toimielinten väliset neuvottelut. Tästä syystä komissio ehdottaa ensinnäkin, että joka toinen vuosi julkaistaan raportti energiainfrastruktuurin rakenteellisesta kehityksestä. Tällä on tarkoitus lisätä avoimuutta kaikille markkinatoimijoille. Toiseksi, haluamme myös käydä poliittista keskustelua parlamentin ja jäsenvaltioiden kanssa voidaksemme tehdä siitä päätelmiä. Korostan tätä viimeksi mainittua seikkaa, sillä yksi asia on aivan selvä: itse asetus on väline, jolla kerätään ja kootaan tietoja sen selvittämiseksi, onko tarvetta ryhtyä toimenpiteisiin. Sitä, miten tämän suhteen menetellään, on käsiteltävä konkreettisten energiapolitiittisten aloitteiden yhteydessä.

Tästä pääsenkin teille, jäsen Välean, ja koko parlamentille hyvin tärkeään seikkaan, nimittäin Lissabonin sopimuksen uuteen 194 artiklaan ja sen soveltamiseen. Tämä artikla merkitsee meille kaikille – parlamentille, neuvostolle ja komissiolle – mahdollisuutta ja velvollisuutta muotoilla EU:n energiapolitiikkaa tiiviissä

yhteistyössä – ja etenkin yhdessä Euroopan parlamentin kanssa. Uutena energia-asioista vastaavana komission jäsenenä haluaisin tästä syystä, että parlamentti osallistuu kaikkiin tuleviin poliittisiin toimenpiteisiin mahdollisimman laajasti ja varhaisessa vaiheessa. Se säädös, johon tämän päivän keskustelu liittyy, koskee kuitenkin vain energia-alan tietojen keräämistä ja arviointia ja perustuu komission tulkin mukaan siksi Euratomin perustamissopimuksen 337 ja 187 artiklaan. Asetuksen sisältö noudattaa näitä molempia primaarilainsäädännön artikloja, ja oikeuskäytännön mukaisesti sekundaarilainsäädännön oikeusperustan valinta on kytkettävä mitattavissa oleviin sisällöllisiin kriteereihin.

Energiapolitiikkaa ei laadita vain keräämällä ja arvioimalla tietoja, ja tästä syystä katson, että asiassa tarvitaan päätös. Pyydän teiltä ymmärrystä tässä suhteessa.

Marian-Jean Marinescu, PPE-ryhmän puolesta. – (RO) Arvoisa komission jäsen, olette yrittäneet selittää, miksi emme työskentele yhteispäätösmenettelyn pohjalta. Myös minä olen edelleen samaa mieltä mietinnön esittelijän Adina-Ioana Văleanin kanssa siitä, että tätä asetusta olisi ollut viisasta käsitellä yhteispäätösmenettelyä noudattaen.

Uusi asetus on erittäin tärkeä säädös Euroopan unionin energiamarkkinoiden kannalta. Tämän analyysin olisi täydennettävä kansallisia ja alueellisia strategioita ja autettava lujittamaan energiavarmuutta tunnistamalla infrastruktuuriin ja investointeihin liittyviä mahdollisia porsaanreikiä ja riskejä tarjonnan ja kysynnän tasapainottamiseksi energia-alalla.

Mielestäni komission ehdotuksessa on joukko epäselviä kohtia, jotka kuitenkin on ratkaistu ehdotetuilla tarkistuksilla, kuten kysymys jäsenvaltioiden lähettämien energiatietojen julkaisemisesta. Nämä tiedot on yhdistettävä kansallisella ja alueellisella tasolla. Tämä auttaa estämään kaupallisesti arkaluontoisten tietojen paljastumisen.

Toinen seikka on tarve selventää, mitä tarkoitetaan ”erityiselimillä” tai elimillä, jotka vastaavat EU:n tason energiainfrastrukturiverkkojen monivuotisten kehitys- ja investointisuunnitelmien valmistelusta ja hyväksymisestä. Samoin on tarpeen välttää tällaisten tietojen kaksinkertainen kerääminen sekä määrittää, milloin tiettyä hanketta koskevat ilmoitukset on jätettävä esimerkiksi sen jälkeen, kun viranomaiset ovat saaneet rakennuslupahakemuksen.

Eräs toinen erityisen tärkeä näkökohta on kysymys sellaisten kolmansissa maissa toteutettavien EU:n investointihankkeiden seuraamisesta, joilla on vaikutusta EU:n energiamarkkinoihin. Katson, että sekä hallitusten että merkittävästi energiamarkkinoihin vaikuttavien kansallisten yritysten kolmansissa maissa toteuttamista investoinneista on tämän asetuksen puitteissa ilmoitettava.

Adam Gierek, S&D-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan yhdentymisen, turvallisuus ja energiasolidarisuus edellyttävät investointien yhteistä hallintaa kaikissa jäsenvaltioissa osana laajasti käsitettyä energiainfrastruktuuria ja etenkin siirtoinfrastruktuuria. Optimaaliset tämän alan investointiratkaisut edellyttävät objektiivista tietoa infrastruktuurin kunnosta yksittäisissä kansallisissa järjestelmissä sekä tietoa, jota tarvitaan tulevaa yhdentymistä koskevan keskitetyn EU:n tutkimuksen tekemiseksi.

On tärkeää, että tuotteiden ja palvelujen yhteismarkkinoiden kilpailuelementti, johon vaikuttaa pääasiassa energian hinta kussakin jäsenvaltiossa, sekä liikesalaisuuksien säilyttämisen tarve eivät hämarrä tai häiritse yhdentymisprosesseja. Meidän on pidettävä salassa vain se, mikä täytyy pitää salassa – sotilaallinen infrastruktuuri.

Tämä on tärkeää lähinnä siksi, että tällaisista investoinneista, esimerkiksi pohjoisen tai eteläisen kaasujohdon rakentamisesta, tehtävät päätökset eivät saisi olla vain muutamien EU:n jäsenvaltioiden edun nimessä tehtäviä itsekkäitä toimenpiteitä. Meidän on laadittava koko unionia varten monitahoinen pitkän aikavälin energiainfrastruktuurisuunnitelma, joka perustuu yhteistyön, luottamuksen ja yhteisvastuun periaatteisiin. Nykyinen asetus palvelee tätä tarkoitusta valitettavasti vain rajallisesti, ja mielestäni sen olisi katettava myös esimerkiksi jäsenvaltioiden prioriteetit.

Lena Ek, ALDE-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, olen hyvin iloinen nähdessäni komission sitoutuvan parhaiden toimintatapojen edistämiseen ja energiatehokkuuden parantamiseen Euroopan energiamarkkinoilla. Energiatehokkuus on keskeinen tekijä Euroopan työllisyyden ja kasvun sekä kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttamisen kannalta. Kaksi tärkeintä ennakkoodellytystä tässä yhteydessä ovat älykkäät energiaverkot sekä vapaat ja toimivat energian sisämarkkinat. Nämä molemmat seikat edellyttävät luonnollisesti, että komissiolla on hyvät tiedot infrastruktuurista ja markkinoista – ja juuri tästä ehdotuksessa on kyse.

Myös näitä tietoja käsittelevän byrokratian on kuitenkin oltava tehokasta. On vältettävä päällekkäisyyttä, ja toimitettavien tietojen on oltava välttämättömiä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Toimivien markkinoiden aikaansaamiseksi on myös äärimmäisen tärkeää, että eurooppalaisilta yrityksiltä kerätyt tiedot suojataan markkinahäiriöiden välttämiseksi. Kannatan esittelijän laatimaa mietintöä ja kehotan parlamenttia hylkäämään Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmän tekemät uskomattoman byrokraattiset ehdotukset.

Kuten sanottu, ehdotuksen tavoitteet ovat äärimmäisen tärkeät – niin tärkeät, että niille on annettu erillinen oikeusperusta Lissabonin sopimuksen 194 artiklassa, jossa ne luetellaan lähes sana sanalta. Näin ollen Euroopan parlamentin täysimittaisen osallistumisen tavanomaisessa lainsäätämisyjärjestyksessä perussopimuksen mukaisesti olisi oltava itsestään selvää. Kaikki muu olisi arvomme alapuolella, ja se olisi hyvin huono alku sille yhteistyölle, jota parlamentin ja komission välille tarvitaan toimivien energian sisämarkkinoiden luomiseksi.

Yannick Jadot, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa komission jäsen, on hyvä, että haluatte keskustella tämän välineen tuottamista tuloksista Euroopan parlamentissa, mutta tärkein Euroopan parlamentin suhteen noudatettava seikka on tavanomainen lainsäätämisyjärjestys. Välineestä on meille varmasti hyötyä, mutta se voisi olla toimivampi, tehokkaampi ja avoimempi.

Se olisi etenkin tehokkaampi, jos siinä otettaisiin huomioon kaikki hajautetut energianlähteet. Kyse ei ole joka ainoan aurinkopaneelin laskemisesta, mutta jäsenvaltioiden tasolla on tietoa, jonka te voisitte kerätä nähdäksenne, mikä on kaikkien hajautettua energiantuotantoa koskevien suunnitelmien kokonaissumma. Olen yllätynyt siitä, että puhuessamme demokratiasta ja avoimuudesta liberaaleja edustavan kollegamme vastaus on "byrokratia". Tämän välineen on oltava avoin, siitä on keskusteltava, ja komission on kuultava kaikkia sidosryhmiä, erityisesti ammattiliittoja ja järjestöjä. Lopuksi, veronmaksajat antavat merkittävän panoksen uusiin energiamuotoihin siirtymiseen, ja on tärkeää, että meillä on tietoa rahoituksesta, jotta tiedämme tarkalleen, miten veronmaksajat rahoittavat uusiin energiamuotoihin siirtymistä Euroopassa. Toivon, että huomenna suuri joukko jäseniä – enemmän kuin täällä on tänä iltana – hyväksyy jätetyt tarkistukset.

Evžen Tošenovský, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Ehdotus EU:n energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden säännöllisestä ilmoittamisesta on kyseenalainen. Se merkitsisi sitä, että EU:n elimet puuttuvat enimmäkseen yksityisomisteisten yritysten kilpailusuhteisiin. Minun nähdäkseni tässä ehdotuksessa on kaksi tasoa. Ensimmäinen kerros koskee tällaisten pakollisesti ilmoitettavien tietojen sisältöä ja erityisesti niiden laajuutta ja yksityiskohtia. Toinen taso koskee luottamuksellisuutta ja komissiolle syntyviä salassapitovelvollisuuksia.

Olen vakaasti sitä mieltä, että toimittavien tietojen olisi oltava luonteeltaan kuvailevampia ja annettava suurpiirteinen yleiskuva energiaverkoista ja niiden tulevasta kehityksestä. Tällä tavoin komissio saisi riittävän yleiskäsityksen yksittäisten valtioiden välisistä yhteyksistä ja samalla riittävän yleiskäsityksen nykyisistä verkoista ja tulevaisuudennäkymistä. Tämä herättää loogisesti kysymyksen siitä, mitä komissio tekee, jos se on vakuuttunut siitä, että jollain alalla on liian vähän tai liian paljon kapasiteettia. Kun yleistä tietoa on riittävästi, poistuu myös energiayhtiöiden tiettyjen strategisten suunnitelmien salassapitoa koskevien hankalien neuvottelujen ongelma.

Jaroslav Paška, EFD-ryhmän puolesta. – (SK) Viime vuosien tapahtumat ovat osoittaneet, että energiavarmuus on EU:ssa pikemminkin toive kuin todellisuutta.

EU:n jäsenvaltioiden energiajärjestelmät eivät ole riittävän yhteensopivia eivätkä riittävän yhteenliitettyjä. Tästä syystä monet valtiot huomasivat viime vuoden alussa olevansa ilman lämpöä ja kaasua kaikesta EU:n solidaarisuudesta ja hyvästä tahdosta huolimatta. Tämän tilanteen korjaaminen edellyttää Euroopan komissiolta laajoja aloitteita, ja siksi on välttämätöntä, että komissio saa työtään varten laadukkaita ja tarkkoja tietoja sekä jäsenvaltiolta että yksityissektorilta.

Näistä syistä voimme pitää luonnosta neuvoston asetukseksi energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden ilmoittamisesta luonnollisena ja välttämättömänä askeleena EU:n energiapolitiikan laajentamisessa ja vastauksena EU:n energiahuollon alalla tapahtuvaan nykyiseen kehitykseen. Mietintöön sisältyvillä tätä ohjelmakohtaa koskevilla tarkistusehdotuksilla parannetaan asetuksen sanamuotoa, ja siksi on mielestäni perusteltua kannattaa niitä.

Amalia Sartori (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Adina-loana Väleanin erinomaisessa mietinnössä esitetään eräitä järkeviä näkemyksiä, joista olen samaa mieltä.

Ensimmäinen on tarve taata ehdotetun asetuksen nojalla vaadittujen tietojen, joita talouden toimijat pitävät arkaluonteisina, mahdollisimman hyvä suojaus. Toinen tärkeä seikka on vaatimus siitä, että tietojen yhdistäminen mahdollistetaan myös laajemmalla alueellisella tasolla, koska kansallinen taso on joskus merkityksetön. Kolmanneksi, ilmoittamisella olisi oltava käytännön tarkoitus ja sillä olisi täydennettävä analyysia Euroopan kaasujärjestelmän kehityksestä.

Tästä syystä komissio olisi velvoitettava keskustelemaan analyyseistaan jäsenvaltioiden ja eri alojen toimijoiden kanssa; komissio antoi tätä koskevan lupauksen meille täällä parlamentissa.

Meidän on myös onnistuttava välttämään se, että toimijat, kansalliset sääntelyviranomaiset ja jäsenvaltiot tekevät päällekkäistä työtä laatiessaan kansallisia suunnitelmia toimitusvarmuuden turvaamiseksi etenkin kaasuinfrastruktuurin osalta, ja myös taattava, ettei toimijoita rangaista millään lailla, jos ne päättävät muuttaa investointisuunnitelmiaan.

Kiinnitän lopuksi huomiota ehdotetun asetuksen 1 artiklan 2 kohtaan, jossa käsitellään ilmoittamisen aikarajoja. Se, että monet hankkeet eivät etene suunnitteluvaihetta pidemmälle, on otettava huomioon. Näin ollen paras mahdollinen tulos voitaisiin saavuttaa, jos ilmoittamisvelvollisuus koskisi vain niitä hankkeita, jotka ovat saaneet tarvittavat hyväksynnät ja luvat tai joista on tehty lopullinen investointipäätös.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Aluksi haluan onnitella esittelijää hänen tekemästään hienosta työstä. Lissabonin sopimuksella lisätään Euroopan unionin toimivaltaa energiapolitiikan alalla. EU:n energiavarmuus ja jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus energiakriiseissä ovat ratkaisevan tärkeitä seikkoja Euroopan unionin energiapolitiikan kannalta. Käsiteltävänä olevassa asetuksessa määritellään yhteisön kehys öljyyn, kaasuun, sähköön ja biopolttoaineisiin liittyvien investointihankkeiden sekä energia-alan vapauttaman hiilidioksidin geologista varastointia koskevien hankkeiden tietojen ilmoittamisesta komissiolle.

Komissio pystyy siten tekemään ehdotuksia nykyisen kapasiteetin paremmasta hyödyntämisestä ja löytämään ratkaisuja energiakriisitilanteissa. Asetuksella ei saa lisätä liikaa energiayhtiöiden hallintotaakkaa. Katson kuitenkin, että asetusta olisi sovellettava myös EU:n yrityksiin, jotka investoivat sellaisiin kolmansissa maissa sijaitseviin energiainfrastruktuurihankkeisiin, jotka ovat suoraan yhteydessä tai vaikuttavat yhden tai useamman jäsenvaltion energiaverkkoihin. Tästä syystä toivon, että tarkistus 74 saa huomenna enemmistön tuen.

Roger Helmer (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, eräät tänä iltana käsittelemämme tarkistukset heijastavat uusiutuvia energialähteitä koskevaa pakkomielleltämme. Me puhumme edelleen siitä, kuinka tärkeää on vähentää hiilidioksidipäästöjä, vaikka teoria ihmisen aiheuttamasta ilmastomuutoksesta murenee silmiemme edessä.

Jos me kuitenkin vakavasti haluaisimme vähentää hiilidioksidipäästöjä, meidän olisi suosittava ydinvoimaloita eikä uusiutuvia energianlähteitä. Olemme päättäneet ottaa käyttöön kannustimia, jotka vääristävät markkinoita räikeästi uusiutuvien energianlähteiden hyväksi ja ydinvoimaa vastaan.

Eurooppa tarvitsee kilpailukykyistä, luotettavaa, valtavirtaan kuuluvaa ja peruskuormaenergian tuottamiseen soveltuvaa tuotantokapasiteettia, jonka ydinvoima voi tarjota. Sillä välin ei voida laskea sen varaan, että tuulipuistoista ajoittain noruva säällittävä sähkömäärä riittää Euroopan teollisuuden voimaksi.

Monissa EU:n jäsenvaltioissa, kotimaani mukaan luettuna, on myöhemmin tällä vuosikymmenellä odotettavissa energiapula, joka on osittain suuria polttolaitoksia koskevan direktiivin seurausta. Ellemme ryhdy rakentamaan vakavasti otettavaa tuotantokapasiteettia, jolla tarkoitan ydin- ja hiilivoimaa, saamme huomata valojemme sammuvan.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Energia ja energiaverkot ovat Euroopan talouden tulevaisuuden kannalta ratkaiseva kysymys. Energiavarmuuden merkitystä toistellaan eri asiakirjoissa, keskusteluissa ja kokouksissa. Jotta sanat ja julistukset saadaan muutettua konkreettisiksi ratkaisuuksi ja mitattaviksi oleviksi vaikutuksiksi, meidän olisi kuitenkin aivan ensiksi varmistettava riittävä rahoitus suunnitelluille investoinneille. Yhden maailman suurimmista polttoaineyhtiöistä, Exxon Mobilin, tuottaman raportin mukaan maailman energiankysyntä tulee kasvamaan noin 1,2 prosentilla vuosittain, niin että vuoteen 2030 mennessä kysyntä on lisääntynyt noin 35 prosenttia.

Toiseksi tärkeimmän energianlähteen kaasun tarve tulee lisääntymään 1,8 prosenttia vuosittain. Tällä hetkellä maailmassa kulutetaan hieman yli 3 miljardia kuutiometriä kaasua. Vuonna 2030 kaasua tarvitaan noin 4,3 miljardia kuutiometriä. Yksi Euroopan kasvavan kaasuntarpeen seurauksista on lisääntyvä riippuvuus kaasun

tuonnista. Se nousee 45 prosentista vuonna 2005 70 prosenttiin vuonna 2030. Näiden lukujen valossa Euroopan unionin rahoitustukea energiaverkolle olisi käsiteltävä strategisesti.

Nykyisessä talous- ja rahoitustilanteessa on erityisen vaikeaa löytää investoijia moniin hankkeisiin. Näitä hankkeita voidaan jatkaa vain riittävällä Euroopan unionin tuella. Etusijalle olisi asetettava hankkeet, joissa keskitytään rajatylittäviin tarpeisiin ja edistetään Euroopan tulevien energiatarpeiden kannalta erittäin tärkeän uuden teknologian kehittämistä. Nämä hankkeet auttavat poistamaan eroja Euroopan unionin järjestelmien välisissä yhteyksissä ja mahdollistavat Euroopan unionin omien energianlähteiden parhaan mahdollisen käytön.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä kysymys on erittäin tärkeä ainakin kolmesta syystä: ensinnäkin meidän on ajateltava energiavarmuutta, koska tulee päivä, jolloin fossiiliset polttoaineet loppuvat; toiseksi, vuoteen 2020 tai, kuten eräät ovat halunneet, vuoteen 3020 tai jopa 4020 asettamiemme ilmastomuutostavoitteiden vuoksi; ja kolmanneksi – ja tämä on hyvin tärkeää – meidän on vähennettävä riippuvuuttamme fossiilisista polttoaineista, joita tuodaan joskus epävakasta ja diktatuurihallinnon alaisista valtioista.

Aika ei siis ole puolellamme, ja yksi ala, johon on kiinnitettävä vakavasti huomiota, on tutkimus ja innovointi. Olen huolissani päällekkäisyyksistä tällä alalla.

Sain äskettäin tietää, että 45 eri tutkimusryhmää tutkii salmonellabakteereita. Jos näin monet ryhmät tutkivat salmonellabakteereita, uusiutuvia energianlähteitä, kuten tuulivoimaa, aurinkovoimaa, vuorovesivoimaa ja aaltoenergiaa, voisi tutkia 450 tutkimusryhmää.

Haluankin kysyä komissiolta, mitä suunnitelmia sillä on tällaisen tutkimuksen koordinoimiseksi, jotta resursseja käytetään parhaalla mahdollisella tavalla tarvitsemamme teknologian aikaansaamiseksi.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Kiitän esittelijä Văleania tästä mietinnöstä. Haluan korostaa eräitä näkökohtia, jotka liittyvät infrastruktuuri-investointien tärkeyteen. Energiainfrastruktuurin jatkuva kehittäminen on ainoa tapa selviytyä yhteiskunnan jatkuvasta muuttumisesta. Nykyisten verkkojen kehittäminen yhdessä innovatiivisiin energianlähteisiin mukautettuihin uudentyypisiin verkkoihin tehtävien investointien kanssa on tärkeä tekijä helpotettaessa uusien energianlähteiden saatavuutta sekä kansalaisille että teollisuudelle.

Nykyisin energia-alalla tehdään jo käytännössä alueellista yhteistyötä. Sitä on kuitenkin vahvistettava selvillä säännöillä. Jäsenvaltioiden välinen yhteisvastuu on siirrettävä ajatuksen tasolta käytäntöön. On myös tärkeää lisätä investointeja tietotekniikkajärjestelmiin, joilla seurataan polttoainevarantoja kriisin aikana ja raportoidaan niistä.

Lopuksi painotan, että investoinnit energia-alan tieto- ja viestintätekniisiin ratkaisuihin ja niiden käyttö ovat avain energiatehokkaan ja vähähiilisen talouden aikaansaamiseksi.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Lissabonin sopimuksella vahvistettiin EU:n toimivaltaa energiapolitiikan alalla, ja sitä olisi hyödynnettävä aktiivisesti vaikeuksien voittamiseksi ja mahdollisten ongelmien ehkäisemiseksi energiamarkkinoilla.

Tietojen toimittaminen energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista auttaa tunnistamaan aukot tämän alan tarjonnan ja kysynnän välillä ja edistää siten paremman yhteisen energiapolitiikan luomista yhteisvastuun hengessä lähentäen jäsenvaltioita energiamarkkinoilla. Näistä syistä yhdyn näkemykseen, jonka mukaan on tarpeen kerätä tarkkoja ja paikkansapitäviä tietoja suunnitelluista investoinneista, jotta EU voi tehdä valistuneita päätöksiä energiapolitiikan alalla kokonaiskuvan ja kaikissa jäsenvaltioissa vallitsevan tilanteen perusteella.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Vakaiden ja keskeytymättömien energiantoitusten takaamisesta on tullut unionin jäsenvaltioiden hallitusten, kuten myös koko yhteisön, ensisijainen tavoite. Euroopan komissiolla on tässä asiassa erityinen vastuu, koska sen olisi toimillaan pyrittävä takaamaan energiantoitukset yhteisölle kehittämällä ja seuraamalla Euroopan energiamarkkinoiden asianmukaista toimintaa.

Yksi komission moniulotteisen energiapolitiikan mekanismeista olisi oltava tehokkaiden investointihankkeiden tukeminen energia-alalla. Komission olisi tehtävä säännöllisiä analyyseja ja tutkimuksia. Analyyseihin olisi perustuttava tietoihin yksittäisten valtioiden tekemistä energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista, ja niissä olisi painotettava nykyisin käytössä olevien laitosten lisäksi myös sekä energian raaka-aineiden että niiden kuljetus- ja käsittelytapojen monipuolistamiseen tähtääviä investointihankkeita.

Kun komissiolla on samanlaisia analyyseja kaikista unionin jäsenvaltioista, se pystyy valitsemaan Euroopan energiemarkkinoiden kannalta edullisimman strategian.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Oettinger, yksi energia-alan suurimmista ongelmista on luonnollisesti energian varastointi. Katson, että toimitusvarmuuden yhteydessä meidän on pohdittava nykyistä enemmän varastointia. Varsinkin uusiutuvan energian kohdalla tämä on valtava haaste.

Toisaalta meidän on myös luotava älykkäitä verkkoja. Mitä enemmän uusiutuvaa energiaa meillä on, sitä suuremmat mahdollisuudet meillä on tehdä ympäristöstämme huomattavasti energiatehokkaampi älykkäiden verkkojen avulla ja viime kädessä myös antaa kotitalouksille kannusteita käyttää älykkäitä mittausjärjestelmiä kulutuksen ja kustannusten vähentämiseksi. Tehokkuuden parantamisella on tulevaisuudessa myös tärkeä avainrooli paitsi energiantuotannossa myös erityisesti energian kulutuksessa.

Günther Oettinger, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kiitän teitä arvokkaista parannusehdotuksistanne. Komissio ryhtyy toimiin varmistaakseen, että jäsenvaltiot ottavat monet ehdotuksistanne huomioon asetuksen lopullisessa versiossa.

Komissio on tietoinen suunniteltuja hankkeita koskevien tietojen luottamuksellisuudesta. Tästä syystä yhdyimme parlamentin ehdotuksiin, jotka koskevat vain jäsenvaltioiden tasolla aiemmin kerätyn tiedon julkaisemista. Lisäksi tiedot olisi yhdistettävä Euroopan unionin tasolla siten, että niistä ei voida tehdä päätelmiä yksittäisistä yrityksistä ja niiden liiketoiminnasta. Tämä on tärkeää sellaisissa tapauksissa, joissa tietyllä energia-alalla on vain yksi kansallisella tasolla toimiva yhtiö.

Kuten jo mainitsin, olemme tyytyväisiä myös soveltamisalan laajentamiseen käsittämään öljyn, kaasun ja hiilen tuotantokapasiteetin. En yritä peitellä sitä, että jäsenvaltiot eivät suhtaudu kovin myönteisesti tähän ehdotukseen, mutta ne lupaavat tarkastella uudelleen näiden tuotantokapasiteettien sisällyttämistä asetukseen viiden vuoden kuluessa.

Asetuksen oikeusperustaa koskevista erilaisista tulkinnoistamme huolimatta vakuutan teille, että komission tavoitteena on käydä laajaa keskustelua infrastruktuurikysymyksistä. Nyt kehitettävä uusi infrastruktuuri- ja yhteisvastuuväline, jolla on tarkoitus jatkaa yhteisön rahoitustukea Euroopan laajuisille energiaverkoille, sekä komission edistymiskertomukset rahoitustukea energia-alan hankkeille koskevan talouden elvytysohjelman täytäntöönpanosta tarjoavat mahdollisuuden tähän.

Adina-Ioana Vălean, esittelijä. – (EN) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäsentä ja kollegoitani heidän mielenkiintoisesta panoksestaan keskusteluun.

Haluan sanoa muutaman sanan päätelminä – tai ainakin minun päätelminäni. Ensinnäkin korostan jälleen, että toimenpiteillä ei missään nimessä saisi sekaantua markkinoiden toimintaan. Meidän on muistettava, että Eurooppa on markkinatalous, ja toimenpiteillä on tarkoitus vain korjata markkinoiden puutteita.

Toiseksi, katson edelleen vakaasti, että emme saisi käyttää tätä asetusta muiden asetusten asianmukaisen soveltamisen tarkastamiseen tai tyhjentävien tietojen sisällyttämiseen; siinä ei ole kysymys tilastoja koskevasta toimesta. Meidän on ehdottomasti huolehdittava siitä, että kerätyt tiedot ovat tietyssä määrin merkityksellisiä, sillä muulloin ne menettävät tarkoituksensa valtavan tietomäärän joukossa. Tässä asetuksessa ei ole myöskään kyse uusiutuvaa energiaa tai kaasua koskevan politiikan laatimisesta.

Lopuksi totean kollegalleni Lena Ekille toivovani, että tämän asetuksen tuloksena kokoamamme tiedot auttavat meitä toimimaan älykkäämmin energiakysymyksissä ja edistävät meidän yleistä etuamme.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. helmikuuta 2010.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Paolo Bartolozzi (PPE), kirjallinen. – (IT) Suhtaudun myönteisesti siihen, että Euroopan komissio on esittänyt neuvostolle tarkistetun asetusehdotuksen Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista.

Mietinnöllä ehdotuksen sisältöä rikastutetaan mielekkäästi ja ajantasaisesti kahdesta syystä. Ensimmäinen syy on antaa avointa tietoa niiden arkaluonteisten tietojen suojelusta ja luottamuksellisuudesta, joita komissio saa säännöllisin väliajoin voidakseen hoitaa tehokkaasti energiapolitiikkaa. Mietintö noudattaa Lissabonin

sopimusta, jossa kiinnitetään erityistä huomiota energiapolitiikkaan vahvistamalla ja koordinoimalla sen menettelyjä ja alan tarvitsemia investointeja.

Se, että Kööpenhaminan huippukokous ei onnistunut tyydyttämään maailman poliittisia johtajia, merkitsee sitä, että harjoitettavassa politiikassa tarvitaan strategian muutosta. Euroopan parlamentti kiinnittää erityistä huomiota tähän ongelmaan tavoitteenaan valvoa energiatuotteiden tuotantoon, siirtoon ja varastointiin tehtäviä investointeja tyydyttääkseen tuotanto- ja jakeluteollisuuden tarpeet ja turvataksien siten kuluttajien terveyden.

Toinen syy on se, että koska EU:lla on pula energiatuotteista ja koska sen sisäinen kysyntä – kuten tuontikin – kasvaa joka päivä, EU:n energiapolitiikassa on keskityttävä monipuolistamiseen, toimitusvarmuuteen ja energiatehokkuuteen.

Elena Băsescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unionin energiapolitiikkaa on laadittava yhteisvastuun periaatteen pohjalta. Jos jäsenvaltiot toimivat yhdessä, ne voivat taata kansalaisille ja yrityksille varmemman, halvemman ja tehokkaamman energiahuollon. On erittäin tärkeää, että Euroopan unionilla on sellainen energiainfrastruktuuri, joka helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä energiakriisien yhteydessä ilmestyvien ongelmien vähentämiseksi. Tämän asetuksen avulla Euroopan komissio saa tietoja energia-alan rakenteista, jotta se voi muodostaa kokonaiskuvan asiasta. Tähän sisältyy tietoja öljy- ja maakaasuinfrastruktuureista sekä uusiutuvista energianlähteistä. Näiden tietojen keräämisen jälkeen on mahdollista osoittaa Euroopan unionin energiajärjestelmän puutteet ja ehdottaa toimenpiteitä niiden korjaamiseksi. Euroopan unionin tasolla toteutettavien toimien on täydennettävä kansallisia ja alueellisia strategioita. Mielestäni on erittäin tärkeää, että suojellemme kerättyjen kaupallisten tietojen luottamuksellisuutta. Lisäksi on tärkeää seurata sellaisia kolmansissa maissa toteutettavia EU:n investointeja, joilla on huomattava vaikutus EU:n energiamarkkinoihin.

Sergio Berlato (PPE), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, ehdotus asetukseksi Euroopan yhteisön energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista on tärkeä väline EU:n tason energiapolitiikan tehokkaaksi edistämiseksi.

Kannatan ehdotuksen taustalla olevaa tavoitetta eli yhtenäisen ja kattavan kehityksen laatimista unionin energiainfrastruktuuriin tehtävien investointien kehittämiseksi, jotta komissio voi seurata energia-alalla suunniteltujen investointihankkeiden kehittymistä.

Seuranta on ehdottomasti välttämätöntä, jotta voidaan taata hankkeiden tueksi toteutettujen toimien avoimuus, mutta tämä edellyttää, että pienille ja keskisuurille yrityksille – jotka ovat EU:n talouden kantava voima – muodostuva hallintotaakka pidetään mahdollisimman pienenä.

Mielestäni on myönteistä, että on saatu aikaan kompromissi, jonka avulla komissio voi varmistaa tarvittavan luottamuksellisuuden markkinatoimijoiden tietoja vastaanottaessaan ja käsitellessään. Energiainfrastruktuuriin liittyvät investointihankkeet ovat keskeisen tärkeitä vapaiden ja siten kilpailuun perustuvien energiamarkkinoiden aikaansaamiseksi.

Tästä syystä kehotan komissiota tekemään kerättyjen tietojen perusteella säännöllisesti analyysin energia-alan rakenteellisesta kehityksestä, jotta voidaan havaita alat, joita markkinoilla voidaan parantaa, ja esteet, joiden vuoksi ne eivät toimi parhaalla mahdollisella tavalla.

András Gyürk (PPE), kirjallinen. – (HU) Joka päivä jokin jäsenvaltio tai suuryritys ilmoittaa suurista energia-alan investointisuunnitelmista. Suunnitteilla on erilaisia kaasujohtoja, merelle rakennettavia tuulipuistoja ja kymmeniä voimalaita. Samalla tulevien investointien koordinointi jättää paljon toivomisen varaa. Jo tämä olisi enemmän kuin riittävä syy hyväksyä nyt käsiteltävänä oleva asetusta, jolla konsolidoidaan kaikki energiainvestointeja koskevat jäsenvaltioiden ilmoitusvelvollisuudet yhtenäiseksi rakenteeksi. Asetus, joka nyt on tarkoitus hyväksyä, mahdollistaa alueellisten investointien yhdenmukaistamisen ja auttaa yhteistä suunnittelua vahvistaen näin energiamarkkinoita ja toimitusvarmuutta.

Mielestäni on tärkeää, että investoinneista ilmoittamista koskevan ehdotuksen vaatimuksilla ei sälytetä liiallista hallintotaakkaa jäsenvaltioiden viranomaisille. Meidän on varmistettava, että investoinneista ilmoittamisen menettely vastaa aikaisemmin hyväksyttyjä sääntöjä. Tässä suhteessa on syytä muistaa, että vielä nytkin sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita koskevat EU:n direktiivit edellyttävät kymmenvuotisten investointisuunnitelmien laatimista.

Euroopan komission alkuperäinen ehdotus ei kattanut kaukolämpöinvestointeja. Sen vuoksi parlamentin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ehdottama tarkistus niiden sisällyttämisestä aloihin, joita koskee

pakollinen ilmoittamisvelvollisuus, olisi hyväksyttävä. Emme saa unohtaa, että uusissa jäsenvaltioissa kaukolämmöllä on merkittävä rooli kansalaisten palvelemisessa. Esimerkiksi Unkarissa tämä lämmitysmuoto palvelee noin 2 miljoonaa ihmistä. Kaukolämpöinvestointeja ei voida jättää huomiotta energiainvestointitoimenpiteitä yhdenmukaistettaessa.

Edit Herczog (S&D), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, huolimatta energiainfrastruktuuriin liittyvien investointihankkeiden toteuttamista koskevasta suuresta epävarmuudesta sekä talous- ja luottokriisin energia-alan investointisuunnitelmille nykyisin aiheuttamista vakavista ongelmista meidän on ymmärrettävä, että lähivuosina toteutettavat voimakkaat investoinnit Euroopan unionin energiainfrastruktuuriin ovat keskeinen tekijä Euroopan unionin uudessa energiapolitiikassa, jolla pyritään takaamaan toimitusvarmuus sekä samalla lieventämään ilmastonmuutoksen vaikutuksia ja ylläpitämään kilpailukykyä. Tämä on merkittävä yhteistä energiapolitiikkaa muotoileva väline.

Ilman riittäviä tietoja energiainfrastruktuuristamme emme voi antaa tehokasta tukea Euroopan energiapolitiikalle EU:n tasolla. Tästä syystä katson, että yhteisenä tavoitteenamme unionissa on tuottaa tarkkoja ja säännöllisiä tietoja EU:n energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista, keventää tiedonkeruun muodostamaa taakkaa, parantaa komissiolle toimitettuihin tietoihin perustuvaa hyödyllistä analyysia sekä samalla helpottaa infrastruktuurin kehittämiseen yhä enemmän investoivien yksityissektorin toimijoiden taakkaa.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjallinen. – (PL) Kiitän vilpittömästi esittelijää tästä tasapainoisesta mietinnöstä. Mietinnössä esitetyillä jäsenvaltioiden ja Euroopan komission yhdistetyillä ponnistuksilla taataan unionin yhtenäinen ja nykyistä parempi energiajärjestelmä sekä lisätään tehokkuutta ja vähennetään energian kulutusta. Komission ja jäsenvaltioiden olisi osana yhteisön energiapolitiikkaa yksilöitävä investoinnit, jotka ovat välttämättömiä EU:n strategisten tarpeiden täyttämiseksi maakaasun ja sähkön tarjonnan ja kysynnän suhteen. Asetuksella luodaan yhteinen kehys, jonka perusteella Euroopan komissio saa tietoja energiainfrastruktuuriin liittyvistä investointihankkeista raakaöljyn, maakaasun, sähkön ja biopolttoaineiden aloilla sekä päästöjen vähentämiseen tähtäävistä investointihankkeista, jotka liittyvät kaukolämmitykseen ja -jäähdytykseen. On kiistämätöntä, että yksi energiajärjestelmän vakauden ylläpitämisen kannalta välttämätön tekijä on hiili, jota ei saa korvata uusiutuvilla energianlähteillä, sillä niillä ei tyydytetä uusien jäsenvaltioiden jatkuvasti laajenevien ja kehittyvien talouksien tarpeita. Puhuttaessa hiilen eduista energianlähteenä on syytä huomauttaa, että uuden tekniikan avulla voimme vähentää saastumista entistä enemmän ja saavuttaa vähitellen asetetut hiilidioksidin päästöraajat.

Rovana Plumb (S&D), kirjallinen. – (RO) Energiahuollon turvaamiseen, ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämiseen ja kilpailukyyn varmistamiseen tähtäävässä uudessa energiapolitiikassa energiainfrastruktuuriin tehtävät investoinnit ovat keskeisessä asemassa. Uudet poliittisesti sitovat vaatimukset, kuten polttoaineyhdistelmää koskevat tavoitteet, ajavat jäsenvaltioita suuntaamaan energiapolitiikkaansa siten, että ne hyötyvät uudesta ja uudenaikaistetusta energiainfrastruktuurista.

Komission ehdotuksen tarkoituksena on uudistaa energia-alan investointihankkeita koskevaa nykyistä ilmoitusjärjestelmää. Tavoitteena on kerätä tarkoituksenmukaisia tietoja suunnitelluista investoinneista, jotta komissio voi seurata infrastruktuurin tilannetta ja ennakoida mahdollisia ongelmia. Koska EU:n nykyisessä lainsäädännössä jo määrätään investointeja ja infrastruktuureja koskevista raportointi- ja ilmoitusvelvollisuuksista, näiden tietojen käyttöä on koordinoitava paremmin, jotta voidaan välttää päällekkäisyyttä esimerkiksi ilmoittamista ja luottamuksellisuutta koskevissa velvoitteissa ja parantaa myös kansalaisten mahdollisuuksia tutustua tietoihin. Vaikka ehdotuksessa keskitytään pääasiassa hallinnollisiin kysymyksiin, se antaa kuvan tulevien investointien kaavaillusta luonteesta ja tunnuspiirteistä.

Tämän vuoksi on tärkeää painottaa nykyistä enemmän hankkeiden ympäristövaikutuksia, jotta luodaan takeita ja lisäkannustimia energiainfrastruktuurin kestäväälle ja ympäristöä kunnioittavalle rakentamiselle ja käytöstä poistamiselle. Onnittelten esittelijää.

Richard Seeber (PPE), kirjallinen. – (DE) Selviytyminen energian kysynnän lisääntymisestä samalla ympäristöä suojellen on etenkin ihmisen aiheuttaman ilmastonmuutoksen huomioon ottaen yksi tärkeimmistä haasteista, joihin EU:n on vastattava tulevaisuudessa. Tässä yhteydessä on erittäin tärkeää, että Euroopan unioni on tietoinen kaikista energiainfrastruktuuriin liittyvistä hankkeista jäsenvaltioissa. Näin voidaan työskennellä tehokkaammin eurooppalaisen energiaratkaisun aikaansaamiseksi. Käsillä oleva teksti energiainfrastruktuuriin liittyviä investointihankkeita koskevien tietojen vaihtamisesta antaa hyvän yleiskuvan Euroopan nykyisestä energiainfrastruktuurista.

On sanomattakin selvää, että mietintö ei saa mahdollistaa tietojen väärinkäyttöä. Tästä syystä olen tyytyväinen puolueiden väliseen kompromissiin, jolla asetetaan selvät tietojen siirtoa koskevat perussäännöt. Keskitetyn valvonnan avulla voidaan myös havaita varhaisessa vaiheessa, mikäli Euroopan unioni keskittyy liikaa yhteen ainoaan energianlähteeseen. Kokonaisuutena mietintö muodostaa edistysaskeleen kohti modernia energiayhdistelmää.

Vladimir Urutchev (PPE), kirjallinen. – (BG) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, toistaiseksi olemme keskustelleet tarpeesta laatia nopeasti EU:n yhteinen energiapolitiikka vain kriisin puhjetessa, kuten talvella 2009. Voimme oikeutetusti huolestuneina todeta, että näin ei voi jatkua. Tästä syystä suhtaudun myönteisesti Adina-Ioana Văleanin mietintöön ja pidän sitä merkittävänä askeleena kohti yhteisen eurooppalaisen energiapolitiikan luomista. On itsestään selvää, että hyväksymällä joukko energia-alaa koskevia direktiivejä ja asetuksia luodaan tarvittavat edellytykset tällaisen yhteisen politiikan laatimiselle. Mielestäni lähestymme vaihetta, jossa voidaan alkaa keskustella sopimuksesta EU:n energiayhteisön luomiseksi. Kunkin jäsenvaltion energia-alan investointihankkeita koskevan ilmoitusjärjestelmän käyttöönotto antaa komissiolle mahdollisuuden saada täysi kuva siitä, miten EU:n energiainfrastruktuuri kehittyy, ja samalla se ohjaa valtioita ratkaisemaan heikoimpia ja ongelmallisimpia aloja. Tämä auttaa luomaan tyydyttävän ja luotettavan infrastruktuurin, joka kykenee sekä tukemaan energian sisämarkkinoiden toimintaa että lievittämään syntyvien kriisien seurauksia. Tärkein seikka on se, että tyydyttävä Euroopan yhteinen energiainfrastruktuuri on Euroopan parlamentin monissa asiakirjoissa vaatiman EU:n yhteisen sisäisen energiapolitiikan ennakkoedellytys.

23. Lisätalousarvioon 1/2010 liittyvä ennakoarvio Euroopan parlamentin tuloista ja menoista (Päälukko I, Euroopan parlamentti) (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana Vladimír Maňka:n budjettivaliokunnan puolesta laatima mietintö lisätalousarvioon 1/2010 liittyvästä ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista (Päälukko I, Euroopan parlamentti)

(2010/2014(BUD)) (A7-0017/2010).

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Me kaikki tiedämme varsin hyvin, että vain Euroopan unionin tason yhteisillä ponnistuksilla voimme selviytyä 2000-luvun suurimmista haasteista, joita ovat ilmastonmuutos, raaka-aineisiin ja energiaan liittyvät riskit ja kustannukset, talouden globalisaatio sekä turvallisuuteemme kohdistuvat uhat.

Jos Eurooppa aikoo selviytyä näistä haasteista, sillä on oltava käytössään tehokkaat ja moninaiset välineet. Lissabonin sopimus tuo meille nämä välineet.

Hyväksyimme joulukuussa Euroopan unionin toimielinten talousarvion vuodeksi 2010. Lissabonin sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvistä syistä talousarviota koskevaa työtämme ei saatu päätökseen joulukuussa, vaan se jatkuu huhtikuuhun asti. Olemme nyt sopimuksen voimaantulon alkuvaiheessa, ja EU tarvitsee alusta lähtien riittävät taloudelliset resurssit uusien poliittisten toimintamallien toteuttamiseksi. Lissabonin sopimus vaikuttaa koko joukkoon Euroopan parlamentin ja muiden toimielinten palveluita. Euroopan parlamentin osalta yhteispäätösmenettely lisääntyy dramaattisesti ja kattaa jopa 95 prosenttia lainsäädännöstä. Sen piiriin on sisällytetty esimerkiksi vapaus, turvallisuus ja oikeus, maatalous, kalastus, tutkimus sekä rakennerahastot. Määräenemmistöä vaativat äänestykset lisääntyvät neuvostossa, ja monia uusia oikeusperustoja luodaan matkailun, urheilun, energian, siviilipuolustuksen ja hallinnollisen yhteistyön kaltaisilla aloilla. Tämä kaikki lisää EU:n lainsäädännöllisiä toimia yleisesti, millä on merkittävä kokonaisvaikutus Euroopan parlamentin toimivaltuuksiin ja toimintaan ja sen myötä myös tarpeeseen vahvistaa hallintoa.

Euroopan parlamentin puhemiehistön Lissabonin sopimuksen yhteydessä ehdottaman lisätalousarvion tärkein tavoite on varmistaa, että Euroopan parlamentilla on riittävät resurssit hoitaakseen lainsäädäntötehtävänsä. Meidän on muistettava, että Euroopan parlamentti asetti vuonna 1988 rajan omille tarpeilleen. Se määritteli tämän rajan 20 prosentiksi toimielinten kokonaishallintokustannuksista. Vuonna 2006, neuvoteltaessa monivuotisesta rahoituskehiksestä vuosiksi 2007–2013, Euroopan parlamentti hyväksyi tämän rajan enimmäisosuudeksi toimielinten kokonaishallintokustannuksista. Vuoden 2006 jälkeen Euroopan parlamentin menot ovat kasvaneet jäsenten asemaa koskevien sääntöjen tultua voimaan, vaikka juuri näiden jäsenten asemaa koskevien sääntöjen toisella sivulla rahoitus erotetaan jäsenvaltioiden rahoitusarvioista. Nyt meidän on myös katettava kustannukset, joita syntyy Lissabonin sopimuksen

voimaantumisen aiheuttamasta Euroopan parlamentin uudesta roolista. On todettava, että 20 prosentin menorajassa ei otettu huomioon jäsenten asemaa koskevia sääntöjä tai Lissabonin sopimusta. Vaikka jäsenten asemaa koskevat säännöt sisältyvät Lissabonin sopimukseen, budjettivaliokunta vaati, että Euroopan parlamentin vuoden 2010 talousarviossa pidetään kiinni alkuperäisen monivuotisen rahoituskehityksen 20 prosentin rajasta. Tämän olemme myös saavuttaneet.

Laatiessamme vuoden 2011 talousarviota meidän on kuitenkin määriteltävä uusi kaava huolellisesti, jotta varmistamme talousarvion myöhemmän kestävyys. Painotan, että paras tapa varmistaa talousarvion kestävyys on luoda todellisiin tarpeisiin eikä inflaatiota osoittaviin indekseihin perustuva talousarvio. Vain tällä tavalla taataan, että talousarvio heijastelee vain todellisia tarpeita, ja tämä lisää sen avoimuutta ja tehokkuutta.

José Manuel Fernandes, PPE-ryhmän puolesta. – (PT) Lisätalousarvio on seurausta Lissabonin sopimuksen voimaantulosta. Parlamentti on saanut uusia toimivaltuuksia ja uusia vastuuta, ja siksi sillä on oltava riittävät varat vastata tähän uuteen haasteeseen. Korostan, että Euroopan unionin kansalaiset vaativat parlamentilta toimivaa lainsäädäntöä, ja tämän turvaamiseksi on tärkeää myöntää parlamentin jäsenille, valiokunnille ja poliittisille ryhmille tarvittavat varat.

Tämä lisätalousarvio täyttää oikeudelliset ja talousarviota koskevat vaatimukset ja on kurinalainen. Me katsomme lisäksi, että nyt tarvitaan etenkin budjettikuria ja pyrkimystä säästöihin, ja myös Euroopan unionin kansalaiset odottavat sitä pantaessa tätä talousarviota täytäntöön. Haluamme siksi vahvistaa, että on tärkeää noudattaa nollapohjabudjetointia, jolla varmistetaan kurinalaisuuden ja avoimuuden lisääminen, ja pyydämme myös kiireesti tietoja Euroopan parlamentin todellisista kiinteistä menoista. Korostamme myös kiinteistöpolitiikan pitkäaikaissuunnittelun tarpeellisuutta, jotta voidaan turvata talousarvion kestävyys.

Huomautamme myös, että olemme pienentäneet kiinteistövarausta 4 miljoonalla eurolla. Näin talousarvion kokonaistaso on nyt 19,99 prosenttia alkuperäisestä otsakkeesta, otsakkeesta 5, joka hyväksyttiin ensimmäisessä käsittelyssä.

Olemme varmoja, että näiden toimenpiteiden avulla pystymme vastaamaan Euroopan unionin kansalaisten oikeutettuihin huolenaiheisiin, odotuksiin ja vaatimuksiin.

Göran Färm, S&D-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, tämä lisätalousarvio on luonteeltaan lähinnä käytännöllinen, sillä sen tarkoituksena on mukauttaa parlamentin menettelyt niihin uusiin tehtäviin, joita se on saanut Lissabonin sopimuksen nojalla. Yhdellä kohdalla on kuitenkin periaatteellista merkitystä: se koskee 20 vuotta sitten tehtyä päätöstä, jonka mukaan parlamentin osuus EU:n hallintobudjetista ei saisi olla yli 20 prosenttia.

Tällä päätöksellä yritämme tämän rajan marginaalisesti – mutta pikemmin teknisten muutosten kuin uuden politiikan tuloksena. Tämä on kuitenkin herättänyt keskustelua 20 prosentin säännöstä. Ellei tehdä huomattavia leikkauksia, kyseinen raja ylittyy, kun tämän päivän päätös alkaa vaikuttaa täysimittaisesti vuonna 2011. Tämän 20 prosentin säännön muuttamisesta voidaan keskustella hyvällä syyllä, sillä parlamentin rooli on muuttunut enemmän kuin muiden toimielinten, mutta emme saa luopua tästä periaatteesta ilman kunnollista harkintaa.

Ajattelen lähinnä kahta näkökohtaa. Ensinnäkin meidän on otettava huomioon, että monissa jäsenvaltioissa on tällä hetkellä erittäin kovia paineita vähentää henkilökuntaa ja leikata palkkoja. Tällaisessa tilanteessa emme voi jatkaa EU:n hallinnon laajentamista mielin määrin. Toiseksi, meidän on muistettava, että me käytämme EU:n hallintomäärärahoja yhdessä muiden toimielinten kanssa ja että lupasimme vuoden 1988 päätöksessä, että jos harkitsemme 20 prosentin säännöstä luopumista, tämä tapahtuisi vasta neuvoston kanssa käytyjen keskustelujen jälkeen. Tämä on erityisen tärkeä seikka ajatellen edessä olevia vaikeita neuvotteluja neuvoston kanssa ulkosuhdehallinnosta, varainhoitoasetuksesta, pitkän aikavälin talousarviosta ja niin edelleen.

Äänestän mietinnön puolesta, mutta haluan samalla esittää varoituksen sanan tulevaisuuden suhteen.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Lissabonin sopimus vahvistaa EU:ta kokonaisuutena. Se vahvistaa Euroopan unionin kansalaisten osallistumista ja se vahvistaa myös Euroopan parlamenttia. Euroopan parlamentin aseman vahvistuminen tuo mukanaan myös suurempia lainsäädäntövelvollisuuksia. Jokaisen parlamentin jäsenen on täytettävä ne parhaan osaamisensa ja omatuntonsa mukaan.

Tässä yhteydessä haluan mainita myös toimivan lainsäädännön iskulauseen. Kyllä-ääneeni parlamentin talousarvion tarkistamiselle liittyy ehto. Jatkuvasti syvenevän kriisin vuoksi meidän on hoidettava varojamme huolellisemmin. Parlamentaarikkoina meillä on kuitenkin myös velvollisuus hoitaa lainsäädäntötyömme mahdollisimman hyvin. Tämä kaksijakoinen vaatimus on täytettävä.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, on osoitus parlamentin jäsenten luottamuksesta budjettivaliokuntaa kohtaan, että kun äänestämme parlamentin talousarvion kasvattamisen ja myös jäsenten avustajakorvausten huomattavan korottamisen puolesta, lähes ainoat paikalla olevat henkilöt ovat neljä tai viisi budjettivaliokunnan jäsentä. Tämä on hyvä merkki siitä, että he luottavat meihin.

Syy siihen, että täällä on koordinaattorit Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmästä sekä Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ryhmästä, on kuitenkin se, että haluamme vahvistaa kannattavamme täysin tätä talousarvion lisäämistä, sillä katsomme, ettei se ole vastoin itsellemme asettamia säästäväisyysvaatimuksia.

Euroopan parlamentti on hyvin erikoislaatuinen toimielin, kuten kollegani Göran Färm hyvin tietää. Jos Ruotsi tai Espanja jatkuvasti kasvattaisivat alueidensa kokoa ja parlamenttinsa jäsenten ja tehtävien määrää, niidenkin olisi lisättävä parlamenttinsa määrärahoja.

Juuri näin on tapahtumassa Euroopan parlamentille, ja tästä syystä meidän on äänestettävä sen puolesta.

On totta, että lähivuosina meidän on varmistettava, että nämä menot ovat kestävällä pohjalla, ja tämä edellyttää, että keskustelemme vakavasti kiinteistöpolitiikasta sekä tulevasta henkilöstö- ja toimistopolitiikasta. Tätä kaikkea on tarkasteltava tulevaisuudessa kestävyiden ja tehokkaan varainkäytön näkökulmasta.

Parlamentin puhemiehistö ja budjettivaliokunta ovat hyväksyneet eräitä toisistaan eräviä kantoja, koska puhemiehistö puolustaa jäsenten tarpeita ja budjettivaliokunta puolustaa säästäväisyyttä ja talousarviorealismia.

Minun mielestäni sopimus on kuitenkin hyvä, ja pystymme hyväksymään sen huomenna ongelmitta.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun S&D-ryhmän puolesta, mutta useimmat jäsenet ymmärtävät lisäresurssien tarpeen Lissabonin sopimuksen tultua voimaan. On kuitenkin joukko avoimia kysymyksiä näiden ehdotusten ajoituksesta ja rahoituksesta. Kollegani ovat jo tuoneet esiin eräitä näistä kysymyksistä.

On myös muita kysymyksiä. Jos me esimerkiksi saamme lisää henkilöresursseja, mihin näyttöön tämä perustuu? Vedettiinkö luvut vain hihasta? Jos ne perustuivat todelliseen näyttöön, se olisi mielestäni pitänyt esittää meille.

Lisäksi, miten sihteeristön lisähenkilöstö jaetaan? Mielestäni meidän olisi pitänyt saada tietoa myös tästä.

Katson myös, että jos hyväksymme avustajakorvauksen korottamisen 1 500 eurolla kuukaudessa, meidän olisi tarkasteltava myös muita kustannuksia, kuten mahdollisesti tarvittavien uusien toimistotilojen kustannuksia. Itse asiassa meille olisi esitettävä tästä aiheutuvat kokonaiskustannukset.

Tästä tulee huomenna jäsenille vaikea päätös. On aina ristiriitaista, kun pitäisi myöntää itselleen varoja. Jos meille olisi annettu kaikki tiedot, joita minä ja kollegani olemme pyytäneet, huomina päätös voisi olla jäsenille helpompi.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Kun otetaan huomioon, kuinka myöhään me tätä asiaa käsittelemme, voisi luulla, että oma talousarvionme ei kestä päivänvaloa.

Arvoisa puhemies, Lissabonin sopimus antaa meille selvästi lisää velvoitteita, lisää valtaa ja lisää työtä, mutta merkitseekö se myös, että me tarvitsemme lisää henkilöstöä valiokuntia, ryhmiä ja yksittäisiä jäseniä varten? Minulla on epäilykseni. Jos haluamme olla poliittisempia ja tehokkaampia työssämme, saavutamme sen mielestäni parhaiten nykyisen talousarvion rajoissa.

Lopuksi, arvoisa puhemies, näyttäisi olevan joukko toimia, jotka meidän on toteutettava. Emme puhu vain määrärahojen kertaluonteisesta lisäämisestä tänä vuonna, sillä näyttää siltä, että lisäämme niitä ensi vuonnakin, ja minun ryhmäni ei kannata sitä. Jos me nyt suostumme talousarvion kasvattamiseen Lissabonin sopimuksen vuoksi, tämä on ainoa kerta, jolloin voimme käyttää sitä perusteena. Me katsomme, että tämän määrärahojen lisäyksen on oltava kertaluonteinen, eikä se saa toistua ensi vuonna ja taas sitä seuraavana vuotena. Tällä saavutettaisiin vain se, että tarvitsisimme lisää rakennuksia.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Toimiva lainsäädäntö on yksi parlamentin ensisijaisista tavoitteista, ja parlamentin jäsenille, valiokunnille ja poliittisille ryhmille on myönnettävä riittävät varat sen saavuttamiseksi. Lissabonin sopimuksen määräysten toimeenpanon aiheuttamat uudet hallintomenot on nyt sisällytetty parlamentin talousarvioon. Lisäksi mietinnössä painotetaan myös parlamentin laajennetun lainsäädäntöroolin merkitystä ja siten tarvetta myöntää lisävaroja tämän tehtävän täyttämiseksi. On toteutettava konkreettisia toimia, jotta taataan talousarvion vakaus nollapohjabudjetoinnin avulla sekä pitkän aikavälin suunnittelu parlamentin kiinteistöpoliittisten tarpeiden tyydyttämiseksi.

Mielestäni monivuotisen rahoituskehyksen alkuperäistä ohjelmasuunnittelua olisi edelleen pidettävä parlamentin talousarvion yleisenä viitekehyksenä, jotta voidaan samanaikaisesti varmistaa sen etujen turvaaminen ja budjettikurin säilyttäminen. Katson myös, että perinteinen 20 prosentin raja on säilytettävä, ja olen tyytyväinen, että on päästy yksimielisyyteen siitä, että tässä tapauksessa tätä rajaa ei ylitetä. Kannatan myös ajatusta siitä, että olisi ryhdyttävä toimiin tulevien vuosien talousarviokestävyyden turvaamiseksi, samalla kun pidän tärkeänä, että noudatetaan budjetointia, jolla varmistetaan kurinalaisuuden lisääminen. Mielestäni tarvitaan myös avoimuutta, mikä tarkoittaa selkeiden tietojen antamista Euroopan parlamentin talousarvion kiinteiden menojen kokonaismäärästä.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, menettelyn lopuksi haluan todeta, että Euroopan parlamentti on käsitellyt tätä asiaa hyvin vastuuntuntoisella tavalla. Kiitän puhemiehistöä etenkin siitä, että se on löytänyt tavan noudattaa 20 prosentin ylärajaa. Talouskriisin aikana on tärkeää, että me kaikki käsittelemme veronmaksajien rahoja mahdollisimman varovaisesti, mutta samalla meidän on silti varmistettava, että Euroopan parlamentin jäsenille myönnetään hyvät ja tehokkaat resurssit. 4 miljoonan euron säästö kiinteistöissä ei saisi estää meitä käyttämästä olemassa olevia resursseja siihen, että teemme rakennuksestamme yhden maailman uudenaikaisimmista rakennuksista, jotta voimme työskennellä mahdollisimman tehokkaasti kansalaisten hyväksi.

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Kiitän teitä kaikkia, hyvät parlamentin jäsenet, näkemyksistänne ja puheenvuoroistanne sekä siitä, että pyritte löytämään ratkaisun valiokunnassa.

Totean, että vuoden 2010 talousarviossa olemme määrittäneet systeemisiä toimenpiteitä, joilla voidaan saada aikaan säästöjä ja vähentää menokattoihimme kohdistuvaa painetta. Viime vuoden lokakuussa sovimme sovittelumenettelyssä siitä, että Euroopan parlamentin infrastruktuurin ja logistiikan pääosastossa sekä turvallisuusyksikössä suoritetaan tänä vuonna hallinnollinen toimintatarkastus. Tavoitteena on arvioida, onko varat käytetty parhaalla mahdollisella tavalla. Tarkastuksen tuloksia on tarkoitus käyttää jatkokehittämisen ja tehostamisen lähtökohtana. Näen mahdollisuuksia lisäsäästöihin, jos hyödynnämme paremmin omia resurssejamme tulkkauspalveluissa tai etätyön alalla. Odotan Euroopan parlamentilta ja muilta toimielimiltä ajantasaisia tietoja siitä, miten ne aikovat käyttää toistaiseksi käyttämättömiä varoja paitsi kielipalveluissa myös toimistotilojen vuokrauksessa, kopiointipalveluissa ja niin edelleen. Uskon vakaasti, että talousarviosäästöjä saadaan aikaan varoja ja kiinteistöjä koskevalla keskipitkän aikavälin strategialla, joka parantaa Euroopan parlamentin talousarvion kestävyyttä. Euroopan parlamentin hallinto esittelee strategian meille muutaman päivän päästä. Hyvät parlamentin jäsenet, kiitän teitä vielä kerran yhteistyöstänne ja vastuuntuntoisesta asenteestanne tähän kysymykseen.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan torstaina 25. helmikuuta 2010.

Kiitän teitä kaikkia. Kiitän myös teknikkojamme ja tulkkejamme, joiden avulla olemme saaneet tämän illan päätökseen.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Alexander Alvaro (ALDE), kirjallinen. – (DE) Onnittelien esittelijä Maňkaa hänen käymistään onnistuneista neuvotteluista vuoden 2010 talousarvion hyvin tiukkoja puitteita silmälläpitäen. Euroopan parlamentin kiinteistö- ja henkilöstöpolitiikkaan tehtävien täysin perusteltujen ja tarpeellisten mukautusten lisäksi käsiteltävänä on mielestäni vaikea kysymys sihteeriavustuksen suunnittelusta korottamisesta 1 500 eurolla. On valitettavaa, että menettelysistä tästä ei ole mahdollista äänestää erikseen, sillä parlamentin jäsenten sihteeriavustuksen korottaminen toukokuusta 2010, josta puhemiehistö on tehnyt päätöksen, ei ole sopivaa rahoituskriisin aikana. Äskettäin voimaan tulleen Lissabonin sopimuksen vuoksi parlamentti tietenkin tarvitsee lisäkapasiteettia lainsäädäntötyöhön, mutta tämän vaalikauden alussa tapahtuneen avustajien asemaa koskevien sääntöjen käyttöönoton jälkeen ei ole vielä mitään näyttöä siitä, että parlamentin jäsenet tarvitsevat tosiasiaa lisää avustajia. Lisäksi lisävarojen ”ostovoima” on hyvin erilainen verrattuna yksittäisiin

jäsenvaltioihin, ja myös tämä olisi otettava huomioon parlamentin jäsenten avustajien asemaa koskevien uusien sääntöjen käyttöönoton tuloksia koskevassa mietinnössä, joka vielä on laadittava. Kun otetaan huomioon parlamentin nykyiset varsin niukat työtilat ja -välineet, on myös pelättävissä, että tänään hyväksytty sihteeristöavustuksen korottaminen 1 500 eurolla luo pohjaa uusille korotuksille, vaatimuksille ja työtiloille. Tästä syystä Saksan vapaa demokraattipuolue (FDP) äänestää tyhjää.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjallinen. – (RO) Tämä talousarvion tarkistus on vastaus todelliseen tarpeeseen. Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan parlamentin toimivalta on lisääntynyt merkittävästi monilla aloilla. Tämän laajentumisen suora seuraus on työmäärän tuntuva lisääntyminen, mutta työn laadun on yhä täytettävä tiukimmatkin lainsäädäntöä koskevat vaatimukset. Emme pyydä rahaa itsellemme, kuten lehdistössä väitetään. Meidän on kuitenkin tarjottava Euroopan parlamentille tarvittavat resurssit, jotta se voi täyttää EU:n kansalaisten siihen kohdistamat odotukset.

Georgios Stavrakakis (S&D), kirjallinen. – (EL) Myös minä haluan kiittää esittelijää hänen tekemästään työstä. Lissabonin sopimuksella Euroopan parlamentille myönnetyt entistä laajemmat toimivaltuudet vahvistavat epäilemättä huomattavasti Euroopan parlamentin roolia ja tarjoavat konkreettisia ja tehokkaita vastauksia Euroopan unionin kansalaisten odotuksiin. Parlamentin toimialojen lisääntyminen on samalla kuitenkin synnyttänyt uusia henkilöstötarpeita niin Euroopan parlamentin hallinnossa, poliittisissa ryhmissä kuin parlamentin jäsenten toimistoissakin. Euroopan parlamentin talousarvion tarkistaminen oli paitsi odotettua myös välttämätöntä, jos haluamme, että Euroopan parlamentti voi hoitaa tehokkaasti uudet vastuunsa, jotka vahvistavat entisestään sen demokraattisuutta. Muistutan parlamenttia siitä, että neuvoston talousarvioon tehtiin vastaava tarkistus, jotta se pystyi hoitamaan hallintovelvollisuutensa, kun Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan instituutio perustettiin, ja Euroopan komission talousarvioon on odotettavissa samanlaisia tarkistusehdotuksia. Tämän tarkistuksen hyväksyminen antaa parlamentin hallinnolle, poliittisille ryhmille ja parlamentin jäsenille mahdollisuuden täyttää paremmin ja tehokkaammin uudet vaatimukset.

24. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

25. Istunnon päättäminen: ks. pöytäkirja

(Istunto päättyi klo 23.50.)